

สารคดี

อันต์ปีต๘๘ ส.ค. - ต.ค.๒๕๕๘
ISSN 0857-7585

โรงพยาบาลในหลวง ร.๙

แจกได้ทุกสถานที่

ให้ด้วยความอ่อนน้อม

โรงพยาบาลศิริราชในหลวง ร.๙
ที่สนามหลวง ๙๙ โรงบุญ และที่อื่นๆ ๙๙๙ โรงบุญ

แจกถุงผ้า

แจกบندوق

ทำทางจะอร่อยนะ

แจกเสื้อผ้า

ร่วมมือกันทำ

รถเข็นก็แจกได้

❁ คนเราจะเอาแต่ได้นั้นไม่ได้

คนเราจะต้องรับและจะต้องให้

หมายความว่า ต่อไปและเดี๋ยวนี้ด้วย
เมื่อรับสิ่งของได้มาก ก็ต้องพยายามให้
ในการให้นั้น ให้ได้โดยพยายามที่จะสร้างความสามัคคี
ในหมู่คณะและในชาติ

ทำให้หมู่คณะและชาติประชาชนทั้งหลาย

มีความไว้ใจซึ่งกันและกันได้

ช่วยที่ไหนได้ก็ช่วย ด้วยจิตใจที่เผื่อแผ่โดยแท้.

(พระบรมราโชวาท ร.๓ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๑)

แกลบ

พ่อครูกล่าวว่า.....วันนี้เป็นงานครั้งที่ ๓๔ ในการมหาปวารณาของเรา

คำว่า **ปวารณา** คำนี้ภาษาบาลีแปลว่า ให้อภัยให้ได้ ทำหนี้ได้ ให้ชดๆคือ “ด่า” ได้ ต้องยอมให้ด่า ยอมให้อภัยด่าหนี้ได้ คนที่ยอมให้อภัยด่าหนี้ได้ เป็นคนประเสริฐ เป็นคนเจริญ คนที่ยอมไม่ได้ ตินิดติหน้อยไม่ได้ คนนั้นเป็นคนต่ำ เป็นคนมีอัตตา เป็นคนไม่เจริญ

คนที่ไม่มีอัตตาจะไม่ถือตัวถือตน และเมื่อไม่มีตัวไม่มีตนได้แล้ว จะเป็นคนที่ใครๆตีก็ได้ ต่ำก็ได้ **ผู้บรรลุธรรมจริงเป็นอรหันต์จริง ใครจะด่าจิกก็เฉยๆ จิตไม่ได้สะดุ้งสะเทือน** แต่ไม่ใช่หน้าด้านนะ แต่มีจิตนิ่งเฉย แล้วรับฟังเขาพูดเขาด่า จะเปิดฟังอย่างจิตใสสะอาด สามารถรู้เรื่องได้ครบบริบูรณ์ ข้อสำคัญคือเขาไม่เสียใจไม่ตีใจไม่น้อยใจ เพราะคนนั้นรู้แล้วว่า การตีเป็นสิ่งที่ประเสริฐ ถึงจะมีใครๆมาพูดค้านแย้ง คนละเรื่องกับใจเรา ใจเราก็มั่นมั่นไม่ไหว ไม่สะดุ้งสะเทือน ไม่ขึ้นไม่เคลื่อนไปจากความหนักแน่นมั่นคง ที่ยืนหยัดยืนยงไว้แต่เดิม

คนที่มั่นคง และคนที่ยืนหยัดได้แล้วนี้แหละ ขอภัยเช่น อาตมา เป็นต้น อาตมามั่นใจในสิ่งที่ถูกต้องก็ยืนหยัดยืนยง เถอะสมาคมหรือคนที่เข้าใจไม่ตรงกับอาตมาเขาก็ว่าอาตมา แล้วใช้กฎหมายจะมาบังคับให้อาตมาเปลี่ยนแปลง จนอาตมาแพ้คดีที่กล่าวหาว่าอาตมาผิด ทางโน้นเขาก็ชนะอาตมาแพ้แต่อาตมาไม่ใช่ผู้ผิด อาตมามั่นใจ

แล้วผิดจะเป็นผู้ชนะได้อย่างไร? อาตมามั่นใจว่าอาตมาถูก ๔๐ กว่าปีแล้วที่อาตมาทำงานมา เขาฟ้องร้องเมื่อสามสิบปีก่อน เขาว่าอาตมาแพ้ แต่อาตมาก็ยืนหยัดทำงานมาอย่างนี้ เช่น อาตมาว่าสมาธิพุทธต้องลืมหัดปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ไม่ใช่ไปปฏิบัติหนึ่งหลับตา ก็ยืนยันมาตลอด แต่ทุกวันนี้เถระสมาคมนั้นล้มเหลวหมดแล้ว ทั้งๆที่เขาว่าอาตมาเป็นผู้แพ้

และพ่อครูฯ ได้สรุปความสำคัญของปวารณาเอาไว้ว่า **ปวารณาคือสุดยอดวิชาของพุทธ** เพราะมีแต่การรู้ข้อบกพร่อง ข้อไม่ดีในตนเท่านั้น จึงจะทำให้มีโอกาสแก้ไขปรับปรุงเป็นคนดี ให้ดีขึ้นทุกขณะ ธรรมดาคนป่วยก็ยอมมีเชื้อโรค การได้เห็นเชื้อโรคจึงคือความหวังที่จะหายป่วย คนที่ยังไม่ใช่พระอรหันต์ก็เช่นกันยอมมีกิเลสเป็นธรรมดา การได้เห็นกิเลสจึงคือความหวังที่จะหมดกิเลส คนฉลาดจึงไม่คิดเสียใจ แต่จะพยายามให้ได้ประโยชน์ แล้วคิดขจัดกิเลสอย่างเบิกบาน

เราลองมาพิจารณาดูว่า พระโพธิสัตว์ทั้งหลายได้เห็นความสำคัญ ของการยอมให้ผู้อื่นตำหนิติเตียน ว่ามีความวิเศษอย่างไร?

“ข้าพเจ้าได้ดิบได้ดีวิเศษยิ่งขึ้น หรือเป็นคนที่น่านับถือเคารพได้นั้น ไม่ใช่เพราะการเป็นผู้ที่ยืนยัน“ความถูกต้อง” ให้ใครๆรู้ได้หลากหลายแล้วๆเล่าๆนั้นดอก! แต่...เพราะข้าพเจ้าน้อมรับ“ความผิดพลาด” และมีการแก้ไขในแต่ละครั้งแต่ละคราวของข้าพเจ้า จากทั้งผู้หวังดี และทั้งศัตรูผู้หวังร้ายแก่ๆนั้นต่างหาก.” (สมณะโพธิรักษ์ ๑๗ พ.ค.๒๕๒๖)

“ข้าพเจ้าขอพูดด้วยความเจียมใจเจียมกายว่า ศาสตร์และวิธีการของข้าพเจ้านั้น โดยเนื้อหาสาระแล้ว เป็นไปเพื่อहितานุहितประโยชน์ของโลกทั้งผอง ข้าพเจ้ามีความภูมิใจที่จะพูดว่า

ประชาชนทั้งชายและหญิงจำนวนมากทั่วโลก ได้ให้การต้อนรับศาสตร์ของข้าพเจ้าด้วยความยินดี และเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกวัน มิตรสหายทั้งหลายจะให้เกียรติแก่ข้าพเจ้าได้มากที่สุด ด้วยการประพฤติปฏิบัติตามศาสตร์ที่ข้าพเจ้าได้ชี้แนะไว้ **หรือหากไม่เห็นด้วย ก็ขอให้ท่านต่อต้านข้าพเจ้าได้เต็มที่** (....เราจะต้องพร้อมที่จะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักหน่วง ในเมื่อเราแน่ใจว่า ความคิดเห็นของเรานั้นถูกต้อง แม้จะมีใครไม่ยอมรับหรือไม่ปฏิบัติตามความคิดเห็นของเราๆ ก็จะไม่มีความชุ่นเคืองใจแม้แต่น้อย เพราะเรามีความรักและความเมตตาอย่างบริสุทธิ์ใจ -คานธี

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานไว้ในปีพ.ศ.๒๕๓๖

“...มีคนบอกว่า โครงการพระราชดำริแต่ละต้องไม่ได้ ข้อนี้เป็นความคิดที่ผิด หรือเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะหากโครงการพระราชดำริแต่ละต้องไม่ได้ เมืองไทยไม่เจริญ...”

และพระราชดำรัส เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ “..ในหนังสือพิมพ์ ในวิทยุในโทรทัศน์ บอกว่าที่เดอะคิงทำอะไร ก็ไม่วิจารณ์ เราก็บอกอย่าวิจารณ์ **จริงๆ** อยากให้วิจารณ์ เพราะเราทำอะไรก็ต้องรู้ว่าเค้าเห็นดีหรือไม่ดี ถ้าไม่พูดก็หาว่าทำดีแล้วขอเปิดเผยว่าวิจารณ์ตัวเองได้ ว่าบางทีก็อาจจะผิด แต่ให้รู้ว่าผิด ถ้าเขาบอกว่าวิจารณ์ พระเจ้าอยู่หัวว่าผิด ให้ขอทราบ ว่าผิดตรงไหน ถ้าไม่ทราบ เตือนร้อน

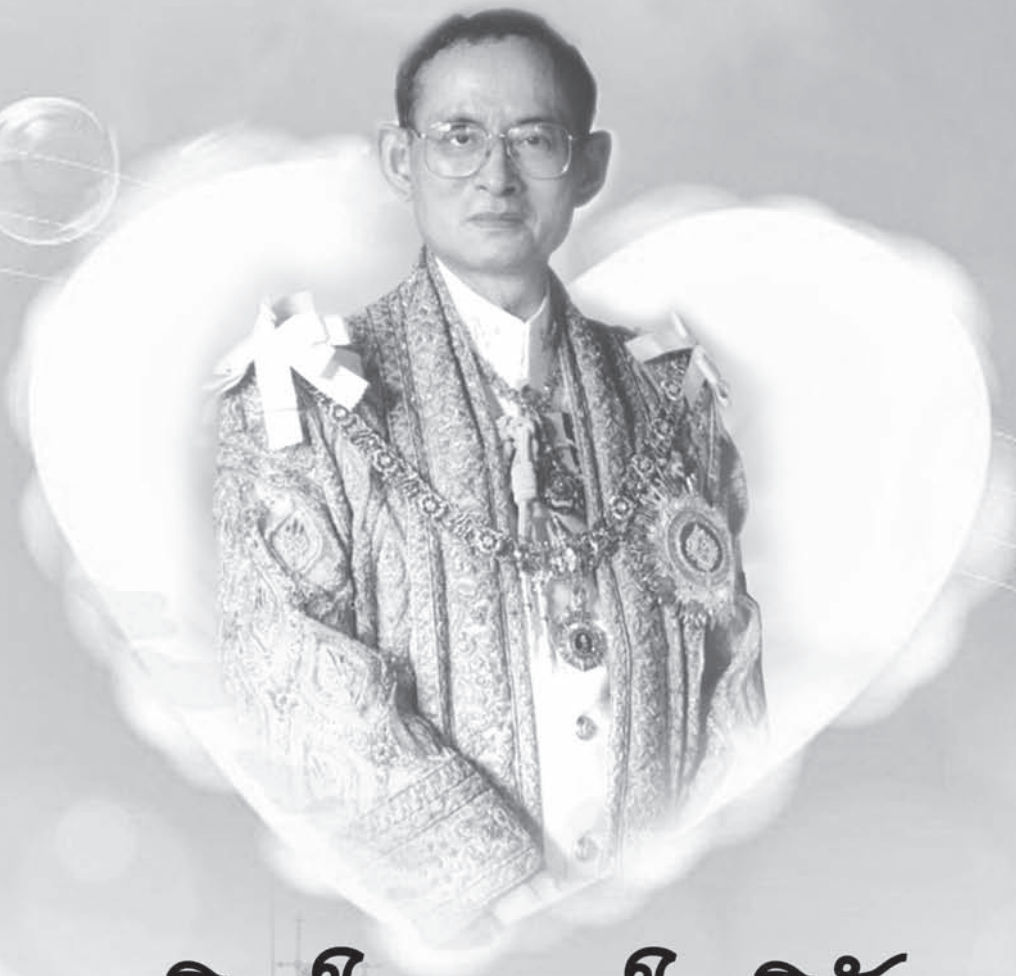
ฉะนั้นก็ที่บอกว่าการวิจารณ์เรียกว่าละเมิดพระมหากษัตริย์ ละเมิด **ให้ละเมิดได้!**

 คน-พุทธดำ

พ่อครูชม
นิทรรศการเทิด
พระเกียรติใน
หลวง ร.๙ ที่
ชุมชนปฐมอโศก
งานมหาปวารณา

๘ สถิตในดวงใจนิรันดร์

สมัย เป็นเด็ก ผู้ใหญ่จะปลุกฝังคุณธรรมให้กับเราผ่านนิทาน ผ่านตัวอย่างที่แต่งเรื่องขึ้นมา เพื่อบอกเล่าความดีผ่านตัวหนังสือและภาพวาด **ตัวเอกในนิทานเป็นผู้มีจิตใจงดงาม เสียสละ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น** ตัวเอกในนิทานต้องผ่านอุปสรรคปัญหามากมาย อาจต้องสู้กับปีศาจ และคนร้าย และพอถึงตอนท้ายเรื่อง เมื่อผู้ร้ายถูกจับตัวได้แล้วเกือบจะถูกฆ่า แต่เขาก็ได้รับการปล่อยตัวเพราะพระเอกลงเอานิทานรู้จักการให้อภัย

ไม่เคยอ่านนิทานเรื่องไหนแล้วต้องร้องไห้ด้วยความซาบซึ้ง ทว่ามีแต่ความสุขและเกิดกำลังใจ เป็นเด็กที่อยากทำความดี กล้าหาญเสียสละ และช่วยเหลือผู้อื่นตามแบบอย่างของตัวเอกในนิทานนั้น

โตขึ้นมาอีกนิด อยู่ชั้นมัธยมฯ คุณธรรมที่ครูปลูกฝังให้กับศิษย์ เริ่มนำเสนอผ่านเรื่องของบุคคลจริง ซึ่งครูไม่ได้เล่าให้ฟังเองเท่านั้นแต่มอบหมายให้ไปค้นหาเรื่องทำรายงานส่ง ในหัวข้อ **“โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช”**

นำข่าวที่พอค้นหาข้อมูลอ่านไปเรื่อยๆ อ่านๆแล้วน้ำตาก็เริ่มกลบตา และกลายเป็นนั่งสะอื้นหน้าจอคอมพิวเตอร์ในที่สุด **ความรู้สึกตื่นตันเพราะตัวเอกในรายงานครั้งนี้เป็นพระราชาตัวจริง มิใช่บุคคลในนิทาน** และเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงทำโครงการเพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนของพระองค์ท่าน ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ในพื้นที่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย เรื่องการทรงงานของพระราชา ก็สามารถเป็นแรงบันดาลใจให้มีคนทำตามในหลักการ **เศรษฐกิจพอเพียง**

ผ่านมาหลายๆปี เต็บโตเป็นผู้ใหญ่ เป็นพลเมืองของประเทศไทย เป็นพลสกนิกรคนหนึ่ง ของพระองค์ท่าน ที่ได้เรียนรู้ค่าที่พระองค์เคยตรัสไว้ว่า **Our lost is our gain** **ขาดทุนของเรา คือกำไรของเรา** ผ่านการปฏิบัติธรรมของ **พระสัมมาสัมพุทธเจ้า** ในแนวทางปฏิบัติของ **ชาวโคก** ทำให้ทุกๆวัน ได้เรียนรู้เรื่องมาที่จะฝึกปฏิบัติเสียสละกิเลสส่วนตน และเป็นอยู่อย่างใจพอสมถะ

กระทั่งปลายปีพระพุทธศักราช ๒๕๕๙ พระองค์เสด็จสวรรคตจากพลสกนิกรของพระองค์ไปในวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม แผ่นดินไทยและทั่วโลกต่างโศกสลดด้วยรักและอาลัยใน **พระองค์ท่านที่สุดมิได้** จวบล่วงกว่าสองเดือนแล้ว แต่น้ำตาของใครหลายคนก็ยังไม่เหือดหาย มิใช่เพราะคร่ำครวญในการพลัดพรากแบบปกติ แต่เป็นเหมือนอัญมณีแห่งความดีงามนั้นได้หลุดหายจากมือของแต่ละคนไปพร้อมๆกัน รวากับตัวเอกของมหาตำนานในวรรณกรรมที่สูงค่า **ตัวเอกผู้มีจิตใจงดงาม เสียสละ และชอบช่วยเหลือผู้อื่นนั้นได้ตายจากไปแล้ว**

ความดีงามมากมายของจอมราชันย์ได้รับการเผยแพร่เรื่องแล้วเรื่องเล่า และแต่ละเรื่องเล่าแต่ละภาพถ่าย เปิดเผยอย่างแจ่มชัดว่า พระองค์ได้ทรงอุทิศพระวรกาย ประกอบพระราชกรณียกิจ(ทำงาน) เพื่อประชาชนของพระองค์อย่างต่อเนื่อง **ทรงบำเพ็ญพระองค์อยู่ในทศพิธราชธรรม หรือ ธรรม ๑๐ ประการของพระราชา (ปฏิบัติธรรม) อย่างเคร่งครัด**

แต่ละบทความ แต่ละบทเพลงที่เอ่ยเกี่ยวกับพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ต่างพากันสื่อบอกด้วยถ้อยคำที่เข้าใจง่าย และเห็นภาพชัดว่าท่านรักประชาชนมากแค่ไหน

เช่นบทความหนึ่ง.....

วินทร์ เลียววาริณ คิษย์เก่าของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาฯ รุ่น พ.ศ.๒๕๑๘ ได้ช่วยเขียนคำให้กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเผยแพร่ใน Facebook ส่วนตัวใช้ชื่อว่า วินทร์ เลียววาริณ เนื้อหาใจความมีอยู่ว่า...

.....

เมื่อเย็นนี้ที่หน้าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีพิธีสักการะพระบรมฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณบรรดาคิษย์เก่าใหม่และคณาจารย์มาชุมนุมกันโดยพร้อมเพรียง

ผมช่วยเขียนคำ คณบดีเป็นผู้อ่าน

จามจู้วันนี้เป็นสี่เขี้ยวหม่นหมอง

แม้เป็นเรื่องภายในของพี่น้องสถาปัต แต่เชื่อว่าหลายคนคงอยากรู้ จึงถือโอกาสนี้ส่งต่อให้ท่านกันครับ

.....

สถาปนิกแห่งแผ่นดิน

เจ็ดสิบปีมาแล้ว มีสถาปนิกผู้หนึ่งกลายเป็นสถาปนิกโดยบังเอิญ เขาไม่เคยจำเรียนวิชาออกแบบมาก่อน แต่ด้วยความรักเต็มหัวใจ เขาเริ่มออกแบบงานเล็กๆ ที่ละงาน วันและเดือนและปีคล้อยเคลื่อนเลื่อนผ่าน งานของเขากินขอบข่ายกว้างขึ้น ใหญ่ขึ้น ทวีจำนวนมากขึ้น จากหนึ่งโครงการเป็นสิบ จากสิบเป็นร้อย จากร้อยเป็นพันโครงการ

แต่ละโครงการที่เขาออกแบบวางบนหลักง่ายอย่างยิ่ง นั่นคือใช้ทุกข์สุขของประชาชนเป็นโจทย์ มันคือการออกแบบประเทศไทย

สถาปนิกผู้นั้นคือ**พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช** ‘ในหลวง’ ของเรา ทรงเป็น ‘**สถาปนิก**’ แห่งแผ่นดิน ทรงซ่อมแผ่นดินให้น่าอยู่ขึ้น สร้างโลกที่ดีขึ้นเพื่อราษฎรทั้งผอง ทรงวาดฝันแล้วแปลงความฝันเป็นความจริง

บทบาทของสถาปนิกทั่วไปคือออกแบบก่อสร้างอาคาร แต่สถาปนิกแห่งแผ่นดินมีหน้าที่การงานกว้างใหญ่กว่านั้นมาก ยากกว่าหลายร้อยเท่า

ตลอดพระชนม์ชีพ ทรงออกแบบงานของแผ่นดินนับไม่ถ้วน ทุกโครงการเกิดขึ้นด้วยพระเมตตา ก่อสร้างด้วยความรักโดยไร้ข้อแม้ ไม่ทรงเลือกที่รักมักที่ชัง

ทรงตรวจงานในทุกหนแห่ง ชุดคุมงานของพระองค์คือเสื้อผ้าสามัญชน กล้องถ่ายรูปคล้อยพระศอ กล้องส่องทางไกล ดินสอ และแผนที่ในพระหัตถ์ เสโทอาบพระวรกาย ผุ่นเบื่อนภูเขาเช่นเดียวกับชาวบ้าน สัมผัสไอร้อนของแดดเปรี้ยงและความเย็นชื้นของสายฝนเช่นเดียวกับคนอื่น

เครื่องมือทำงานทั้งหมดของพระองค์ล้วนเรียบง่าย : กล้องส่องทางไกลคือวิสัยทัศน์อันชัดแจ้ง แผ่นกระดาษคือแผ่นดินไทยไพศาล ไม้บรรทัดคือความเที่ยงธรรม ไม้สเกลคือการเข้าใจขนาด

ของงานอย่างถ่องแท้ **ดินสอ**คือเส้นแผนที่ **ยางลบ**คือการแก้ไขงานให้เหมาะสมกับแต่ละท้องที่ งานออกแบบของพระองค์เรียบง่ายแต่ยั่งยืน ลุ่มลึกแต่เข้าใจง่าย ใช้ปรัชญาน้อยเท่ากับมาก คือ**หลักเศรษฐกิจพอเพียง**

ด้วยเครื่องมือทั้งหมดนี้ด้วยความรักที่ไม่เคยพร่อง ทรงแปลงฝันบนแผ่นกระดาษเป็นความจริงบนแผ่นดิน เปลี่ยนน้ำตาของประชาราษฎร์เป็นรอยยิ้มและเสียงหัวเราะ ปรับความไม่รู้เป็นความรู้ ด้วยความตั้งมั่น แน่วแน่ และมานะ วันต่อวัน เดือนต่อเดือน ปีต่อปี เจ็ดสิบปี

ทรงเป็นสถาปนิกแห่งมวลสถาปนิก

ทรงเป็นสถาปนิกแห่งแผ่นดินด้วยน้ำพระทัยตั้งตาค้นหาที่ไม่มีวันหมด

.....

พวกเราคนในวงการสถาปัตยกรรมมาชุมนุมกัน ณ ที่นี้เพื่อรำลึกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงทำในสถานะสถาปนิกแห่งแผ่นดิน

เพื่อเข้าใจงานสร้างโลกใหม่กว้างไกลกว่าแค่การสร้างอาคาร แต่ต้องสามารถสร้างความ เป็นปึกแผ่นของแผ่นดิน

เพื่อเรียนรู้ว่าการสร้างโลกด้วยอิฐ ปูน และเงินตราไม่เพียงพอ มันต้องการหัวใจด้วย และท้ายที่สุดเพื่อตระหนักว่า เราควรใช้โอกาสนี้สานต่อพระปณิธานของพระองค์ รับภาระงานหนักอึ้งของพ่อหลวงมาไว้ในมือของเรา ประสานแรงซ่อมสร้างแผ่นดินต่อไป

กัตัญญคือระลึกถึงบุญคุณ กตเวทิตาคือตอบแทนด้วยการสานต่องานออกแบบที่พระองค์
ทำต่อไป

และเมื่อนี้เราจึงจะได้ชื่อว่าเป็นสถาปนิกแห่งสถาปนิกแห่งแผ่นดิน

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

.....

ประพันธ์โดย วินทร์ เลียววาริณ

ศิษย์เก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาฯ รุ่น พ.ศ.๒๕๑๘

การเยี่ยมพระสรวลของพระองค์ทำให้โลกปลาบปลื้มและมีกำลังใจ เห็นได้จาก

.....

ครั้งหนึ่งในโลกสังคมโซเชียล มีผู้ใช้ Facebook ใช้ชื่อว่า **สำนักข่าวไทย** ได้เพิ่มวิดีโอ
ใหม่ : รอยยิ้มพระสรวล เมื่อครั้งทอดพระเนตรละครลิง มีการโพสต์ข้อความว่า

กลางปี ๒๕๕๗ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานพระราช
วโรกาสให้**คณะละครลิงศิษย์พระกาฬ หรือคุณประภคิโตว์ ละครลิงหนึ่งเดียวที่เหลืออยู่ในไทย**
ถวายการแสดงเฉพาะพระพักตร์ การแสดงวันนั้นสร้างความประทับใจให้แก่คณะละครลิง เมื่อได้เห็น
พระองค์ทรงยิ้มพระสรวลขณะทอดพระเนตร

- ชมผ่านยูทูป > <https://goo.gl/gj3UEs>
- อ่านเพิ่ม > <https://goo.gl/tcuhKo>

- อ่านข่าวเพิ่มเติม tnamcot.com ล้านนักข่าวไทย
- ช่อง 9 MCOT HD กดเลข 30 และโมเดิร์นไนน์ทีวี

โพสต์นี้มีคนมาแสดงความคิดเห็นมากมาย ล้วนเข้ามากล่าวแสดงความขอบคุณคุณละครลิงของคุณประภิตที่ทำให้ในหลวงมีรอยยิ้ม

และมีผู้ใช้เฟสบุ๊คท่านหนึ่ง ใช้ชื่อว่า Pely Aiko ByMom เข้ามาแสดงความคิดเห็นต่อโพสต์นี้และบอกเล่าว่า

“ ตอนกลางปี’๕๗ ก็ก่อนในหลวงเข้ารักษาที่โรงพยาบาล พอเข้าเดือนตุลาฯ’๕๗ ก็ประทับโรงพยาบาลยาวมาจนตุลาฯ’๕๘ เลย (มีเสด็จกลับวังไกลกังวลตอนประมาณ พ.ค.’๕๘ แค่วัน ๒๐ วันได้ ก็กลับมารักษาต่อที่โรงพยาบาล)

รอยยิ้มของพ่อ อ่อนโยนและอบอุ่น

พ่อเคยมีพระประสงค์ซื้อรถ Toyota ด้วยเงินส่วนพระองค์ เมื่อตอนมีข่าวว่า Toyota จะถอนกำลังการผลิตไปลงทุนประเทศอื่น โดยรับสั่งว่า ไม้ริบ ค่อยๆทำ คนไทยจะได้มีงานทำ Toyota เลยไม่ไปลงทุนที่อื่นและถวายเป็นทาน แต่พระองค์ก็เอาเงินนั้นไปทำประโยชน์ Toyota เลยมีโรงสีข้าวรัชมงคล เพื่อช่วยคนงานที่ยากจนและชาวนาตั้งแต่นั้นมา

ละครลิง เหลือคนเดียว ท่านก็มีรับสั่งอยากชมเป็นขวัญกำลังใจและไม่สาบสูญ
พ่อ ไม่เคยไปประทับ(เที่ยว)ที่ไหน ทั้งที่ทำได้ ไม่ไปค้างต่างประเทศ ท่านทรงงานหนัก เวลาจะเสด็จก็กลัวประชาชนจะรถติดเดือดร้อน (เสด็จเข้าโรงพยาบาลก็มักมาตอนกลางคืน)

พระราชทานที่ไม่มีอีกแล้วในโลกนี้ #ช่างโชคดีที่แผ่นดินนี้มีราชาผู้ทรงธรรม ”

เพราะพระเกียรติคุณของพระองค์ทรงกระทำไว้ตลอดการครองราชย์นั้นมากมาย และมีมา ต่อเนื่อง ยาวนาน จึงไม่แปลกเลยที่พสกนิกรของพระองค์ต่างน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมตั้งจิต ปฏิญาณพร้อมเพรียงกันโดยมิได้้นัดหมายว่า **ขอเป็นข้ารองบาททุกชาติไป** ไม่แปลกเลยที่เรารักในหลวง รัชกาลที่ ๙ และภาคภูมิใจที่เกิดในรัชกาลของพระองค์

และในคอลัมน์ **“เส้นใต้บรรทัด”** ของหนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙ **คุณจิตร บุษบา** เจ้าของคอลัมน์ ได้เขียนไว้...ตอนหนึ่ง ว่า.....

ในวันที่แผ่นดินไม่มีพระองค์ท่านแล้ว เป็นหน้าที่ของ**“คนไทยทุกคน”** ที่ต้องรักษาแผ่นดินนี้ สืบต่อไป ทางอันประเสริฐที่ควรจะทำร่วมกันเดินไป คือการเดินทางเบื้องพระยุคลบาท

มีหลายวิธีในการเจริญตามรอยพระยุคลบาท กล่าวคือ

๑.) ต้องมีความรักในแผ่นดินผืนนี้และเพื่อนร่วมชาติเสียก่อน เพราะความรักจะทำให้เรา วางข้อแม้ทั้งหลายลงได้แล้วเปิดตามอง เปิดหูฟัง เปิดใจรับ

๒.) เมื่อมีความรักแล้ว จะมองเห็นปัญหาหรือความทุกข์ของผู้คนที่อยู่ร่วมกันบนผืน แผ่นดินนี้

๓.) เมื่อเห็นความทุกข์ร้อน เห็นปัญหาของประชาชนและประเทศชาติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทรงถือเป็นธุระ จะทรงศึกษาปัญหา และทรงหาหนทางเยียวยาแก้ไข ทั้งๆที่มีใช้ ปัญหาของพระองค์เอง

ยกตัวอย่างเช่น เมื่อทรงรับรู้ฯว่า ประชาชนในพื้นที่ภาคใต้บางส่วนมีปัญหาจากสภาพที่ดินที่เป็นป่าพรุ น้ำท่วมขังดินเปรี้ยว ก็ทรงศึกษาปัญหา ทรงทดลองค้นคว้าหาทางแก้ และเกิดเป็นโครงการ **“แก้งดิน”** ขึ้น จนสามารถแก้ไขปัญหาได้ ทำให้ราษฎรกลับมาใช้ประโยชน์จากที่ดินที่ตนเองมีเพื่อ การเพาะปลูก ยังชีพ มีรายได้ และอยู่ได้ นี่ก็เพราะทรงรักและห่วงในทุกข์ของผู้อื่น

ทุกวันนี้ เราอยู่ร่วมกันอย่างทอดธุระ

เวลานี้เราอยู่กันด้วยความเศร้าโศกเสียใจแบบ“ลูกที่ไร้พ่อ”

ถึงเวลาเปลี่ยนมมคิดจากลูกน้อยที่ไร้พ่อ มาเป็น“ศิษย์ที่มีครู” กันได้แล้ว

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นครูที่ประเสริฐ ชาญฉลาด จนคนทั่วโลก ค้อมศิระเคารพ น้อมใจสักการะ เทิดทูน และอาลัย หลายประเทศนำหลักการความรู้ของพระองค์ท่านไป ใช้ เพื่อนำพาผู้คนของเขาไปสู่ความพอเพียง พอใจ อันเป็น “เสาเข็ม” ของ“ความยั่งยืน”

ดังนั้น เราทุกคน พึงหยุดร้องไห้กระจองอแง แล้วเอา**“ปัญญา”** นำทางชีวิตว่า **“พ่อหลวง ทรงทำอะไรไว้ เราจะศึกษาให้เข้าใจ แล้วจะสานต่อทุกสิ่งที่พ่อทำ”**

เมื่อพระองค์ท่านทอดพระเนตรลงมา พระองค์ท่านจะได้ขึ้นพระทัยว่า **ลูกไทยในแผ่นดิน พระองค์ท่านทรงชุบเลี้ยงมาแล้ว.....ไม่สูญเปล่า!**

 มณฑกานติ

ทรงบุญทกของทัฬหจรรม

รำให้ทั้งแผ่นดิน “ในหลวง รัชกาลที่ ๙” เสด็จสวรรคต

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ เมื่อเวลา ๑๘.๔๗ น. หลังจากสำนักพระราชวังประกาศพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรามาธิบดี จักรีนฤพดินทรสยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร สวรรคต ที่โรงพยาบาลศิริราช เวลา ๑๕.๕๒ น.

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ประชาชนที่มารวมตัวกันอยู่บริเวณลานพระราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรมพระบรมราชชนก และที่ภายในศาลาศิริราช ๑๐๐ ปี หลายนับคน ต่างพากันรำให้ด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้ง พร้อมเปล่งเสียงทรงพระเจริญดังกึกก้อง บางคนถึงกับเป็นลมด้วยเสียใจอย่างสุดซึ้งต่อการสวรรคตขององค์มหाराช ผู้เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวไทยทั่วประเทศ

สำนักพระราชวังเปิดให้ประชาชนเข้าถวายสักการะเบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์ และลงนามถวายความอาลัย ณ ศาลาสหทัยสมาคมในพระบรมมหาราชวัง และตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป อนุญาตให้ประชาชนเข้าถวายสักการะพระบรมศพเบื้องหน้าพระบรมโกศ ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ทุกวัน (ยกเว้นช่วงมีพระราชพิธีบนพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท)

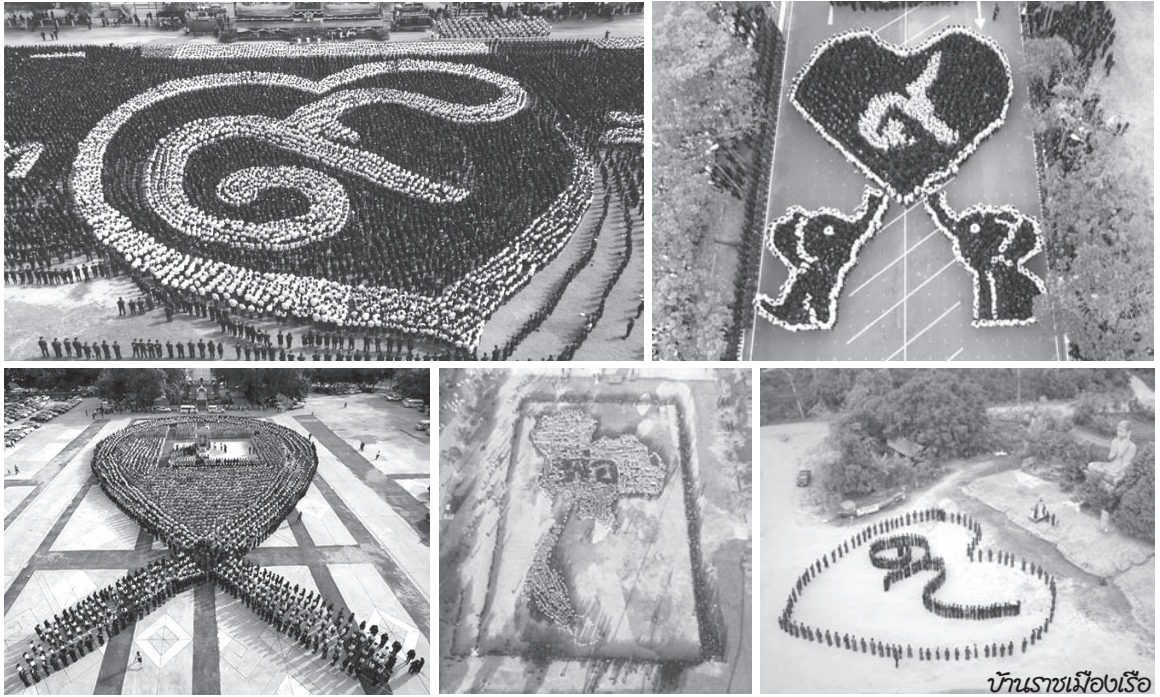
ประชาชนแต่งชุดดำไว้ทุกข์กันทั่วประเทศ และหลั่งไหลมาสนามหลวงเพื่อถวายสักการะพระบรมศพกันอย่างเนืองแน่น เรื่อยมา

แปรอักษรถวายอาลัย จารึกแห่งความกักดี “ในหลวง ร.๙”

พสกนิกรไทยทั่วประเทศหลอมรวมดวงใจเป็นหนึ่งเดียว แปรอักษรแสดงความอาลัยน้อมเกล้าฯถวาย “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช” และน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์ผู้เป็นที่รักยิ่งของปวงชนชาวไทย โดยในแต่ละพื้นที่มีการรวมตัวร่วมขบวนแปรอักษรอย่างงดงามในรูปแบบต่างๆ เช่น แปรอักษรเป็นเลข “๙” แปรอักษรเป็นรูป “หัวใจ” แปรอักษรเป็นรูป “ริบบิ้นสีดำ” เป็นต้น รวมทั้งแสดงให้เห็นอัตลักษณ์ประจำท้องถิ่นของตน

และสำหรับกิจกรรมแปรอักษรถวายอาลัยนี้ เด็กนักเรียนลัทธิมาสิกขาราชธานีอโศกและ

ชาวชุมชนราชธานีโสภต่างก็รวมตัวกันแปรอักษรถวายอาลัยในหลวง ร.๙ ที่บ้านราชเมืองเรือนี้ด้วย

“สรรเสริญพระบารมี” กึกก้อง พสกนิกรรวมพลังแห่งความภักดี

ในโลกโซเชียลมีเดียมีการส่งต่อข้อความ **นัดรวมพลังร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี มีที่มท่านม้วย (หม่อมเจ้าชาตรี เฉลิมยุคล) บันทึกลีลาเสียง** โดยกำหนดพบกันก่อนเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ที่หน้าพระลานพระบรมมหาราชวัง **วันเสาร์ที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๙**

ปรากฏการณ์ในวันนั้น ชาวอโศกส่วนหนึ่งเดินทางไปร่วมกิจกรรม มีประชาชนเป็นแสนๆ

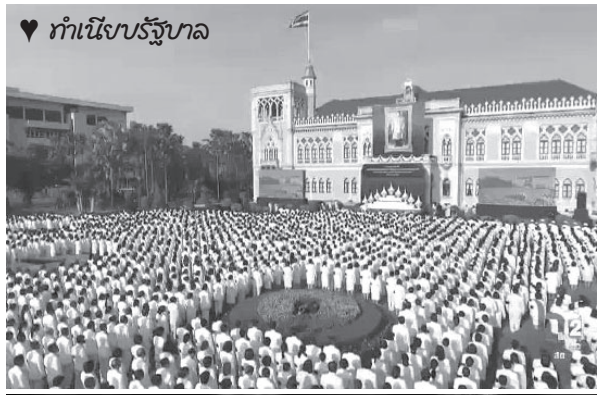

♥ พุทธสถานสันตือโคก

ทยอยเดินทางตั้งแต่เช้าตรู่เพื่อไปรวมตัวกันที่สนามหลวง และในวันเวลาเดียวกันนั้น ประชาชนคนไทยแต่ละที่แต่ละแห่ง ก็นัดรวมตัวกันในพื้นที่ของตน ร่วมร้องเพลงพร้อมกับทางสนามหลวง ส่วนพื้นที่บริเวณหน้าน้ำตก พุทธสถานสันตือโคก ญาติธรรมและชาวชุมชนต่างนัดหมายรวมตัวกันร้องเพลงสรรเสริญไปพร้อมๆกันกับทางสนามหลวง เช่นกัน

หรือแม้แต่ในวันที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี นัดกล่าวปฏิญาณตน และร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี พร้อมกันทั่วประเทศและทั่วโลกที่มีคนไทยอาศัยอยู่ ในวันอังคารที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๘.๐๐ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล โดย พล.อ.ประยุทธ์ จะเป็นต้นเสียงนำกล่าวและนำร้องเพลงพร้อมกับกรม. ขณะที่ต่างจังหวัดให้จัดตามสถานที่ส่วนราชการสำคัญนั้น ชาวอโศกก็ร่วมกิจกรรมนี้ โดยชาวสันตือโคกนัดรวมตัวกันเวลา ๗.๓๐ น. เพื่อเตรียมความพร้อมที่บริเวณลานทราย หน้าน้ำตกในพุทธสถานสันตือโคก ทั้งนี้เพื่อให้ชาวโลกได้รับรู้ว่า คนไทย ประเทศไทย มีความจงรักภักดีแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างไม่มีวันเสื่อมคลาย

♥ ทำเนียบรัฐบาล

♥ พุทธสถานราชธานีอโศก

สนามหลวง สนามแม่เหล็กแห่งพลังระเบิด “รัก”

ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ผ่านมา ประชาชนเดินทางมาเป็นจำนวนหมื่นจำนวนแสน เพื่อร่วมงานพิธีสวดพระอภิธรรมพระบรมศพ เข้าสักการะพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เบื้องหน้าพระบรมโกศ ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาทในพระบรมมหาราชวัง กันอย่างไม่ขาดสาย และยิ่งทวีจำนวนมากขึ้น บางคนขอแค่ได้มาร่วมในเหตุการณ์ ได้มาอยู่ใกล้ๆ ได้มากราบได้มาวางดอกไม้ที่รั้วพระราชวัง ก็พอช่วยคลายความอาลัยได้บ้าง

สนามหลวง จึงนับเป็นพื้นที่สัญลักษณ์ของความรักและความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ อย่างไม่เสื่อมคลาย และไม่จางหายไปจากใจคนไทย มีผู้มาเสียสละ ทำความดีเพื่อพ่อหลวง มี“ผู้ให้”มากกว่า“ผู้รับ” นับเป็นปรากฏการณ์โลกครั้งสำคัญ

สรุปได้คำเดียว คือ “รัก”

วินมอเตอร์ไซด์ที่เคยวิ่งหาเงิน ก็บริการจัดรับ-ส่งฟรี และยังมีผู้ขี่มอเตอร์ไซด์ของตนมาอาสารับส่งฟรี ซึ่งในจำนวนนี้ยังมีดาราที่มีชื่อเสียงมาร่วมอาสารับส่งฟรีอีกด้วย หรือบางคนก็นำรถยนต์

ส่วนตัวมาให้บริการ มีคนแจกอาหารการกินและข้าวของมากมาย ทั้งจากองค์กรต่างๆ ดารา นักร้อง คนมีชื่อเสียง นักเรียน นักศึกษา บริษัท ร้านค้า ประชาชนทั่วไป บางคนมีสตางค์น้อยก็เสียดเงินซื้อ ลูกอม ซื้อกระดาษทิชชูมาแจก นักเรียนรวมเงินกันซื้อขนมมาแจก ฯลฯ

มีการทำความดี และการเสียสละหลากหลายรูปแบบ ตอนแรกๆของการรอเข้าถวายสักการะ ยังไม่ค่อยมีเต็นท์ ประชาชนต้องยืนเข้าแถวท่ามกลาง แสงแดด ก็มีชายใจดีผู้หนึ่ง ถือก้อนใหญ่คอยโบก พัดด้วยมือของเขา ให้ประชาชนที่เข้าคิว และยังมี คุณลุงคนหนึ่งเอาเศษผ้ามาซับน้ำที่พื้นแล้วบิดใส่ขัน ไปเทลงท่อระบายน้ำ เพราะน้ำขังอยู่ตรงบริเวณ ประตูทางเข้าพระบรมมหาราชวัง เกรงว่าจะมีคนลื่น ล้ม ความดีมีละเอียดย น้าซาบซึ่งใจจริงฯ

ในจังหวัดต่างๆ ประชาชน ร้านค้า ก็มีการ จัดแจกอาหารฟรี แจกข้าว แจกของฟรี รถโดยสารประจำทางบริการฟรี บางจังหวัดมีผู้ยอมสละเงิน เหมารถทัวร์หลายคัน พาชาวบ้านมาถวายสักการะที่สนามหลวงฟรี ด้วยใจรักและศรัทธาที่มีต่อพระองค์ท่าน จึงทำให้เกิดการเสียสละอย่างแรงกล้า พลังแห่งรักได้เกิดความคิดกระจายไปทั่วประเทศไทย และทั่วโลก

♥ คุณเอาคม สกลวัฒน์ และเพื่อนฯ จ.ชุมพร เหมารถทัวร์ ๑๓ คัน และใช้รถยนต์ส่วนตัวอีกหลายคันพาชาวบ้านมาสนามหลวง ๑,๐๐๐ คน

ปรากฏการณ์เหล่านี้ **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** ชี้ให้เห็นในความน่าอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เมืองพุทธศาสนา ที่มีระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข **เพราะทศพิธราชธรรมของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช** ที่ท่านทรงพระราชกรณียกิจไว้ตลอดการครองราชย์ ๗๐ พรรษา จากหนึ่งพระองค์ที่ทรงธรรมของพระโพธิสัตว์ ทำให้เกิดระเบิดปรมาณูแห่งความรัก หรือ **A bomb of love** ต่อเนื่องเป็นปฏิกิริยา Chain reaction แห่งการให้การเสียสละไม่รู้จบ ต่อเนื่องกันไป จนทำให้เกิดปรากฏการณ์ทำดีเพื่อพ่อทั่วทั้งแผ่นดิน และต่อเนื่องไปถึงต่างประเทศ ประชาชนที่เข้าใจ เข้าถึงความเสียสละของพระองค์ **จึงสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่เปรียบมิได้ แล้วลงมือ ตั้งใจ เต็มใจ พุ่มเทกายใจ พากเพียรทำความดีอย่างเสียสละ ตามแบบอย่างของพระองค์**

สนามหลวงจึงเป็นสนามแห่งบุญกุศล และมีใช้สนามบุญธรรมดา แต่เป็นระดับสนามหลวงเลยทีเดียว

ชาวโศกในนามกองทัพธรรมเข้าพื้นที่ร่วมแจกอาหาร

ภาพแห่งการเสียสละ บรยากาศของประชาชนทั่วประเทศที่พร้อมจะเป็นผู้ให้ อยากจะทำเพื่อผู้อื่นนั้นเกิดขึ้นมากมาย จน**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์**เปรยว่า ตัวท่านนั้น...ผลออกไป เพราะมีวซึ่งชมกับความเสียสละ ความกตัญญูของคนไทย..ที่เคารพเทิดทูนพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จนกระทั่ง.....“ต้องให้ผู้ว่าฯทบท. พลตำรวจเอกอัศวิน ขวัญเมือง มาสะกิด”

♥ ผู้ว่าฯ พล.ต.อ.อัศวิน และภรรยา รับประทานอาหาร ที่ใต้ร่มกองทัพธรรม

วันอาทิตย์ที่ ๒๓ ตุลาคม พ่อครูประกาศอย่างเป็นทางการผ่านรายการวิทยุอารีธรรม ให้ชาวกองทัพธรรมออกไปทำกุศลร่วมกับประชาชนคนไทยที่รักและเทิดทูนต่อในหลวง รัชกาลที่ ๙ **ด้วยการจัดโรงบุญมังสวิรัตบริการประชาชนที่หลังไหลกันมาที่สนามหลวง**

พ่อครูเล่าในรายการวันนั้นว่า พลตำรวจเอกอัศวิน ขวัญเมือง ผู้ว่าฯกรุงเทพมหานครถามกับญาติธรรมคนหนึ่งขณะที่พบกันที่สนามหลวงถึงกองทัพธรรมว่า กองทัพธรรมไม่มาด้วยเหรอ พ่อครูเล่าพลางหัวเราะว่า **“...เราก็แจกอาหารเก่ง ...จนพลตำรวจเอกอัศวินยังรู้จักติดศัพท์เลย ...เราก็เข้าไปหนึ่งแก้ว เพราะฉะนั้นก็รีบเลย...”**

บ่ายนั้น ชาวสันตโศกนัดประชุมเตรียมการไปจัดโรงบุญที่สนามหลวง โดยพ่อครูให้ออวาทว่า **ให้เราไปอย่างอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนรับใช้ อย่าไปทำเก่ง ทำอวดดี ให้ไปเป็นคนรับใช้ไปแจกอาหาร กับไปเก็บขยะ ไปล้างส้วม**

วันจันทร์ที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ กองทัพรธรรมเริ่มแจกอาหารอย่างเป็นทางการวันแรก ซึ่งที่ผ่านมาสันตือโศกและปฐมอโศกก็ทำอาหารและน้ำหวานไปแจกอยู่บ้าง ในฐานะประชาชนทั่วไป แต่วันนี้พอครูให้ไปอย่างเป็นทางการ ในนามของกองทัพรธรรม โดยปรุงอาหารที่สันตือโศกเป็นหม้อใหญ่ จำนวนหลายหม้อ เน้นอาหารจานเดียว เช่น ข้าวผัด ข้าวมันฟองเต้าหู้ ผัดซีอิ้ว ผัดไทย ออกเดินทางตี ๕ ใช้เวลาในการบริการ ๒ ชั่วโมงเศษๆ อาหารที่นำไปก็หมด สำหรับรอบบ่ายทางปฐมอโศกนำอาหารที่ปรุงเรียบร้อยแล้วเดินทางเข้าพื้นที่สนามหลวงพร้อมบริการช่วงกลางวัน

วันพุธที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นวันแรกที่เรานำเอากระทงใบตองไปใส่อาหารแจก ได้ รับความสนใจมากเป็นพิเศษ มีสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอสมาทำข่าว เนื่องจากที่สนามหลวงเริ่มมีปัญหาขยะมลพิษจำนวนมาก **มีขยะวันหนึ่งๆเกือบหนึ่งร้อยตัน**

กองทัพรธรรมจึงแบ่งกำลังคนส่วนหนึ่งเพื่อผลิตกระทงใบตอง โดยใช้พื้นที่บริเวณศาลาฟัง

ธรรมสันตือโศกในการผลิตกระทง มีทั้งชาวชุมชน และญาติธรรมที่เดินทางมาจากบ้าน **บางคนได้ทราบข่าวจากโทรทัศน์ช่องบุญนิยมทีวีก็มาช่วยกันทั้งวัน** มีทั้งผู้จรและผู้มาประจำทุกวัน ทางปฐมอโศกก็ยังช่วยทำกระทงส่งไปสนามหลวงด้วย ชุมชนที่อยู่ห่างไกลก็ช่วยตัดใบตองส่งมาให้

การจัดโรงบุญมังสวิรัตที่สนามหลวงของชาวกองทัพธรรมนั้นไม่มีวันหยุด แรกๆทางส่วนกลางยังไม่ให้ทำอาหารที่นั่น จึงต้องทำอาหารที่สันตือโศกส่งไปรอบเช้า และปฐมอโศกทำส่งไปรอบบ่าย เมื่อเขาเห็นว่าเราแจกจำนวนมาก และมาทุกวัน ทางเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลสถานที่การตั้งเต็นท์บริการอาหารจึงอนุญาตให้สามารถปรุงอาหารภายในเต็นท์ได้ แต่ไม่อนุญาตให้พักค้าง การทำงานจึงสะดวกมากขึ้น และจัดแจกได้เต็มที่ เพราะเมื่อหมดก็สามารถปรุงใหม่ได้เลย ซึ่งความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อในหลวงนั้นช่างมากมายจริงๆ เราจึงได้เป็นส่วนหนึ่งที่ได้ต้อนรับแขกของพระราชาที่มากันมากมาย แม่ครัวและทีมงานของเราจึงต้องทำงานกันอย่างหนัก แรกๆไม่มีเวลาให้หยุดพัก แม่ครัวต้องผัดกระทะต่อกระทะ ต่อมาทางส่วนกลางจัดให้มีการแจกตามเวลา แม่ครัวและทีมงานจึงได้มีเวลาหยุดพัก

รับประทานอาหารได้บ้าง งานหนัก เหนื่อย ทุกวัน ชาวกองทัพธรรมจึงมีการประชุมตกลงร่วมกัน เพื่อความลงตัวและการรักษาสุขภาพของบุคคลากรของกองทัพธรรมเอง **โดยกำหนดให้แต่ละพุทธสถาน ชุมชน สลับผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนเข้าพื้นที่สนามหลวงมาช่วยกัน**

๑. ชุมชนบ้านราชและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๔-๑๘ พฤศจิกายน
๒. ชุมชนคีรีระชอโคกและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๑๙-๒๘ พฤศจิกายน
๓. ชุมชนปฐมมอโคกและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๒๙-๓๐ พฤศจิกายน
๔. ชุมชนสีมอโคกและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๑-๗ ธันวาคม
๕. ชุมชนศาลือโคกและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๘-๑๔ ธันวาคม
๖. ชุมชนภูผาฟ้าน้ำและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๑๕-๒๔ ธันวาคม
๗. ชุมชนสันตือโคกและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๒๕-๓๐ ธันวาคม
๘. ชุมชนปฐมมอโคกและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๓๑ ธันวาคม - ๔ มกราคม
๙. ชุมชนทะเลธรรมและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๕-๑๓ มกราคม
๑๐. ชุมชนบ้านราชและช่ายแห่ เข้าพื้นที่วันที่ ๑๔-๒๓ มกราคม

โดยมีผู้ประสานงานคือ **คุณปลุกขวัญ(ต้อย) รักพงษ์โชค, คุณดาบบุญ ตีร์ตนา, คุณปานรุ้ง สุขเกษม, คุณยลศิริ คำช่วย**

กำลังหลักที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งของกองทัพธรรมก็คือ **กลุ่มแพทย์วิถีธรรมหมอเขียว(ดร.ใจเพชร กล้าจน)** ซึ่งรับภาระในช่วงเย็นถึงค่ำของทุกวัน เป็นช่วงเวลาที่งานก็หนักไม่แพ้ช่วงกลางวัน ทางแพทย์วิถีธรรมก็มีการประชุมจัดวาระให้จิตอาสาแพทย์วิถีธรรมมีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาเช่นกัน

๑. จิตอาสาเครือข่ายภาคใต้ เข้าพื้นที่วันที่ ๑๕-๒๑ ธันวาคม

๒. จิตอาสาเครือข่ายภาคกลาง ปริมาณพล ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก เข้าพื้นที่วันที่ ๒๒-๒๔ ธันวาคม

๓. จิตอาสาเครือข่ายภาคอีสาน เข้าพื้นที่วันที่ ๒๕ ธันวาคม - ๒ มกราคม

๔. จิตอาสาเครือข่ายภาคเหนือ เข้าพื้นที่วันที่ ๓-๑๐ มกราคม

๕. จิตอาสาเครือข่ายภาคใต้ เข้าพื้นที่วันที่ ๑๑-๑๗ มกราคม

๖. จิตอาสาเครือข่ายภาคอีสาน เข้าพื้นที่วันที่ ๑๘-๒๔ มกราคม

มีผู้ประสานงานคือ **คุณเพลินพิศ-ดินช่วยฟ้า(ป้าแขก) สังข์บุญลือ และคุณมุสดี-มันมิ่งบุญ(แดง) เจริญไวยเจตน**

และในแต่ละวัน **ทางสันติอโศกจะจัดทีมหุงข้าว** โดยหุงจากที่สันติอโศก เพราะสนามหลวง สถานที่คับแคบ โดยแบ่งช่วงเวลาการหุงเป็นสองรอบ รอบเย็น หุงไว้พร้อมนำขึ้นรถตอนตีสาม และรอบเช้ามืด(ตีสอง) หุงไว้พร้อมนำขึ้นรถตอนตีห้า **และยังต้องไปหุงเพิ่มเติมที่สนามหลวงอีกด้วย** และเพื่อลดเรื่องการขนส่ง ต่อมาจึงหุงข้าวที่สนามหลวงมากขึ้น ลดการหุงที่สันติอโศกลง

เต็นท์ที่รายรอบอยู่บริเวณท้องสนามหลวง มี ๔๐ กว่าเจ้า ที่ให้บริการเป็นหลัก ส่วนชาวยังมีอีกมากมาย เป็นการมาบริการอาหารด้วยงบประมาณและแรงงานทั้งที่เป็นส่วนตัว และเป็นองค์กรต่างๆ อาหารแต่ละเต็นท์ล้วนปราณีต มีลีลันชวนรับประทาน ดังนั้นกองทัพธรรมจึงกำหนดหมายร่วมกันว่า**อาหารมังสวิรัตที่เราแจกต้องมีลีลันน่ารับประทาน** และตรงกับค่านิยมของประชาชนแล้ว แต่ช่วงเวลา เช่น **ช่วงเช้า** บริการข้าวต้มและเครื่องดื่มร้อน **ช่วงสาย**เน้นข้าวราดกับข้าว **ช่วงเที่ยง** ต้องเน้นอาหารจานเดียวจำพวกเส้น และ**ช่วงเย็น** กลุ่มแพทย์วิถีธรรมบริการอาหารหลากหลายชนิด รวมทั้งอาจมีขนม ผลไม้ ที่มีประชาชนตั้งใจร่วมเสียดสละบริจาคมาในแต่ละช่วงเวลาการบริการ

เป็นความโชคดีของชาวกองทัพธรรมที่แต่ละเช้านั้น พวกเราสามารถตื่นก่อนตีสาม และเดินทางออกจากพุทธสถานสันติอโศกด้วยรถหกล้อในเวลาตีสามครึ่ง และบางวันมีรถอบตีห้าเดินทางไปเสริม ทำให้กองทัพธรรมเดินทางไปถึงเต็นท์และลงมือปรุงอาหาร **สามารถพร้อมบริการได้ตั้งแต่เช้าตรู่เป็นหน่วยงานแรกและหน่วยงานเดียว** เพราะหน่วยงานของเต็นท์อื่นๆไม่สะดวกที่จะบริการแต่เช้า ทำให้หน่วยงานของเราหรือกองทัพธรรมสามารถให้บริการอาหารกับเจ้าหน้าที่ พนักงานที่มาทำงานบริการประชาชน ทั้งพนักงานขับรถขสมก. ทหาร ตำรวจ คนกวาดถนน ตลอดจนคนรักสุขภาพ จึงเป็นประโยชน์กับคนสำคัญๆโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่

เนื่องจากส่วนกลางจัดเต็นท์ไว้ไม่พอกับจำนวนประชาชนที่ตั้งใจมาร่วมแจกอาหาร บางวันก็จะมีประชาชนมาขออาศัยพื้นที่ในเต็นท์กองทัพธรรมแจกอาหารเนื้อสัตว์ ซึ่งเราก็ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ **พอครมองว่า เป็นการแสดงความใจกว้างของเรา**

การบริการแจกอาหารครั้งนี้ จะมีเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายมาตรวจสอบคุณภาพ ทางด้านความสะอาด สุขลักษณะ และคำพูดจาขณะบริการ เจ้าหน้าที่จะเก็บข้อมูลและเชิญหน่วยงานแต่ละแห่งที่ประชุมร่วมกัน

ต้นเดือนพฤศจิกายน มีการปรับปรุงพื้นที่ในท้องสนามหลวง โดยการปูแอสฟัลต์(ยางมะตอย) บริเวณสนามหลวงด้านเหนือ (สะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า) เพื่อจัดฝั่งสถานที่ใหม่รองรับเต็นท์ กองอำนาจการ จุดพักของประชาชน เต็นท์จิตอาสา เต็นท์บริการอาหารและเครื่องดื่มของหน่วยงานต่างๆ รวมถึงเส้นทางเดินของประชาชนเพื่อเข้าสักการะพระบรมศพ เพื่อจัดระเบียบท้องสนามหลวงให้พร้อมสำหรับจัดงานพระราชพิธีพระบรมศพให้สมพระเกียรติ และเพื่อเป็นการต้อนรับพี่น้องประชาชนให้ได้รับความสะดวกสบาย ซึ่งหากย้อนไปในวันแรกๆ ประชาชนต้องยืนเข้าแถวตากแดดเป็นเวลานาน บางวันฝนตก ก็ต้องยืนรอท่ามกลางสายฝนซึ่งความศรัทธาและความรักของประชาชนก็ไม่เคยหือถอยยืนรออย่างอดทน โดยให้เหตุผลว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ท่านทรงลำบากมากกว่านี้มากนัก

▲ ช่วงแรก

▼ ช่วงหลัง

รัฐบาลจึงพยายามปรับปรุงพื้นที่ ตั้งเต็นท์ มีเก้าอี้ให้นั่งรอ มีพัดลมช่วยคลายร้อน มีทีวีให้ชมพระราชกรณียกิจ อาหารทุกเต็นท์ที่มาแจกจะมีการตรวจเรื่องความสะอาดถูกสุขอนามัยอย่างละเอียด ซึ่งกองทัพธรรมก็ระวังอย่างเคร่งครัด มีเจ้าหน้าที่มาตรวจบ่อยมาก และนำอาหารไปตรวจในห้องแล็บด้วย กองทัพธรรมผ่านการตรวจทุกครั้ง รณรงค์ให้ทุกคนที่มาช่วยทำงานจะต้องใส่ผ้ากันเปื้อน หน้ากากปิดปาก หมวก ถู่มือให้เรียบร้อย แต่ละขั้นตอนการผลิตอาหารจะทำอย่างปราณีตสะอาด ถูกหลักอนามัย จนได้รับคำชมจากเจ้าหน้าที่เสมอ

สถานที่ในการทำอาหารและแจกอาหาร มีการโยกย้ายหลายครั้ง โดยทางกองทัพธรรมก็น้อมรับตามแต่ส่วนกลางที่ดูแลจะจัดให้

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้ดูแลบริหารจัดการเต็นท์ที่มีการกำหนดจัดเต็นท์ใหม่ โดยย้ายไปอยู่ติดกับเต็นท์มูลนิธิร่วมกตัญญู ตรงข้ามธรรมศาสตร์ การกำหนดที่ตั้งของเต็นท์นั้น กำหนดจากระยะเวลาในการบริการ ซึ่งมีสองประเภท คือ **เต็นท์ที่ทำอาหารและบริการแจกตลอดทั้งปี** จะอยู่ชิดรั้วเขียว **ส่วนผู้ที่จรมาบริการเป็นครั้งคราว** กำหนดให้อยู่เต็นท์วงในซึ่งต้องทำอาหารมาสำเร็จ(จากบ้าน)พร้อมแจก สำหรับเต็นท์ของกองทัพธรรมจัดอยู่ในประเภทแรก คือ บริการแจกทั้งปี

ความเรียบร้อยเป็นระบบเริ่มค่อยๆก่อเกิดขึ้นอย่างสวยงามตามวันเวลา แห่งการมุ่งมั่นเสียสละของแต่ละหน่วยงาน และมีความเป็นสาธารณโมคิให้เห็นโดดเด่นขึ้นเรื่อยๆ **เมื่อหน่วยงานเต็นท์ต่างๆสามารถไปเบิกข้าวของที่ศูนย์ประสานงานอาสาสมัคร Volunteers for Dad ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นศูนย์รับบริจาคข้าวของ เสมือนเป็นบ้านเดียวกัน** แรกๆผู้ประสานงานกองทัพธรรมจะประสบปัญหาในการไปเบิกของ แต่เมื่อแจกนานหลายวัน ก็เป็นที่รู้จัก การเบิกของจึงง่าย สะดวก เสมือนเป็นบ้านเดียวกัน และเมื่อแต่ละเต็นท์มีผู้บริจาคข้าวของมาให้จำนวนมาก ก็จะมีการแบ่งปันให้แก่กันและกัน เป็นสาธารณโมคิที่ชัดเจน

ชาวโศกเป็นพสกนิกรกลุ่มเล็กๆกลุ่มหนึ่ง **จัดโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมหาราชเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลมาทุกปีหลายสิบปีติดต่อกันเรื่อยมา** และจากปีที่แล้ว(พ.ศ.๒๕๕๘)ระดมโรงบุญได้ไม่ต่ำกว่า ๘๘๐ โรงบุญ สำหรับปีนี้เพื่อเป็นการแสดงความอาลัยต่อในหลวง ร.๙ ด้วย จึงได้จัด **โรงบุญมังสวิรัตเฉพาะที่สนามหลวง** บริการแก่ประชาชนที่เดินทางมาเคารพสักการะพระบรมศพ จำนวน ๙๙ โรงบุญ และสามารถเปิดโรงบุญทั่วประเทศได้มากกว่า ๙๙๙ โรงบุญ ได้ครบจำนวน

ที่ตั้งใจไว้ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ พอท่านได้ตั้งชื่อโรงบุญ ๕ ธันวาคม ปีนี้ว่า “โรงบุญอาลัย
ในหลวง ร.๙”

เกือบสามสัปดาห์ผ่านไป หากนับจากวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ครั้งนั้นทีมหุงข้าวแจ้งว่า เป็น
วันที่มีการหุงข้าวมากที่สุด ตั้งแต่เปิดโรงบุญมังสวิรัตที่สนามหลวงอย่างเป็นทางการ คือ ข้าวสวย
จำนวน ๒๒ หม้อ(หม้อเบอร์ ๕๐) รวมทั้งหมด ๓๐๘ ก.ก. ทั้งนี้ยังไม่รวมข้าวเหนียว อีก ๒๕๐ ก.ก.

มาถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม นับว่าความสามารถในการหุงข้าวของกองทัพธรรมมีเพิ่มขึ้น หรือ
ว่าจำนวนประชาชนที่เราสามารถเข้าถึงในการให้บริการนั้นเพิ่มขึ้นด้วย นั่นคือ เราหุงข้าวสวย จำนวน
๔๑ หม้อ(หม้อเบอร์ ๕๐) แต่สำหรับข้าวเหนียวนั้น เนื่องจากว่า ฝ่ายตรวจสอบอาหารได้พบว่า สัมตำ
ของหน่วยงานหนึ่งมีปลิงแดงในกระดองปู จึงขอความร่วมมือให้ทุกหน่วยงานงดปรุงสัมตำ อาหาร
ยาทุกประเภท เอแคล์ อาหารใส่กะทิ และขนมจีน ออกบริการประชาชน ดังนั้นเพื่อความสงบ
เรียบร้อยเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน กองทัพธรรมจึงให้ความร่วมมือในการงดเมนูสัมตำ ทั้งๆที่ตอน
ตรวจสอบสัมตำ กองทัพธรรมผ่านทุกครั้ง ทำให้การนึ่งข้าวเหนียวจึงงดไปโดยปริยายด้วย

ต่อมาภายหลัง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพอาหารอนุโลมเมนูสัมตำให้สามารถปรุงบริการ
ประชาชนได้ แต่ขอให้บริการเฉพาะประชาชนทั่วไป แต่ไม่ต้องนำเข้าไปบริการในเต็นท์ของผู้นั่งรอเข้า
สักการะพระบรมศพ การนึ่งข้าวเหนียวจึงเริ่มต้นอีกครั้ง

♥ ภรรยาผู้ว่าฯกทม. ช่วยปอกมะละกอ

๑-๒ ธันวาคม งดถวายสักการะพระบรมศพ เพราะมีพระราชพิธีปัญญาสมวาร ครบ ๕๐
วัน ของการสวรรคต การแจกอาหารตามเต็นท์ต่างๆก็งดด้วย เพื่อทำความสะอาดครั้งใหญ่(Big cleaning
day) โดยทาง กทม. ขอให้กลุ่มต่างๆที่แจกอาหารช่วยทำข้าวห่อให้ประชาชนที่จะมาเป็นจิตอาสาช่วย

กันทำความสะอาด กทม.ให้กองทัพธรรมทำให้ ๕,๐๐๐ ห่อ เราจึงแบ่งกันทำ โดยทางสันติอโศกรับ
ทำให้ ๒,๕๐๐ ห่อ ปฐมอโศกรับทำให้ ๒,๕๐๐ ห่อ เราจึงมีกิจกรรมที่พุทธสถาน ช่วยกันทำข้าวห่อ
กันตั้งแต่เช้าตรู่อย่างสนุกสนาน ทางปฐมอโศกจัดหนักอย่างเต็มที่ ทำอาหารได้ถึง ๓,๕๐๐ ห่อ และ
ยังมีขนมและผลไม้อีกด้วย

๕ ธันวาคมการาษ ๒๕๕๗

ปีนี้ไม่มี“พ่อ”(หลวงของแผ่นดิน) ไม่มีพระราชดำรัส แต่ประชาชนก็รำลึกถึงพระองค์อย่าง
ล้นหลาม จึงหลั่งไหลมาที่สนามหลวงกันจากทั่วประเทศ ตั้งแต่วันเสาร์ที่ ๓ วันอาทิตย์ที่ ๔ จนถึง
วันจันทร์ที่ ๕ ธันวาคม ปกติในแต่ละวันประชาชนก็มาราบพระบรมศพกันเป็นหมื่นๆอยู่แล้ว แต่เมื่อ
ถึงวาระสำคัญนี้ จึงมากันมากขึ้น จนแม้แต่ถนนรอบสนามหลวงก็ต้องเป็นที่นั่งที่พักของประชาชน
จนชาวกองทัพธรรมที่เดินทางจากสันติอโศก จะเข้าไปทำอาหารแจก ต้องเข้าไปต้องขอด้วย
ลำบาก คืนวันที่ ๔ จึงต้องขออนุญาตไปค้างคืนที่นั่น เพราะเกรงว่าวันที่ ๕ จะเข้าไปไม่ได้ จะทำ
อาหารแจกรอบเช้าไม่ทัน วันที่ ๕ ธันวาคม ญาติธรรมที่ลงชื่อไว้จะมาแจกที่สนามหลวง ๙๙ โรงบุญ
ต่างทยอยกันมาแจกที่เต็นท์กองทัพธรรม อาหารมากมายหลายอย่าง นอกจากอาหารยังมีของใช้อื่นๆ
อีกด้วย โดยให้ผู้มาแจก ได้เข้าไปแจกในเต็นท์ที่ประชาชนนั่งรอที่จะเข้าไปสักการะ หรือจะแจกที่
เต็นท์สำหรับประชาชนที่เดินขบวนไว้ก่อนอยู่รอบนอก อาหารมากมาย จนผู้รับเวรทำอาหารของเต็นท์
กองทัพธรรมตงาน บางเจ้าเข้ามาที่เต็นท์กองทัพธรรมไม่ได้ หรือไม่สะดวก ก็แจกกันที่รอบๆ
สนามหลวง หรือแจกมุมใดมุมหนึ่งของสนามหลวง เป็นอีกวันหนึ่งที่อิมเอมเปรมปรีดีอุดมไปด้วย
การให้ การเสียสละ

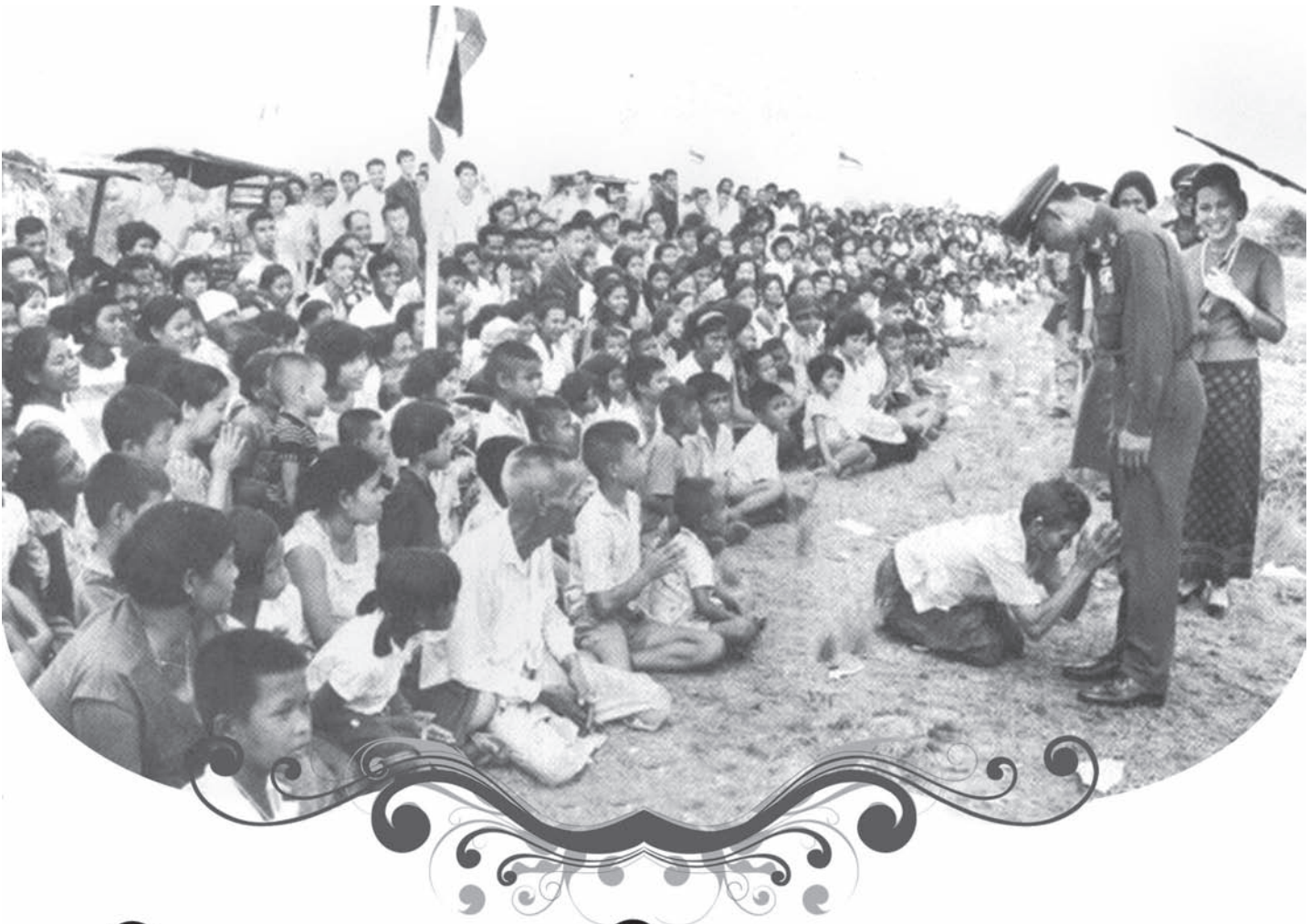
♥ *วิถีช้อปปิ้งๆมาทำข่าวกิจกรรมของโรงเรียนกอบกัทรธรรม*

๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ รัฐบาลมอบหมายให้กระทรวงต่างๆเข้าพื้นที่สนามหลวงเพื่อดูแลเรื่องอาหารสำหรับประชาชนที่เดินทางมาถวายสักการะพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงขอให้ทุกหน่วยที่เคยปฏิบัติหน้าที่บริการอาหารกับประชาชนตลอดมานั้นยุติบทบาทลงก่อน ในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ (วันรอบบครบ ๑๐๐ วัน ของการสวรรคต) ดังนั้นเพื่อความเรียบร้อยและความสามัคคี ทางกองทัพธรรมจึงพิจารณาเห็นเหมาะสมและพร้อมให้ความร่วมมือ อีกทั้งระยะเวลาที่ผ่านมาตลอดช่วงวาระ ๑๐๐ วันการเสด็จสวรรคตของพระองค์ท่าน ในหลวงรัชกาลที่ ๙ พวกเราต่างน้อมใจกระทำภารกิจ “**โรงเรียนมังสวิรัตอาลัยในหลวง ร.๙**” ด้วยความน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ นับเป็นภารกิจหนึ่งที่ชาวกองทัพธรรมตั้งใจฝึกหัดปฏิบัติธรรมส่วนตนร่วมกับพี่น้องหลายหน่วยงานและประชาชนจำนวนมาก

และทั้งหมดนี้ เป็นเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งของ.....**บันทึกปรากฏการณ์ “ระเบิดรัก” The bomb of love** ณ ห้องสนามหลวง ทำอย่างปราณีต เพื่อแขกของพระราชา

♥ *ถึงน่า*

โรงพยาบาลในหลวง ร.๙

บรรยากาศของโรงพยาบาล ๕ ธันวาคมมหาราชในปีนี้มีได้เป็นการเฉลิมฉลองเหมือนเช่นทุกๆปีที่ผ่านมา ไม่ได้เป็นการทำบุญที่มีการให้ด้วยความเบิกบานแจ่มใส แต่เป็นโรงพยาบาลที่เป็นสายธารของความอาลัย อาลัยในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ผู้ทรงธรรมที่ได้พรากจากไป พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์จึงตั้งชื่อโรงพยาบาลปีนี้ว่า โรงพยาบาลในหลวง ร.๙ และกำหนดให้ชาวโคกช่วยกันจัดโรงพยาบาลที่ท้องสนามหลวงให้ได้ ๙๙ โรงพยาบาล และจัดทั่วประเทศ ๙๙๙ โรงพยาบาล

ซึ่งชาวโคกแม้จะเป็นคนจน แต่ก็ทุ่มเททำ ด้วยความรำลึกถึงการทุ่มเทที่พระองค์ทรงทำเพื่อประชาชนอย่างไม่กลัวความเหน็ดเหนื่อย แต่ละที่แต่ละแห่งทั่วประเทศช่วยกันเสียสละทรัพย์เสียสละแรงกายแรงใจจนได้ครบตามจำนวน ที่สนามหลวง ๙๙ โรงพยาบาล และทั่วประเทศ ๙๙๙ โรงพยาบาลด้วยความทุ่มเทที่มากมาย จึงจัดโรงพยาบาลได้เกินเป้าหมายอีกด้วย ได้ถึง ๑,๓๒๙ โรงพยาบาล

๙๙ โรงพยาบาลที่สนามหลวง ในวาระ ๕ ธันวาคมมหาราช ประชาชนหลั่งไหลมาถวายสักการะพระบรมศพกันมากมายจากทั่วประเทศ จนทำให้สนามหลวงคับแคบ ต้องนั่งรอคิวที่พื้นถนน เจ้าภาพโรงพยาบาล ๙๙ โรง จึงอบอุ่น เพราะมีผู้รับจำนวนมาก เจ้าภาพแต่ละเจ้าบางคนก็นำอาหารหรือข้าวของมาฝากไว้ก่อนวันแจก บางคนก็เอามาในวันที่ ๕ เลย วันที่ ๕ ธันวาคมแต่ละเจ้าทยอยกันมาแจก

ที่เต็นท์โรงบุญกองทัพธรรม โดยได้เข้าไปแจกถึงมือประชาชนที่นั่งอยู่ในเต็นท์ที่รอจะเข้าไปถวายสักการะ ให้ด้วยมือต่อมือ เป็นความซาบซึ้งใจที่ผู้ให้บริการด้วยมือของตนเองเลย นอกจากอาหารแล้ว ยังมีการแจกข้าวสาร ชุดแปรงสีฟันยาสีฟัน น้ำมันเชียว และอื่นๆอีกมากมาย บางเจ้าไม่สามารถจะฝ่าฝูงชนเข้ามาถึงเต็นท์กองทัพธรรมได้ ก็แจกตรงที่สะดวก

๔๙ โรงบุญ แห่งความรักความอาลัย เป็นความร่วมมือร่วมใจที่ต้องการทำเพื่อพ่อ มาดูแลพี่น้องที่มาน้อมสักการะพ่อของแผ่นดิน นอกจากโรงบุญของชาวอีสานแล้ว ก็ยังมีประชาชนและหน่วยงานต่างๆมาแจกสิ่งของและอาหารในวาระสำคัญนี้กันอีกมากมาย ระเบิดแห่งรัก Bomb of Love จึงกระจายไปทั่วสนามหลวงอย่างอบอุ่น แซ่บซึ้ง

มีผู้เลาบรรยากาศการจัดโรงบุญส่งมาพร้อมภาพถ่าย จึงขอถ่ายทอดลงในฉบับนี้ ส่วนสถิติรายชื่อและยอดการจัดโรงบุญที่สนามหลวง ๔๙ โรงบุญ ทั่วประเทศ ๔๙๙ โรงบุญ และด้วยพลังรักศรัทธา และอาลัย จึงทำให้ยอดทะลุเป้าหมายไปอีก ๒๓๑ โรงบุญ จะขอลงรายงานในฉบับหน้า

กรุงเทพมหานคร

ที่พุทธสถานสันตโตโสภณทั้งในและรอบๆ พุทธสถานยังอุดมไปด้วยการให้เช่นทุกปี แต่ในปีนี้อะไรที่เหมือนใจคงหลังไหลออกมาเป็นสายธารแห่งการให้ที่มากมาย ญาติธรรม และหน่วยงานต่างๆ ช่วยกันจัดโรงบุญทั้งในพุทธสถานและรอบๆ ตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายน ถึงตลอดเดือนธันวาคม ส่วนวันที่ ๕ ธันวาคม พวกเราต้องระดมกำลังไปที่สนามหลวงจึงทำให้หน้าพุทธสถานดูเจียบเหงา ต่างจากทุกปี

★ **คุณทิพย์มาศ ปิ่นทิตานนท์** รายงานว่า ที่หน้าสันตโตโสภณ ซ.นวมินทร์๔๖ “แจกข้าวเหนียวธัญพืช บรรยากาศอบอุ่นใจ อิ่มใจ สนิทสนมระหว่างผู้ให้และผู้รับ ดีมากขึ้นๆ ทุกทีค่ะ”

★ **ตาบุญรัตน์ ยายคำมูล นายวิชา** แจก

ถั่วคั่วทราย ๒๐๐ ถุง ที่สันตโตโสภณ วันที่ ๓ ธ.ค. โดยปะไบลานเป็นตัวแทนแจกค่ะ

★ ๒ ธ.ค. แจกข้าววิถีธรรมไร้สารพิษ ๔๐๐ ก.ก. ที่หน้า**บริษัท โวลด์ แอทฮาร์ท** ทาวน์อินทาว์น

★ ๔ ธ.ค. **สมาชิกสหกรณ์ภูมิรักษ์** แจกถั่วลิสงต้ม(ออแกนิก) ที่หน้าร้านสหกรณ์ฯ ซอยนวมินทร์๔๔ เขตบึงกุ่ม

★ ๔ ธ.ค. **คุณธัญญา จงใจรักษ์** แจกปลาแฉะมังสวิรัต ที่ซอยนวมินทร์ ๔๖

★ ๔ ธ.ค. **สหกรณ์ภูมिरักษ์ จำกัด** แจกพืชผักสวนครัว และผลไม้ ที่พันธมิตรอาสาสมัครรวบรวมช่วยเหลือเกษตรกรจังหวัดพัทลุง ที่ประสบภัยน้ำท่วม จำนวน ๓ รถปิกอัพ แจกที่สหกรณ์ ๑ คัน และลงที่เต็นท์โรงบุญกองทัพธรรม สนามหลวง ๒ คัน

★ **โรงบุญทิศาคริต** ครั้งที่ ๓ ซอยหน้า

สันติอโศก ๔ ธันวาคม แจกแคบเจ ๒๕ กก.

★ **คุณปภาดา อุณหพิพัฒพงศ์** แจกขนมปังสังขยา ๕๐๐ ลูก ที่ป้ายรถเมล์ บีทีเอสสะพานควาย ตรงข้าม รพ.เปาโล

★ **กลุ่มอุโบสถศีลสันติอโศก** แจกขนมเทียน ผัดหมี่ และน้ำหวาน อาลัยในหลวง รัชกาลที่ ๙ ณ ห้องสนามหลวง ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๙

★ **คุณแซมดิน คุณน้ำธรรม เลิศบุศย์** ร่วมกับ พญ.สายน้ำผึ้ง ตูจินดา พญ.อัญชลี วรชิยานนท์ แจกไอศกรีมกะทิ ๘ ถึง ๕ ธันวาคม ที่

สนามหลวงเป็นที่กองทัพธรรม แต่ละคนต่างเป็นมือใหม่ไม่ล้นหัดในการตัดไอศกรีม เนื้อไอศกรีมก็ค่อนข้างแข็งต้องออกแรงในการตัดพอสมควร แต่มีความสุขและสนุกมาก เพราะประชาชนมารอเข้าคิวกันยาวเหยียด มีศิษย์เก่าสัมาสิกขาและนักเรียนสัมาสิกขาสันตือโศกมาร่วมช่วยกันออกแรงตัดไอศกรีมใส่โคน ความสุขครั้งนี้ต้องปวดแขนกลับบ้านกันไปตามๆกัน

★ ๔ ธ.ค. **หน้าบริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด** มีการแจกอาหารกันอย่างคึกคัก และ**คุณเสีพลบ รัศมีวิเชียรทอง** ก็นำน้ำยาล้างจานชีวภาพ ๓๐๐ ขวด ผลิตภัณฑ์โดยบริษัทฟ้าอภัย มาแจก และคุณรุจิภามาแจกอีก ๑๒๐ ขวด มีเด็กๆนักเรียนสันติบาล มาช่วยกันแจก ดูน่ารักน่าเอ็นดู

★ ชาวซิกข์แจกไอศกรีมที่สนามหลวง ๔ธ.ค.

★ **คุณพัชรี ตูลาบดี** ญาติธรรมปากช่อง นครราชสีมา แจกขนมปังยามาซากิ จำนวน ๖๕๒ ชิ้น ที่เต็นท์กองทัพธรรม สนามหลวง ๕ ธ.ค.

★ **ฐานงานปฐมมโศก**แจกแฮมเบอร์เกอร์มังฯ ที่เต็นท์กองทัพธรรม สนามหลวง ๕ ธ.ค.

★ **ครอบครัวศิษย์เก่าปฐมมโศก นางมะลิ นายวิชัย เล้าสฤติย์ และครอบครัว ๕ ธันวาคม** แจกไอติมรวมมิตรกะทิ แจกที่ร้านวิชัย คลองพร้าว วัดไร่ขิง นครปฐม ด้วยความตั้งใจเล็กๆ จากใจครอบครัวเล้าสฤติย์ น้อมถวายในหลวง

แจกคนเดินผ่านไปมา...ราว ๒๐๐ ถ้วย”

★ คณะกรรมการดำเนินการ พนักงาน และ อาสาสมัคร สหกรณ์ภูมิรักษ์จำกัด ร่วมกับ กองทัพรธรรม แจกผัดพริกขิงเห็ดตราดข้าว ยำเส้นหมี่ ผลไม้ ลูกอมสมุนไพรแก่ประชาชนผู้มาเข้า ถวายบังคม ณ ท้องสนามหลวง ด้วยอาณูภาพ ของความจงรักภักดีหรือระเบิดแห่งรัก A bomb of love ก่อให้เกิดภาพที่งดงาม ทุกคนร่วม แรงร่วมมือ แจกฟรี ทำดีเพื่อพ่อ อย่างไม่รู้จัก เหน็ดเหนื่อย จึงเป็นการให้ การเสียดสละ ที่เป็น น้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่างน่าชื่นชม และสร้างความประทับใจให้อยู่ในความทรงจำ อย่างยาก จะลืมเลือน ที่ ๕ ธันวาคมนี้ ไม่มีพ่ออีกแล้ว

★ ป้าต๋อง อุไรวรรณ ฤทธิธรรม ร้านมังสวิรัตติ ดินแดง แจกมาปีที่ ๓๓ แล้ว มีทั้งถ้วยเต็ยว ขนมจีนน้ำยา ลาบ น้ำตก ส้มตัก ฯลฯ บรรยากาศที่อบอุ่นคุ้นเคยของโรงบุญนี้คือลูกค้า ประจํามาร่วมกันเด็ด หั่นผัก ตักแจกกันอย่าง ยิ้มแย้ม มีลูกค้ามารับประทานกันเยอะมาก

★ ๒๗ พ.ย. ร้านนวลวรรณ โป้เบ๊ สะพาน4 เขตปทุมวัน แจกข้าวซ้อมมือไร้สารพิษ ๓๐๐ ถุง

ภาคกลาง

★ จ.สิงห์บุรี ที่ศาลากลางหมู่บ้าน บ้านสิงห์ ใต้ “องค์กรรวมเป็นไปได้ดีกว่าทุกปี และปีนี้จัดเป็น ปีที่ ๙ มีการเตรียมงานดี มีคนในหมู่บ้าน สนับสนุนมากขึ้น และมีคนต่างหมู่บ้านมาร่วม แรงร่วมมือมากขึ้น คนที่มาช่วยบุญ เป็นเนื้อเป็น แก่นยิ่งขึ้น สิ่งที่แจกก็พอเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป” คุณแสงเพ็ญ อินตา รายงาน

จ.สุพรรณบุรี อ.อุทุม

★ ที่ร้านส่องแสงพาณิชย์ คุณสุภา เลิศ
สัตยพร เป็นเจ้าภาพ “แจกขนมจีนแกงเขียวหวาน
ส้มตำไทย หมี่กรอบทรงเครื่อง ส้มจิ้น น้ำสมุน
ไพร โดยจัดอาหารใส่กล่องพลาสติกใสเป็นชุดๆ
เพื่อสะดวกต่อการแจก มีนักธุรกิจ แม่ค้า ข้าราชการ
ผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้านมาร่วมด้วยช่วยแจก เพียง
๑ ชั่วโมงอาหารก็หมด บรรยากาศเต็มไปด้วย
ความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ ใช้งบ ๕๐,๐๐๐ บาท
และมีคนนำของมาร่วมแจกอีกมากมาย ได้รับการ
ตอบรับอย่างดีเยี่ยม เป็นที่ประทับใจมาก”

★ ที่ร้านวิชัยเกษตรภัณฑ์ คุณระริน เอก-
วณิชชาญ เป็นเจ้าภาพ “ที่หน้าร้านมีการจัด
นิทรรศการพระราชกรณียกิจของในหลวง ร.๙
อาหารที่แจกมีขนมครก ขนมเบื้อง ข้าวเกรียบ
ปากหม้อ โดยใส่กระทงใบตอง เป็นที่ชื่นชอบ
ของประชาชนที่สัญจรไปมา ใช้งบประมาณ
๒๐,๐๐๐ บาท มีญาติธรรมอุทุมมาช่วยแจกค่ะ”

★ ที่ร้านจิวัฒน์เวชภัณฑ์ คุณฟ้าสาร “แจก
น้ำผักปั่น แกงבודผักทอง ขนมรังผึ้ง และต้น
ไม้เพื่อนำไปปลูกไว้รับประทานได้ มีการเปิด
เพลงพระราชนิพนธ์ ประชาชนต่อคิวกันยาว
นอกจากนี้ ยังมีร้านมิตรเจริญภัณฑ์ และบริษัท
ชฎาศรีชมพู่ ได้นำน้ำแช่เย็นมาร่วมแจกให้กับ
ประชาชนด้วย วันนี้จึงเป็นวันที่ชาวอุทุม มี
ความสุขจากการให้และการรับ ใช้งบประมาณ
๑๐,๐๐๐ บาท คุณแก้วตะวัน พวงบุปผา รายงาน

★ จ.อยุธยา คุณองอาจ-เจริญขวัญ แจก
ขนมทงุมาถนคลุกฝุ่น ๕๐๐ ชิ้น

★ จ.ราชบุรี คุณคิม บริษัท ทวีคุณซัพ-
พลาย 1994 จำกัด ต.หนองอ้อ อ.บ้านโป่ง แจก
ทุกวันอาทิตย์ แจกมา ๒ เดือนแล้ว

🎗️ ภาคตะวันออก

★ **จ.สระแก้ว** ที่ตลาดนัดบ้านสี่แยกทุ่งกบินทร์ อ.วังสมบูรณ์ “ตอนแรกผู้รับมีอาการงงๆ แบบไม่แน่ใจว่า แจกฟรีจริงหรือ แต่สุดท้ายเหลือแต่หม้อเปล่าในเวลาอันรวดเร็ว ผู้ให้สบายใจที่แจกหมด” คุณบัวฟ้า ปทุมสูตร รายงาน

★ **จ.สระแก้ว แม่จันทรา ร่วมกับชาวสันติ-อโศก แจกอาหารที่บ้าน**

🎗️ ภาคเหนือ

จ.เชียงใหม่

★ ที่ **ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย** (ชมร. เชียงใหม่) เดือนธันวาคมมีเจ้าภาพมาร่วมบุญแจก

อาหารหลายสิบเจ้า บ้างก็นำอาหารมาเอง บ้างก็เหมามาที่ร้านแจก บรรยากาศอบอุ่น เดือนธันวาคมจึงเป็นเดือนแห่งการให้ การแจกน้ำใจ

★ **ชาวภูผาฟ้า**น้ำ จัดโรงบุญหลายที่ เช่น ห้วยอมบ้านหัวเลา บ.แม่เลา ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ แจกผักหมี แกงบวดฟักทอง

★ ๒ ธ.ค. มีการจัดโรงบุญ ๔ โรงบุญด้วยกัน ๑. โรงบุญน้ำลูกเต๋อยงาตำขาว งาขี้ม่อน เจ้าภาพคือ **คุณป้าเตี๋ยง อีรนพไพบุลย์** โรงบุญที่ ๒ ข้าวเหนียวดำกะทิ เจ้าภาพคือ**คุณทองหลิม วงศ์ดวงใส** โรงบุญที่ ๓ ถั่วเน่าแผ่นปิ้ง โดย**คุณกวนน้อย จองเจริญกุลชัย** โรงบุญที่ ๔ ขนมจีนน้ำเงี้ยว โดย**คุณจิตจรลดา อังกุลสารสิทธิ์** ที่ ต.สุเทพ อ.เมือง บรรยากาศอบอุ้นคึกคัก มีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

★ ๓๐ พ.ย. โรงบุญเพื่อพ่อที่ตลาดชุมชน

อบต.ช่วงเปา อ.จอมทอง แจกอาหารมังสวิรัตได้แก่ รัตหน้า และน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็น **จิตอาสาเชียงใหม่ ลำพูน ๗ คน**

จ.ลำพูน

★ **โรงบุญมังสวิรัตที่บ้านท่าช้าง** อ.เวียงหนองล่อง ๒๔ พ.ย. มีกิจกรรมรำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณ ฟังพระราชดำรัสจากสื่อวีดีโอ และร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี คนร่วมพิธีประมาณ ๘๐ คน หลังจากนั้นถวายภัตตาหารแล้วเริ่มแจกอาหารจากโรงบุญ ซึ่งมีชาวบ้านมาร่วมจัดโรงทานด้วยทั้งอาหารเครื่องต้มและไอศกรีม

★ ๑ ธ.ค. โรงบุญมังสวิรัต ณ วัดต้นฝิ่ง อ.เวียงหนองล่อง โดย**จิตอาสาแพทย์วิถีธรรม** แจกน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็น ผักไทย

★ **จิตอาสาแพทย์วิถีธรรมลำพูน** แจก๑๑๙,

๒๐ พ.ย. ณ วัดผาอ่าง อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน และ ๒๒ พ.ย. ที่ร้านน้ำมนต์ อ.บ้านโฮ้ง จ.ลำพูน

★ **จ.ลำปาง จิตอาสาแพทย์วิถีธรรม** แจก น้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็น และข้าวผัดโบราณ ที่ วิทยาลัยพยาบาลลำปาง อ.เมือง

★ **จ.สุโขทัย จิตอาสาแพทย์วิถีธรรม** ที่ตลาด จอแจ บ.สามหลัง อ.ทุ่งเสลี่ยม แจกน้ำเต้าหู้ หมี่ผัด น้ำสมุนไพรเย็น ข้าวต้มมัด ขนมเผือก

★ **จ.เชียงใหม่** บ้านสันดินแดง อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ ๒๔ พ.ย. แจกอาหาร ได้แก่ แกงเขียวหวาน ผัดผักทอง ยำผลไม้ ผลไม้สด และน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็น มีการบรรยายเรื่อง

สุขภาพวิถีธรรมกับการใช้ชีวิตตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง และจบด้วยการกราบเคารพ แสดงความอาลัยแด่ในหลวงรัชกาลที่ ๙

★ **จ.พิษณุโลก คุณจันทร์จิรา สมบูรณ์พงษ์ กิจ** แจกที่ อ.วัดโบสถ์ และจัดแจกทั้งหมด ๑๒ โรงบุญ

ภาคใต้

จ.ตรัง

★ **ชาวทะเลธรรม** หน้าตลาด อ.นาโยง แจกขนมจีนน้ำยาปักษ์ใต้ แกงไตปลา ข้าวยา ข้าว-แกงส้ม ผัดเปรี้ยวหวาน

★ **ชุมชนทะเลธรรม** มี ๑๔ เจ้าภาพ แจกที่ชุมชนทะเลธรรม วันที่ ๑๙, ๒๐ พ.ย.

★ **หน้าร้านค้ารวมบุญ** ของชุมชนทะเลธรรม แจกข้าวยา ตั้งแต่เที่ยงจนถึงบ่ายสี่โมง ลูกค้าอุดหนุนกันเต็มที่ บรรยากาศครึกครื้นดีค่ะ

★ **จ.สงขลา** วันที่ ๒๔ พ.ย. แจกหน้าบ้าน **น้องคุณฟ้าเย็น** ต.บ้านพรุ อ.หาดใหญ่

★ **จ.พังงา ชาวชเลขวัญ** จัด ๒ แห่ง ๑.ชเลขวัญ ต.พอดแดง อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา แจกขนมจีนน้ำยาเห็ด ข้าวหมกม้งฯ ผัดหมี ข้าวต้มมัด ฯลฯ ๒. ตลาดบางเนียง ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า แจกขนมจีนน้ำยาเห็ด และข้าวต้มมัด

ภาคอีสาน

★ **จ.หนองคาย** ที่ตลาดสร้างใหม่ อ.ท่าบ่อ “ปีนี้จัดทั้งหมด ๖ โรงบุญ บรรยากาศสดชื่นทั้งผู้ให้และผู้รับ ส่วนมากมารับประทานแล้ว จะขอใส่ถุง ไปฝากคนแก่ และคนป่วยที่บ้าน ก็ดีใจให้ค่ะ” **คุณข้าเชียม แซ่เลี้ยว** รายงาน

★ **จ.เลย** บ้านพักเลย อ.วังสะพุง “เตรียมของคนเดียว ๒-๓ วัน แต่ตอนแจกมีคนมาช่วยหลายคน แจกแค่๓๐นาทีก็หมด สนุกสุขใจ ทั้งคนแจกคนรับค่ะ คุณณรงค์นุต โพธิ์ศรี รายงาน

จ.อุบลราชธานี

★ **ชาวชุมชนราชธานีเอโค** ผลักพลังความสูญเสีย ให้เป็นพลังแห่งการให้การเสียสละ ได้ แยกย้ายกันกระจายไปจัดโรงบุญตามหมู่บ้านต่างๆ ทั้งที่จังหวัดอุบล และจังหวัดใกล้เคียงได้ถึง ๑๒๖ โรงบุญ เป็นสถิติสูงสุด (ปีที่แล้วจัดได้ตั้ง ๓๔ โรงบุญก็นับว่ามากแล้ว) เป็น A Bomb of Love ที่ระเบิดกระจายไปทั่วจริงๆ มีภาพบางส่วนดังนี้

★ **กลุ่มสีมาอโศกและเครือแห** รวมพลังตั้ง
 โรงบุญอาหารมังสวิรัตถวายอาลัย เมนูซุบหน่อ
 ไม้จากเล็ลย์อโศก ประมาณ ๕๐๐ ก.ก. ผัด
 หมี่โคราชเมนูเด็ด ใช้เส้นแห้ง ๓๐๐ กก.

★ **จ.นครราชสีมา ร้านมังสวิรัต-เจ** ต.บัว
 ใหญ่ อ.บัวใหญ่ แจกถ้วยเตี่ยว และน้ำผักปั่น
 ไร้สารพิษ

★ **บอมออฟเฟลิฟ ที่..ตลาดวิจิตรสิน ชาวสวน**

สร้างฝัน ชาวตลาดวิจิตรสิน และพี่น้องอำนาจเจริญ
 ร่วมกัน เป็นบรรยากาศของระเบิดแห่งรัก ที่
 แรงระเบิดจากสนามหลวงถึงอำนาจเจริญ

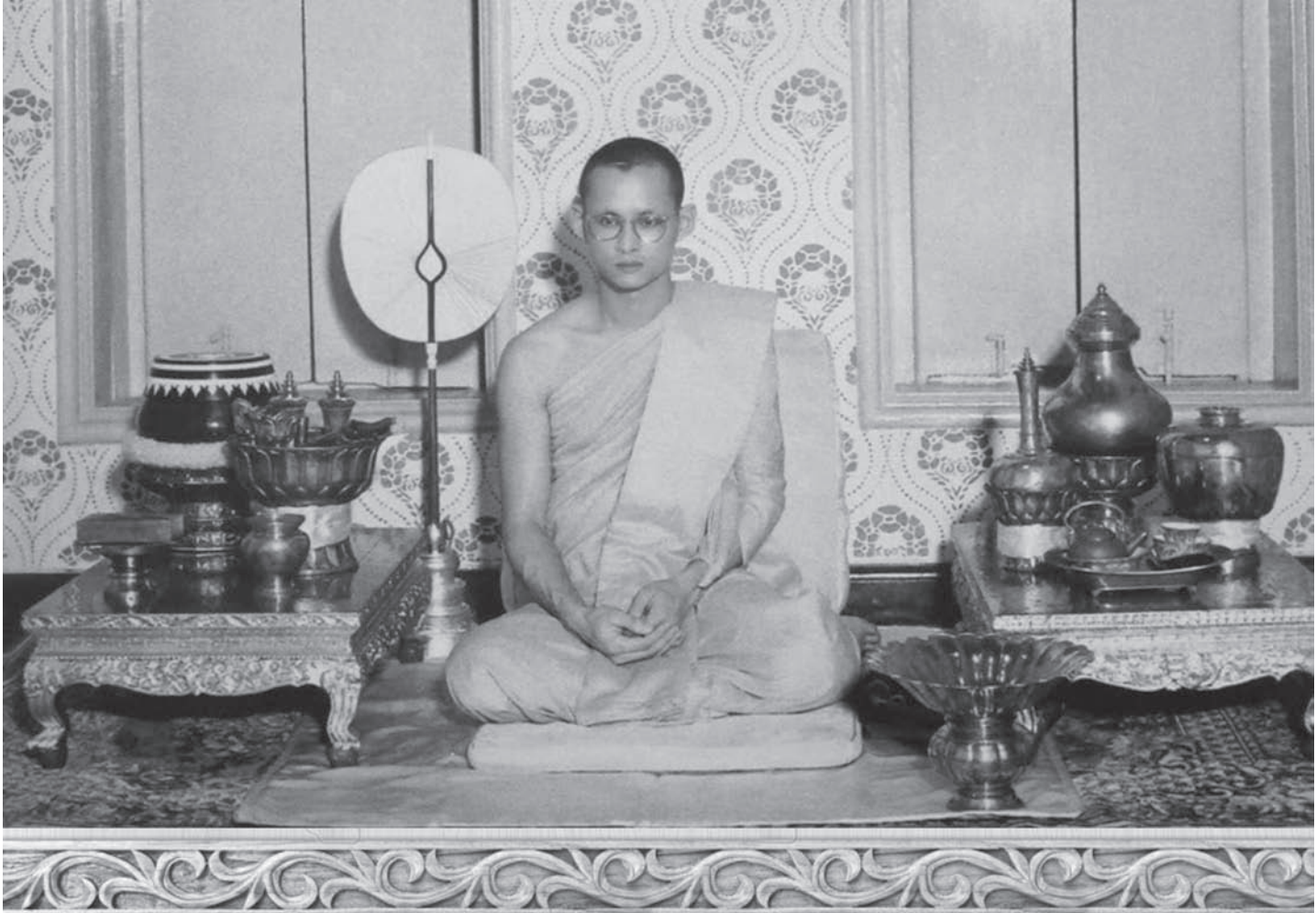

★ **จ.มุกดาหาร ๒๐ พ.ย. ที่ ศูนย์เรียนรู้-**
สุขภาพพึ่งตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สวน-
ป่านาบุญ๑ อ.ดอนตาล ร่วมกับจิตอาสาแพทย์
วิถีธรรม ของมูลนิธิแพทย์วิถีธรรมแห่งประเทศไทย ได้ร่วมกันจัดโรงบุญ ณ ตลาดสดเทศบาล
 ตำบลดอนตาล โดยแจกข้าวสวยซุ่มมือ และ
 กล้วยน้ำว่านึ่ง บรรยากาศดังภาพที่แนบมาค่ะ

รายชื่อสถิติโรงบุญทั้งหมด ๑,๓๒๙ โรง
 บุญ กรุณาติดตามฉบับหน้า

♥ **ทีมงานข่าวอโศก**

พระเจ้าอยู่หัวทรงปฏิบัติธรรม

เรื่องย่อ.อ.อ.
เป็นหนึ่งรู้อัจฉ

คุณคิดไหมว่า.....ทำไมพระเจ้าแผ่นดินลำดับที่เก้าแห่งราชวงศ์จักรีจึงเป็นศูนย์รวมใจของคนในชาติ ทำไมคนจำนวนมากถึงรักพระองค์ท่าน

เพราะ...พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่ทรงงานหนัก และทุ่มเททั้งชีวิต เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเพื่อประชาชนของพระองค์ ตลอดการเสวยราชย์ที่ยาวนานที่สุดในโลก นั่นไง!

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงมีกระแสพระราชดำรัสถึงเหตุผลที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชต้องทรงงานหนักว่า **พระเจ้าอยู่หัวรับสั่งว่า เราต้องตอบแทนความรักของประชาชน ด้วยการกระทำมากกว่าคำพูด** ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่จะบำบัดความทุกข์ของเขา เพราะเขาเป็นหลักพึ่งพาของพระมหากษัตริย์ตลอดเวลา

หรือแม้แต่ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ผู้เป็นข้าราชการบริพาร ที่รับใช้เบื้องพระยุคลบาทอย่างใกล้ชิด ก็มักจะเล่าบ่อยครั้งถึงรับสั่งของพระองค์ท่าน **พระเจ้าอยู่หัวรัชกาล**

ดร.สุเบอร์

ที่ ๙ “ทำงานกับฉัน ฉันไม่มีอะไรจะให้ นอกจากการมีความสุขร่วมกัน ในการทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น”

ปฐมบรมราชโองการของพระองค์ เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓
ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

๗๐ ปีที่ผ่านมา พระราชกรณียกิจที่ทรงปฏิบัติมาโดยตลอด ได้เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วกันว่าทรงดำเนินตามแนวพระราชปณิธานอย่างแน่วแน่มากเพียงไหน และปณิธานเหล่านี้ล้วนเป็นไปตามมรรคธรรมแห่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ตรัสสอนเอาไว้ทุกประการ ทั้งสังคหัตถุ จักรวรรดิวัตร ชัตติยพละ พรหมวิหารธรรม และทศพิธราชธรรม

พระราชกรณียกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติมากมา โดยไม่มุ่งหวังสิ่งตอบแทนใดๆให้แก่พระองค์เอง นั้นทำให้ชัดเจนแน่แท้แล้วว่า “พระเจ้าอยู่หัวทรงปฏิบัติธรรม” !

มีบทเพลงคุณธรรมร่วมสมัยเพลงหนึ่ง ได้รับการสนับสนุนจากบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด(มหาชน)ในการประพันธ์เนื้อร้องและทำนองให้กับโครงการที่เริ่มโดยกระทรวงวัฒนธรรม โดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ร่วมกับคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

นั่นคือ *เพลงพระราชผู้ทรงธรรม*

ขับร้องโดย ศิลปิน เบิร์ต ธงไชย แมคอินไตย์

คำร้อง/ทำนองโดย กมลศักดิ์ สุทนานนท์, ปิติ ลิ้มเจริญ

เรียบเรียงโดย วีรภัทร์ อึ้งอัมพร

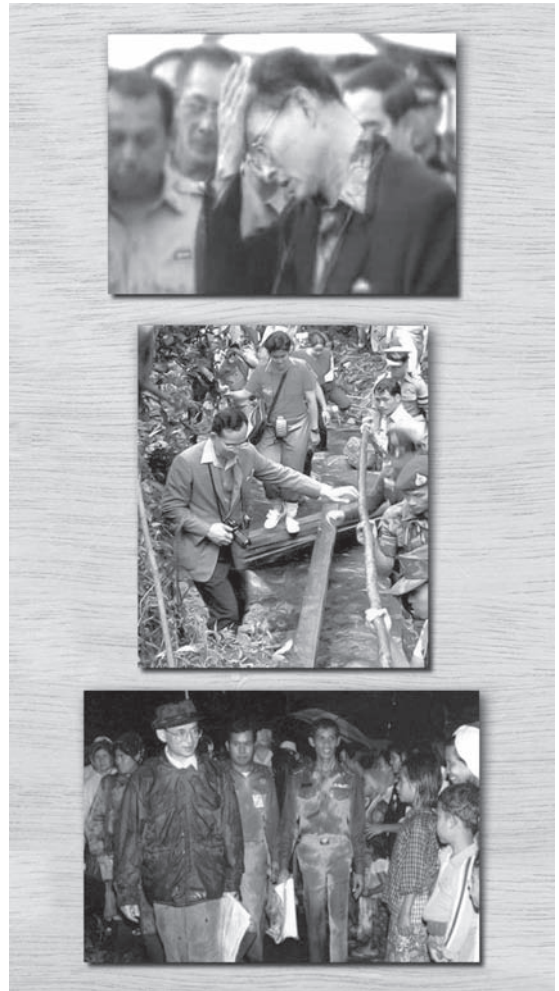
เนื้อหาของเพลงนี้สามารถบอกเราได้เช่นกันว่า ทำไมพระเจ้าแผ่นดินลำดับที่เก้าแห่งราชวงศ์จักรีจึงเป็นศูนย์รวมใจของคนในชาติ ทำไมคนจำนวนมากถึงรักพระองค์ท่าน?

*เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม
คือด้วยคำที่พระองค์ทรงให้ไว้
ช่างแสนจะโชคดีที่เกิดเป็นคนไทย
ได้ภาคภูมิใจเสมอมา*

*ถ้ามีใครถามทำไมคนไทย
ถึงรักพระองค์อย่างนี้
แค่ได้ชมพระบารมีก็ยิ้มทั้งน้ำตา
ถ้าหากให้อธิบายเหตุผลนานา
คงต้องใช้เวลาทำชีวิตนี้*

*เพราะท่านทำเพื่อคนไทย
ด้วยธรรมะของพระราชา
หวังให้เราชาวประชาอยู่ดีกินดี
ท่านต้องเหนื่อยเพราะงานหนัก
ไม่เคยพักจวบจนวันนี้
ช่างโชคดีที่แผ่นดินนี้
มีราชาผู้ทรงธรรม.*

* (เพลง พระราชาผู้ทรงธรรม)

หากรู้ซึ้งอย่างนี้แล้วว่า พระผู้เป็นศูนย์รวมใจของเรานั้นทรงปฏิบัติธรรมมาตลอดชีวิต การตามรอยพระยุคลบาทของพระองค์ท่าน ผู้ทรงเป็นพุทธครบถ้วน มีทั้งความเป็นอรหันต์ และโพธิสัตว์ (อรหันต์คือบรรลุไปที่ละสภาพ พอได้ครบหมดสุดจบก็เรียกว่า อรหันต์ ในตนเอง มีโสดาบันอรหันต์ตผล สกิทาอรหันต์ตผล อนาคาอรหันต์ตผล และอรหันต์ / โพธิสัตว์เหนือชั้นกว่าอรหันต์ คือตนเองบรรลุธรรมก่อน แล้วช่วยผู้อื่นได้ตามส่วน : พ่อครูสมณะโพธิรักษ์แสดงธรรมไว้) เราผู้เป็นประชาชนของพระองค์ เรามีพระองค์ผู้เป็นมหाराชผู้ยิ่งใหญ่ถึงปานนี้ เราจึงสมควรยิ่งที่จะช่วยกันเก็บรักษาเจตนารมณ์อันแรงกล้าและคำสอนของพระองค์เอาไว้ให้อยู่สืบต่อไปตราบชั่วลูกชั่วหลาน โดยการเรียนรู้จากสิ่งที่พระองค์ทรงสอน และเราต้องลงมือทำตาม ซึ่งจะเป็นหนทางเดียวที่จะแสดงความเคารพพระองค์ท่าน และพระองค์นี้จะทรงอยู่ในหัวใจคนไทยตลอดกาล.

★ **จบข่าว**

งานมหาปวารณา'๕๘

ครั้งที่ ๓๔

งานมหาปวารณาของชาวโศก ครั้งที่ ๓๔ ในปี ๒๕๕๘ ยังคงจัดอยู่ที่พุทธสถานปฐมมโศก และได้จัดขึ้นหลังจากเหตุการณ์สำคัญของชาวไทยคือ การสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๙ ในราชวงศ์จักรี นำมาซึ่งความวิปโยค กำสรวล ร่ำไห้ ไปทั่วทั้งแผ่นดินไทย แต่ด้วยพระบารมีที่พระองค์ได้ทรงโพธิกิจ ช่วยพลิกฟื้นชีวิตของประชาชนไทยให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ด้วยพระวิริยะอุตสาหะของพระองค์ท่านมาตลอด ๗๐ พรรษา ทำให้ชาวไทยเรียนรู้และซึมซับนำเอาพระราชปณิธาน พระราชจริยวัตรของพระองค์ท่านมาปรับใช้ โดยการเปลี่ยนความโศกเศร้าเป็นพลังแห่งการทำดี เป็นการทำดีเพื่อพ้อกันทั้งแผ่นดิน จนเกิดปรากฏการณ์ระเบิดแห่งความรัก Bomb of love ซึ่งมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ห้องสนามหลวงนั่นเอง

งานมหาปวารณานี้ จึงได้จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมเกิดทุนความดีงาม ความเสียสละของพระองค์ท่านไปด้วยกัน โดยมีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเหตุการณ์การสวรรคตครั้งนี้ด้วย

วันศุกร์ที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันพุธที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้มีการจัดค่าย “ขอทำความดีเพื่อพ่อ” ซึ่งมีนักเรียนชั้น ม.๔ ของสัมมาสิกขา ๕ โรงเรียนและนักเรียนปวช.ปี ๑ ของชาวโศก จำนวน ๓๙ คน มาร่วมจัดเตรียมงานมหาปวารณาที่ปฐมมโศก และมีกิจกรรมที่สำคัญคือ

ได้ไปร่วมแจกอาหารที่โรงครัวกองทัพธรรม ซึ่งมีหน้าที่ทำอาหารและบริการเสิร์ฟอาหารให้แก่พี่น้องประชาชนที่มอลงนามน้อมเกล้าแสดงความอาลัย แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ และเป็นจิตอาสาช่วยงานเก็บขยะ ที่ท้องสนามหลวงอีกด้วย

วันพุธที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ **ประชุมสมณะมหาเถระ** ที่ชั้นล่างศาลางาน มีสมณะมหาเถระที่มาแล้วเข้าร่วมประชุมจำนวน ๒๕ รูป

วันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เวลา ๕.๐๐ น. สมณะ ๒๔ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป นำโดย**สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** ร่วมการอบรม การศึกษาบุญนิยม ของคณะครูโรงเรียนและวิทยาลัยของชาวอโศกทุกแห่ง เรื่อง**การพัฒนาตนเองของครูและบุคลากร** ผลการประชุม ครูจากทุกสถาบันการศึกษามาทำข้อตกลงว่า กลับไปจะพัฒนาตนเองอย่างไร และจะมารายงานความก้าวหน้า ในการประชุมครั้งต่อไป

เวลา ๑๓.๐๐ น. **ประชุมลิกขมาตุ** มีลิกขมาตุเข้าร่วมประชุม ๒๑ รูป โดยมีสมณะ ๑๓ รูป เข้าร่วมรับฟังด้วย สมณะเดินดิน ดิกขวีโร เป็นประธาน ที่ห้องประชุมชาวบ้าน

วันศุกร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

วันประชุมมหาปวารณาของสมณะ เวลา ๔.๑๕ น. **พ่อครู**นำสวดมนต์ก่อนเปิดประชุมมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๔ จากนั้นจึงเป็นการประชุมมหาปวารณา ซึ่งก็เป็นไปอย่างเรียบร้อย ราบรื่น ง่ายงาม แน่นเหนียวใน เสร็จสิ้นการประชุมในเวลา ๑๗.๐๐ น. เป็นความเจริญพัฒนาของหมู่สมณะที่แต่ก่อนต้องใช้เวลาในการประชุมถึง ๒ วัน ตั้งแต่เช้าตรู่จนถึงค่ำ แต่เดี๋ยวนี้พิธีกรรมมหาปวารณาของสมณะชาวอโศกใช้เวลาแค่ ๑ วัน ซึ่งก่อนที่สมณะแต่ละพุทธสถานและสังฆสถานจะเดินทางมา

ปฐมอโศก จะมีการจัดปวารณาย่อยกันก่อนมาแล้ว จึงทำให้การประชุมใหญ่กระชับ และการทำงานแต่ละแห่งก็มีระบบระเบียบที่ดีขึ้น จึงทำให้การประชุมไม่เยิ่นเย้อ

จากนั้นสมณะทั้งหมดร่วมถ่ายภาพหมู่กับสมเด็จพระวิจิตรวชิรา ที่หน้าปฐมอโศก

วันเสาร์ที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เวลา ๖.๓๐ น. พ่อครูนำหมู่สมณะออกบิณฑบาต **เป็นการตัดบาตรเทโว**หลังมหาปวารณา ก่อนออกบิณฑบาต **พ่อครูได้อบรมหมู่สมณะเรื่องการเดินบิณฑบาต** ให้มีความสำรวมอินทรีย์ สำรวมกาย วาจา และให้ฝึกสมณะเพิ่มขึ้น เดินให้เท้าพร้อมคนข้างหน้า นับเป็นความกรุณาของพ่อครูอย่าง

สูงต่อหมู่สมณะ

เริ่มบิณฑบาตตั้งแต่หน้าศาลาทำงานที่เคยเป็นโรงพิมพ์หนังสือของชาวโศก แต่บัดนี้ไม่ได้ใช้งานเรื่องโรงพิมพ์แล้ว กลายเป็นอาคารอเนกประสงค์ไป มี**ลุงจำลอง ศรีเมือง** พร้อม**ป้าศิริลักษณ์**มาใส่บาตรตั้งแต่ต้นๆแถวเลยที่เดียว ญาติโยมยิ้มแย้มแจ่มใสใส่บาตรกันด้วยความยินดี พ่อครูบิณฑบาตเสร็จ **คุณจ้อย นิวัช และครอบครัว**

ก็มาถวายเครื่องกันหนาวให้พ่อครู และหมู่สมณะ

รายการของวันที่ ๕-๖ พ.ย. จะมีการถ่ายทอดสดทาง**สถานีบุญนิยมทีวี**

๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. เป็นรายการแสดงธรรมก่อนฉันโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร และสมณะบินบนฉิรจิตโต** เป็นการแจ้งผลการประชุมมหาปวารณา พอจะสรุปได้ดังนี้

- สมณะมีทั้งหมด ๙๒ รูป เข้าร่วมประชุม ๘๔ รูป ลาป่วย ๘ รูป (๑.สมณะน่านฟ้า สุข-ฉาโน ๒.สมณะนีกนบ จันทโส ๓.สมณะถนอมคุณ คุณกิตติธเน ๔.สมณะหินกลั่น ปาสาณแลโซ ๕.สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน ๖.สมณะพอจริง สัจจาสโก ๗.สมณะสอน โสปาโก ๘.สมณะธาดุบุญธาดุบุญโญ)

- หมู่สมณะได้เห็นอันตรายที่มาจากโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่ทำให้เสื่อมจากธรรมะได้ **จึงได้มีมติให้สมณะที่ละเมิดกฎระเบียบของหมู่ในการใช้โทรศัพท์มือถือ** เป็นผู้ว่ายาก สอนยาก **เป็นผู้ต้องอาบัติสังฆาทิเสส** หากถูกสงฆ์ตักเตือน หรือสวดประกาศครบ ๓ ครั้ง ต้องอยู่กรรม จึงจะพ้นจากอาบัติได้

ทั้งนี้ก็เพื่อดำรงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ และความมั่นคงของพระพุทธศาสนา

-**เรื่องการล้างพิษตับด้วยการกินน้ำมันมะกอก** พ่อครูได้ประกาศห้ามไม่ให้มีการล้างพิษตับ อย่างเป็นทางการในชุมชนชาวอโศกทุกชุมชน แต่อนุญาตให้ทำเป็นการส่วนตัวได้ แต่ก็ยังมีบางชุมชน ยังมีการจัดคอร์สล้างพิษตับอยู่อีก หมู่งสงฆ์ก็จะให้สมณะที่รับผิดชอบดูแลชุมชนไปช่วยเตือน หากเตือนแล้วไม่หยุด ต่อไปพ่อครูอาจไม่รับนิมนต์ไปชุมชนนั้น หรือก็อาจเชิญคนที่ทำผิดออกจากชุมชนต่อไป

-**อาหารที่มีส่วนผสมของไข่ และเบหมิ์ของที่ไม่ระบุว่า “เจ”** ญาติโยมไม่ควรนำมาใส่บาตรให้อ่านดูที่บรรจุภัณฑ์ให้ละเอียดก่อน

-**การบิณฑบาตของนักบวช** ที่ประชุมได้กำชับว่า ฟังสงบ ลำรวม ทั้งกายและวาจา หากไม่มีความจำเป็นก็ไม่พึงพูดคุยกันขณะบิณฑบาต พ่อท่านกล่าวว่า**งานบิณฑบาตก็เป็นงานสร้างพุทธศาสนาที่สำคัญประการหนึ่ง**

ก้าสันบุรุษ และสมณะสงฆาราม

★ **สมณะช่วยงานที่สถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวี** มี ๔ รูป คือ สมณะคมเล็ก เมตตจิตโต, สมณะลั่นผา สุชาติโก, สมณะหินมัน สีสลาปากาโร, สมณะใต้ดาว เทภูฐานักขัตโต

★ **ปัจฉาสมณะ**

- **ปัจฉาสมณะของพ่อท่านฯ** คือ สมณะเดินดิน ดิกขวีโร และคณะ (สมณะพิสุทธิ์ พิสุทธิ์ สมณะชยะขยัน สรณโณ สมณะดินไท ชานโณ สมณะหนักแน่น ชันติพล และสมณะแสนดิน ภูมิพุทธ) คณะปัจฉาของพ่อท่าน เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า **กองเลขาฯ**

- **ปัจฉาสมณะของสมณะเดินดิน ดิกขวีโร** คือ สมณะดินไท ชานโณ
- **ปัจฉาสมณะของสมณะบินบน ถิรจิตโต** คือ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์
- **ปัจฉาสมณะของสมณะผืนฟ้า อนุตตโร** คือ สมณะนวกะภูผาพ้าน้ำ
- **ปัจฉาสมณะของสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ** คือ สมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชีโว

★ **สมณะป่วยแห่งปี**

- ๑.สมณะกรรมกร กุสโล
- ๒.สมณะน่านฟ้า สุขฉานโน
- ๓.สมณะเบิกบาน รัมมณิโย
- ๔.สมณะถนอมคุณ คุณกิตติโณ
- ๕.สมณะนีนบ นันทโส
- ๖.สมณะแก่นหล้า วัชฌโน
- ๗.สมณะธาตุนุญ ธาตุนุญโญ

★ **คณะเอภาาระสงฆ์** มี ๗ รูป

- ๑.สมณะผืนฟ้า อนุตตโร
- ๒.สมณะถ่องแท้ วินยธโร
- ๓.สมณะขะขะขยัน สรณิโย
- ๔.สมณะฟ้าไท สมชาติโก

รวมทั้ง**อุปัชฌาย์อีก ๓ รูป**ด้วย (สมณะเดินดิน ติกขวีโร สมณะบินบน ธิรจิตโต สมณะ
ซาบซึ้ง สิริเตโช)

★ **อาจารย์โรงเรียนนวกะ** มี ๒ รูป ได้แก่ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) อาจารย์

๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร)

★ **สมณะสงฆารามปี ๒๕๕๙** สมณะทั้งหมดมี ๙๒ รูป

พุทธสถานสันติโสภ ๑๙ รูป

- ๑. สมณะสมณะพิสุทธ์ พิสุทโธ
- ๒. สมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชิว
- ๓. สมณะน่านฟ้า สุขฉานโน
- ๔. สมณะกล้าดี เตชพุชโน
- ๕. สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร
- ๖. สมณะกอบชัย รัมมาวุธ
- ๗. สมณะขะขะขยัน สรณิโย
- ๘. สมณะชนะพี ชิตมาโร
- ๙. สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ
- ๑๐. สมณะซาบซึ้ง สิริเตโช
- ๑๑. สมณะเบิกบาน รัมมณิโย
- ๑๒. สมณะคมลึก เมตตจิตโต
- ๑๓. สมณะกล้าจริง ตถภาโว
- ๑๔. สมณะลานศิลป์ วชิโร
- ๑๕. สมณะดงเย็น สัตติภูโต
- ๑๖. สมณะซัดแจ้ว วิจักขโณ
- ๑๗. สมณะลั่นผา สุชาติโก
- ๑๘. สมณะธรรมทาบฟ้า รวิวัณโณ
- ๑๙. สมณะแต่ธรรม รัมมรักขิต

พุทธสถานปฐมโสภ ๑๒ รูป

- ๑. สมณะกรรมกร กุสโล
- ๒. สมณะเสียงศีล ชาตวโร
- ๓. สมณะแนวแน่ สิววัณโณ
- ๔. สมณะฝุ่นฟ้า อัคคชโย
- ๕. สมณะนาทอง สิงค์วัณโณ
- ๖. สมณะดาวดิน ปรฐวัตโต
- ๗. สมณะบินก้าว อธิภาโว
- ๘. สมณะตรม่น อุชจาโร
- ๙. สมณะวิเชียร วิชโย
- ๑๐. สมณะเมฆฟ้า นภมังคโล
- ๑๑. สมณะธาตุนุญ ธาตุนุญโญ
- ๑๒. สมณะขยันยอม วิริยธโร

พุทธสถานคีระโสภ ๕ รูป

- ๑. สมณะถ่องแท้ วินยธโร
- ๒. สมณะดวงดี ฐิตปุญโญ
- ๓. สมณะผ่องไท รตนปุญโญ
- ๔. สมณะแก่นหล้า วัชฌโน
- ๕. สมณะพอจริง สัจจาโสภ

*** พ่อครูสมณะรัก โพธิ์รักขิต และปัจฉาฯ (สมณะเดินดิน ตึกขวีโร สมณะเดินไท ธาณีย์ สมณะหนักแน่น ขันตีโพล และสมณะแสนดิน ภูมิพุทธ) ไม่ลงอารามประจำที่ใด

พุทธสถานสือโศก ๕ รูป

๑. สมณะสือคอม รัम्मกิตติโก
๒. สมณะเน้นแก่น พลานีโก
๓. สมณะเลื่อนฟ้า สัจเจปโม
๔. สมณะพันเมือง ภาทันโต
๕. สมณะสอน โสปาโก

พุทธสถานสีมาโศก ๕ รูป

๑. สมณะสร้างไท ปณีโต
๒. สมณะแก่นผา สารูปโป
๓. สมณะฝนธรรม พุทธกุล
๔. สมณะดินทอง นครวโร
๕. สมณะสยาม สัจจญาณ

พุทธสถานภูผาฟ้า ๑๕ รูป

๑. สมณะบินบน ธิรวจิตโต
๒. สมณะฝันฟ้า อนุตตโร
๓. สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร
๔. สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์
๕. สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต
๖. สมณะชูปดิน วิชชานันโต
๗. สมณะยังดิน ภูมิโคโต
๘. สมณะแมนใจมั่น จิตตถาวโร
๙. สมณะคำดิน ภูมิปุโร
๑๐. สมณะจนแจ้ง อัสดงจโร
๑๑. สมณะคมเย็น ถามวโร
๑๒. สมณะถักร้อย รัम्मชโร
๑๓. สมณะสู่บุญ ปุญญโคโต
๑๔. สมณะพันพิษ วิสมุตโต
๑๕. สมณะอุดม อุตตโม

พุทธสถานราชธานีโศก ๒๒ รูป

๑. สมณะพอแล้ว สมานีโต
๒. สมณะเด็ดขาด จิตตสันโต
๓. สมณะแดนเดิม พรหมจริโย
๔. สมณะคิดถูก ภูมิสุชัมโม
๕. สมณะฟ้าไท สมชาติโก
๖. สมณะเด่นตะวัน นรวีโร
๗. สมณะสมชาย ต้นตีปาโล
๘. สมณะคมคิด ทันทภาโว
๙. สมณะคำจริง วจีคุตโต
๑๐. สมณะแก่นเกล้า สารกโร
๑๑. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโณ
๑๒. สมณะหินกลั่น ปาสาณเลโข
๑๓. สมณะมีอมั่น ปุรณกโร
๑๔. สมณะข้าฟ้า ฐานรโต
๑๕. สมณะหินมั่น สีลาปากาโร
๑๖. สมณะถักบุญ อาจิตปุญโญ
๑๗. สมณะใต้ดาว เภฏฐานักชัตโต
๑๘. สมณะขุนศึก อโยมน
๑๙. สมณะดวนดี สุชโว
๒๐. สมณะเพียงพอ สันตภูสิฐัมโม
๒๑. สมณะหินจริง วีรปาสาโณ
๒๒. สมณะดินทน ธีรภัทโร

สังฆสถานทะเลธรรม ๓ รูป

๑. สมณะดินดี สันตจิตโต
๒. สมณะเทินธรรม จิรัสโส
๓. สมณะนาไท อีสสรชโน

★ ไตรภรณ์งานมหาปวารณา

สุทฺธิ เยาว สกฺลโลกเกสุ สพฺพมวสาเน ชินาติ (ร้อยแก้ว)

สกฺลโลกเกสุ สพฺพ ชินาติ สุทฺธิวุนฺติเม (คำฉันท์)

สุทฺธิว สกฺลโลกเก สพฺพมวสาเน ชิน (คำฉันท์)

ความบริสุทธิ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก.....ในที่สุด

เมื่อสมณะเดินดิน และสมณะบินบน แจ้งผลการประชุมมหาปวารณาแล้ว **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** ได้มาแสดงธรรมต่อ ในเวลา ๑๐.๐๐-๑๑.๐๐ น.

พ่อครูแสดงธรรมบางส่วนว่า.....วันนี้เป็นครั้งที่ ๓๔ ในการมหาปวารณาของเรา คำว่า **ปวารณา** คำนี้ภาษาบาลีแปลว่า **ให้ว่างแล้วได้ ต่าหฺนได้** ให้ชัดเจนคือ ต่าได้ ต้องยอมให้ต่าได้ ยอมให้ว่างแล้วต่าหฺนได้ คนที่ยอมให้ว่างแล้วต่าหฺนได้ เป็นคนประเสริฐ เป็นคนเจริญ **คนที่ยอมไม่ได้ ดินดี ดินน้อยไม่ได้ คนนั้นเป็นคนต่ำเป็นคนมีอัตตาเป็นคนไม่เจริญ**

ใครจะต่าหฺน เขาก็ต้องต่าหฺนสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ความรู้เขาจะมีหรือไม่มีก็ตาม เขาต่าหฺนก็คือว่า สิ่งที่เราประพฤติอยู่เป็นอยู่นั้นว่ามันไม่ดี เขาจึงต่าหฺน เขาไม่ยอมให้ทำ **เพราะฉะนั้นการต่าหฺนจึงเป็นเจตนาดีของคน เป็นจิตที่เจตนาดี แต่คนที่ไปปฏิเสธจิตเจตนาดีของคน นี้คือคนโง่ เป็นคนโง่** เพราะฉะนั้นคนโง่ยอมเป็นคนชั่ว เจริญไม่ได้ ชั่วเพราะไม่ให้มีคนดี เพราะฉะนั้นคนที่ไม่ให้คนดี ไม่ให้คนต่ำคนว่าได้แต่จะต้องได้คือ คนชั่ว คนยึดอัตตา

คนที่ไม่มีอัตตา ไม่ถือตัวถือตน ไม่มีตัวไม่มีตนแล้ว เป็นคนที่ใครดีก็ได้ ต่าก็ได้ ว่างกันจริงๆแล้ว คนดีคนต่ำคนว่า คนที่ถูกติถูกต่าทุกวันนั้น จิตใจของเขานั้นสำคัญ **ผู้บรรลุธรรมจริงเป็นอรหันต์จริง ใครจะต่าจิตก็เฉยๆ จิตก็ไม่สะดุ้งสะเทือน แต่ไม่ใช่หน้าด้านนะ** นิ่งเฉย แล้วรับฟังเขาพูดเขาต่า คนนี้ต่าได้จัดจ้านมาก ไปสรรหาคำต่าได้เก่ง ทั้งหยาบทั้งแรง เราก็อึ้งรู้ว่าคนนี้เก่งใช้ลีลาการต่าดูไม่ดูเดือดไม่หยาบคาย แต่ลึก ต่าได้ลึก เราก็อึ้งออก ฟังด้วยปัญญา ไม่มีพลังงานแตกต่างกันอะไรเลย มันโง่เลย จะเปิดฟังอย่างใสสะอาดอย่างครบบริบูรณ์ ข้อสำคัญคือเขาไม่เสียใจ ไม่ดีใจ ไม่น้อยใจ เพราะคนนั้นรู้แล้วว่า การดีเป็นสิ่งที่ประเสริฐ

และอาจจะอธิบายการต่าหฺนนี้ว่า การต่าเป็นสิ่งที่ประเสริฐ

คนที่เห็นว่าการต่าหฺนการต่าเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะทำ คนนั้นโง่ที่สุดเลย **ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งการต่าดี เป็นการบอกเรื่องชั่วเรื่องไม่ดี** ดูให้รู้ตัวและแก้ไขมันเป็นการเจริญพัฒนา ถ้าใครที่เข้าใจอย่างนี้ อาตมาสาธยายไป แล้วชัดเจนในปัญญา

จิตใจที่มีพลังปัญญาทำให้ทุกอย่างมีพลังสูง ปัญญาเป็นพลังแรงมากด้านพลังงานที่สูง โดยเฉพาะมันสูงที่ใจของเรา มันมีพลังกับใจของเราเอง ถ้าเราเข้าใจอย่างนี้แล้วใครจะมาพูดค้านแย้ง คนละเรื่องกับใจเรา ใจเราก็อึ้งหวนไหวไม่สะดุ้งสะเทือนไม่ขื่น ไม่เคลื่อนไปจากความหนักแน่นคงที่ยืนหยัดยืนย่นไปอย่างเดิม แต่ไม่ใช่อย่างที่ปฏิเสธผลักหรือไม่ยอมรับ **แต่รับฟังอย่างเข้าใจสิ่งที่เขาต่าเขาดี แล้วเราจะรู้ความจริงในนั้นชัด ผิดหรือถูกเราก็วินิจฉัยตามปัญญาของเรา ถ้าเรามีปัญญา มากก็วินิจฉัยได้ถูกมาก ถ้าเรามีปัญหาน้อยก็วินิจฉัยได้ถูกน้อยกว่าผิด ก็เป็นความจริงตามที่แต่ละคนจะมี**

ปัญญา

ในเมืองไทยมีความดีงามอันประเสริฐที่คนไทยมีปัญญา รู้ประชาชนคนไทยฉลาด **ที่รู้ว่า** คุณงามความดีของคนที่มีปฏิบัติที่มีพระจริยวัตรที่ดีนั้นคือ **ในหลวง** หรือชื่นชมความดีงาม คนที่มีปัญญาจะชื่นชม คนโง่ไม่มีปัญญาจะต่อต้านในหลวง

แต่ทุกวันนี้คะเนนเสียงมวลประชาชนที่แสดงออกเป็นคะเนนเสียงที่ยอมรับคุณค่านี้ใช้ใหม่ ไม่ใช่แต่ในประเทศไทย กระจายไปถึงนอกประเทศ แล้วเป็นปรากฏการณ์ **Bomb of love** ที่ **ไอน์สไตน์ได้เขียนจดหมายทิ้งไว้ให้กับลูกสาว**บอกว่า ต่อไปปรากฏการณ์ของโลกจะ Bomb of love ให้ลูกเก็บจดหมายนี้ไว้ ลูกก็ไม่ว่าเรื่องว่าจดหมายนี้คืออะไร

Bomb of love พลังงานระเบิดเถิดเทิง ของกระแสคุณงามความดีของผู้ที่เป็นคุณงามความดี คุณงามความดีของในหลวงเป็นคุณงามความดีที่ครบถ้วนในเรื่องของอิสระเสรีภาพ ภารดรภาพ สันติภาพ สมรรถภาพ บุรณภาพ

เป็นคุณค่าคุณธรรมพหุติไนย เป็นพลังงานชนิดนี้ครบ อิสระเสรีภาพ ภารดรภาพ สันติภาพ สมรรถภาพ บุรณภาพ ครบ ๕ ภาพ

ซึ่งเรามีผู้ที่ทรงพหุติอันนี้ ตลอด ๗๐ ปีมา ทุกคนเข้าใจและสรุปผลให้คำตอบ ว่าพระองค์เผยแพร่อย่างนี้ พาประชาชนเป็นอย่างนี้ถูกต้องที่สุด จำนวนคนไทยมีปัญญา เห็นดีเห็นงามเห็นด้วยว่าใช่ แค่นี้คือคำตอบแล้ว ก็เป็นการลงคะเนนเสียงประชาธิปไตยว่า นี่คือการคุณธรรมพหุติกรรมความเป็นมนุษย์ต้องเป็นอย่างนี้ **สุดยอดสุดเลิศจะต้องเคารพบูชาในคุณงามความดีของมนุษย์ ต้องประพฤติให้ได้อย่างนี้** นี่คือการแสดงออกเป็นเครื่องชี้บ่ง เป็นการให้คะเนนอันนี้ทั้งหมด

ไม่ใช่กระแสแค่ในเมืองไทย ต่างประเทศก็สนองอันนี้ ยอมรับอันนี้ด้วย นี่คือการปรากฏการณ์ของโลกของสังคมโลกสมัยนี้ ยุคนี้ คือเขารู้กันทั้งหมดทั่วโลกเลย

สรุปว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่เจริญที่สุดในโลก

เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **ประชุมสถาบันบุญนิยม** มีสมณะร่วมประชุม ๑๗ รูป โดยพ่อครูได้กรุณาเปิดประชุมให้

เวลา ๑๘.๓๐ น. **รายการภาคค่ำที่เวทีธรรมชาติ** มีการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ ดำเนินรายการโดย **คุณขวัญชนก ชูเกียรติ และคุณสุทธินันท์ จันทระ** โดยมีศิลปินรับเชิญมาขับร้องอย่างไพเราะ ดังนี้

- **คุณจตุพล จินดาพล** ร้องเพลง ไกลรุ่ง เพลงลมหนาว เพลงชะตาชีวิต

- **คุณเพ็ญดาว ประดับดิน** ร้องเพลง สายฝน เพลงยามเย็น เพลง Oh i say.

- **คุณทิพวรรณ ปิ่นภิบาล** ร้องเพลง เกาะในฝัน เพลงแสงเดือน เพลงแผ่นดินของเรา

-คุณสุทรินทร์ จันทระ ร้องเพลงอาทิตย์อัสดง เพลงแสงเทียน เพลงความฝันอันสูงสุด เมื่อการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์อันไพเราะจบลงแล้ว ๑๒ เพลง สูดทำยชาวอโศกและชาวบ้านที่นั่งฟังเพลงลุกขึ้นยืนพร้อมกัน บนเวทีมีนักร้อง พิธีกร และตัวแทนชาวอโศกชุมชนต่างๆ ทุกคนจุดเทียนสีขาว ตัวแทนชาวชุมชนปทุมอโศกเป็นผู้กล่าวไว้อาลัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช แล้วทุกคนร่วมกันร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี ด้วยความรู้สึกรำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณ และอาลัยในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

วันอาทิตย์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

๓.๓๐ น. สมณะดินดี สันตจิตโต นำ สวดมนต์ทำวัตรเช้า สมณะเดินดิน ดิกขวีโร นำ เวียนธรรม โดยให้สมณะ-สิกขมาตุเวียนกันแสดง ธรรม ในหัวข้อ “โพธิสัตว์”

๖.๓๐ น. พ่อครูนำหมู่สมณะบิณฑบาต ภายในชุมชน โดยแบ่งเป็น ๒ สาย

๗.๐๐ น. ที่ศาลามีการประชุม ครร.

(เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย) เน้นให้ชุมชนแต่ละแห่งร่วมกันปลูกผักส่งให้โรงเรียน-
กองทัพอากาศ ที่ท้องสนามหลวง

๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. รายการเทศน์ก่อนฉัน จัดเป็นรายการวิถีอารยธรรม ของสถานีโทรทัศน์
บุญนิยมทีวี โดยพ่อครูและสมณะฟ้าไท สมชาติโก พ่อครูได้เทศนาเรื่อง **อรหันต์โพธิสัตว์**

โพธิสัตว์ คือผู้
ที่มีอารยคุณ ตามทฤษฎี
ของพระพุทธเจ้า รู้แจ้งใน
จิต เจตสิก รูป นิพพาน
รู้แจ้งในรูป ๒๘ ทำให้
แจ้งในรูปที่ ๒๘ รู้แล้ว
ทำให้บริบูรณ์ หากไม่รู้รูป
๒๘ ที่มีชีวิตินทรีย์ ใน
อินทรีย์เรายังมีเวทดาเก็
ต้องทำให้จิตเป็นเวทดา
จริงเกิดโอปปาติกัสต์ว์

เกิดเพราะดับกิเลสได้จริง จิตจึงเกิดใหม่เป็นจิตสะอาด เป็นจิตว่างจากกิเลสไม่ใช่จิตว่าง
เพื่อไป ว่างลอยลม **พระพุทธเจ้า**สอนในจุฬาสถูปสูตรว่า ศาลานี้ว่างจากข้าง ศาลานี้ว่างจากม้า ศาลา
นี้ว่างจากคน มันต้องมีเหตุปัจจัยว่า **ว่างจากอะไร ?**

แต่ทุกวันนี้เรียนกันว่าว่าง จิตว่าง ขอภัยอย่าง**ท่านพุทธทาส**ว่าจิตว่าง แล้วมันว่างจาก
อะไร? ว่างจากกิเลสหรือไม่? ว่างจากกามภพ รูปภพ อรูปภพหรือไม่?

เขาพูดถูกว่า ว่าง คือสะอาด สว่าง สงบ แต่ที่วัน เขาแยกกายกับจิตไม่ออก
จิตของผู้ที่บรรลุแล้วก็ยังมีอยู่ครบครันแต่กิเลสไม่มี

สรุป คือว่างจากกิเลส อาสวะ อนุสัย

เพราะฉะนั้นต้องเรียนรู้ว่า อาสวะคืออะไร?

ตั้งแต่อาสวะ ๑. คือสักกายทิฏฐิ ต้องเรียนรู้อันจิตมีญาณปัญญา รู้สักกายทิฏฐิอย่างพ้น
วิจิกิจฉา(๒) มีวิธีกำจัดกิเลสอย่างมีศีลพรตที่สัมมาทิฏฐิ(๓)แล้วก็ทำ อย่าทำแบบลูปคาลทิฏฐิตนเอง
เล่นหัวกับกิเลสอยู่ไม่พ้น ก็ต้องทำให้พ้นสังโยชน์ ๓

(๑.) สักกายทิฏฐิ (๒.) วิจิกิจฉา (๓.) สีลลัพท์ปรามาส

ฝึกฝนพ้นสังโยชน์ ๓ ก็เป็นโสดาปัตติผล ก็เป็นอรหันต์ขั้นที่ ๑ เป็นโพธิสัตว์ระดับหนึ่ง
เรียกว่าโสดาบันโพธิสัตว์เป็นโพธิสัตว์ระดับ ๑

เมื่อเป็นสภิกาคามีตัดกิเลสได้อีกเป็นอรหัตตผลของระดับสภิกาคามี **เป็นโพธิสัตว์ขั้นที่ ๒**

เป็นอนาคามีก็ขึ้นเดียวกันเป็นโพธิสัตว์อนาคามีเป็นโพธิสัตว์ระดับ ๓

อรหันต์ก็เป็นโพธิสัตว์ระดับที่ ๔

เป็นอนิยตโพธิสัตว์ต่อไป

สรุปคือโพธิสัตว์คือ ผู้ที่เหนือกว่าอรหันต์

อรหันต์ของพุทธไม่ใช่หนีไปจากโลก ปลีกเดียวไปป่าเขาถ้า ขอยืนยันว่าศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาของคนป่า แต่เป็นศาสนาของคนเมือง พระพุทธเจ้าของอาตมาเป็นคนเมือง สอนคนในเมืองจนบรรลุโลกุตระธรรม ส่วนใครจะถือว่าพระพุทธเจ้าสอนคนให้ไปป่าเขาถ้าก็พระพุทธเจ้าคนละองค์กับที่อาตมาเข้าใจ

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ญาติธรรม**ประชุมการจัดงานตลาดอารีเย** โดยมี**พ่อครู**เป็นประธาน และมีสมณะ ๑๓ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป เข้าร่วมประชุมด้วย

๑๗.๐๐-๑๘.๐๐ น. สมณะ ๑๐ รูปและลิกขมาตุ ๒ รูป เป็นประธาน**ประชุมการจัดผังสถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวี** โดยจะเริ่มออกอากาศตามผังอันใหม่ ในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายนนี้

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการเวทีภาคค่ำ** วันนี้เป็นรายการเพลงเทิดพระเกียรติของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โดยศิลปินรับเชิญและศิลปินชาวโศก ดำเนินรายการโดย **คุณรอยใบไม้ มณีเวช และคุณใหม่เสมอ**

-**คุณหญิง ร็อค เคสตรา**
(**ซัชชัย สุขชาติ**) ร้องเพลง
สรรเสริญพระบารมี เพลง สดุดี
มหाराชา เพลงเหนือเกล้า

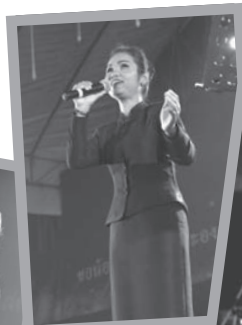
-**คุณชิ่งบุญ บุรณกิตติ**
ร้องเพลง หยาดเหงื่อของพ่อ

-**คุณขวัญจิรา ยัพ
ราษฎร์ คุณตะวันเดือน
วรรณวงษ์** ร้องเพลง ลั่น
เกล้าเผ่าไทย

-**คุณเทพ ทูลใจ**
ร้องเพลงอาลัยพ่อหลวง
สดุดีมหाराชาแผ่นดินสยาม

และมีศิลปินท่านอื่นๆ
อีก โดย เพลงสุดท้าย คือเพลง
ขอเป็นข้ารองบาททุกชาติไปโดย
คณะประสานเสียงโพธิฌงค์ ๗

จาก นั้น **พ่อครู** ให้
ธรรมะสรุปจบงานในครั้งนี้ โดยชี้
ให้เห็นการแสดงวันนี้ว่าเป็นการ
แสดงออกที่ดี

ในรายการวิถีอารยธรรม งานมหาปวารณานี้ **พ่อครู**ได้เทศนาไว้ตอนหนึ่งว่า.....

“ในประเทศไทยขณะนี้ บรรยากาศกระแสสังคมเป็นพลังงานของพฤติกรรมของมนุษย์ มากๆคนรวมกันเข้า จนกระทั่งเป็นคนไทยทั้งประเทศ อากาศเคลื่อนไหวต่างๆของมนุษย์คนไทยนี้ ส่อ แสดงบอกแจ้งถึงความเป็นคุณธรรมอันประเสริฐ ที่ว่านี้ ในประเด็นของความแสดงออกของประชาชน ทั้งมวล เขาแสดงออกว่าเขาศรัทธา เลื่อมใส เทิดทูน บูชาคนผู้หนึ่ง คือพระเจ้าแผ่นดินของไทย

พระเจ้าแผ่นดินรัชกาลที่ ๙ นี้ คนเราเมื่อรู้ค่าของสิ่งที่มีค่า แล้วของมีค่านั้นพราวไป หลุดมือ ไป คนที่รู้ค่าจริงๆว่า โอ้โฮ! ของมีค่านั้นเราควรจะมีด้วย อยู่ด้วย ไม่ควรจะพราวไป แต่เมื่อพราวไป แล้ว จิตวิญญาณที่รู้สึกอย่างจริงจัง ก็เกิดอาการเสียดาย แล้วก็กลายมาเป็นเสียใจ เสียใจที่ตัวเองเข้าไป ไม่ได้ แม้แต่ผู้ที่ได้บ้างแล้ว ก็น่าจะได้ ยิ่งๆเท่าเทียมกับพระองค์

นี่เป็นการแสดงออกของกรรมกริยาของมนุษย์คนไทยขณะนี้ ทั่วประเทศเลยแสดงออกมา ให้เห็นเป็นปรากฏการณ์อย่างแท้จริง มันก็แสดงว่า

๑. **คนไทยมีปัญญา** คนไทยมีปัญญารู้ว่า สิ่งที่ดีที่ประเสริฐจริงนั้นคืออะไร? ซึ่งมีในองค์ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ของเรา นี้ เขาเห็นแล้วมีปัญญาแล้วเข้าใจแล้ว

๒. เมื่อมีปัญญาแล้ว **ก็ต้องนับถือ เทิดทูน บูชา ยกย่อง** จึงมาแสดงอาการเทิดทูนบูชา ยกย่อง กันอย่างพรักพร้อม ผู้ที่รู้จริง จิตใจมีความรู้สึกอย่างนั้นจริง และตอนนี้เป็นโอกาส มันต้อง เป็นโอกาส เพราะว่าในขณะที่พระองค์ยังทรงพฤติกรรม ท่านทรงสอน ทรงบอก ทั้งวัจกรรม กายกรรม มโนกรรม แสดงออกพร้อมหมด ถ้าคนเข้าใจ แต่ตอนนี้สิ้นพระชนม์ลงแล้วก็จบแล้วในกายกรรม วัจกรรม ส่วนมโนกรรมก็ไปตามทิศทางของพระองค์

๓. **คนก็อาลัย ไม่อยากให้จากไป** อยากให้กลับคืนมา ซึ่งมันก็เป็นไปไม่ได้แล้ว เพราะฉะนั้น ความจริงอันนี้ก็ยิ่งเกิดความอาลัยที่มากมายๆ คนที่แสดงออกอาการจริงนี้จึงเต็มไปหมด”

บทสรุป งานมหาปวารณานี้ ชาวโศกได้มาศึกษา บุคคลที่เป็นพระโพธิสัตว์ ซึ่งมี ธรรม ให้เราเห็นได้ชัดเจนจากปรากฏการณ์ ระเบิดแห่งความรัก **Bomb of love** ที่กำลังเกิด **อยู่ในประเทศไทยในขณะนี้** และทำให้เราได้ตระหนักถึง คุณค่าประโยชน์ต่อโลกของพระโพธิสัตว์ ว่า ท่านเป็นบุคคลที่มีค่ามากแค่ไหน มีพระคุณกับตัวเราเองและต่อมวลมนุษยชาติมากแค่ไหน หากปราศจากท่าน โลกนี้จะร้อนแรงรุนแรงเลวร้ายลงอีกมากแค่ไหน

ชาวโศกจักต้องตระหนักถึงข้อนี้อย่างสำคัญ และจะได้เร่งชวนขยายพัฒนาตนเองให้เข้าถึง อาริยคุณไปตามลำดับ จึงจะเข้าสู่ความเป็นโพธิสัตว์ไปเป็นลำดับขั้นของแต่ละคน **โดยเฉพาะขณะที่ พระโพธิสัตว์บนดินที่มีชีวิตอยู่ก็ยังมีให้เราสัมผัสอย่างเห็นๆ ได้ยินท่านพร่ำสอนอยู่มิเว้นวัน หากเราไม่เพียรปฏิบัติธรรม ให้ได้อาริยคุณในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่นี้ ก็จะเสียดายชาติเกิดเป็นโมฆบุรุษได้** เพราะว่าเมื่อวันใด เราได้จากท่านไป หรือเมื่อวันใด ท่านได้จากเราไป วันนั้นเราอาจต้องเสียน้ำตาแห่ง ความอาลัย เกิดความโศกเศร้าเสียดาย อย่างคนเป็นโมฆบุรุษก็เป็นได้.....เอวัง

๘๘ *ทีมงานข่าวโศก*

สิบหน้า๗ที่กับพ่อท่า๗

☆ ทิม สมอ.

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๕.๕๒ น.
เป็นวันสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของคนไทยทั้งชาติ
เป็นวันเศร้าโศกอาดูร น้ำตาหลังไหลท่วมท้น
ใช้ว่าจะไม่ยอมรับความจริง ทุกสิ่งเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป
พ่อป่วยหนักมานาน และต้องทนทุกข์ทรมานระหว่างการรักษา
เพราะพ่อใช้ร่างกายทรากตรำ ทำงานหนักมานาน
ให้พ่อทิ้งสังขาร รั้งแห่งโรคนี้เสียเถอะ
เพื่อคืนกลับภพภูมิที่สูงส่ง สู่สวรรค์าลัย
แต่...เพราะมีพ่ออยู่กับเรามากมายนาน เกิดมาก็ได้เห็นหน้าพ่อแล้ว
เราจึงประมาท คิดว่าจะมีพ่ออยู่กับเรายืนยาว

เมื่อวันนี้มาถึง จึงได้แต่เสียใจ เสียตาย และเสียน้ำตา
แต่...เราจะไม่ยอมเสียกำลังใจ เราจะ..เดินตามรอยเท้าพ่อ
เพราะรู้ว่าทุกก้าวอย่างที่เดิน จะมีพ่ออยู่กับเราตลอดไป
พ่อผู้เป็นพระโพธิสัตว์เจ้า เปี่ยมล้นด้วยพลังแห่งความเมตตา
ผู้ให้ความรักและทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยความบริสุทธิ์
เป็นความภาคภูมิใจ...ฉันเกิดในรัชกาลที่ ๙

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ถึงความหมายของ “ปวารณา” ที่มีนัยลึกซึ้ง สำหรับลูกทุกคนที่จะศึกษาและนำมาฝึกหัดปฏิบัติจริงจัง

ด้วยความเพียรดูจพระมหาชนก เพื่อการเดินตามรอยเท้าพ่อผู้เป็นพระโพธิสัตว์เจ้าอย่าง สมบูรณ์แบบ สมตั้งใจหมาย

บรรยาการงานมหาปวารณาปีนี้ครั้งที่ ๓๔ เป็นอย่างไร มีอะไรเป็นพิเศษ และนัยของคำว่า “ปวารณา” ที่ถูกต้องตรงธรรมคืออะไร

ปวารณาคือการให้คนอื่นว่าได้ตำหนิได้ เป็นการลดละตัวตน ลดละความรู้ดีว่าตัวเองเก่ง ตัวเองใหญ่ ใครแตะไม่ได้ เป็นการต้องกำราบตนเองให้คนอื่นว่าได้ตำหนิได้ แม้จะผิดจะถูกอย่างไรก็แล้วแต่เราก็ให้เขาว่า ถ้าเขาว่าไม่ถูก ก็บอกกล่าวให้เขารู้ ว่าที่พูดมาด่ามาผิดไม่ได้เป็นความจริง เขาก็อาจจะแย้งมา เราก็ต้องอ่อนน้อมถ่อมตน ให้เขาว่าได้ แม้แต่ที่สุดเราจะถูก แต่เขาก็ยังด่าว่าอยู่ เขายังยึดมั่นถือมั่นว่าเขาถูก เราก็ต้องสงบ การปวารณาจริงๆ คือ ยอม เมื่อเราได้ใช้ศิลปะวิทยา ได้พยายามไม่ให้เกิดความวิวาทแล้ว แต่เขาก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง เขาก็ยังเห็นผิด ยังเชื่อว่าเขาถูกต้อง ทั้งๆที่เราเชื่อมั่นใจว่าเราถูก เราก็ต้องยอม

คนที่ไม่ม้อตตอไม่ถือตัวถือตน ไม่มีตัวไม่มีตนแล้วเป็นคนที่ใครติก็ได้ด่าก็ได้ ว่ากันจริงๆ แล้ว คนที่ถูกติถูกด่าทุกวัน จิตใจของเขานั้นล้ำคัญ ผู้บรรลุนิพพานจริงเป็นอรหันต์จริง ใครจะด่า จิตก็เฉยๆ จิตก็ไม่สะดุ้งสะเทือน แต่ไม่ใช่หน้าด้าน เขาจะนิ่งเฉย สงบ แล้วรับฟัง

คนนี้ได้จัดจ้านมาก ไปสรรหาคำด่าได้เก่ง ทั้งหยาบทั้งแรง เราก็ฟังรู้ คนนี้เก่งใช้ลีลาการด่าดูไม่ดูเดือดไม่หยาบคาย แต่ลึก ด่าได้ลึก เราก็ฟังออก ฟังด้วยปัญญา ไม่มีพลังงานด้าน จะ

เปิดใจรับฟังอย่างใสสะอาด อย่างครบบริบูรณ์ ข้อสำคัญคือเราไม่เสียใจไม่ตีใจไม่น้อยใจ เพราะรู้ว่า การดีเป็นสิ่งที่ประเสริฐ เพียงแต่ว่า ดีด้วยอารมณ์ หรือดีด้วยสติปัญญา ถ้าดีด้วยอารมณ์ ก็ไม่ค่อยสวยเท่าตัวเอง

ใครจะดีตำหนิอะไร เขาก็ต้องตำหนิสิ่งที่ไม่ถูกต้อง สิ่งไม่ดี เขาตำหนิสิ่งที่เราประพฤติอยู่นั้นว่าไม่ดี เพราะฉะนั้นการตำหนิจึงเป็นจิตที่เจตนาดีของคน แต่คนที่ไปปฏิบัติเจตนาดีของคน นี้คือคนโง่ เพราะฉะนั้นคนโง่ย่อมเจริญไม่ได้ ก็จะโง่จะชั่ว เป็นคนชั่วเพราะไม่ให้คนดี เพราะฉะนั้นคนที่ไม่ให้คนดี ไม่ให้คนท้วง ไม่ให้คนตำหนิว่าดีแต่ต้องได้ คือคนไม่เจริญ ก็คือตกต่ำ และชั่ว เพราะยึดอัตตา

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งการดีดี เป็นการบอกเรื่องชั่วเรื่องไม่ดี ให้รู้ตัวและแก้ไขเป็นการเจริญพัฒนา ถ้าใครที่เข้าใจจะเกิดปัญญาชัดเจน ปัญญาเป็นพลังแรงมาก จิตใจที่มีพลังปัญญา ทำให้ทุกอย่างมีพลังสูง ถ้าเราเข้าใจอย่างนี้แล้วใครจะมาพูดค้านแย้ง คนละเรื่องกับใจเรา ใจเราก็ไม่หวั่นไหว ไม่สะดุ้งสะเทือน ไม่เคลื่อนไปจากความหนักแน่นคงที่ยืนหยัดยืนยงไปจากเดิม แต่ไม่ใช่อย่างที่ปฏิเสธ, ผลัก หรือไม่ยอมรับ จะรับฟังอย่างเข้าใจ และทำความเข้าใจสิ่งที่เขาตำหนิแล้วเราจะรู้ความจริงในนั้นชัด ผิดหรือถูกเราก็วินิจฉัยตามปัญญาของเรา ถ้าเรามีปัญญามากก็วินิจฉัยได้ถูกมาก ถ้าเรามีปัญญาน้อยก็วินิจฉัยได้ถูกน้อยกว่า ก็เป็นความจริงตามที่แต่ละคนจะมีปัญญา

คนที่ไม่ศึกษาให้ดีจะสับสน ไปยึดถืออย่างผิดๆ สิ่งที่ไม่ควรกลับไปนับถือ สิ่งไม่ควรกลับไปนับถือ จึงเป็นการศึกษาหาสัจธรรมให้ดี ใจของเราก็เป็นให้ได้ดีตามที่เรารู้เรียกว่าเป็น อุกาโตภาควิมุตติ วิมุตติทั้งสองส่วนคือ ๑. เราเข้าใจด้วยปัญญาของเราว่าจิตที่ดีคืออย่างนี้ จิตที่ไม่ดีคืออย่างนี้ ๒. จิตของเราที่ยังผิดอยู่เราก็ทำให้ถูกได้ และทำจน“จิตเราดี”ตามจริงนั้น

ถ้าเรารู้ว่าจิตใจที่ดีที่ถูกคืออย่างไร แต่ยังไม่เปลี่ยนแปลงจิตใจของเราให้เป็นไปตามความถูกต้องนั้นไม่ได้ ตามความจริงนั้นไม่ได้ คนนั้นก็จะได้รู้ตัวเอง ก็ต้องทำให้จนได้

ส่วนคนที่จิตใจดีแล้วถูกต้องแล้ว แต่ไม่มีปัญญารู้ว่าเราถูก คนนี้ก็สามารถที่จะเพี้ยนไปจากสิ่งที่ถูกเดิมของตนเอง ที่ตนมีแล้วไปอีกๆได้ ซึ่งมีความถูกต้องอยู่ดีแล้ว แต่พอคนอื่นมาพูดให้ฟังก็เพี้ยนไปตามสิ่งที่ไม่ถูกที่เขาพูดให้ฟัง เพราะเราไม่มีปัญญารู้ว่าสิ่งที่ทำนั้นถูกแล้ว คนนี้จึงไม่มั่นคงไม่ยืนหยัด

ส่วนคนที่มีปัญญาน่า รู้ว่า ดีคืออย่างนี้ ถูกคืออย่างนี้ แล้วทำจิตใจตนให้ถูกให้ดีได้ตามที่รู้นั้น และรู้ชัดเข้าไปอีกว่า เราทำจิตใจของเราบรรลุผลเป็น“จิตดี-จิตถูก”ได้แล้วซ้ำอีกที เรียกว่า “อุกาโตภาควิมุตติ” หรือมี“วิมุตติญาณทัสสนะ”บริบูรณ์

ส่วนบรรยากาถงานมหาปวารณาที่เราจัดขึ้น โอโฮ ! มันเป็น**ราชประชาสมาสัยแห่ง A bomb of love** ซ้อนกันเลย คือมีพวกเราเป็นประชาชนแล้วตอนนี้ราชะก็เป็นนามธรรมของพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งเป็นความรู้ เป็นความจริง เป็นภูมิธรรมที่ทุกคนเกิดทุน เชิดชู ชื่นชม ประทับใจ ตรงกันเป็นหนึ่งเดียว และเกิดภาวะจิตนี้เป็นจริง เราจะเรียกว่าอุปาทานไม่ได้ เราเรียกว่าสมาทาน คือเป็นสิ่งที่เรายังเห็นจริงว่าเราจะยังชื่นชมยินดีเราถือไว้ อันนี้เรียกว่า อาทาน แต่มันก็เป็นสละมะ ไม่ใช่อุปะ สมแปลว่าความสงบ ความเจริญสูงสุดของบุคคลเหมือนสมณะ ผู้เจริญธรรมสูงสุดแล้ว

คนเราถ้ายังไม่ตายจะมีนามธรรมที่อาศัย เพราะฉะนั้นราชประชาสมาสัย ทั้งราชะและประชา มีสิ่งที่อาศัยซึ่งกันและกัน อาศัยไม่ใช่อาศัย อาศัยคือในปัจจุบันนี้เป็นเรา อาสยะ สยะแปลว่าเรา เรามีอยู่อย่างนี้ในขณะนี้ แต่มันไม่ใช่เรา เพราะเรามีภูมิธรรมแล้วในความเป็นเราอย่างสัมบูรณ์ มันไม่มีแต่มันยังมี คือ ยังมีชีวิตอยู่ ถ้าเราเข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจุบันธรรม เราก็จะไม่มองว่าอัตตามี-อนัตตามี เพราะฉะนั้นสุดท้ายสุดที่สวดอนัตตาแล้วก็ไปปรินิพพานปริโยสาน ก็จบได้

ที่พูดไปก็อาจจะยากสำหรับคนที่ยังไม่ค่อยเข้าใจ ไม่มีพื้นฐานยังไม่มีภูมิ ก็ค่อยๆศึกษาไป

เพราะฉะนั้นในงานมหาปวารณานี้พวกเราประชาชนชาวอโศกมารวมกัน ต่างคนต่างมีภพภูมิ ในสภาพ A bomb of love แล้วยังมีคนอื่นๆอีกทั้งประเทศมาสมทบ ทั้งพวกที่ยังไม่เคยมาหรือพวกที่มาบ้างแล้ว มาร่วมด้วย เช่นนักร้องที่ไม่เคยมาร้องก็มา มาช่วยมาเสริมหนุน ประชาชนทั้งประเทศ ไม่มีขีดชั้นกั้นยศกั้นศักดิ์กันแล้ว ผู้ที่ไม่เคยมาด้านนั้นด้านนี้ก็มา ทำให้เกิดมหาปวารณาที่มีคุณภาพของ สัจธรรมที่มีคุณภาพพอตัดความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นมหาศาล จำนวนคนอาจจะถูกแยกไปงานนั้นงานนี้ แม้อาจจะถูกแยกไปสนามหลวงหรืออาจจะถูกแยกไปด้านนั้นด้านนี้ของเราหลายๆด้านอยู่เหมือนกัน

สรุปแล้วอัตราการก้าวหน้าของเราเองก็ไม่ได้ตกต่ำลง มีความเจริญ รวมทั้งการร่วมร้อง

เพลงสรรเสริญพระบารมีของชาวอโศก เพื่อแสดงความจงรักภักดีถวายแด่ในหลวง ร.๙ และการแสดงบนเวทีก็เป็นไปตามที่ควรของยุคนี้ที่มี ซึ่งประมาณกันแล้วว่าไม่ใช่เกินเหตุเกินการ เราก้ใช้ตามความสุจริตใจของเราทำให้เหมาะสมตามที่ควร

มันเกิด“สาธารณโภคี”ที่ยิ่งใหญ่อันยังไม่เคยมีในโลกเลยในภัทรกับปีนี้ นี่เป็นครั้งแรก และอาจจะม้อีกก็ได้ ในกับปีนี้ ถ้ามีพระโพธิสัตว์ร่วมเกิดในกับปีนี้

พ่อท่านพูดว่าสาธารณโภคีกำลังเกิดขึ้นในเมืองไทยที่สนามหลวงขณะนี้ มีความหมายอย่างไร

ขณะนี้ประเทศไทยเรากำลังมีพฤติกรรมสังคม เป็นสาธารณโภคี ที่สวยงาม แผลวราตี และรังสีออกไปถึงต่างประเทศ ซึ่งคือพลังงานของความเป็นสาธารณโภคี คำว่าสาธารณโภคีหมายเอาจิตวิญญาณเป็นตัวหลัก จิตวิญญาณเป็นประธานให้เกิดความเป็นสาธารณโภคี สาธารณะคือทั่วไปเป็นส่วนรวมทั้งหมด โภคี คือการบริโภค รวมคำว่าสาธารณโภคี คือทุกคนรู้สึกว่าได้บริโภคร่วมกัน โดยมีจิตที่เป็น “สาธารณะ”กันจริงๆ ไม่หวงแหน ไม่เป็นของตัวของตน ทุกคนมีแต่จะให้แก่กันและกัน อาตมาบอกแล้วว่านี่เป็นเรื่องจิต ไม่ใช่เรื่องของวัตถุ จิตเกิดลักษณะ ที่เห็นดีเห็นงาม เมื่อเห็นดีเห็นงามแล้ว ก็ศรัทธาเลื่อมใสความดีงามนั้น ถึงตอนนี้ พ่อมองออกไปใหม่ ว่าบริโภคอะไร **คนในโลกขณะนี้เกิดการบริโภคความดีงามของในหลวง ร.๙ ความดีงามนั้นคือ โลภุตรจิต ที่ไม่เห็นแก่ตัว ไม่มีตัวตน มีแต่“ให้”เพื่อผู้อื่นอย่างบริสุทธิ์ใจจริงๆ ทำเพื่อผู้อื่นจริงๆ** เป็นสิ่งที่เกิดได้เป็นจริง และบัดนี้ ชาวไทยก็กำลังประพฤติ“ความดีงาม”นี้กันเต็มประเทศไทย เห็นชัดมั๊ย? นี่คือ ประเทศที่มีความเป็น**“ชมพูทวีป”**ได้แก่ มวลชนชาวไทยมี“อาริยมุมิ”หรือโลกุตรระกันอย่างเป็นปึกแผ่นแน่นหนาแข็งแรง(สุรภาโว) และมี**“ความดีนู้ที่เป็นอาริยมุมิหรือโลกุตรระทั่วถึงพร้อม”**กันจริง(สติมันโต) จึงเกิดสังคมหรือมวลชนที่เป็นอาริยชน มีโลกุตรมุมิประพฤติกันอยู่จริงในประเทศไทยนี้(อิธ พรหมจริยาโว)

อาตมาศึกษาธรรมชาติของพระพุทธเจ้าถึงขั้นสาธารณโภคี มนุษย์ก็เป็นอยู่ด้วยสาธารณโภคี พฤติกรรมสาธารณโภคี มีการฝึกหัดกับพฤติกรรมกาย ชีวิตมีกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม แบบสาธารณโภคี ขอภัยที่ต้องยกตัวอย่างชาวอโศก ชาวอโศกเราทำได้เป็นสาธารณโภคีถึงขั้นทรัพย์สินเงินทองข้าวของ สถานที่บ้านช่องเรือนชาน พื้นดินแผ่นดินเป็นของที่ทุกคนมีสิทธิร่วมกัน เป็นสาธารณะ เป็นหนึ่งเดียวกัน อาศัยกิน-อาศัยใช้ร่วมกันจริงๆ เป็นหมู่บ้าน เป็นชุมชน ที่มีวัฒนธรรมสาธารณโภคีจริงๆ

อาตมาพาทำตามธรรมชาติพระพุทธเจ้าได้สำเร็จมา เกือบ ๕๐ ปีแล้ว ถึงวันนี้อาตมาก็ขอพูดไม่ใช่ขอวัดตัวตน แต่พูดเพื่อยืนยันความจริงนี้ แล้วก็ยังเป็นจริงต่อไปอยู่ ไม่ใช่เป็นแค่ชั่ววูบ ดีชั่วครึ่งชั่วคราว ผืนทำได้ไม่นาน ต่อไปก็สลายหายไป กลับไปเป็นคนมีกิเลสอย่างเดิมก็ไม่ใช้ แต่ชาวอโศกเราทำได้แล้ว มีการก้าวหน้าทั้งในด้านมวล จำนวนคนเป็นบุคคลมารวมกันเพิ่มขึ้น ทั้งการก้าวหน้าของจิตวิญญาณที่เกิดความรู้ เกิดความเข้าใจ เกิดการปฏิบัติได้จริง จิตเป็นจริง เป็นเจตที่เกิดนิมิตกับนิโรธ จิตใจลดละกิเลสได้จริง

อาตมาได้ประกาศไปในสาธารณชนหลายครั้งว่าเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ มาถึงวันนี้เมืองไทยมีสิ่งปรากฏจริง เป็นปรากฏการณ์แท้เกิดขึ้นแล้ว ว่ามีเนื้อหาโลกุตระธรรมของพุทธ จากเหตุการณ์ที่เกิดในสังคมไทยขณะนี้ ซึ่งยังเป็นคลื่นเป็นกระแสที่มีพฤติกรรมอยู่ คนไทยเกิดมีจิตเป็นสาธารณโภคี ใครมีน้อยใครมีมากก็เสียสละแจกแบ่ง ปรากฏการณ์นี้ไม่เคยเกิดมาก่อนในยุคนี้ จากจุดกลางคือในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของเราสวรรคต อันนี้เป็นจุดระเบิด A bomb of love ที่อินส์ไตน์พูดไว้ว่าเป็นจุดระเบิดรังสีรัศมีของความรัก ที่แสดงออกเป็นกรรมกริยากระจายความเป็น“สาธารณโภคี”ให้รู้กันไปทั่วโลก จะเห็นได้ว่า คนมีแต่จะแจก จะให้ๆๆ ทุกคนมีจิตใจที่จะให้ ให้แล้วสุขซาบซึ่งประทับใจแต่ละคนเกิดจริงเป็นจริง

วินจยย.-พนักงานเอกเซน ร่วมใจ
 ให้บริการ "รับ-ส่งฟรีเพื่อพ่อ"

f t y w p NationTV22

อาตมาขอเล่าเหตุการณ์ที่ประสบมากับตัวตัวเอง เป็นเรื่องเล็กน้อยแต่ยิ่งใหญ่ เล็กน้อยคือ มีผู้ชายคนหนึ่ง แก่ได้น้ำขวดมา ๒ ขวดจากไหนไม่รู้ มาเจอเด็กผู้หญิงของเรา ๒ คน ผู้ชายคนนั้น แก่ก็ยื่นปรีเอาน้ำขวดไปให้ เด็กเราก็ไม่เอา แก่ก็ยัดเยียดให้ เด็กของเราก็ไม่รับ อาตมาก็เพ่งมองเป็นเชิงบอกรับได้ ออย่าปฏิเสธ เด็กก็รู้สัญชาตญาณที่อาตมาให้ เด็กก็เลยรับ พอเด็กรับน้ำจากแกเท่านั้นแหละ ผู้ชายคนนั้นก็ร้องไห้ออกมาเห็นๆเลย คุณลองคิดดูซิ ปฏิบัติการแห่งจิตวิญญาณอย่างนี้ มันคืออะไร?

มันคือ จิตที่เต็มไปด้วย“การให้” ที่“สำเร็จการให้”อย่างบริสุทธิ์ ปราศจากความโลภ ไม่มี ความเห็นแก่ตัว ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมใดเลยที่เห็นแก่ตัว ทั้งผู้ให้และผู้รับ เห็นได้มั๊ย?

อาตมาเห็นแล้วก็รู้สึกสะท้านใจ น้ำตาคลอเหมือนกัน กับ“คุณธรรมอันสุดประเสริฐสุด”นี้ที่ เกิดขึ้นได้ในคนจริง ที่เป็นทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในเมืองไทยปัจจุบันนี้ นี่เป็นปรากฏการณ์ของสังคม มนุษยชาติ เป็นปรากฏการณ์ทางจิตวิญญาณที่เกิดปฏิสัมพันธ์ เราเรียกว่าพลังงานปฏิสัมพันธ์ มี action reaction ทุกคนมีเจตนาจะให้ เมื่อให้เสร็จแล้วก็มี“มุทิตาจิต”สูงสุด ดีใจ พอใจ ใจอิมเมม ที่ได้ให้ ผู้ให้ก็ให้อย่างบริสุทธิ์ใจ ผู้รับก็ไม่มีความโลภ แม้มีน้อยก็ให้ได้ มีจุดศูนย์กลางรวมอยู่ที่ สนามหลวง คนอยู่ต่างจังหวัดก็มากัน มีเล็กน้อยก็ชอบกันมา ใครมีมากก็ชอบกันมามากหน่อย เอา มาแจก คนเมืองบนเมืองสูง ก็ลงมาแจก ดังที่เห็นปรากฏการณ์ อย่างสมบูรณ์แบบ เกิดคนที่มีจิตใจ สาธารณโภคี มีจิตใจมีจิตร่วมมอยากจะทำให้ มาแสดงออกถึงการแบ่งแจกกัน เกื้อกูล เอื้อเฟื้อเจือจาน กัน มีของอุปโภคบริโภค เท่าที่ตัวเองจะหาได้มีได้ ก็มาทำกันเต็มที่เลย เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่เคยมีมา ก่อน และเกิดในระยะเวลายาวนาน จะเกิดไปอีกนานเท่าไรไม่รู้ในปรากฏการณ์เช่นนี้ แต่อาตมาก็เชื่อว่า คงไม่มีคนไทยคนไหนอยากให้“คุณธรรมอันวิเศษประเสริฐสุด”นี้หายไปจากสังคมไทย ดังนั้น คนไทยต้องประพฤติ คนชาติอื่นยังมาทำอยู่ในเมืองไทยกันเลย แล้วคนไทยจะให้คนชาติอื่นมาทำ เท่านั้นหรือ? คนไทยจะไม่ทำหรือ?

อาตมาไม่เชื่อว่า คนไทยจะไม่รู้ ไม่เข้าใจ และไม่ทำคุณธรรมสุดประเสริฐนี้ต่อไป

ปรากฏการณ์นี้บอกอะไรในทางพุทธศาสนา

อาตมาถือว่าเป็นปรากฏการณ์ใหญ่อันโอฬารในเมืองไทย เป็นปรากฏการณ์สาธารณโภคี ซึ่งเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ของจิตวิญญาณมนุษย์ เป็นพฤติกรรมสังคม จะเรียกว่าพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมทางสังคมศาสตร์ พฤติกรรมของทางรัฐศาสตร์ก็ตาม ก็เป็นพฤติกรรมอันบริบูรณ์ เป็น พฤติกรรมอันยิ่งใหญ่ที่มนุษย์ทำได้โดยไม่ได้เป็น“การให้”ที่เป็น Boomerang คือ จิตให้ไปแล้วก็ไม่มี วิถีโค้งแม่เหล็กแม่เหล็กน้อย .000000001 องศาเลย เป็นการให้โดยตรงที่สุด ไม่มีวิถีวนกลับเพื่อเอามาให้ กับตัวเองเลย แต่เป็นการให้ไปเป็นไอโซโทป ให้ไปเป็นแบบนิวเคลียร์ฟิชชัน ให้ไปโดยมีพลังงานมุ่งตรง อย่างไม่มีวิถีโค้งเข้ามาหาตัว เป็นนิวเคลียร์ฟิชชันออกไป ตรงไป ให้ไปอย่างบริสุทธิ์ เป็นพลังงานที่ให้ ไปอย่างไม่มีสาเปกโซ(ไม่มีความหวังอะไรใส่ใจตนให้เกิดภพในจิต)

เพราะฉะนั้นปวยการ ไม่ต้องไปกล่าวถึงว่าจะมีปฏิพัทธจิตโต ทานัง เทติ “ผูกพันในผล การให้” สนุทธิเปกโซ ทานัง เทติ “สั่งสมความเป็นภพตัวกูของกูใส่จิตใจของตนในการทำทาน” และ

อิม เปจจ บริภุณชิสลามิติ “สร้างภพสร้างชาติยึดไว้ไปกินข้ามชาติไม่มีการดับภพชาติในการทำทานนี้” จิตเจริญเป็นโลกุตระ ไม่มีการก่อภพต่อชาติอย่างนั้น แต่เป็นการให้โดยจิตบริสุทธิ์สะอาดเป็นการสละให้ผู้อื่นอย่างบริบูรณ์เต็มที่ จิตใจอย่างนี้เป็นจิตใจที่ศาสนาพุทธสอนให้เราอบรมฝึกฝนตนให้เป็นอย่างนี้ได้จริงๆ

ขณะนี้ปรากฏการณ์ของมนุษย์คนไทย ไม่เฉพาะแต่ชาวพุทธ ศาสนาอื่นก็มาประพัตติ ปฏิบัติพฤติกรรมเช่นนี้ในสังคมด้วยจุดเดียวกัน คือจุดที่พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ เสด็จสวรรคต ทุกคนแสดงออกในลักษณะของ“การให้” ทุกชาติศาสนามีจิตใจเกิดอันนี้ด้วยกันหมด นี่คือสัจธรรมมีหนึ่งเดียวและตรงกันอันนี้สูงสุด

ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นแล้วในประเทศไทย และสหประชาชาติซึ่งเป็นองค์กรรมของทุกประเทศ ได้นำเรื่องราวที่ในหลวง ร.๙ ของเราท่านสวรรคต มีการจัดประชุมเทิดพระเกียรติในการประชุมของสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคมที่ผ่านมา

ทุกคนยอมรับว่าเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ ในหลวง ร.๙ เป็นบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ที่สิ้นพระชนม์ลงกับความที่ไม่มีใครอยากให้สิ้นพระชนม์ ด้วยเกิดความเสียดาย เกิดความระลึกถึง ต้องเชิดชูบูชา พฤติกรรมนี้เอามาประกาศอธิบาย เอามาเป็นตัวอย่างยืนยันให้แก่มนุษย์ได้รับรู้ว่า นี่คือนี่ที่ประเสริฐที่สุด ดีที่สุด ที่ทุกคนควรจะน้อมนำมาประพฤติปฏิบัติใส่ตน ให้เป็นคนชนิดนี้ ได้น้อยหรือมากก็พึงกระทำให้ได้แก่ตนเถิด นี่คือนี่ที่ปรากฏขึ้นในประเทศไทย

บรรยากาศในประเทศไทยห้วงเวลานี้พ่อท่านเห็นอะไร

ขณะนี้บรรยากาศกระแสนักเป็นพลังงานของพฤติกรรมของมนุษย์มากมายคนรวมกันเข้าจนกระทั่งเป็นคนไทยทั่วประเทศ อากาเรเคลื่อนไหวต่างๆของคนไทยยามนี้ ส่อแสดงบอกแจ้งถึงความ เป็นคุณธรรมอันประเสริฐ ในประเด็นการแสดงออกของประชาชนทั้งมวล **เขาแสดงออกว่าเขาศรัทธา**

เลื่อมใสเทิดทูนบูชาคนผู้หนึ่ง คือพระเจ้าแผ่นดินของไทย รัชกาลที่ ๙

คนเราเมื่อรู้ค่า ของสิ่งที่มีค่านั้นพรากไป ของมีค่านั้นหลุดมือไป คนที่รู้ค่าจริงๆว่า โอ้! ของมีค่านั้น เราควรจะมีอยู่ ไม่ควรจะพรากไป แต่เมื่อพรากไปแล้ว จิตวิญญาณที่รู้สึกอย่างจริงจังถึงคุณค่า ก็เกิดอาการเสียดายความประเสริฐ นี่เป็นการแสดงออกของกรรมกริยาของมนุษย์คนไทยขณะนี้ทั่วประเทศแสดงออกมาให้เห็นเป็นปรากฏการณ์อย่างแท้จริง แสดงว่า

๑. คนไทยมีปัญญารู้ว่าสิ่งที่ดีที่ประเสริฐจริงนั้นคืออะไร? ซึ่งมีเบื้องหลังสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ของเรานี้ เขาเห็นแล้วมีปัญญา รู้ เข้าใจแล้ว

๒. เมื่อมีปัญญาแล้ว เขาก็จะต้องนับถือเทิดทูนบูชา ยกย่อง จึงมาแสดงอาการเทิดทูนบูชายกย่องกันอย่างพร้อมพร้อม ผู้ที่รู้จริง จิตใจมีความรู้สึกอย่างนั้นจริง และตอนนี้เป็นโอกาสแล้ว เพราะว่าขณะที่พระองค์ยังทรงมีพฤติกรรม ท่านทรงสอน ทรงบอก ทั้งวัจกรรม กายกรรม มโนกรรม แสดงออกพร้อมหมด แต่ตอนนี้พระองค์สิ้นพระชนม์ลงแล้ว ก็จบแล้วในกายกรรม วจีกรรม ส่วนมโนกรรมก็ไปตามทิศทางของพระองค์

๓. คนก็อาลัย ไม่อยากให้พระองค์จากไป อยากให้กลับคืนมา ซึ่งก็เป็นไปไม่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นความจริงอันนี้ก็ยิ่งทำให้เกิดความอาลัยที่มากมายๆ คนที่แสดงออกอาการจริงนี้จึงเต็มไปหมด

คนไทยร้องไห้กันทั้งประเทศ

จริงๆแล้วประเทศไทยตอนนี้สงบ พูนอิสรเสรีภาพและเต็มอุดมการณ์ มีวิญญาณอันเบิกบาน แจ่มใสสดชื่นรุ่งเรือง เป็นแต่เพียงมีความเศร้าสorrow อาลัยที่พอเราสิ้นพระชนม์เท่านั้น ก็ต้องศึกษา ธรรมะให้จิตใจไม่มี... โศกะ ปริเทวะ ทุกขะ โทมนัส อุปายาสะ แต่ความเสียดาย มันมี เพราะฉะนั้น ความเศร้าโศกที่เกิดขึ้นนี้ไม่ใช่เกิดจากแง่ลบ แต่โศกเศร้าเกิดจากแง่บวก ไม่ได้โศกเศร้าเพราะเสียใจ แต่

โศกเศร้าเพราะเสียดาย คนทั้งประเทศไทยที่ร้องไห้ไม่ใช่เพราะเสียใจแต่เพราะเสียดาย ใจเราที่เสียเพราะสิ่งที่ประเสริฐสุดกำลังหายไปจากเรา จากประเทศ ไม่ได้“เสียใจ”เพราะถูกทำร้ายทำลาย หรือทำ ความเสื่อมเสียอะไร ไม่ได้เสียใจเพราะมีสิ่งทีเลวร้าย แต่เพราะเสียดายสิ่งดีสุดๆที่หายไป

คนไทยทั้งหลายจึงควร“รักษาผลธรรมแห่งความประเสริฐสุด”นี้ไว้ อนุรักษ์ขนบธรรมเนียมอัน ประเสริฐสุดให้สูงส่งทับทวยยิ่งขึ้น พัฒนา DNA ที่เป็น“โลกุตระธรรม”นี้ต่อไปอย่างสำคัญ อย่าให้พ่อของ เราต้องเสียดายพระทัยเพราะว่า คนไทยไม่สืบทอดพัฒนา DNA อันประเสริฐสุดในความเป็นมนุษย์นี้เลย

บทสรุป

A bomb of love พลังงาน“ระเบิดรัก”ของกระแสคุณธรรม ความดีที่ครบถ้วนในเรื่องของ อิศระเสรีภาพ ภารตภาพ สันติภาพ สมรรถภาพ บูรณภาพ ครบ ๕ ภาพของในหลวง ร.๙ ซึ่ง พระองค์ทรงประพาศมาตลอด ๗๐ ปี นำพาประชาชนของพระองค์มาเป็นอย่างนี้ ถูกต้องที่สุด เกิด จำนวนคนไทยที่มีปัญญาเห็นดีเห็นงามว่าใช่

นี่จึงคือคำตอบเป็นการลงคะแนนเสียง“ประชาธิปไตย”ว่า เป็นคุณธรรมสุดยอด สุดเลิศ และจะต้องเคารพบูชาในคุณธรรมความดีของมนุษย์ ต้องประพาศให้ได้อย่างนี้ซึ่งคือการแสดงออก เป็นเครื่องชี้บ่ง เป็นการให้คะแนน ไม่ใช่เฉพาะกระแสในเมืองไทยเท่านั้น แม้ในต่างประเทศก็ยอมรับ ถือเป็นปรากฏการณ์ของโลกของสังคมในยุคนี้

คือ..เขารับรู้กันแล้วทั้งหมดทั้งโลก

(เก็บตกจากการเทศน์ก่อนฉันของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ที่ชุมชนปฐมอโศก เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)

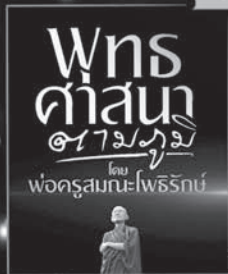
ผังรายการสถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ Boonniyom TV

เวลา	วัน	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์	
๕.๐๐-๖.๐๐		ท ร ร ม ะ รั บ อ รุ ณ							
๖.๐๐-๗.๐๐		สุขภาพดีด้วย ๘๖.(ศิระขอโคก)	สุขภาพปฏุนิยม ปฐมอโคก	แค่เอี่ยม	แพทย์วิถีธรรม		สุขภาพดีด้วย ๘ อ.		
๗.๐๐-๘.๐๐		วิปัสสนาข่าว(สด) สันตือโคก	วิปัสสนาข่าว ปฐมอโคก(สด)	วิปัสสนาข่าว ศิระขอโคก(สด)	วิปัสสนาข่าว(สด) ราชธานีโคก				
เพลงชาติ และ เพลงสรรเสริญพระบารมี									
๘.๐๐-๙.๐๐		วิปัสสนาข่าว(สด) สันตือโคก	วิปัสสนาข่าว ปฐมอโคก(สด)	วิปัสสนาข่าว ศิระขอโคก(สด)	วิปัสสนาข่าว(สด) ราชธานีโคก				
๙.๐๐-๑๑.๐๐		วิถีอารย ธรรม	พุทธศาสนตามภูมิ				บอกเล่าข่าว อโคก(สด) จะครเทิดพระเกียรติ	วิถีอารย ธรรม(สด)	
๑๑.๐๐-๑๑.๕๖		สุขทุกข์ของชีวิต	เพลงพระราชนิพนธ์ เพลงอาลัยในหลวง ร.๙		รักเรา รักขุโลก	ชามะนาว	คนเพื่อแผ่นดิน		
๑๑.๕๖-๑๒.๑๐ เพลงหนึ่งเพื่อรำลึกถึงสันติภาพ ๑ นาที และเพลงสรรเสริญพระบารมี									
๑๒.๑๐-๑๓.๐๐		สุขทุกข์ของชีวิต	พลังความรักเพื่อพ่อ รายงานจากสนามหลวง						
๑๓.๐๐-๑๔.๐๐		สารคดี พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช							
๑๔.๐๐-๑๕.๐๐		วิเคราะห์ข่าว วิปัสสนา สันตือโคก	วิเคราะห์ข่าว วิปัสสนา ปฐมอโคก	วิเคราะห์ข่าว วิปัสสนา ราชธานีโคก					
๑๕.๐๐-๑๖.๐๐		ถึงสื่อถึงคน	สามอาชีพเพื่อมนุษยชาติ						
๑๖.๐๐-๑๖.๓๐		สิ่งดีดีที่ผ่านมา	ศึกษาคติ-ชีวิตปราชญ์	ดินอุ้มดาว			เงาฟ้าที่ท้าน้ำ		
๑๖.๓๐-๑๗.๐๐		ธรรมะกับคนรุ่นใหม่			ที่นี่ศิระขอโคก	ขวางโลก	มองโลกมองธรรม (สด)		
๑๗.๐๐-๑๗.๓๐		จากโลกีย์ ถึงโลกุตระ	เสียงธรรมจากคอย เขาวชนายุคฯ	ย้อนอดีตชาวอโคก	ชีวิตนอกกล่อง	ไขโลกุตระ			
๑๗.๓๐-๑๗.๕๐			เส้นทางวิถีพุทธ	ชีวิตนอกกล่อง		เต็มฝันวันสุข			
๑๗.๕๐-๑๘.๒๐ เพลงสรรเสริญพระบารมี เพลงชาติ และรายการเดินหน้าประเทศไทย									
๑๘.๒๐-๒๐.๒๐		พุทธศาสนตามภูมิ (สด)						พุทธชีว คิลป์(สด)	
๒๐.๒๐-๒๐.๓๐		ข่าวในพระราชสำนัก				20.15น.คืนความสุขให้คนในชาติ ข่าวในพระราชสำนัก	ข่าวในพระราชสำนัก		
๒๐.๓๐-๒๑.๓๐		พลังความรักเพื่อพ่อ รายงานจากสนามหลวง					กฏ ธรรมชาติ	วิถีอารย ธรรม(ฉายซ้ำ)	
๒๑.๓๐-๒๓.๓๐		พุทธศาสนตามภูมิ (ฉายซ้ำ)					แบบเสถียร		
พุทธศาสนตามภูมิ (ฉายซ้ำ)									
๒๓.๓๐-๓.๓๐		ฉายซ้ำรายการต่างๆ							

ทุกบรรยากาศ
คือการรายงานความจริง

บุญนิยมทีวี

★ ชมสถานีโทรทัศน์“บุญนิยมทีวี” ทางโทรทัศน์

- ✧ ที่ค่าความถี่ 3840 Symborate 30,000 แหนวตั้ง(V) Video PID : 241 Audio PID : 341
- ✧ ทางดาวเทียมไทยคม 6 ระบบ C-Band(จานดำ)
- ✧ กล่องรับยี่ห้อที่มีระบบ OTA ดังต่อไปนี้ Big4, infosat, idea Sat, Thaisat หมายเลขช่อง 192 Psi ช่อง 240 Gmmz HD ช่อง 185

★ ทางอินเทอร์เน็ต

- ✧ ชมภาพ HD ที่ www.boonniyom.tv และผ่านมือถือที่ www.boonniyom.tv/mobi -เว็บไซต์ชมออนไลน์
- ✧ ชมรายการย้อนหลังที่ www.youtube.com/thaifmtv
- ✧ facebook : www.facebook.com/boonniyomtelevision
- ✧ facebook พิมพ์ค้นหา กองทัพอธรรมFP หรือ บุญนิยมทีวี
- ✧ App Store พิมพ์ค้นหา boonniyomtv หรือ บุญนิยมทีวี
- ✧ ฟังวิทยุผ่านคอมพิวเตอร์ www.asoke.info/pacradio.html
- ✧ เว็บไซต์หลักชาวอโศก <http://www.asoke.info>, <http://www.boonniyom.net>
- ✧ ติดตามหนังสือออนไลน์ชาวอโศกได้ที่ <http://ebookasoke.blogspot.com/>

จดหมาย

จากญาติธรรม

วัยรุ่นคิดอยากมีแฟน

ทำไมพอเข้าวัยรุ่นช่วงม.ต้น(โดยมาก)นะคะ ถึงชอบคิดฟุ้งซ่านและคิดถึงเรื่องอยากมีแฟน แอบชอบคนนั้นคนนี้ และกลัวว่าเขาไม่ชอบก็คิดมากอีก หนูอยากทราบว่าควรทำอะไรดีคะ ถึงจะทำให้ไม่หมกมุ่นแต่กับเรื่องนี้

☀ **ด.ญ.กิมพ์ตะวัน สุวรรณรักษา กทม.**

☀ ทุกวัยต่างมีความฟุ้งซ่านและใช้ความคิดไปในระเค โลกะ โทสะ โมหะ ได้ทั้งสิ้น แต่ถ้าคนไหนฝึกอ่านอารมณ์ความคิดของตน และฉลาดพอที่จะมีสติเท่าทันอารมณ์ตัวเอง รู้จักดำเนินชีวิตด้วยหน้าที่(นักเรียน ลูก ฯลฯ) และเป็นผู้ดำรงตนอยู่ในศีล(บ้างศีล ๕, บ้างศีล ๘) ผู้นั้นมีสัมมาทิฐิเข้าใจว่าสิ่งใดเป็นสังขะ สิ่งใดเป็นแท้จ เขาก็จะไม่หมกมุ่นกับกิเลส สามารถใช้ปัญญาลดกิเลส (ตามฐานศีล)ของตนไปได้เรื่อยๆ

ความรักมันเจ็บ

ความรักที่มันเจ็บมากเลยนะคะ

☀ **ละอองฟ้า ลุ่มน้ำ กทม.**

☀ ความรักที่เจ็บปวดมักมีเหตุมาจาก ความอยากกะเกณฑ์ให้สิ่งอื่นเป็นอย่างที่เราคาดหวัง ดังนั้นความสุขของเราจึงขึ้นๆลงๆ เพราะเผลอไปจดจ่ออยู่กับสิ่งที่อยู่เหนือการควบคุมด้วยใจอยากจะควบคุม อีกทั้งเราเองก็ขาดสติหลงลืมไป ว่าสิ่งใดคือที่พึ่งอันแท้จริง พระพุทธเจ้าตรัสถึงสภาพของกามไว้ประการหนึ่งว่า “เป็นเสมือนสุนัขขะทะกระดูก” มันเมามันกับน้ำลายของตน หากฉุกคิดได้ ก็รู้ว่าสิ่งใดควรคู่กับความอึดท้อง

เกือบต้องทุกข์อีกหลายชาติ

ถ้าไม่ได้อ่านสารอโศก ตัวเองคงต้องทุกข์อีกหลายชาติ เข้าใจแล้วว่าศีลคืออะไร พันทุกข์ รู้จักแบ่งปัน ได้ลดกิเลสอัตโนมัติ ยึดมั่นถือมั่น ชี้โกรธ หลายอย่างเปลี่ยนแปลง เป็นคนใหม่เกิดใหม่ใน ร่างเดิม

☀️ **ก้าน ไตรยสุทธิ จ.มหาสารคาม**

☀️ ไขว่ที่สุดของการเปลี่ยนชีวิตใหม่ คือการสำรวจกิเลสตน แล้วลดกิเลสตน

ความรู้ที่ใช้ได้จริง

อ่านสารอโศกทำให้ได้รับรู้เรื่องราวชาวสารคามเป็นไปในวัด และมีความรู้เรื่องธรรมะที่จะ เอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญยิ่งคือ เป็นเครื่องช่วยเตือนจิตใจ ตอนเพลอสติ ไม่ให้อ่านจ ฝายต่ำเข้ามาครอบงำจนลืมหืมตัวไป ขอขอบคุณมากครับ สาธุ

☀️ **ปฐมพล พันตะ จ.พะเยา**

☀️ อนุโมทนากับความเอาใจใส่ หมั่นทบทวนอ่านและหรือฟังธรรมะที่เป็นสัมมาทิฐิ ควบคู่ไปกับการอ่านสภาวะของตน จนสามารถกระทำปัญญาให้ลงไปถึงที่เกิดกิเลสในจิตใจตนนั้น ก็จะมี ความก้าวหน้าโดยรอบ คือได้ทั้งจินตามยปัญญา(ปัญญาสำเร็จด้วยการคิด) สุตมยปัญญา(ปัญญา สำเร็จด้วยการฟัง) และภาวนามยปัญญา(ปัญญาสำเร็จด้วยการกระทำจนเกิดผล) /พระไตรปิฎกเล่ม ๑๑ “สังคีตสูตร” ข้อ ๒๒๘

ตาดีกับการจับผิด

การที่เราเห็นความไม่ดีของตัวเองมาก ยิ่งมากเท่าไรยิ่งดี เราจะกลายเป็นคนจับผิดคนอื่น ใหม เราจะกลายเป็นคนเพ่งโทษคนอื่นใหม่คะ

☀️ **ตนเมือง**

☀️ หากอ่านและเห็นกิเลสตนเป็นเมื่อไร เรา จะไม่ยอมเสียเวลาไปจ้องมองกิเลสผู้อื่น อย่างเพ่งโทษ แม้สักนิด เพราะเราพยายามจะทุ่มเทเวลาทั้งหมดไปเอา กิเลสตัวเองออกจากจิตใจเราก่อน และสามารถบอกแนะนำ ผู้อื่นให้ทำให้ถูกต้องหรือเหมาะสม โดยที่ใจเราเฝ้าระวัง กิเลสตนไม่ให้ถือสา หรือยกตนข่มเขา

เปลี่ยนชีวิต

.....ข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่านหนังสือสารอโศกหรือหนังสือของชาวอโศก-คฤณนิคมทีวี(ขอบ

มาก) ก็คือ เคยเล่นหาย เคยแต่งตัว ก็เลิกหมดเลย หันมาลดละเลิกกิเลส หันมาถือศีล๕ ไม่กินเนื้อสัตว์ เวลาโกรธก็รู้ว่าโกรธแล้วนะ แล้วก็หยุดความโกรธนั้นได้ มีหลายอย่างที่ทำได้ปฏิบัติได้ พุดง่าย ๆ ว่า ดีขึ้นมาก (พุทธธรรมะไม่ค่อยเก่ง) สุดท้ายดิฉันจะปฏิบัติธรรมในแต่ละวันให้ได้มาก

ที่สุด

จำปา พันธุ์จำรัส จ.นครราชสีมา

กล้าเลิกสะสมกิเลส อีกทั้งเปลี่ยนแปลงชีวิต

ละจากอบายมาได้ นับเป็นความมหัศจรรย์ที่สร้างชะตาชีวิตให้รุ่งเรืองสวยสด ปฏิบัติธรรมต่อเถอะ โลกนี้ไม่น่าเบื่อเลย เพราะมีเรื่องให้พัฒนาตัวเราให้เหนือกิเลสอีกหลายต่อหลายเรื่อง สนุก!

ส่งข่าวให้เสมอ

ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กองบรรณาธิการ“สารอโศก” ส่งมาให้อ่านสม่ำเสมอ เพื่อเตือนสติตนเองให้ทำความดี และทราบถึงความเคลื่อนไหวกิจกรรมของท่านตลอดมา

จวบบุญ รักมนุษย์ กทม.

ขอบคุณสำหรับการติดตาม“สารอโศก” ความเคลื่อนไหวของกิจกรรมต่างๆย่อมจะกลายเป็นประวัติศาสตร์ และเป็นความดีระดับตำนานที่รอผู้ตั้งใจแต่ละท่านลงมือประพฤติปฏิบัติลด ละ เลิกกิเลสตน แล้วมาเป็นหนึ่งในผู้เคลื่อนไหว และจารึกบันทึกไว้เพื่อสืบสานบุญนิยมต่อไป

ล้มแล้วลุก อยันอนาม

ขอภัยต่อสมาคมฯและบก.สารอโศก ผมได้ละเลยต่อการตอบรับ และการเขียนแสดงความคิดเห็นมา และไม่อ้างเหตุผลใดๆอันจะเป็นการแก้ตัว

ขณะนี้ การกินมังงาก็ยังล้มลุกคลุกคลานอยู่ แต่ก็ใจก็มีความรู้สึกมุ่งมั่นต่อการพยายามทำตัวเองให้ห่างไกลจากอกุศลกรรม

ศีล๕ แม้ไม่บริสุทธิ์แท้ แต่ก็ไม่ขาด กิเลสยังเกาะกุมอยู่บ้าง คงต้องใช้ความพยายามอีกมาก ก็ใช้ตัวอย่างของชาวอโศกเป็นแรงบันดาลใจในการมุ่งไปข้างหน้า

ขอชื่นชมต่อผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่านที่สร้างสังคมโลกให้เข้มแข็ง ยั่งยืน ขอยึดมั่นในพ่อครู และสมณะทุกรูปตลอดไป

🌸 *ปริชา ชาวลล จ.ร้อยเอ็ด*

☀️ ความพยายามที่ไม่ห่อถอย ล้มแล้วลุกเดินต่อจะทำให้เราไม่ล้มเป้าหมาย และใกล้เป้าหมายเข้าไปทุกขณะ ฝึกพิจารณาให้เห็นเหตุแท้ในใจเราว่าเราข้องติดในส่วนไหนที่เป็นกิเลสแท้ๆ อย่างกลมกลื่อนเข้าข้างกิเลส แต่จงพิจารณาสัมผัสสภาพของกิเลสเห็นว่า มันไม่เที่ยง มีสภาพเป็นทุกข์ และไม่มีตัวตน เราไม่สามารถยึดถือเป็นแก่นสารอะไรได้เลยนั่นเป็นเช่นไร ฝึกอ่านให้ออกที่จิตเรา เมื่อปัญญาไม่ถูกหลอกแล้ว เราก็ต้องมีฤทธิ์ในการตัดใจ เพื่อให้เกิดปัญญาและเจโตทำงานร่วมกันจนมีฤทธิ์ตัดกิเลสได้สำเร็จจริง

บททวนทศทาง

เราอยากจะได้ตามรอยของสัตว์ใต้ต้นไม้หรืออย่างนั้นหรือ สิ่งเหล่านั้นทำให้เรามีความสุขจริงหรือ มีเงินทอง ร่ำรวย ยศถาบรรดาศักดิ์ที่เมื่อตายแล้วก็เอาไปด้วยไม่ได้

ธรรมะเท่านั้นที่จะทำให้เราเกิดความสงบ ไม่ยึดติดกับบอบายแห่งความสุขที่ไม่แท้จริง ดังนั้น การเดินตามรอยพระโพธิสัตว์จึงเป็นสิ่งที่จะนำพาให้เราไปสู่ความสงบสุขที่แท้จริง

ขอบพระคุณสารอโศกที่เป็นสื่อกลางในการชี้ให้เห็นถึงสังฆธรรม ช่วยทำให้เกิดพลังในการที่จะช่วยสังคมมากยิ่งขึ้น

🌸 *อัมพน น่อนาด จ.ขอนแก่น*

☀️ เรื่องการลดกิเลส นั้น ต้อง ททท. ทำทันที และต้องเอาจริง

ขอให้สัตยาบัน...

อ่านทุกหน้าค่ะ ยิ่งอ่านยิ่งมีความสุขมาก จิตใจสงบ จิตแจ่มใสกายเป็นสุข ประทับใจพ่อท่าน นำว.บบบ.ตั้งสัตยาบัน ดินันปีติน้ำตาไหล และขอตั้งสัตยาบันด้วยค่ะ

๑. ดินันจะประพฤติธรรมะ มีศีล ๕ เป็นอย่างต่ำในชีวิต

๒. จะพากเพียรบำเพ็ญให้เจริญสูงขึ้นๆไปตามลำดับค่ะ

 วัชรินทร์ ชุติภรณ์ จ.สุโขทัย

 อโนมทนาสาธุ! มาถึงวันนี้เป็นเช่นไรแล้วกับการปฏิบัติธรรม

ข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่าน

๑. เช่นเคยสำหรับคนที่แสวงหาธรรมะก็ได้ความรู้ หลักธรรมดีๆ ได้รู้ความเคลื่อนไหวของชาวโลก

๒. ขอเป็นกำลังใจให้ผู้ทำ“สารอโศก”

๓. ได้เห็นคุณค่าของการรักษาศีลโดยเฉพาะการเว้นจากการฆ่าสัตว์...

๔. ได้เห็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติธรรม

 ปฐวี ภัทรรักษ์ จ.นครราชสีมา

 อย่าลืม! เป็นอีกหนึ่งแบบอย่างที่ดีที่ตัวคุณๆแต่ละคนด้วย โลกกำลังต้องการคนลดกิเลส

โยนิโสมนสิการต้องทำคู่ไปกับฟังเทศน์ใหม่

ทำใจในใจต้องทำอะไรบ้างคะ

โยนิโสมนสิการ แปลว่าอะไรคะ เราทำโดยไม่ต้องฟังเทศน์ได้เลยไหม หรือต้องทำความคู่กันไป

 สมุนพระรัก

 โยนิโสมนสิการ แปลว่า การทำใจในใจโดยแยบคาย พิจารณาลงไปถึงที่เกิด เป็นข้อที่ ๒ ของ**ปัจจัยเกิดสัมมาทิฐิ/พระไตรปิฎกเล่ม ๑๒ “มหาเวทลสูตร” ข้อ ๔๙๗** ซึ่งต้องอาศัยข้อที่ ๑ กระทำร่วมด้วยนั่นคือ ปรโตโฆสะ (การตั้งใจรับฟังผู้อื่น) ฉะนั้นการฟังเทศน์จึงเป็นสิ่งต้องทำความคู่กันไป

รู้สึกอายที่จะนั่งฟังเทศน์

อายที่จะฟังเทศน์ต่อหน้าคนอื่น มีวิธีทำใจให้ไม่อายไหม

 แก๊กชีในเมือง นอกเมืองก็ได้

 ลองนัดแนะเพื่อนคนอื่นๆของเราไปฟังเทศน์ด้วยกัน และหากเราไปเดี่ยวคนเดียวอย่างไรเสียเราก็ไม่เดียวดายเลย ลองทักทายคนที่นั่งฟังเทศน์ให้เกิดการคบคั่นกันดู อีกทั้งเมื่อตั้งใจมาดีแล้ว การทำดีต่อหน้าคนอื่นที่ต่างก็มาทำดีเหมือนกัน(ฟังเทศน์)นั้นเป็นความกลมเกลียว เป็นหนึ่งของจิต

ประชาธิปไตยในเมืองไทย เลวร้ายนักหรือ?

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ในเมืองไทยคนไทยขณะนี้ การบริหารประเทศเป็นพฤติกรรมของประชาธิปไตยดีกว่าในทุกยุคทุกสมัย เรามีประชาธิปไตยได้แค่รูปแบบเป็นมา ๘๕ ปีแล้ว โดยเนื้อหาแล้วรัฐบาลชุดนี้เป็นประชาธิปไตยดีที่สุด ไม่ใช่ดูกันแค่รูปแบบ หรือกฎเกณฑ์ แต่โดยเนื้อแท้แล้ว นี่คือนิยามประชาธิปไตยที่ดีที่สุด ให้อิสระต่อทุกคน แม้จะมีมาตรา ๔๔ แต่ไม่ได้เอาไปใช้กดขี่ลงโทษประชาชน แต่เอาไว้รับใช้ทำเพื่อประชาชน

มีนายกฯ คนไหนบ้างที่ผ่านตุลาการ

๒๘ คน แล้วจะเหมือนคนที่ ๒๙ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ออกมาเจรจากับประชาชนทุกวัน อย่างเป็นทางการจะลักษณะ เป็นงานประจำธรรมดาที่จะต้องพบประชาชน หรือมีอะไรพิเศษจะต้องพูดกับประชาชน ออกจ้อโทรทัศน์เป็นกิจจะลักษณะ จะทำอย่างไรก็บอกกล่าว มีหลักเกณฑ์หลักการอย่างไรก็บอก ชยันท่ามาตลอด ตั้งแต่รัฐประหารมา จนเป็นนายกฯ สองปีกว่าแล้ว ก็ยังทำได้ดี ซึ่งอาตมาใช้ภูมิปัญญาอาตมา ที่เข้าใจความเป็นรัฐศาสตร์ตามภูมิเดิมเก่าแก่ของตัวเองมาตัดสิน

พ่อครูเปิดใจที่ได้มาทำงานศาสนา

พ่อครูสมณะไพริรัชก์กล่าวว่า.....อาตมาขอเกริ่นถึงเรื่องที่ อาตมาเทศน์ หรืออธิบายธรรมะให้พวกคนทั้งหลายได้ฟังกัน ได้เข้าใจกัน มันเกิดประโยชน์อะไร หรือเกิดผลอะไรขึ้นมาบ้าง?

อาตมาทำงานมาจนถึงวันนี้ คุ่มแสนคุ่ม คุ่มตรงที่ว่า อาตมาเทศน์ธรรมะของพระพุทธเจ้าไป ซึ่งเป็นธรรมะ ที่ต้องไปค้านแย้งกับที่เขายึดถือกัน สังคมพุทธส่วนใหญ่ เข้าใจธรรมะไปอย่างหนึ่ง อาตมาอธิบายค้านแย้งกับเขา ที่เขายึดถือกันผิดไปหมด ซึ่งศาสนาพุทธที่เป็นกระแสหลัก เป็นชาวพุทธส่วนใหญ่ พวกเขายึดถืออย่างนั้น

แต่อาตมาพูดยืนยันว่า อย่างนี้ถูก ยกตัวอย่าง สมมติแบบนั่งหลับตานั่น มันผิดหลัก

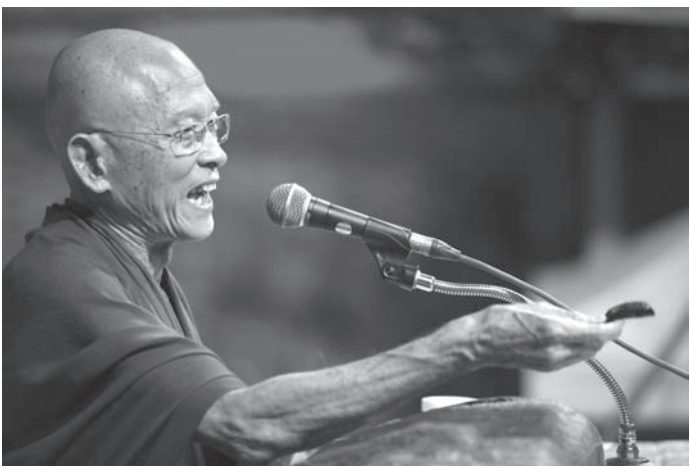
ไม่ใช่ของศาสนาพุทธ พูดไปอย่างนี้ กระแสหลักไม่กระตือรือร้น แต่พวกเราจับฟังได้ โดยเฉพาะใน มหาจักรีธรรมสภา อามา ยืนยันเลยว่า นี่คือนิยามของพระพุทธเจ้า นี่ของศาสนาพุทธ(เป็นสมาธิที่ พิเศษและวิเศษ เพราะคิดได้-พูดได้-ทำได้ แต่คิดพูดทำให้เป็นสัมมา โดยมีสัมมาทสิ-สัมมาสติและ เพียรอย่างสัมมา คอยกำกับ จึงทำให้เกิด“สัมมาสมาธิ”) ที่ท่านตรัสไว้โดยตรง ในมหาจักรีธรรมสภา ล.๑๔ ข้อ ๒๕๒-๒๕๑ จำนวน ๒๙ ข้อ

อาตมาบวชเพื่อเผยแพร่สืบสานธรรมะของพระพุทธเจ้า ก็ทำหน้าที่มาอย่างไม่ขาดต่อหน้าที่ ทำให้ธรรมะพระพุทธเจ้า ขยายผลสู่คนอื่นๆ คนจะมารับเอาจะมากน้อยอย่างไร ก็ไม่ได้กำหนด กฎเกณฑ์ที่ตายตัว ธรรมะที่อาตมาขยาย มันไม่เป็นที่ต้องอารมณ์ต้องใจ ผู้ฟังเท่าไร เพราะเป็น ธรรมะทวนกระแส ต้องฝืนใจ ไม่เป็นไปเพื่อลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข คนก็สนใจน้อย แต่ อาตมาไม่ท้อ อาตมาชัดเจนว่า ต้องมาทำงาน เพื่อสืบสานพุทธศาสนาพระพุทธเจ้า เพราะว่าที่เขายึดถือกันนั้นผิด อาตมาก็ต้องมาแก้กลับ

ก็เพราะคณะใหญ่ที่สอนกันนั้น พาทำผิด ก็เลยเหมือนเอาไม้จิ้มฟัน ไปจัดไม้ซุง แต่ก็ไม่เคยคิดย่อท้อ มีหน้าที่ขยายความจริงเท่านั้น ไม่ได้คิดไปสู้ใคร

“บุญแรง-แห่งรางวัล” คืองานหลักของพระโพธิสัตว์

อาตมาเกิดมาชาตินี้ เพื่อที่จะฟื้นฟูเนื้อแท้ของศาสนา อาตมาไม่ได้เกิดมาแย่งโลกธรรม จากทางศาสนา และ อาตมาจะไม่มียศทางศาสนา จะไม่ได้รับการสรรเสริญ จากทางศาสนา เรื่อง สุขโลกก็อาตมาไม่มีอยู่แล้ว แต่ถ้าสุขอย่างนิพพาน ประมัญชัญ อาตมาก็มีตามฐานะอาตมา แต่สุขเกษมสันติอาตมาไม่มี เพราะนิพพานนั้น ยิ่งกว่าสุข นิพพานัน ประมัญชัญ อาตมามาชาตินี้ ไม่ได้แย่งโลกียสุข ไม่ได้แย่งลาภยศ ชาตินี้จะไม่มียศตำแหน่งก็ไม่มี สรรเสริญก็ไม่ได้ อาตมามีแต่ถูกตำหนิ แม้ไม่ได้อยากได้ แต่เป็นสังขจะ เป็น phenomenol เป็นปรากฏการณ์จริงที่จะต้องเกิด

อาตมามีหน้าที่ ที่จะบรรยายวิชาการ ของศาสนาพุทธ อาตมาเห็น ชี้ พูดตรง เพราะไม่มีเวลาพูดอ้อมค้อมลดเลี้ยว ขนาดพูดตรง พูดแรงออกปานนี้ ก็ยังไม่สะดุ้งสะเทือนกัน พูดผ่าถูกหน้าแก ก็ยังไม่ยอมแก้ไข อาตมาหลบเลี่ยงไม่ได้ ถ้าไปมัวแต่อ้อมค้อมโค้งงอ ชี้มาเสียบค้ำย ไม่มีเวลาให้ทำอย่างนั้น

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

เราวมกันเป็นหมู่กลุ่มชาวโศกทุกวันนี่ อาตมาทำงานในชาตินี้ก็ได้ผลพอสมควร จนเป็นที่น่าพอใจ เพราะว่ามันยากอภิรมหายาก แต่ก็ได้ขนาดนี้ **จนเป็นหมู่กลุ่ม มีจารีตประเพณี มีวัฒนธรรมแบบชาวโศก ทุกหมู่กลุ่มของชาวโศกเป็นสาธารณโภคี อยู่กันอย่างมีพฤติกรรมสังคมที่เป็นบุญนิยม ถึงขั้นเป็นสาธารณโภคี อันนี้อาตมาภูมิใจมากเลย**

ตรงที่ว่าในยุคพระพุทธเจ้า นั้น ท่านทำสาธารณโภคีได้แคในวงสงฆ์ ท่านทำสาธารณโภคีในกลุ่มฆราวาสไม่ได้(เพราะเป็นยุคทาส ที่ไม่มีสิทธิมนุษยชนเหมือนในปัจจุบัน) จนถึงเป็นชุมชนสังคมที่เสียภาษี ๑๐๐% เพราะเอาเงินทองเข้ากองกลางหมด โดยไม่มีการบังคับ เพราะเป็นวัฒนธรรม เป็นพฤติกรรมทางสังคม จะเรียกว่าเป็นหลักเกณฑ์ก็ได้ เป็นแต่เพียงบอกว่า มีหลักเกณฑ์ให้รู้นะ ไม่ใช่อาตมา ที่เป็นคำสั่ง แต่เป็นอนุสาสนีย์ คือ คำสอน

อาตมากำลังสร้างคนแบบนี้ ไปทำงานการเมือง บริหารสังคม บริหารสังคมคือการรับใช้สังคม แต่นักธุรกิจ คือนักเอาเปรียบสังคม แต่ถ้าเป็นนักการเมือง ต้องมีอุดมการณ์ นักการเมืองคือผู้รับใช้สังคมมนุษยชาติ เป็นจิตอาสา นักการเมือง คือนักธรรมะชั้นสูง ถ้าธรรมะไม่สูง ก็เป็นนักการเมืองเก๊ ถ้าเป็นนักธรรมะที่สูง และมีจิตใจบริสุทธิ์ เป็นโสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์จริง ก็เป็นนักการเมืองจริงที่มีประโยชน์ต่อสังคม

อาตมาเอง ทำงานมายังน้อยไป เพราะไม่มีคนเชื่อถือ ไม่มีเครดิต ตอนนั้นก็พยายาม สอนบุคคลที่ทำงานอยู่ ก็พอได้ ไปเป็นนักวิชาการ นักธุรกิจ ทำอาชีพส่วนตัว ก็ได้คนเหล่านี้ออกไปทำงานให้กับสังคม โดยไม่เป็นคนขูดรีดเอาเปรียบเอาไรด์ ไม่ขี้โกง สังคมก็ดีขึ้น เปิดโรงเรียนสอนเด็ก เด็กก็ได้มรรคผลตามควร เด็กที่ได้รับการสอนไปจากโรงเรียนนี้ แกกก็ไม่ขี้โลกขี้โกง เหมือนอย่างโลกสอน

อาตมาตั้งโรงเรียน ก็ไม่เก็บเงินของเด็ก แต่ทำเพื่อช่วยสร้างเยาวชน ให้แก่ประเทศชาติ ทำมาจน ๒๐ กว่าปีแล้ว มีตั้ง ๔ โรงเรียนสัมมาสิกขา

เด็กที่จบจากโรงเรียนสัมมาสิกขาฯ มีบางคนที่ไม่ไปเรียนต่อ จบด็อกเตอร์ ก็หลายคน จบปริญญาโทก็เยอะไป ก็เป็นเด็กดี เท่าที่ฟังข่าวคราวมา มีเด็กที่เกเรบ้าง แต่ก็ค่าเฉลี่ยแล้ว ๙๕% เป็นเด็กดี ที่ไปเลวไม่ถึง ๕% เป็นเรื่องที่อาตมาเจตนาสร้างคนให้แก่ประเทศชาติ

อาตมาทำงานช่วยสร้างสังคมประเทศชาติมาได้ โดยไม่เรียไร อาตมาภูมิใจ ที่ทำงานมาโดยไม่เรียไร แม้โทรทัศน์บุญนิยมทีวี เราก็ไม่ได้รายได้จากโฆษณาเลย ไม่เรียไรเลย ทำกันมาด้วยน้ำพักน้ำแรงเราเอง มีโทรทัศน์วัดไหนบ้าง ที่ไม่ใช้การเรียไรโฆษณาเลย อย่างธรรมกาย เขาก็ใช้เทคนิคหลอกลวงให้คนมาทำบุญ ก็ได้มากเกินจนไม่ต้องพูด เรียไรแบบพื้นๆ อย่างหลายช่องของทางทีวีธรรมะหรรอก ก็น่าเห็นใจที่เขาจำเป็นต้องออกมาเรียไรกัน เพราะว่าการทำโทรทัศน์นี้ ค่าใช้จ่ายสูงนะ ท่านจะต้องจ้าง แม้มีจิตอาสา เขาก็ต้องทำมาหากินของเขา แล้วรายได้ทางนี้มันแพงด้วย จะมีคนที่เข้าใจมาทำให้ฟรี อย่างบุญนิยมไม่จ่าย

สมเด็จพระภัทรมหาราช

พ่อครูเทศน์ในรายการวิทยุอารยธรรม ที่สันติอโศก... วันนี้ ๒๓ ตุลาคม เป็นวันสำคัญของประเทศไทยวันหนึ่ง เป็นวัน**ปิยมหาราช** พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เป็นรัชกาลที่ได้รับการเทิดพระนามว่าเป็นมหาราชองค์หนึ่ง ในจำนวนมหาราชทั้งหมด เท่าที่มีพระเจ้าอยู่หัวได้กำเนิดเกิดมาในประดาคนไทยเรานี้ ก็มีตั้งแต่**พ่อขุนรามคำแหงมหาราช** นับเป็นมหาราชองค์ที่ ๑ **สมเด็จพระนเรศวรมหาราช** **สมเด็จพระนารายณ์มหาราช** **สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช** **สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช** **พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว** คือ **พระปิยมหาราช**

เพราะฉะนั้น ตอนนี้มีผู้ทุลเกล้าในหลวงรัชกาลที่ ๙ แล้ว ประชาชนน้อมเกล้าถวาย ตอนยังทรงอยู่ท่านก็ว่าอย่าเพิ่งเลย แต่การถวายพระนามมหาราชประชาชนเป็นผู้ถวาย ไม่ใช่ตัวเอง ถวายว่าเป็นพระภัทรมหาราช ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙

“**สมเด็จพระภัทรมหาราช**” มีความหมายว่า “**พระมหากษัตริย์ผู้ประเสริฐยิ่ง**” นั้น มีความสุดยอดประเสริฐยิ่งอย่างไร? **ทรงเป็นมหาราชที่ใช้ธรรมเป็นอำนาจ** ไม่ได้ใช้อำนาจเป็นธรรม (“เราจะปกครองแผ่นดินโดยธรรม” ตามปฐมบรมราชโองการ) ไม่ได้ใช้อำนาจบังคับ หรือกดขี่ใครๆ แต่คนยอมรับนับถือ ยอมเป็นข้าราชการทุกชาติไป ด้วยใจบูชาเคารพให้เลย โดยไม่ต้องใช้อำนาจบาตรใหญ่ ใช้มีดใช้ปืนใช้อาวุธเลย มีแต่พสกนิกรยอมสมัครใจไปรับใช้ด้วย

นี่คืออิสระเสรีภาพ เป็นการให้สิทธิมนุษยชนที่เขายกย่องกันทั่วโลกแล้ว เป็นภูมิปัญญาของ

คนในยุคนี้ ส่วนคนที่ตกยุคคือคนที่สร้างอาวุธร้าย อาวุธนิวเคลียร์ ใช้อำนาจบาตรใหญ่แล้วเอาอาวุธ เหล่านั้นมาข่มคน! อดเบ่งว่า...ข้าสร้างอาวุธเก่งกว่า ซึ่งเขาไม่นิยมกันแล้ว ไม่ว่าจะใช้อำนาจบาตร ใหญ่แบบหัวหน้าเผ่า แบบเจงกิสข่าน หรือ อเล็กซานเดอร์มหาราช คือใช้อำนาจบาตรใหญ่อย่าง โบราณ แต่ในหลวงทรงใช้คุณธรรมความเมตตากรุณา เป็นผู้สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้อื่น ทำให้แก่ผู้อื่น ทั้งนั้นเลยยอดเยี่ยมไหม! นี่แหละคือสมเด็จพระภัทรมาหาราช แล้วคนที่มีภูมิปัญญาจะเคารพบูชา ส่วนคนที่อวิชชามืดบอดเห็นแก่ได้ก็ยอมเข้าใจไม่ได้เป็นธรรมดา

ในหลวงท่านเป็นดังพระมหาชนก ท่านมีความเพียรอุทิศสละหะบากบั่น อย่างมั่นใจ เอาปัจจุบันนี้ ทำให้ดีที่สุดเป็นสิ่งสำคัญ แม้จะไม่เห็นฝั่งด้วยซ้ำไป พระมหาชนกก็วายไป มั่นใจว่าไปทางนี้แหละ แม้จะไม่เห็นฝั่ง แต่ตามภูมิปัญญามั่นใจอย่างแน่วแน่ ว่าไปทางนี้ เป็นอุทิศสละหะวิริยะที่สุดยอด เป็นความสูงส่งประเสริฐสุด พระองค์ได้ทรงวิริยะอุทิศสละหะมา อย่างหนักตลอด ๗๐ พรรษา โดยไม่ย่อท้อ

(จากรายการพุทธศาสนาตามภูมิ ออกอากาศสถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวี ๒๘ ต.ค.'๕๙ ที่สันติอโศก)

“ทำอย่างไร ให้คลายทุกข์จากความรู้สึกสูญเสียในหลวง?”

มีคนถามพ่อครูว่า “**ทำอย่างไร ให้คลายทุกข์จากความรู้สึกสูญเสียในหลวง**” หลากๆคนในกลุ่มอุโบสถศีลขอมาค่ะ บอกว่า มันรู้สึกไม่คลายซักที บีบหัวใจ ประมาณนี้ค่ะ

ตอบ...ใครที่เกิดความทุกข์ความเสียใจอยากจะร้องไห้ ก็แสดงออกให้เต็มที่ ร้องไห้ให้เต็มที่ เพราะเราเสียใจในสิ่งที่ควรเสียใจ ก็ควรแสดงออกถึงความเสียใจ ขนาดในสิ่งที่ไม่น่าเสียใจคุณยัง

ถูกหลอกให้เสียใจได้เลย แต่นี่คือสิ่งที่ควรเสียใจใช่ไหม? คนที่ไม่เสียใจนี่สิ คือคนที่ไม่รู้จักความจริง ไม่มีมหาปเทศ ๔ ไม่รู้สิ่งที่ควรในสิ่งที่ควร คุณควรเสียใจในสิ่งที่ควร

แม้แต่คนต่างประเทศ เขายังมาร่วมเสียใจด้วย ทั้งที่เขาเป็นคนต่างประเทศ คุณเป็นคนไทยหรือเปล่า ขอถามย้ำ ทั่วโลกแต่ละประเทศแสดงความเสียใจทั้งนั้น ยกเว้นคนชั่วที่ไม่รู้จักความเป็นจริง ในลำนวนโวหาร วาทกรรม ที่ว่า แม้แต่ฟ้าก็ร้องไห้ แม้แต่พระอาทิตย์ก็ยั้งสลด แม้แต่ใบไม้ใบหญ้าทั้งหลายก็สั่นซัดเซียว อะไรก็แล้วแต่ พรรณนาโวหารต่างๆ ซึ่งเป็นคำพูดที่ออกมาจากหัวใจ อาศัยพยัญชนะอาศัยภาษาคำพูด ออกมาให้คนได้รับซับซาบว่า นี่มันคั้นออกมาจากความรู้สึกสุดๆในจิตนะ นักกวี นักศิลปศาสตร์ นักอักษรศาสตร์พยายามสรรหาคำพูดมาสื่อความจริงในใจ

**เศร้ายิ่งกว่าทุกเศร้าไหนในโลกนี้
มิดยิ่งกว่าทุกมิดที่เคยมิดได้
สิ้นแสงเทียนเล่มสว่างส่องทางไกล
เหมือนแคว้งคว้างร้างไว้ในฉับพลัน
คลื่นผู้คนเดินเท้าต่อก้าวต่อ
พวกเขามาส่งพ่อผู้สวรรค์
คนรักพ่อมากมายแค่ไหนกัน
นับหยดน้ำตานี้จะเข้าใจ**

-บทกวีจากเน็ต ไม่ทราบนามผู้แต่ง

การแก้ความรู้สึกก็ไม่ต้องเหนียมอาย ไม่ต้องยกไว้ ร้องไห้เลย มันเป็นเรื่องที่ควร **คนร้องไห้กับผู้ที่ควรร้องไห้** คุณได้เสียสิ่งที่ประเสริฐออกไปจริงๆ มันมีผลกระทบถึงจิตวิญญาณ ท่านประจวร

เราก็ยังเสียใจเลย นี่ท่านสวรรคตลง คุณไม่ร้องไห้วันนี้คุณจะไปร้องไห้วันไหน ถ้าคุณได้แสดงออกไปก็
จะรู้สึกคลาย ไม่ใช่เรื่องน่าอาย เพราะเป็นสิ่งที่ควร

พูดจริงๆเลยนะ อาตมาเป็นโพธิสัตว์ อาตมารู้ความจริงในสิ่งที่เป็นสัจจะ อาตมายัง
สะท้อนสะท้อนใจเลยจริงๆ คือ หัวนี้ไหว จิตนี้ไหวนะ จิตนี้ไหวในแง่เชิงเศร้ามุข ปรีทเว สะเทือนถึง
ชั้นโทมัส

จะคลายทุกอย่างไว้ เมื่ออยากร้องไห้ก็ร้องไห้ออกมา ไม่ใช่สิ่งที่น่าเกลียดน่าชังอะไร
คนที่จิตใจชั่วเท่านั้นที่จะไปรู้สึกน่าเกลียดน่าชังกับคนที่ร้องไห้ในกรณีนี้ คนที่มีจิตแบบนี้คือคนจิตชั่ว
ไม่รู้จักคุณค่าของสิ่งที่ประเสริฐที่สุดเสียไป คุณไม่อาลัยอาวรณ์ คุณไม่เกิดการเสียใจ คุณไม่โง่คุณก็ชั่ว
หรือคุณทั้งชั่วทั้งโง่ นี่พูดจากความสัจจะความจริง ไม่ได้ไปว่าใคร

เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่จะเกิดอีกนานมากในแต่ละยุค สำหรับกาลที่จะเกิดความ
สะท้อนเลื่อนลั่น จนฟ้าร้องให้ - ภูเขาไหวสะเทือน - ไปไม่ตันไม่ขีดสุดหมด ซึ่งสิ่งที่เกิดคราวนี้
มันเป็นการแสดงไปทั่วโลก แม้แต่ประเทศที่บอกว่าไม่ค่อยเป็นญาติดีกับประเทศไทย ก็ยังร่วม
แสดงความรู้สึกออกมา

เพราะฉะนั้นคนที่ดีที่สุดแล้วสวรรคต แม้แต่คำเรียกตายก็ไม่ใช้ ใช้คำยกย่องเชิดชู ผู้ที่ไม่
เสียหน้าตาเลยก็มี ๒ อย่างคือ ชั่ว และ โง่ ก็ต้องพยายามปฏิบัติธรรมถึงจะคลายทุกข์ คนที่ไม่มีอาการ
โรค ปรีทเว ทุกข์ โทมัส อุปายาสะ ก็ต้องเป็นคนมีวิชา ต้องปฏิบัติธรรมะของพระพุทธเจ้าอย่าง
สัมมาทิฐิ ต้องมีเงื่อนไขกำกับว่าต้องมีสัมมาทิฐิด้วย หากผู้ใดปฏิบัติได้ถูกต้องก็จะไม่ตกในห่วงของ
โรค ปรีทเว ทุกข์ โทมัส อุปายาสะ

สมณะเดินดินกล่าวว่า....จากคำถามที่ว่า จะพ้นทุกข์ได้อย่างไร? หลายคนจะไปสนามหลวง
จะกลับมาบอกเหมือนกันว่า เมื่อได้ไปที่สนามหลวงก็ได้กำลังใจและคลายทุกข์ได้มากเลย **ประโยชน์
สำคัญของการได้พบพระโพธิสัตว์คือ ได้ความพ้นทุกข์** คนที่คิดถึงคนอื่นจะไม่ทุกข์เท่าไร แต่คนที่คิด
ถึงแต่ตัวเองจะทุกข์มากที่สุด ส่วนคนที่คิดถึงคนอื่นจะไม่มีความทุกข์

ประชาชนเข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร "Volunteers for Dad"

พ่อครูสรุปได้ว่า “ใครเกิดความทุกข์ในใจขึ้นมา ให้หาทางไปรับใช้ผู้อื่น จะคลายทุกข์”

๒๓ ต.ค. ๒๕๕๙

ถ้าเกิดทุกข์คราวได้รับใช้ผู้อื่น
ทุกข์จะคลายขมขื่นมีทุกข์เข็ญ
พระโพธิสัตว์สอนไว้ฟังให้เป็น
ทุกข์ล้าเคียดหายด้วยได้ช่วยคน

♥ อยู่เย็นเป็นสุข

พระโพธิสัตว์เมื่อสิ้นชีพไปแล้วจะไปเกิดทันทีหรือไม่?

มีหนูน้อยเขียนตัวหนังสือตัวเท่าหม้อแกวมพ่อครูมาว่า...

ได้ยินว่าเมื่อคนตายไปแล้วจิตวิญญาณจะไปเกิดทันที แล้วถ้าเป็นจิตวิญญาณของพระโพธิสัตว์เมื่อสิ้นชีพไปแล้ว วิญญาณของพระองค์ท่านจะไปเกิดทันที ที่วิญญาณออกจากร่างหรือไม่ ?

ตอบ.....ฟังดีๆ จิตวิญญาณเป็นสภาวะ ที่เรียกว่าภาษาว่า **“อัตตภาพ”** หากยังไม่สัญญาสลาย (ปรินิพพาน) ยังมีความเป็นอยู่ ปรารถนาจะต่อภพต่อภูมิไปอีกก็จะเกิดทันที แต่ถ้าแยกส่วนแล้ว จนไม่เหลือจิตนิยามแล้ว จนกลายเป็นอุตุหมดเลย เหมือนพระพุทธรูปเจ้าตรัสไว้ในพรหมชาลสูตร ว่า

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย กายของตถาคต มีตัณหาอันจะนำไปสู่ภพชาติแล้ว (เมื่อกายของตถาคต)ยังดำรงอยู่ เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายจักเห็นตถาคต ชั่วเวลาที่กายของตถาคตยังดำรงอยู่

เมื่อกายแตกสิ้นชีพแล้ว เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายจักไม่เห็นตถาคต เปรียบเหมือนพวงมะม่วง เมื่อขาดจากขั้วแล้วผลได้ผลหนึ่งติดขั้วอยู่ ย่อมติดขั้วไป

ดูกรภิกษุทั้งหลาย กายของตถาคตมีตัณหาอันจะนำไปสู่ภพชาติแล้ว ก็ฉนั้นเหมือนกัน ยังดำรงอยู่ เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายจักเห็นตถาคตได้ก็ชั่วเวลาที่กายของตถาคตยังดำรงอยู่ เมื่อกายแตกสิ้นชีพแล้ว เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายจักไม่เห็นตถาคต.”

พ่อครูกล่าวต่อว่า...ก็แสดงว่า ชีวะไม่เหลือแล้ว พืชก็ไม่เหลือ กลายเป็นอุตุไปหมดแล้ว เป็นดิน น้ำ ไฟ ลม หมดแล้ว จิตนิยามหมดไปเรียบร้อยแล้ว แม้แต่พลังงานระดับพืชก็ไม่เหลือ กลายเป็นอุตุไปหมดเลย ตัวตนของพระโพธิสัตว์ก็ไม่เหลือ

ถามว่าพระโพธิสัตว์เมื่อสิ้นชีพแล้ว จิตวิญญาณของท่านจะไปเกิดทันทีที่วิญญาณออกจากร่างหรือไม่ ถ้าพระโพธิสัตว์องค์ใดตั้งจิตตายไปแล้วเป็นบริณิพพาน เป็นปริโยสาน(บั้นปลายท้ายสุดสุด) ก็ไม่เกิดอีก ถามว่า จะไปเกิดใหม่ ก็ไม่มี แต่ถ้าพระโพธิสัตว์พระองค์นั้นจะต่อภพต่อภูมิไปอีก ก็จะเกิดทันที

ถามว่าไปเกิดที่ไหน ไปเกิดที่สงบที่สุด จึงอยู่ที่ภพชื่อว่า “ดุสิต” คือภพที่อาศัยสงบที่สุด เป็นสันตดุสิต ที่สันติที่สุด สงบที่สุด ก็ใช้พยัญชนะว่านั้น แต่อยู่ที่ไหนอธิบายไม่ได้ ไม่มีที่อยู่ ไม่มีหลักแหล่ง แต่เป็นสภาวะละเอียดเกินกว่าจะพูด ไม่มีใครจับได้ ยิ่งเป็นจิตวิญญาณของผู้ที่ละเอียดสูงสุด ก็เป็นอินทรีย์ ไตย ท่านก็อยู่ของท่าน ถึงเวลาที่ท่านจะออกมา เช่น ผู้ที่จะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมโพธิญาณลงมาเกิดเป็นพระพุทธรูปเจ้า รอราระจะเกิดท่านก็อยู่ที่ดุสิต

เอาตมาจะอธิบายสภาพตายของพระอาริยะ พระอรหันต์ ซึ่งพระอรหันต์ที่ยังไม่จบภพจบชาติ(ปรารถนาต่อพุทธภูมิ) ตายไปแล้วภพชาติของพระอรหันต์อยู่อย่างไร อยู่ที่สงบเรียกว่าดุสิต หรือ ลิตะ = สงบ สงบก็คือไม่มีเรื่องอะไร เพราะรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสภายนอกมันไม่มีอะไรแล้ว จิตท่านก็ไม่มีอึดตาแล้ว และท่านก็รู้แล้วว่า สิ่งที่มาเกิดมามีรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสนั้น จะต้องมิตา จมูก

หู ลิ่น กาย

เมื่อตายไปแล้วมันไม่มี ตา หู จมูก ลิ่น กาย มันก็เหลือแต่จิต ส่วนจิตนี้พระอรหันต์ ท่านรู้แล้ว รูปภพกับอรูปภพมันเป็นอย่างไร แล้วท่านก็สามารถ ดับกามตัณหา^๑ไปสิ้นใน“กามภพ”แล้ว เมื่อเข้าไปอยู่ใน“รูปภพ” กามตัณหาก็ไม่มีใน“รูปภพ”

“อาการจิต”ของคนผู้ไม่มี“กามตัณหา”แล้วจริงใน“รูปาวจร” จึงต่างกัน(สิงคะ)กับผู้ยังมี “กามตัณหา”อยู่ใน“รูปาวจร”อย่างยิ่งจริงจัง เพราะเหตุนี้ใน“ความรู้”จึงต่างกัน ใน“ความรู้สึก”ก็ต่างกัน ในความหลงดินรนของความรู้(อวิชชา)ก็ต่างกัน อื่นๆอีก ฯลฯ

เพราะผู้“ดับกามตัณหา”ได้ในขณะมีการฝึกเรียนรู้จักรู้แจ้งรู้จริงใน“กามภพ”จริง ก็จะไม่เหลือ“กามตัณหา”ของ“กามภพ”จริง ดังนั้นแม้จะอยู่ในภาวะ“รูปาวจร” จึงรู้ชัด เพราะตน“ไม่มีกามตัณหา”แล้ว

ส่วนผู้ไม่ได้ปฏิบัติในสภาพ“กามาจรภูมิ” จึงหลงตน ไม่รู้ความจริง ไม่รู้สภาพจริง ก็จะมี ดินรน เหมือนคนเสพติดยาบ้าที่อาการหนัก เมื่อมันเกิดอาการอยากแรงๆขึ้น หรือตกอยู่ใน“อาการอยากแรงจัด”เมื่อใด ก็จะตื่นหน้ามีติดำฤกษ์ตา ไม่รู้ตัวเลย ไม่รู้อะไรเป็นอะไรทั้งสิ้น เยี่ยงเดียวกันนี้แล

นี่คือ สภาพจริงของคน “ตกรก” จะเป็นเช่นนี้ๆ

ผู้ที่ปฏิบัติธรรม(โลกุตระ)จะได้ใกล้ชิดในหลวงอีก ในปางที่ท่านจะอุบัติขึ้นมาต่อไป ให้ติดตามไปจะได้ร่วมอีกในอนาคต คนอายุน้อยๆจะโชคดี คนอายุมากก็จะเหมือนอชิตดาบส ที่ร้องไห้เมื่อพบเจ้าชายสิทธัตถะ เมื่อพบแล้วก็กราบกุมารน้อยเลยแล้วร้องไห้ ทั้งที่เป็นดาบสเจ้าหมู่เจ้าคณะ แต่เพราะว่าอายุมากแล้ว เลยร้องไห้ พระเจ้าสุทโธทนะเลยถามว่า ทำไมถึงร้องไห้ น่าจะดีใจ ดาบสก็เลยบอกว่าที่ร้องไห้ก็ดีใจและเสียใจไปด้วย คือตนเองอายุมากแล้ว ก็จะอยู่ได้ไม่นานนัก ไม่ได้ทันอยู่ฟังท่านประกาศธรรมะ ก็เลยร้องไห้

สิ่งต่างๆพวกนี้ เป็นสิ่งที่ควรต้องเกิดขึ้น ขนาดเป็นนักปฏิบัติธรรมขั้นใหญ่ก็กราบและร้องไห้เลย ไม่ผิดประหลาดอะไร ผู้ที่จะไม่ร้องไห้ได้ ก็ต้องมีพลังจิตอย่างแท้จริง พลังจิตอย่างมีปัญญา ศาสนาของพระพุทธเจ้า บรรลุทั้งเจโตและปัญญา จิตเป็นได้จริง และปัญญาก็รู้ชัดเจนนอีกด้วย

♥ ๒๗ พ.ศ.๒๕๕๙ ประชาชนร่วมใจอโศก ณ ลานทิวสวนาวี จ.นครราชสีมา ท่ามกลางสายฝนที่ตกลงมา

ฟ้างามที่สนามหลวง

เพราะพ่อหลวง...ฟ้าจึงงามที่สนามหลวง แหล่งบรรจุกิจห่วงเสนาหา
รักพ่อหลวงล้นท้นใจใจไหลมา กราบบาทาครั้งสุดท้ายที่ใกล้ชิด
แหล่งบรรจบพบปะแห่งพสกปวง บำเพ็ญธรรมบ่าบวงด้วยดวงจิต
ครั้งหนึ่ง ณ แห่งนี้ในชีวิต น้อมอุทิศถึงถิ่นที่ประทับ
สนามหลวง...โรงพยาบาลไอฟาร์เหลือ เสรีปัจจัยจุนเจืออันพร้อมสรรพ
อุดมคติเรือกอนกานที่ขานรับ สุดจะนับ สุดจะพรรณนา สุดจะจาระไน
ฟังกำหนดจดจัดเป็นประวัติศาสตร์ งามผูกมัดทั้งผู้รับและผู้ให้
นี่คือความพิเศษของประเทศไทย นี่คือความยิ่งใหญ่ในโลก
เนื่องเพราะพระปรมัตถบารมี จึงบังเกิดกรณีในแหล่งหล้า
เทิดพระเกียรติราชาแห่งราชา ให้อุโมงค์องฟ้าสุธาสะเทือน
เราภูมิใจที่ได้เกิดมาเทิดทูน พระภูมิพลพลังพูนไพบุลย์เหมือน
หมู่ดาวครวญคู่ขวัญตะวันเดือน ที่ลอยเลื่อนเคลื่อนเหนือผไทไทย

♥ ศ.ศาลา อาศรม ๑๓ ธ.ค. '๕๗

♥ แต่ละจังหวัด มีผู้ใจบุญจัดรถบริการให้ประชาชนได้เดินทางจากจังหวัดของตนไปสนามหลวง

ปาฏิหาริย์แห่งรัก

คำพูดที่ว่า “การทำอะไรได้ตามใจคือไทยแท้” ทำให้คนไทยเป็นที่ดูถูกของคนชาติอื่นๆ มา ยาวนาน แม้แต่คนไทยด้วยกันเองก็มักจะพูดถึงคำพูดตลกๆ ที่คนต่างชาติเยาะเย้ยว่า ประเทศไทย อะไรๆ ก็ดีหมด เสียอย่างเดียวที่มีคนไทย เราพากันชื่นชมคนญี่ปุ่น แม้เขาจะเผชิญภัยพิบัติแผ่นดินไหว ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่เขาก็รักษาระเบียบวินัยกันอย่างเคร่งครัด เข้าแถวรับแจกอาหารกันอย่างน่าประทับใจ ซึ่งเรามองว่าภาพเหล่านี้คนไทยไม่มีวันทำได้ แต่ไม่น่าเชื่อว่าการเสด็จสู่สวรรคาลัยของในหลวง ทำให้เกิดปาฏิหาริย์อย่างน่าอัศจรรย์ คนไทยพากันทำได้ นับตั้งแต่พากันเข้าแถวอย่างทรหดอดทน ยืนกัน จนขาแข็ง ๔-๕ ชั่วโมงอย่างไม่มีใครปริกบ่น ทั้งต้องตากแดดตากฝน(ช่วงแรกๆยังไม่มีเต็นท์ไม่มี แก้ว) เพื่อที่จะได้เข้าไปกราบพระบรมศพให้ได้ (ยิ่งนานวันคนยิ่งมาก สถิติสูงสุดที่ได้ยืนมาจากผู้รอ กราบพระบรมศพคือ ๑๔ ชั่วโมง)

แต่ก่อนคนไทยมักง่ายเคยทิ้งเศษขยะขว้างกันได้ตามใจชอบตอนนี้ก็เกิดจิตอาสาขึ้นมามากมาย เข้ามาช่วยกันเก็บขยะ และมีรายละเอียดในการแยกขยะ จิตอาสาเหล่านี้มีทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ออกมาช่วย กันทำ จากเดิมที่เคยอยู่กันอย่างตัวใครตัวมันก็หันมาเอาใจใส่เอื้อเฟื้อเกื้อกูล เหมือนคนในครอบครัว เดียวกัน ต่างคิดเป็นห่วงเป็นใยซึ่งกันและกัน ทั้งอาหารการกินหยุดยาสารพัด เครื่องใช้เล็กๆน้อยๆ ใครมีก็เอามาช่วยมาแบ่งปันกัน ต่างออกมาแสดงน้ำใจแห่งการแบ่งปันหลังไหลออกมาเป็นโรงงาน

โรงเรียนแจกกันอย่างไม่สิ้นสุด ทั้งๆที่แต่ก่อนนี้มีแต่แข่งขันกัน “จะได้” แต่ปัจจุบันกลายเป็นแข่งขันกัน “จะให้” โดยไม่ได้คิดหวังสิ่งตอบแทนใดๆ ทุกอย่างดูเหมือนเปลี่ยนไปจากหน้ามือเป็นหลังมือได้อย่างไร??? จึงทำให้ผู้คนมากมายออกมาช่วยเหลือกัน แบ่งปันกัน และคำตอบที่ได้ ต่างตอบออกมาเป็นเสียงเดียวกันว่า ทั้งหมดนี้ “เพราะรักพ่อ ต้องการทำตามพ่อ” ปราบฏุกการณ์ที่อัศจรรย์เช่นนี้ ต้องเรียกกันว่า นี่คือ “ปาฏิหาริย์แห่งรัก”

ความรักเป็นพลังที่ทรงอำนาจที่สุดที่ไอน์สไตน์ค้นพบ

“ความรักนี้เป็นพลังที่ทรงอำนาจสูงสุด.....เป็นอุปกรณ์ที่มีแสนยานุภาพพอที่จะทำลายความเกลียดชัง ความเห็นแก่ตัว และความโลภ ซึ่งย้ายโลกได้อย่างราบคาบ แต่ทุกคนก็มีเครื่องกำเนิดความรักเล็กๆ อันทรงพลังอยู่ในตัว ซึ่งรอคอยการปลดปล่อยพลังงานออกมา เมื่อเราเรียนรู้ที่จะให้และรับพลังงานจักรวาลนี้ เราก็จะพิสูจน์ได้ว่าความรักพิชิตทุกสิ่งทุกอย่าง สามารถก้าวข้ามทุกอย่างไม่ว่าสิ่งใด ทั้งนี้เพราะความรักคือแก่นแท้แห่งชีวิต” (จากจดหมายของไอน์สไตน์ที่มีถึงลูกสาว)

ระเบิดแห่งความรักจากพ่อ(Bomb of love)

ในหลวงร.๙ ทรงรู้จักประเทศไทยได้เป็นอย่างดีจาก....“ความรัก”ที่มีต่อประชาชน (“เมื่อข้าพเจ้าเป็นนักเรียนอยู่ในยุโรป ข้าพเจ้าไม่เคยตระหนักว่า ประเทศของข้าพเจ้าคืออะไร และเกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าแค่ไหน ไม่ทราบ ตราบกระทั่งข้าพเจ้าได้เรียนรู้ที่จะรักประชาชนของข้าพเจ้า เมื่อได้ติดต่อกับเขาเหล่านั้น ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าสำนึกในความรักอันมีค่ายิ่ง ข้าพเจ้าไม่เป็นโรคคิดถึงบ้านที่จริงจังอะไรนัก แต่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้โดยการทำงานที่นี้ว่า ที่ของข้าพเจ้าในโลกนี้ คือการได้อยู่ท่ามกลางประชาชนของข้าพเจ้านั่นคือคนไทยทั้งปวง” จากพระราชนิพนธ์เรื่อง “เมื่อข้าพเจ้าจากสยามสู่สวีเดนเซอร์แลนด์”)

ความตั้งพระราชหฤทัยในการดูแลอาณาประชาราษฎร์ มีมาตั้งแต่ทรงขึ้นครองสิริราชสมบัติดังพระราชบันทึก เมื่อครั้งเสด็จไปทรงศึกษาต่อที่ประเทศสวีเดนเซอร์แลนด์ ในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๔๘๘

“...ถ้าประชาชนไม่ละทิ้งข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะละทิ้งประชาชนอย่างไรได้...”

และในการมีพระราชดำริ ไม่มีเลยสักเรื่องที่จะแสดงว่าทรงรับเอาประโยชน์ส่วนพระองค์แม่
พสกนิกรจะเต็มใจถวาย สมัยจอมพลถนอมเป็นนายกฯ คราวหนึ่งประจวบโอกาสครองราชย์ครบ ๒๕ ปี
(พ.ศ.๒๕๑๔) รัฐบาลจะสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์และถาวรวัตถุใหญ่โต **“ที่สุดในประเทศ”** ถวายรับสั่ง
ว่า **“สิ้นเปลืองและไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน สร้างถนนกันรถติดดีกว่า”**

นี่คือที่มาของ **“ถนนรัชดาภิเษก”** (ดร.วิษณุ เครืองาม)

สมัยนายกฯทักษิณ เคยกราบบังคมทูลว่า

เมื่อประทับรักษาพระองค์ที่วังไกลกังวลอย่างนี้ รัฐบาลจะขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้สำนักพระราชวังปรับปรุงวังไกลกังวล ให้สะดวกสบายสมกับที่จะใช้เป็นที่ประทับยาวนาน รวมทั้งจะ
ปรับปรุงโรงพยาบาลหัวหินให้ทันสมัยพร้อมทุกประการ

รับสั่งว่า **การปรับปรุงโรงพยาบาลเป็นประโยชน์แก่ทุกคน ถ้ามีงบก็ควรทำ แต่การปรับปรุง
วังไกลกังวลเป็นเรื่องพระสำราญ “แค่นี้ก็พออยู่พอเพียงแล้ว”**

“ขอรวไวก่อนนะ ฉันทนได้ วันนี้ขอไปดูราษฎรและช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำท่วมก่อน”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รับสั่งตอบทันทีแพทย์ ที่กราบบังคมทูลว่า
อาจต้องใช้เวลา ๑-๒ ชั่วโมง ในการถวายการรักษา เนื่องจากพระทนต์(ฟัน)หัก แต่ในเวลานั้น
กรุงเทพมหานครประสบภัยน้ำท่วม ปี พ.ศ.๒๕๒๘

ทรงนึกถึงแต่ประชาชน แม้กระทั่งวันที่พระองค์ทรงกำลังจะเข้าห้องผ่าตัดกระดูกสันหลัง
ในอีก ๕ ชั่วโมง (๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙) ยังทรงรับสั่งให้ ข้าราชการบริวาร ไปติดตั้งคอมพิวเตอร์ เดิน

สายออนไลน์ไว้ เพราะกำลังมีพายุเข้าประเทศ พระองค์จะได้มอเน็ตอร์ เพื่อน้ำท่วมจะได้ช่วยเหลือทัน

“ที่เราต้องเดินเร็ว ต้องไปเร็ว เพราะความทุกข์ยากของประชาชนไม่เคยรอใคร”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รับสั่งต่อผู้รับใช้เบื้องพระยุคลบาท ที่กราบบังคมทูลถามว่า เหตุใดพระองค์จึงต้องทรงพระดำเนินเร็ว

“พระเจ้าอยู่หัวยังต้องเหนื่อย ต้องลำบากทุกวันนี้ เพราะว่าประชาชนยังยากจนอยู่ เมื่อประชาชนยากจนแล้ว อีสรภาพเสีรภาพเขาจึงไม่มี และเมื่อเขาไม่มีอีสรภาพ เขาก็เป็นประชาธิปไตยไม่ได้”
(พระราชดำรัสถึงเหตุผลที่พระองค์ทรงงานหนัก)

“ทำไมประชาชนจึงรักในหลวง?”

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ มองปรากฏการณ์พิเศษในครั้งนี่ว่า...“ทำไมประชาชนจึงรักในหลวง? เขารักอะไรของในหลวง? ไม่ใช่รักในตัวตนร่างกาย แต่เป็นความรักสิ่งประเสริฐ ในสิ่งที่ในหลวงทรงงานหนักมาตลอด ๗๐ พรรษา ซึ่งทุกคนปฏิเสธไม่ได้ถึงคุณค่า คุณงามความดีที่ครบพร้อมที่ได้ทรงแสดงออกมา แม้แต่คนทั่วโลกก็รับรองในหลวงว่า เป็นผู้ที่มีพระจริยวัตรอันต้องเอาอย่าง จึงเกิดเป็นพลังยอมรับนับถือเทิดทูนบูชา ตอนนี่การให้การเสียสละกำลังระเบิดเป็น Bomb of love ทุกคนมีแต่จะเสียสละ จะให้ เสียสละเวลา - เสียสละแรงงาน - สละทรัพย์เงินทองข้าวของเพื่อแสดงความอาลัยรักต่อพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ที่สวรรคตไป

พลังงานแห่งความรักอันยิ่งใหญ่ที่เกิดจากในหลวงพระองค์นี้ จนประชาชนคนไทยได้มีปัญญาแล้ว และได้พากันแสดงออกมาเรื่อยๆ โดยเฉพาะในวันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกๆปี พลังงานนี้จึงได้กลายเป็น **A bomb of love** นี่คือนี่สิ่งจริงที่ยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เป็นพลังงานแห่งความรักที่ได้มารวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ระหว่าง พระเจ้าอยู่หัว กับ ประชาชน ทำให้เกิด

สิ่งประเสริฐจากจิตวิญญาณ ทุกคนมาแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอยากจะให้-ให้-ให้! คนที่มารับสิ่งที่เราให้ได้ เราก็ปลอบปลื้ม จนกระทั่งเราต้องร้องไห้ แต่เราต้องไม่ประมาท ต้องช่วยกันเสริมสานพลังงานนี้ให้แข็งแรงเป็นตัวตั้ง ให้อภิวินน์ต่อไป ให้อาวนาน สร้างความรักอันยิ่งใหญ่ ออกไปเรื่อยๆ เพื่อประโยชน์ของมวลมนุษยโลก.....”

๙ พุทธจิกายน เลข ๙ ไหลมาเทมา

วันพุธที่ ๙ พุทธจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙ เข้านี้พ่อครูตื่นขึ้นมา ดูเหมือนว่าเลข ๙ จะเต็มไปหมด เพราะได้ปรารภถึงโรงบุญวันที่ ๕ ธันวาคม พ่อครูเปรยว่าปีนี้อาจจะเป็นปีสุดท้ายของการจัดโรงบุญ ๕ ธันวาคม เพราะปีต่อไปจาก ๕ ธันวาคม ก็น่าจะเปลี่ยนเป็นวันที่ ๑๓ ต.ค. แทน ดังนั้นการจัดโรงบุญครั้งนี้ชาวโคกเรา น่าจะได้ร่วมพลังจัดครั้งใหญ่สุดส่งท้าย โดยพ่อท่านตั้งชื่อโรงบุญว่า **โรงบุญอาลัยในหลวง ร.๙**

ท่านปรารภว่า ถ้าทั่วประเทศรวมกันให้ได้ ๙๙๙ โรง โดยเก็บสะสมกันไปตั้งแต่เดือนธันวาคม และเฉพาะที่ท้องสนามหลวงให้ได้ทั้งหมด ๙๙ โรง ซึ่งตอนนี้โรงบุญ ๕ ธันวาคม ที่ท้องสนามหลวง ทางโรงเรียนผู้นำ ลุงจำลองก็จองมาแล้วเป็นโรงแรก

วันนี้(๙ พุทธจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙) พ่อครูต้องฉันอาหารแต่เช้า เพื่อที่จะได้ไปขึ้นศาลที่ตลิ่งชันในเวลา ๙ โมง และก็ที่น่าแปลกก็คือ ห้องที่จะมีการสืบพยานวันนี้ก็เป็นห้องบัลลังก์ที่ ๙ ของศาลแขวงตลิ่งชัน พ่อครูต้องไปให้การในฐานะที่เป็นจำเลย เพราะไปละเมิด พ.ร.บ. ความมั่นคงในช่วงที่มีการชุมนุมต่อต้านรัฐบาลอภิสิทธิ์ที่ปล่อยให้คนไทย ๗ คนถูกจับกุมไปขังคุกที่เปอร์ซอร์และยินยอมให้ทหารเขมรเข้ามาลुक้าอธิปไตยในดินแดนไทย

บรรยากาศการสืบพยานวันนี้ใช้เวลากันทั้งวัน เพราะมีจำเลยอยู่หลายท่านด้วยกัน พ่อครู

♥ นายประพันธ์

สืบเป็นจำเลยที่ ๒ คนที่ ๒ ต่อจากนายประพันธ์ คุณมี ซึ่งนายประพันธ์ คุณมี มาชี้แจงให้เห็นว่าการออก พ.ร.บ. ความมั่นคงไม่ถูกต้อง เพราะการประชุมของจำเลยที่ไปชุมนุมกันมานั้น อยู่กันด้วยความสงบเรียบร้อย ไม่เคยเกิดเรื่อง ไม่ไปปิดสถานที่ราชการ ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนอะไรขึ้นมา เป็นการชุมนุมสาธารณะ ซึ่งประเทศไทยตั้งแต่เริ่มมีการชุมนุมกันมา ก็ต้องใช้ที่สาธารณะเป็นหลัก แล้วในคดีนี้ รัฐบาลฟ้องร้องขึ้นมาโดยใช้อำนาจพิเศษ

นายประพันธ์ก็ชี้ให้เห็นว่า การที่จะมอบหมายเจ้าหน้าที่ของรัฐมาฟ้องร้องเราได้โดยรัฐบาลใช้อำนาจพิเศษนี้ ทางนายกาก็จะต้องออกคำสั่งแต่งตั้งใครขึ้นมาฟ้องร้อง แต่นี่ไม่ปรากฏว่าได้มีการแต่งตั้งกัน ให้ตำรวจนายหนึ่งมาฟ้องร้องเรา ซึ่งผิดขั้นตอนตามกฎหมาย

ในช่วงบ่ายก็เป็นการสืบพยานจำเลยที่ ๕ คือ พ่อครู ทนายสุวัฒน์พยายามนำเสนอให้ศาลเห็นว่า การชุมนุมของเราเป็นนี้โอโทรเทส เป็นการชุมนุมแนวใหม่ที่ไม่เน้นความรุนแรง เน้นสันติ อหิงสา ชื่อสัตย์ คมลึก แม่บ่ประเดิ่น และในระหว่างที่มีการชุมนุมก็มีการดำเนินกิจกรรมทางศาสนา เช่นมีการทำวัตร มีการแสดงธรรม มีการทำบุญใส่บาตร มีการอบรมอาชีวะให้กับประชาชน ซึ่งไม่ได้ไปสร้าง

♥ ทนายสุวัฒน์

ความรุนแรงใดๆ ถึงขั้นต้องประกาศ พ.ร.บ.ความมั่นคงขึ้นมา

โดยมีเป็นรูปหลักฐานที่ยืนยันว่า ที่ไปชุมนุมอยู่เราไม่ได้ไปก่อความเดือดร้อนวุ่นวายอะไรเลย แม้แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปตรวจตราดูแล ก็มีภาพถ่ายแสดงให้เห็นเลยว่า พล.ต.ต.วิชัย สังข์ประไพ ก็ได้ไปนั่งตัดผมอยู่ในที่ชุมนุม ให้พวกจิตอาสาตัดผมให้ในที่ชุมนุม และมีนายตำรวจนายอื่นตามไปด้วย ก็ไม่ได้เกิดความรุนแรงอะไร

♥ พล.ต.ต.วิชัย

บรรยากาศการสืบพยานก็เป็นไปอย่างไม่ซีเรียสอะไร ผู้พิพากษาวันนี้เป็นผู้พิพากษาหญิง ท่านก็อะลุ่มอล่วยกับทุกๆฝ่าย แล้วก็พยายามจับประเด็นได้แม่น ได้ชัดเจน จนเกือบบ่ยสามโมงจึงเสร็จการสืบพยาน

นานๆพวกเราได้มาขึ้นศาลก็จึงได้เห็นว่าการขึ้นศาลเป็นการเสียเวลาของชีวิตมากๆ โดยเฉพาะพลเมืองดีที่ต้องตกเป็นจำเลย เมื่อคราวที่ออกไปชุมนุมกอบกู้ประเทศชาติกันมา ทั้งๆที่เขาตั้งใจทำดี ทำเพื่อสาธารณะ ทำเพื่อส่วนรวม แต่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองก็พยายามเอาเรื่องเล็กๆน้อยๆที่เป็นความผิด เช่น ไม่ขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง ไม่ขออนุญาตใช้พื้นที่ในการชุมนุม ไปตั้งห้องสุขาในที่สาธารณะไม่ถูกต้อง

พ่อครูก็พยายามอธิบายให้เห็นว่า สิ่งที่เราได้ออกไปชุมนุมกัน เป็นเรื่องการเสียสละ เพื่อบ้านเมือง(การชุมนุม ปี ๒๕๕๔ ในครั้งนั้นใช้ชื่อว่า “รวมพลังปกป้องแผ่นดิน”) และเป็นเรื่องที่รัฐธรรมนูญให้ประชาชนมีสิทธิ์ทำได้ แล้วประชาชนก็ออกมาชุมนุมตามหน้าที่ในระบอบประชาธิปไตย เพื่อมากอบกู้บ้านเมือง ดังนั้นสิ่งที่ทำจึงเป็นเรื่องใหญ่มากกว่าที่จะเอากฎหมายเล็กๆน้อยๆ มาลงโทษ มาตัดสินความผิดกัน

แต่ก็ไม่สามารถที่จะมีใครช่วยอะไรกันได้ เพราะเสมือนกับว่า เรากำลังเดินทางมาถึงจุดที่ คนในสังคม ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรเป็นความดี อะไรเป็นความชั่ว ทั้งๆที่มีคนตั้งใจมาทำดีเพื่อ บ้านเมืองอย่างนี้ บางครั้งหลายหมื่นคน บางครั้งหลายแสนคน หรือบางครั้งหลายล้านคน หลาย ๑๐ ล้านคน ดูเหมือนว่า แม้จะมีคนดีๆออกมามากมายสักแค่ไหน ก็ไม่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ได้ว่า อะไรดี-อะไรชั่ว?

ก็เลยทำให้ต้องพลอยเสียเวลาชีวิตกันไปทั้งระบบ ทั้งคนที่มาตั้งใจทำความดี ทั้งกระบวนการ

ยุคธรรม ที่ควรจะมีหน้าที่สอบสวนลงโทษคนทำผิด แต่ก็เหมือนกับต้องเอาเวลาอีกมากมายมาไล่เบียดเอาผิดกับคนที่มาตั้งใจทำดีเพื่อบ้านเมือง

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดในสังคม

ไม่ใช่...คนทำชั่ว...มากขึ้น

ไม่ใช่...คนทำดี...น้อยลง

แต่อยู่ที่...คนเราแยกแยะไม่ได้ว่า “อะไรชั่ว.....อะไรดี”

พ่อครูเปิดอุตรินุสธรรมอย่างจริงใจตามภูมิ

อาตมาได้พิสูจน์สังขารของพระพุทธเจ้ามาจนถึงวันนี้ ที่เป็นยุคกาล ไกลๆกลียุคเข้ามาแล้ว คนยุคนี้มีทั้ง ๒ แบบ อาตมาขอใช้ภาษาว่า มีทั้งคนโง่จัด และฉลาดจัดจริงๆเลย ทุกวันนี้ คือที่โง่ก็โง่ตกดาน โดยที่คนโง่นี้มีความฉลาด แต่เอาความฉลาดไปแสดงจัดจ้าน ออกมาซับซ้อนมาก สังคมก็เลยยาก เพราะเต็มไปด้วยความซับซ้อน จนทำให้คนไม่มั่นใจในคุณธรรม แต่อย่างไรก็ตาม มันเป็นปลายภทท์กับแล้ว ศาสนาพุทธก็ต้องมีคุณค่าต่อมวลมนุษยชาติ ถือว่าเป็นงวดสุดท้ายที่อาตมาใช้คำว่า **งวดสุดท้าย**

ศาสนาพุทธของพระสมณโคตมมีอายุห้าพันปี ตอนนี้เลย ๒๕๐๐ ปีมาแล้ว ก็เสื่อมไปมากแล้ว เราก็จะต้องเอาเนื้อหาสาระ สังขารมใส่เข้าไปในมนุษย์ เพื่อให้อยู่ในจิตใจมนุษย์เท่าที่มีจำนวนเหลืออยู่ในภทท์กับนี้

คนที่ยังต้องเวียนว่ายเวียนวน เชื่อชีวิตเดียวกันนี้ก็เวียนวนไปอีกนาน ผู้ใดได้สังขารมก็จะได้ ผู้ไม่ได้ก็จะเป็นตัวร้าย ในหนังต้องมีพระเอกและผู้ร้าย **โลกต้องมี ๒ เสมอ มีดำมีขาวเสมอ เป็นธรรมชาติ**

ศาสนาพุทธนี้จะเจริญไปได้อีกห้าร้อยปีเป็นอันมาก ก็กลับไปสักห้าสิบปี ก็จะเจริญขึ้นเรื่อยๆ กว่าที่จะถึงยอดความเจริญ ก็จะได้คนเจริญวนเวียนเกิดตายในภทท์กับนี้ เพื่อจะได้เชื่อจำนวนหนึ่งที่เป็นต้นทุน เป็นโลกุตระบุคคล เนื้อแท้ธรรมะพระพุทธเจ้าในสังคมปลายภทท์กับนี้ ไปสุดสิ้นในภทท์กับนี้ ก็จะหมดจบพุทธศาสนาหมดเกลี้ยงเลย

หลังจากขึ้นสู่ยอดสุดแล้ว เลยจากห้าร้อยปีจากนี้ไป ก็จะค่อยๆเสื่อมลง องค์กรอนชาขึ้น จะมีความชันสูง แต่องค์กรอนชาลงจะองค่าน้อย ลาดไป เพราะมีความเข้มข้นในการช่วยคนไป เหมือนโลโก้ของบริษัทเดินหน้าฝ่ามหาสมุทรนี้

การหมุนเวียนของธาตุที่เป็นอตภาพ ตั้งแต่เป็นชีวิตสัตว์เซลล์เดียว หมุนเวียนมาไม่รู้กี่ล้านปี จนมาเป็นคน ก็ใช้เวลาไม่รู้กี่ล้านปีๆ นับไม่ได้ คนที่เป็นเวไนยสัตว์สามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้

แล้วสิ่งสูงสุดที่พระพุทธเจ้าตรัสถึงอตภาพของจิตนิยามที่สูงที่สุดคืออรหันต์ แล้วจะเป็นที่สูงสุดจริงๆ คุณมีสิทธิ์ที่จะเลิกความเป็นอตภาพของตน สลายไปเลยได้ แต่ถ้าคุณจะต่ออรหันต์ออกไป

อีกสูงสุดความเป็นอรหันต์ คือเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

คุณเกิดมาเป็นมนุษย์นี้สูงสุดในโลกก็ยกก็เป็นแค่กัลยาณชน อย่างเก่งก็เป็นศาสดาของศาสนา เทวนิยม ไม่รู้จักการเลือกเกิดเลือกตายได้ ไม่รู้จักการทำลายจิตนิยาม คนก็ต้องวนเวียนกลับมาเกิด กลับมาตายแล้วๆเล่าๆ จนกว่าจะมีเชื้อโลกุตตระ แล้วจะเริ่มต้นโลกุตตระได้...อย่างไรแค่นั้น ?

การเป็นพระอาริยบุคคลในระดับต่างๆ พ่อครูรู้มาจากไหน?

มีผู้ที่ทำวิทยานิพนธ์ ทำวิจัยถามมา จาก **ทิดเดิมแท้ ชาวหินฟ้า**
นมัสการครับ...

ผมกำลังเขียนงานวิจัยปริญญาเอก ระหว่างที่เรียน มจร.
(มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย) วัดมหาธาตุ

อยากจะถามพ่อท่าน เรื่อง พ่อท่านเคยสอนว่า
ชาวพุทธที่ถือศีล ๕ ได้ ถือว่า บรรลุระดับโสดาบัน
ศีล ๘ ระดับสกิทาคามี
ศีล ๑๐ ระดับอนาคามี
แต่ไม่มีหลักฐานพระไตรปิฎกรับรอง
ฝากถามพ่อท่านได้ไหมครับว่า รู้มาจากไหน เพื่อนำไปเขียนงานวิจัยต่ออะครับ..

ตอบ.....รู้มาจากไหน อาตมาก็ต้องรู้มาจากพระพุทธเจ้าแน่นอน แล้วก็ประมวลมาสรุปผลได้
อย่างนั้น ว่าผู้จะรู้ศีล ๕ เป็นพระโสดาบัน ศีล ๕ เป็นฐานของพระโสดาบัน ศีล ๘ เป็นฐานของสกิทาคามี
สิ้นสุดก็เป็นฐานของอนาคามี จนกระทั่งจุลศีล ๒๖ ข้อ ก็เป็นฐานของอรหันต์ เกินศีล ๑๐ ไปแล้ว
บรรลุอรหันต์ตอนไหนก็ได้ แล้วแต่บารมี

การรู้นั้นเพราะว่า เรามีสิ่งนั้นแล้ว การรู้ที่เป็นความจริงกับการรู้ที่ไม่เป็นความจริง เป็น
ตรรกะ เป็นต้น ซึ่งตรรกะนั้นอาจเป็นความจริงได้หรือไม่ก็ได้ ผู้ที่สามารถมีความรู้ที่เป็นความจริงที่
เป็นนามธรรมหรือปรมัตถธรรมในระดับโลกุตระ เราพูดว่า โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์
เป็นความรู้ระดับโลกุตระ

ขอบอกว่าที่อาตมารู้นี้เป็นความรู้ของโลกุตระจริงๆ แล้วจะรู้มาจากใคร จากไหนก็แล้วแต่
อาตมาอธิบายได้ใหม่ละ อธิบายโลกุตระของโสดาบัน ศีล ๕ เป็นโสดาบันก็อธิบายไปแล้ว ศีล ๘
เป็นฐานของสกิทาคามี สิ้นสุดก็เป็นฐานของอนาคามี ก็อธิบายไปแล้ว แล้วอธิบายไป พวกคุณเอาไป
ทำได้มรรคผลหรือไม่? ถ้าได้ ก็เป็นการยืนยัน เอหิภัสลโก ว่าคุณเป็นจริง เป็นอาริยบุคคลจริง
เพราะมันใจว่า ใช่!.... ว่าได้! ผู้ฟังผู้รู้เข้าใจ ผู้รู้จริงฟังแล้วก็จะรู้ว่าที่พูดนี้ถูกหรือไม่ ใช่หรือไม่ใช่ ส่วน

ผู้รู้จริงจะรู้ว่าคนอธิบายกล่อมเกลี้ยงนี้ ไม่ถูกหรืออธิบายเก่งฉิบหายเลย แต่ผู้ที่มีความรู้จริงจะรู้ว่า คนนี้โง่ เป็นของไม่จริง

เพราะมันจะมีความลับซ่อนไม่ลงตัวไม่เข้าเป้า อยู่ในนั้นให้เรารู้ เมื่อเราดูเนื้อหาสาระ ยิ่งพูด มากยิ่งจับได้มาก ซ้ำไม่มากๆ ก็จับได้ง่าย พวกที่อธิบายกล่อมเกลี้ยงรู้ได้ยากกว่า ที่เขาจับไม่ได้ เพราะ ว่าพูดจนคนงง ร้อยเรียงหรือสลับไปมา แต่คนที่รู้จริงจะรู้ว่าพูดสลับปลุกปลอบลอกเลอะเทอะ ยิ่งพูด เก่งยิ่งจับได้ง่าย อย่าง**ธัมมชโย**นี่ จับได้ง่ายตื่นเขิน

ทำไมอาตมาไม่รู้ อาตมารู้แล้วว่าเป็นสัญญาของอาตมา ฟังให้เข้าใจนะ รู้แล้วก็สั่งสมในสัญญา มนุษยชาติก็มีเวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณเป็นหลัก แม้ไม่รู้ตัวก็เป็นสัญญาชาติญาณ หรืออาจเป็น ญาณปัญญา ซึ่งเป็นความรู้พิเศษกว่าคนอื่นแล้วก็ยังเป็นสัญญาของตนด้วย แม้ตัวเราเองยังไม่รู้ตัว เช่น คุณมีโลกียะเป็นสัญญาชาติญาณ ในทำนองเดียวกัน คนมีโลกุตระจริงเป็นอาริยะจริง ก็ต้องมีเป็น สัญญาชาติญาณ มากน้อยก็แล้วแต่ แสดงออกโดยไม่รู้ตัวก็มี ยิ่งรู้ตัวก็ยิ่งดี

อาตมาแสดงออกตั้งแต่ไม่รู้ตัว จนมารู้ตัวก็ยิ่งชัดเจน มั่นใจแน่นอน ก็เป็นสัญญาหรือ สัญญาชาติญาณของตน ของอาตมานั้นระดับสังขยอภิญา (สังขยอภิญยามี ๕ ชั้น ๑.ปัจเจกตั้ง ๒.ปัจเจกฯ ๓.สังขยอภิญา ๔.ปัจเจกสัมมาสัมพุทธะ ๕.อนุตรสัมมาสัมพุทธะ)

สังขยอภิญยานี้ก็เป็นคุณธรรมระดับคุณวิเศษ อาตมาเป็นโพธิสัตว์ระดับ ๗ ต้องรู้ว่าอะไร ถูกอะไรผิด แล้วต้องรู้คุณรู้โทษ ถ้าไม่เป็นอาริยะ จะไม่รู้ถูกหรือผิดที่แท้ แล้วจะไม่มั่นใจในกุศล อกุศล แต่คนเป็นโสดาบันจะรู้จักบาปบุญ ก็กลัวแล้ว ถึงขั้นอรหันต์อย่างไรก็ไม่ทำบาปเด็ดขาด ขนาด โสดาบันยังกลัวบาปแล้ว ถ้าสีกิฬาก็กลัวมากกว่าอีก ยิ่งอนาคามียิ่งกลัวบาปมาก เพราะทำกรรมใดๆ แล้วยอมเป็นของตัวเอง เอาไปทิ้งก็ไม่ได้ นอกจากว่าเป็นเรื่องสุดวิสัยก็เลยต้องทำ แต่ถ้ามันละกิเลส ได้อย่างเด็ดขาดแล้วจะไปทำอะไร

ความจริงที่รู้แล้วเป็นจริงได้ เป็นอุภโตภาค(ทั้งรู้จริงเป็นปัญญาวิมุตติและทำได้จริงเป็นเจโต-วิมุตติ) ซึ่งจะมีความแตกต่างกันระหว่าง สายศรัทธา กับ สายปัญญา

ทักษิณียบุคคล ๗ (ผู้ควรได้รับการทำบุญ)

สายศรัทธา เริ่มจาก สัทธานุสारी มาเป็นสัทธาวิมุตติ จนมาเป็นกายสักขี(ผู้มีกายบริสุทธิ์)

ส่วนพวกสายปัญญา เริ่มจากธัมมานุสारी มาเป็นทิฏฐิปัตตะ มาเป็นปัญญาวิมุตติ ปัญญาวิมุตติ นั้นเป็นอรหันต์ได้เลย เพราะได้อาสวะสิ้นแล้ว เหลืออนุสัยที่เป็นตนน้อยๆ แต่พระพุทธเจ้าก็ยกให้เป็น อรหันต์ในระดับหนึ่ง ถ้าถึงดับอนุสัยก็เป็นอุภโตภาควิมุตติ ก็เป็นพระอรหันต์ในระดับสมบุรณ์ถ้วนรอบ

อาตมาจะรู้ความต่างของอาสวะกับอนุสัย ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดลึกซึ้ง ที่แบ่งแยกอนุสัยกับ อาสวะ ก็ไม่มีใครบอกความแตกต่างระหว่างอาสวะกับอนุสัยได้อย่างอาตมาหรอก แล้วคุณฟังขึ้นไหม? อาสวะ ๑๐ อนุสัย ๗ เป็นต้น ปัญญาวิมุตติก็เป็นอรหันต์อาสวะสิ้นหมด แต่เหลืออนุสัยเศษส่วนสุดท้าย

สย สยงคือตัวเรา สว สย สกะคือตัวเรา

อนุ แปลว่า น้อย ละเอียดน้อยเล็กตามรู้ไม่ได้หรือตามรู้ได้ยากเป็นตัวปลาย ยังเหลือตัวตน อนุ ตัวท้ายตัวปลายก็เอาออกให้หมด

อาตมามีความรู้อันนี้ ก็เอาที่ เป็นความจริง สยงอภิญาของอาตมา ไม่ได้อ่านมาจากตำราไหน มันมีสัญญาของอาตมา คุณฟังไปแล้ว แม้อธิบายความต่างของอาสวะกับอนุสยงฟังขึ้นใหม่ โมเมใหม่?

ก็ฟังได้มีหลักฐานว่า ถ้าเรามีชีวิตนี้ ถ้าคนสูงพอสมควรมีสภาวะธรรมอาสวะอนุสยงจะรู้ คนมี ปรากฏปัญญาจะรู้ สิ่งที่อาตมาเอามาพูดนี้ ถ้าอาตมาไม่มีสยงอภิญาเป็นของตัวเอง หรือไม่เอา ก็ ฟังไม่เข้าท่า ตลกนี้หว่า คุณจะพอมีปัญญา รู้ แต่ถ้าคนที่ฟังแล้ว เขามีปัญญาไหวพริบจะรู้ เป็นต้น

อาตมาก็มีภูมิปัญญาอย่างอาตมา ที่นี้ถามว่าทำไมไม่มีหลักฐานยืนยัน ในยุคปลายภัทระกับปี นี้ เพราะมีผู้รู้บันทึกไว้ไม่มาก แมแต่เถรวาท นี้บันทึกน้อยที่สุดแล้ว จะมีอรรถกถาช่วยบันทึกไว้บ้างก็ ไม่มาก คุณก็ต้องดูตามหลักฐานจากคนที่ไม่มากนี้ เมื่อตรวจสอบแล้ว มันพอฟังได้ใหม่ อย่างที่อาตมา เสนอ ซึ่งเป็นสิ่งที่คาดเดาไม่ได้(อตกกาจระ) เป็นอุตริมนุสสรธรรม เป็นคุณวิเศษจริงๆ

อาตมารู้บาปบุญ แล้วอาตมาจะทำบาป เพราะไม่มีอดเก่ง ว่าอันนี้ดีพิเศษให้คนอื่นว่าเรา เก่งประเสริฐเลิศเลอ อาตมาว่ากิเลสนี้หยาบมากแล้ว ตั้งแต่คบหาอาตมา มา อาตมามีลักษณะแสดง ความอยากได้ อยากเด่น อยากอวดเก่งบ้างไหม? อาตมาไม่ได้อยากเด่นดังอะไรเลย ถ้าอาตมา อยากอวดเก่ง ก็อวดตัวตนว่าเป็นอะไรมามากมาย ตั้งนานแล้ว

อาตมาก็ค่อยๆทยอยเปิดเผย เพราะถึงเวลากาลแล้ว มีหลักฐานมีเค้าพอจะตามไปได้ ไม่ใช่ อาตมาไม่มี แต่ไม่ได้เปิดเผย เป็นต้น แล้วที่ยังไม่ได้เปิดเผยก็ยังมีอีกนะ แต่รับรองว่าอาตมาหยิบ หลักฐานยืนยันได้ตลอดเวลา ทุกเรื่องทีบอกว่าอาตมาเป็นอาตมามีมาแต่เดิม เป็น...สยง อภิญา เป็นของที่ตนเองมีอภิญาอันนั้นอย่างรู้ยั้งรู้จริง

สิ่งที่เป็นความรู้จริงที่นำมาให้คนพิสูจน์ ก็เพราะตนเองมีภูมิธรรมอันนั้นของตนจริง แล้ว ถามว่าอาตมาเอามาจากไหน? ก็รู้จาก “**สยง อภิญา**” ของตนเอง สัญญาของอาตมาเอง ที่มีจริงไม่ได้ พูดเพื่อโก้ๆ แต่เน้นอธิบายส่วนที่ควรอธิบายให้ฟัง ฟังขึ้นใหม่ละ

อาริยบุคคลของพุทธ จะช่วยบ้านเมืองได้อย่างไร?

แล้วโสดาบัน จะเป็นคนอย่างไร? บอกได้เลยว่ายุคนี้จะมีคนจริงเป็นโสดาบันเข้าไปทำงาน บริหารเป็นข้าราชการมีคุณธรรม แม้เป็นนักธุรกิจจะเป็นโสดาฯ สกิทาฯ อนาคตเหมือนกัน ที่ทำก็เพื่อช่วยโลก ให้เป็นโลกใหม่ที่เป็น “โลกุตระ” ไม่ใช่โลกียะ ซึ่งจะปรากฏต่อไป

แม้ในขณะนี้ก็มีมาแล้วที่พวกเราทำอยู่ แต่ตอนนี้จะขยายผลออกไปสู่ประเทศไทย เมื่อ ถึงยุคที่ประเทศไทยเปิดใจรับ อาตมาเชื่อว่าในอีก ๖๐ กว่าปีที่อาตมาพยายามดันตัวเองไปให้ถึง ๑๕๑ ให้ได้ ตอนนี้เหลืออีก ๖๘ ปี อาตมาว่าจะเห็นพฤติกรรมสังคมประเทศไทย ว่ามีอาริยบุคคลตั้งแต่

โสดาบัน สกิทาคามี อนาคตามี อรหันต์ ขึ้นไปเป็นผู้บริหารปกครองบ้านเมือง

แม้ที่สุดจะทันได้ดูว่ามีอรหันต์ได้เป็นนายกรัฐมนตรีหรือไม่ก็ยังไม่รู้ แต่จะมีอาริยบุคคลขึ้นไปเป็นลำดับ มันจะเจริญไปอีกจนกว่า ๕๐๐ ปี ก็จะทำให้สังคมได้รับความเป็นจริง ให้เป็นสังคมตัวอย่าง ไม่ได้เจตนาจะอวดอ้าง แต่มันจะต้องเป็นจะต้องมีอะไรทิ้งไว้ในปลายยุคภัทรกับนี้

อาตมานำเอาธรรมะของพระพุทธเจ้าที่เป็นโลกุตระมาทำเป็น “อารยะ” เป็น “ศิริไลซ์” ที่ฝรั่งเรียกว่าเป็นความเจริญ นี่แหละเรียกว่าความเจริญสูงสุดของมนุษยชาติ เจริญเป็นโลกุตระ ส่วนโลกียะหรือกัลยาณธรรมไม่เจริญเท่านี้หรอก มันไม่บริสุทธิ์ใจ ไม่รู้จักจิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน มันแบ่งเวทนา ๑๐๘ ไม่ออก แยกเคหะสิตเวทนา แยกอาการของพลังงานจิตโลกียะเคหะสิตะ กับอาการเนกขัมมะ เข้ากระแสรูปโลกุตระ มันแยกอาการนี้ไม่ออก มันไม่รู้จักเพศของพลังงานเหล่านี้ ไม่รู้ลึงคะของพลังงานความต่างเหล่านี้

แต่โลกุตระตั้งแต่โสดาบันเริ่มรู้แล้ว จึงทำให้ทันได้ ถ้าคุณอ่านอาการนี้ไม่ถูกต้องจะเป็นโสดาบันได้อย่างไร? คุณอาจจะเข้าใจปริยัติ เป็นองค์ประกอบเป็นทฤษฎีที่จะปฏิบัติ ก็ได้ความเป็นมรรค เส้นทางปฏิบัติ หรือแม้แต่ตรรกะความหมายของอันนี้ แต่ถ้าจิตใจคุณยังไม่มีความ เราทำได้เป็นเนกขัมมลิตเวทนา

อาตมาใช้คำว่าคุมเคร่ง ฌาน ๑ จนทำได้ดี ไม่ต้องคุมเคร่งวิตกวิจารณ์ มันดีขึ้นไป จงไม่ต้องกังวล คล่องตัวทำได้ดีเรื่อยๆ มีพลังงานปีติ สุข เอกัคคตา เก่งขึ้นเจริญขึ้น ปีติก็ลดลงไป เป็นตถตา เป็นเช่นนั้นเอง ไม่ต้องจำไม่ต้องกังวล ไม่ต้องสังวรระวังคุมคุมเลย มันเป็นเช่นนั้นเอง ถ้าทำได้อย่างจริงก็ยิ่งเป็นพลังงานที่เสริม คีล ๘ เป็นฐานของสกิทาคามี คีล ๑๐ ก็เป็นฐานของอนาคตามี เป็นอเนกขัมมิสังขาร เจริญแนวแน่ แนบแน่น ปักมั่น เป็นความแนวแน่(อปปปนา) แนบแน่น(พยปปนา) และตั้งมั่น(เจตโสภณโรปนา) สัจจะจะเป็นอย่างนั้น

สรุปแล้ว ยุคนี้เป็นยุคที่กำลังจะเกิดโลกุตระธรรมให้แก่อีก ภัทรกับปลายนี้ แล้วหยั่งลงในประเทศไทยไม่เคลื่อนไม่เลื่อนไปหาประเทศไหนอีก จนกว่าโลกลูกนี้แตก แต่พอภัทรกับนี้หมดไป ก็จะเป็นภัทรกับอันใหม่ จะเป็นพุทธันดรก่อน เป็นธรรมดาของโลกที่จะมีการหมุนเวียนในมหาจักรวาล

ในตอนนี้องค์ไทยเป็นชมพูทวีป เป็นแดนที่จะเกิดมนุษย์อาริยะ ที่จะต้องทำงานนี้ขึ้น ให้แก่มนุษย์ ภัทรกับตอนปลายนี้ จะมีจริงให้เห็น อย่าพึ่งรีบด่วนตายไปก่อน คุณจะอยู่ได้จะต้องทำให้ใจให้ดี และอย่าขี้เกียจออกกำลังกายนัก แต่อย่าออกกำลังกายจนเวอร์หลุดเสื่อม ต้องใช้ ๘ อ. ต้องรักษาขั้นนี้ให้สมดุล

จะเรียกว่ากายขั้นนี้ก็ได้ แต่ “กาย” ต้องไม่ขาดนอกกับใน เชื่อว่าอาตมาถ้าไม่เกิดมาในยุคนี้ แม้คำว่า “กาย” นี้ก็อธิบายไม่ได้ นัยของ “กาย” ก็สูญไปเหลือแค่ร่างกาย คำว่าสัมมาสมาธิก็จะสูญ กลายเป็นมิจจาสมาธิแน่นอน

และคำว่า “บุญ” ก็จะสูญจากสังขธรรมไป

(เรียบเรียงจากรายการพุทธศาสนาตามภูมิ ออกอากาศสถานีโทรทัศน์บุญทีวี บ้านราชฯ ๒๘ ก.ย.'๕๓)

เรื่องปกเกล้าธรรม

หนึ่งมี “กษัตริย์” เลิศล้ำ ธรรมคุณ
ประเสริฐเกิดเกินกรุงน เกียรติกิจ
พระจริยวัตรชดกว่าสุน- ทรสุด พรรณนา
ไทยทั่วเทศแซ่ซ้อง เทิดไท้บารมี
นี่คือ “กษัตริย์” หนึ่งแล้ว เลอคุณ
“ชาติ” ก็ก้าวเกินดุลง ก่อนก็
เป็นอธิปไตย “บุญ” ถูกพุทธ
กำจัดมิจจาชี สัจจะให้การเมือง

♥ สไมย์ จำปานพวง

มหาราชแห่งชาติไทย

บรมนาถ ปราชญ์แผ่นดิน ปิ่นปกเกล้า
พระปรมินทร์ ชินวงศ์ ผู้ทรงนาม
มหาชนก นักปกครอง ของทวยราษฎร์
ธ ทรงมี ปรีชาญาณ มองการณ์ไกล
จอมกษัตริย์ นักพัฒนา “ราชาธิราช”
ธ ทรงให้ ใช้แนวทาง “อย่างคนจน”
“ความพอเพียง” เลี้ยงชีวิต จิตมรัยสถ์
ศาสตร์ราชา พาสุขล้วน พันอาธรรม์
พระภูมิบาล ทรงผ่านไป ในทุกหล้า
พระภูวไนย ไทยทุกหน พันลำเค็ญ
มาบัดนี้ จักรินทร์ องค์กรหาราช
ประชาไทย อาลัยหา องค์ราชัน
โพธิสัตว์ อุบัติเชื้อ ชาติเชื้อไข
เวไนยสัตว์ ประกาศซ้อง ก้องโลกา

ซัดตียะ “ภัทรเจ้า” ชาวสยาม
“ภูมิพล” ล้นหลาม ด้วยน้ำพระทัย
ผู้ประกาศ “ราชประชา-สมาลัย”
วางแนวคิด “ทฤษฎีใหม่” ให้ปวงชน
เศรษฐศาสตร์ วิชาขุท พิบูลผล
เมื่อมากล้น จนเหลือใช้ ให้แบ่งปัน
“ชาติขุน” เห็น เป็น “กำไร” ฝึสร้างสรรค์
พระมิ่งขวัญ รังสรรค์ให้ ไทยร่มเย็น
พระภูวนาถ ทรงยาดรา ฝ่าทุกข์เข็ญ
ธ บำเพ็ญ เป็นผู้ให้ ไม่เว้นวัน
ศูนย์รวมใจ ไทยทั้งชาติ นิราศขันธ
ข้าพระบาท มีอาจอัน กลั่นน้ำตา
ราโชวาท ประทานไว้ ให้ศึกษา
ขอเป็นข้า ฝ่าพระบาท ทุกชาติไป

♥ อโศกสัมปวังโก

สนามหลวงเปลี่ยนโลก
(จากตัวใครตัวมันสู่...“สาธารณโภคี”)

ข้ออมในหลวง-มาสู่ในเรา

สนามหลวงเปลี่ยนโลกโคกสลด
เป็นการให้แจ่มใสสดพิเศษวิศาล
เปลี่ยนโลกเก่าแข่งขันประจัญบาน
เป็นโลกใหม่สมัครสมานญาติมิตร
เปลี่ยนจากการแบ่งแยกแปลกสี
สู่คุณค่า สาธารณโภคี ไผตรีจิต
“A bomb of love” กำเริบฤทธิ์
เทิดอุทิศ จิตทาน เป็นการกระทำ
ในหลวงคือความรักของกษัตริย์
อย่างเห็นชัดช่วยประชาพาขึ้นนำ
จากแบบอย่างพระองค์ผู้ทรงธรรม
ความประเสริฐเลิศล้ำ-ไม่ลับไม่ลา
ความยิ่งใหญ่ในหลวงสนามหลวง

• ความรุ่งโรจน์ฉายโชติช่วงสู่ปวงข้า
• ความเอื้อเพื่อเสียดสละของพระราชา
• ความโศกาเป็นกล้าแกร่งแบ่งปันกัน
♥ อยู่เย็นเป็นสุข

ภรรยาหน้าตาไหลไม่หยุดนี้
ปาฏิหาริย์ไม่มีจริงนะพี่จ๋า
สามีตอบปลอบขวัญภรรยา
ปาฏิหาริย์เรามีมาเจ็ดสิบปี

♥ ท่านจันทร์

๑๔ ต.ค.๒๕๕๙

ขอน้อม สูดศิระ
ตามรอยพระ ยุคลบาท
นบองค์ ภูวนาถ
ณ แล่งหล้า กราบอาลัยฯ
ราชธรรม ทศพิธ
ธ สถิต จวบสมัย
เปี่ยมทัน ล้นหทัย
ด้วยมหา กรุณาฯ
เปรียบใด ให้ร่มเกล้า
จะเปรียบเท่า พระจริยา
กาลล่วง แต่ปวงข้า
ล้วนสำนึก สนิทนานฯ
♥ อ.รศ.

แม้เกิดแก่เจ็บตายคลายคุ่นอยู่
ว่าเป็นเหตุเหตุตามวิสัย
แม้ไม่รู้จะดำเนินต่ออย่างไร
ว่าแต่ลึกของใจจำต้องยอม
คงเป็นเพราะล้นพ่อผู้เป็นหลัก
คงเป็นเพราะล้นรักสุดถนอม
เพราะพ่อเป็นทั้งผู้ให้และผู้ยอม
ฉันจึงพร้อมตามรอยพ่อก้าวต่อไป

♥ เขมธัช สุวรรณภักดี

ชื่อใหม่ น.ส.ฝั่งดาว บุญมา

ชื่อเดิม น.ส.วราภรณ์ บุญมา

เกิด ๑๘ เมษายน ๒๕๐๕

พี่น้อง ๔ คน เป็นคนที่ ๓

ภูมิลำเนา อ.ประทาย จ.นครราชสีมา

สถานภาพ โสด

การศึกษา ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาชีพเดิม รับราชการครู โรงเรียนบ้านโนนสูง จ.นครราชสีมา

ปี ๒๕๒๙ คุณแม่พบสมณะ
สิกขมาตุบิณฑบาตที่จังหวัดชัยภูมิ เกิด
ความสนใจ จึงสอบถามที่มาที่ไป และได้มา
ซักชวนตนให้ไปร่วมงานปลูกเสกพระแท้ๆ
ของพุทธที่พุทธสถานศิระะอโศกโดยเดินทาง
ไปกับกลุ่มญาติธรรมบัวใหญ่ อยู่ร่วมงานได้
๓ วัน จึงขอลาก่อน เนื่องจากไม่พอใจ
สมณะชาวอโศกที่ทำดีแล้ว แต่ทำไมต้องไป
ว่าคนอื่น เพราะตอนนั้นกำลังศึกษาธรรมะ
ของหลวงปู่พุทธทาสและหลวงพ่อกุญชรลีงดำ
ก่อนกลับไปขอหนังสือดอกหญ้า
ที่ฝ่ายทะเบียน สมณะถามว่าจะตั้งบะช่อไร
ติดแต่งตัวใหม่ ชื่อหว่าใหม่ ฯลฯ ตนเอง
ไม่ติดสักอย่าง จึงขอกินมังสวิรัต ๓ เดือน
เมื่อแม่กลับมาได้หนังสือมาอ่านเพิ่มขึ้น
และเริ่มคบคุ้นกับกลุ่มญาติธรรมมากขึ้น จนครบกำหนดจึงฝึกกินต่อและเริ่มลดมื้ออาหารจาก
๓ มื้อ เป็น ๑ มื้อ

ต่อมาเข้าหาหมู่กลุ่มที่ร้านมังสวิรัตโคราช กลุ่มหมายยอดกลาง และสังฆสถานลีมา-
อโศกในขณะนั้น ทุกวันศุกร์เลิกงานก็มาร่วมทุกกิจกรรมกลุ่ม เกิดศรัทธาในสิ่งที่หมู่กลุ่มพาทำ
โดยการขายสินค้าทุกอย่างแต่เอาเงินเข้ากองกลาง จึงค่อยๆเข้าใจและเกิดศรัทธาในสมณะ
ชาวอโศกในที่สุด

ปี ๒๕๔๖ ช่วยราชการศูนย์ศึกษาพัฒนาฯวังน้ำเขียว

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ลาออกจากราชการ และขอลองไปเป็นคนวัดที่พุทธสถาน

สีมาอโศก ๑ เดือน ซึ่งเป็นเหตุให้ได้อยู่ต่อมาจนถึงปัจจุบัน

ปี๒๕๕๐-๒๕๕๓ เป็น ประธานชุมชนสีมาอโศก

ปี๒๕๕๑-๒๕๕๖ เป็น ครูลัทธิมาลิกขาสีมาอโศก,กรรมการชุมชน

ปี๒๕๕๐-ปัจจุบัน เป็น ผู้รับใช้ชมรมมังสวิรัตินครราชสีมา

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน : ขาดการประมาทในทุกเรื่อง ยึดดี และบางครั้งเชื่อมั่นในความคิดของตนเองมากเกินไป คาดหวังในการทำงานของพี่น้อง และหมูกลุ่มสูงเกินไป ขาดความอ่อนน้อมถ่อมตน

แนวทางแก้ไข :

๑. ปรึกษาหมูกลุ่มและสมณะเมื่อเกิดปัญหา
๒. ฟังธรรมให้มากขึ้น
๓. เพิ่มอริสึลในการปฏิบัติ

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด : ๑. การมีสัจปฐิธรรม ๒. ยังประมาทอยู่

คติประจำใจ : ทำวันนี้ให้ดีที่สุด

เป้าหมายชีวิต : บรรลุธรรมเท่าที่ภูมิปัญญา มี

ข้อคิดข้อฝากให้หมูกลุ่ม : ชีวิตนี้สั้นนัก มิตรดี สังคมดี สิ่งแวดล้อมของ หมูกลุ่มชาวอโศก เท่านั้น ที่จะพาให้เราเจริญ อย่าช้า

● ยี่สิบ ปัญหา ไคร่ถาม
ไขความ ครบสิ้น สงสัย
ศาสนา ตรัสตอบ แจ่มใจ
จึงได้ บวชใน พุทธธรรม.

พระสภักษาเถระ

ในอดีตชาติของพระสภักษาเถระนั้น เคยเกิดในสมัยของพระพุทธเจ้าองค์กุกุสันธะ ซึ่งเป็นนักปราชญ์(คือผู้มีปัญญาผู้แจ่ม) มีบาป(คือกิเลสชั่วทั้งปวง)อันลอยทิ้งเสียแล้ว อยู่จบพรหมจรรย์(คือการประพฤติธรรมอันประเสริฐสุด)แล้ว

ชาตินั้น พระเถระเกิดเป็นชายหนุ่มผู้มีพลังกำลั่งดี มีวิชาความรู้ด้านบีบจับเหยียบบวบ คลายความเจ็บปวดหรือเมื่อยขบได้ อีกทั้งมีศรัทธาในพระพุทธศาสนาด้วย

วันหนึ่ง เขามีโอกาสอันวิเศษยิ่ง ได้พบกับพระกุกุสันธพุทธเจ้า ซึ่งกำลังเสด็จไปยังที่พักของพระองค์ เขาจึงขอลายทาน(คือการให้) ด้วยการบีบจับเหยียบบวบแก่พระองค์ พระองค์ก็ทรงอนุญาตแก่เขา

ด้วยการถวายเหยียงนี้ เขาไม่รู้จักทุกคติ(ทางไปที่ชั่ว)เลย ได้ท่องเที่ยวไปในเทวโลก(คือโลกของคนใจสูง) และมนุษย์โลก(คือโลกของคนใจประเสริฐ)เท่านั้น

ครั้นถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** ทรงอุบัติในโลก

มี**กษัตริย์พระองค์หนึ่ง** ทรงมอบ**พระธิดา**ของตนให้แก่**ปริพาชก**(คือนักบวชพวกหนึ่งที่ชอบลัทธิจรไปในที่ต่างๆ เพื่อแสดงความรู้ความเห็นทางศาสนาของตน)**คนหนึ่ง** เพื่อให้พระธิดาได้ศึกษารอบรู้ในลัทธิศาสนาต่างๆ พระธิดาจึงได้บวชเป็น**ปริพาชิกา**(คือนักบวชหญิง) อยู่ในสำนักของปริพาชก(คือนักบวชชาย)นั้น

แต่แล้วก็มี**ปริพาชกคนหนึ่ง**ในสำนัก ได้ประพฤติดีในกามกับปริพาชิกานางนั้น จนตั้งครรภ์ นางจึงถูกขับไล่ออกจากสำนัก

เมื่อนางคลอดลูกออกมาแล้ว เป็น**ทารกชาย**ได้ชื่อว่า **สภียะ**(ผู้ไคร่ดีเป็นของตน) เขาเติบโตเป็นชายหนุ่มที่ฉลาด มีปัญญามาก **ครั้นได้บวชเป็นปริพาชก** เรียนรู้ศาสตร์ต่างๆจนเก่งกาจ ก็ยังเที่ยวไต่วาทะ(คือพูดโต้ตอบแสดงความรู้ความเห็นกันไปมา)กับใครๆไปทั่ว

กระทั่งเห็นว่า ไม่มีใครพอที่จะไต่วาทะกับตนได้ จึงสร้าง**อาศรม**(คือที่อยู่อาศัยของนักบวช)ไว้ที่ใกล้ประตูเมือง **เปิดการสั่งสอนศิลปะความรู้แก่พวกขัตติยกุมาร**(คือลูกหลานเชื้อสายกษัตริย์)ทั้งหลาย

ในกาลนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงประกาศพระธรรมจักร(คือหมุนกงล้อแห่งธรรมให้แล่นไป) เสด็จมาถึงเขตกรุงราชคฤห์ ประทับอยู่ ณ พระเวฬุวันมหาวิหาร

ช่วงเวลานั้นเอง ปรากฏ**เทวดา**(คือคนใจสูง)**ผู้เป็นสายโลหิต**เท่าของ**ปริพาชกสภียะ**ได้มาหาแล้วบอกว่า

“สภียะ **เรา**ได้ตั้ง**ปัญหา**เอาไว้ **๒๐ ข้อ** หากสมณะหรือพรหมณ์ผู้ใด ถูกท่านถามปัญหาเหล่านี้แล้ว สามารถพยากรณ์(คือบอกให้แจ้งชัด)ได้ ท่านก็ควรไปประพฤติพรหมจรรย์(บวช)ในสำนักของสมณะหรือพรหมณ์ผู้นั้นเถิด”

ปริพาชกฟังแล้วก็รับคำของเทวดานั้น จึงทบทวนจดจำปัญหาทั้งหมดเป็นอย่างดี เพื่อเอาไว้ถามสมณพรหมณ์เจ้าลัทธิต่างๆ

พอมีโอกาสก็เข้าไปหาสมณพรหมณ์ทั้งหลาย ผู้เป็นเจ้าหมู่เจ้าคณะ เป็นคณาจารย์(คือคณะอาจารย์) ซึ่งมีชื่อเสียง มีเกียรติยศ เป็นเจ้าลัทธิที่ชนส่วนมากยกย่องว่าดี ได้แก่

๑. ปุณณกัสสปะ
๒. มกขลิโคศล
๓. อชิตเกสสัมพล
๔. ปกุกทกัจจายนะ
๕. สัณฺฑชัย-

เวลัญจรูป ๖. นิครนถ์นาฏบุตร

แล้วได้ถามปัญหาทั้ง ๒๐ ข้อนั้น แต่สมณพราหมณ์ทั้งหลายไม่อาจตอบแก้ปัญหานั้นได้เลย

เมื่อตอบปัญหาไม่ได้ ก็แสดงความโกรธ ชัดเคื่อง ไม่พอใจปรากฏออกมา ทั้งกลับย้อนถามเอากับปริพาชกอีกด้วย

เหตุการณ์เป็นไปอย่างนี้ ทำให้ปริพาชกนั้นเกิดความคิดขึ้นมาว่า

“พวกเจ้าลัทธิทั้ง ๖ นี้ ชนส่วนมากยกย่องว่าดี แต่ก็กล่าวแก้ปัญหานั้นไม่ได้ แล้วยังจะโกรธ กลับถามเราในปัญหาเหล่านั้นเสียอีก ถ้าเป็นอย่างนี้ เราจะเป็นนักบวชอยู่ทำไม กลับไปเป็นคฤหัสถ์เสพกามน่าจะดีกว่า”

คิดแล้วก็หดหู่ใจ แต่แล้วพลันฉุกคิดได้

“ยังมีพระสมณโคดมอีกผู้หนึ่ง ที่เป็นเจ้าหมู่เจ้าคณะ ซึ่งใครๆจำนวนมากก็ยกย่องว่าดี เราก็น่าจะไปเข้าเฝ้าพระสมณโคดมนั้น ทูลถามปัญหาทั้ง ๒๐ ข้อกับพระองค์”

คิดได้ดังนี้ก็ดีใจ แต่แล้วก็คิดอีกว่า

“ก็พวกเจ้าลัทธิทั้ง ๖ นั้น เป็นผู้ใหญ่ เป็นผู้เก่าแก่ เป็นผู้เฒ่ารู้ราตรีนาน(คือมีประสบการณ์มามาก) บวชมานานนั้น ล่วงกาลผ่านวัยมาโดยลำดับ ก็ยังตอบคำถามของเราไม่ได้เลย **แล้วนี่พระสมณโคดมซึ่งยังเป็นหนุ่ม ยังบวชใหม่ไม่นานนัก จะแก้ปัญหานั้นได้อย่างไร**”

คิดถึงตรงนี้ก็ลังเลอีกครั้ง แต่แล้วก็ตัดใจว่า

“เราไม่ควรดูหมิ่นดูแคลนพระสมณโคดมที่เป็นหนุ่มอยู่ เพราะท่านเป็นผู้มีฤทธิ์มาก มีอำนาจมาก ฉะนั้นเราจึงควรเข้าไปเฝ้าพระสมณโคดม แล้วทูลถามปัญหาเถิด”

เมื่อตกลงปลงใจได้ ปริพาชกสภียะก็ออกจาริก(คือเดินทาง)ไปยังกรุงราชคฤห์ เข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าที่พระเวฬุวันมหาวิหาร ได้สนทนาปราศรัยพอให้ระลึกถึงกันแล้ว ก็กราบทูลความประสงค์ของตน

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์มีข้อสงสัย ข้อเคลือบแคลงใจอยู่ จึงมุ่งหวังมาทูลถามปัญหากับพระองค์ โปรดทรงพยากรณ์(คือบอกให้แจ้งชัด)แก่ข้าพระองค์ตามลำดับปัญหา ให้สมควรแก่ธรรมด้วยเถิด”

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสดับอย่างนั้น จึงตรัสว่า

“ดูก่อนสภียะ ท่านเดินทางมาไกล เพื่อจะถามปัญหา **เราก็จะตอบปัญหาแก่ท่าน ตอบให้ถึงที่สุดแห่งปัญหาเหล่านั้น จะบอกให้แจ้งชัดไปตามลำดับของปัญหา ตามสมควรแก่ธรรม** ฉะนั้นท่านปรารถนาจะถามปัญหาข้อใด ก็เชิญถามเถิด เราจะกระทำที่สุดเฉพาะปัญหานั้นๆแก่ท่าน”

ปริพาชกได้ยินคำตรัสนั้นแล้ว รู้สึกตื่นเต้นทันที

“นำอัศจรรย์จริงหนอ ไม่เคยมีมาเลย เราไม่เคยได้โอกาสเยี่ยงนี้ในสมณพราหมณ์เหล่าอื่นๆเลย แต่พระสมณโคดมทรงได้ให้โอกาสนี้แก่เราแล้ว”

ทำให้บังเกิดจิตชื่นชม เบิกบาน ดีใจ และอิมใจ ในการทูลถามปัญหากับพระผู้มีพระภาคเจ้า

๑. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลบรรลุอะไรจึงเป็นภิกษุ(คือเป็นผู้เห็นภัยในการเวียนตายเวียนเกิดของกิเลส)?

ตอบ : ผู้ใดถึงความดับกิเลสด้วยมรรค(คือข้อปฏิบัติ)ที่ตนอบรมดีแล้ว ข้ามความสงสัยเสียได้ ละความไม่เป็น(คือตาย) และความเป็น(คือเกิด)ได้เด็ดขาด อยู่จบพรหมจรรย์(คือนิพพาน กิเลสสิ้นเกลี้ยง) มีภาพใหม่(คือแดนเกิดใหม่)สิ้นแล้ว ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นภิกษุ**

๒. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลเป็นผู้สงบเสงี่ยมด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดวางใจเฉย(อุเบกขา)ในอารมณ์ทั้งปวง มีสติ(คือการระลึกได้)อยู่ ไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งปวงในโลก ข้ามโอฆะ(คือกิเลสที่ท่วมทับใจหมู่สัตว์โลก)ได้แล้ว เป็นผู้สงบ(จากกิเลส) จิตไม่ขุ่นมัว ไม่มีกิเลสพวขึ้นอีกแล้ว ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นผู้สงบเสงี่ยม**

๓. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลผู้ฝึกตนแล้วเป็นอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดอบรมอินทรีย์(คืออำนาจควบคุมตา-หู-จมูก-ลิ้น-กาย-ใจ ที่มีต่อรูป-เสียง-กลิ่น-รส-สัมผัส-อารมณ์)ได้แล้ว แห่งตลอด(คือรู้แจ้งกิเลส)ทั้งโลกนี้(คือกิเลสในปัจจุบัน) และโลกอื่น(คือกิเลสในอดีตหรืออนาคต) ทั้งภายใน(จิตใจ)และภายนอก(ร่างกาย) อบรมตนดีแล้ว トラบจนถึงเวลานั้นชีวิต ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นผู้ฝึกตนแล้ว**

๔. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลอย่างไรเป็นผู้รู้?

ตอบ : ผู้ใดพิจารณาเห็นสงสาร(คือการเวียนตายเวียนเกิดของกิเลส)ทั้งสองอย่างคือ จุติ(กิเลสตาย) และอุบัติ(กิเลสเกิด) ตลอดทั้งกัป(คืออายุขัยในชาติหนึ่งๆ)ทั้งสิ้นแล้ว โดยปราศจากธุลี(คือกิเลสแม้เล็กแม้น้อย) หมดสิ้นกิเลสเครื่องยั่วยวน สะอาดหมดจด ถึงความสิ้นไปแห่งชาติ(คือการเกิดกิเลสอีก)ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นผู้รู้(พุทธะ)**

๕. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลบรรลุอะไรเป็นพรหมณ์(คือนักบวชผู้ประเสริฐ)?

ตอบ : ผู้ใดลอยบาป(คือกิเลสชั่ว)ทั้งหมดแล้ว ปราศจากมลทิน(คือความมัวหมอง) มีจิตตั้งมั่นดี ดำรงตนมั่นคง ข้ามพ้นการเวียนตายเวียนเกิดของกิเลสได้แล้ว เป็นผู้สำเร็จกิจ(คือทำลายกิเลสได้สิ้นเกลี้ยง) เป็นผู้ที่ตัดหนา(คือความทะยานอยากในกาม) และทิวฐิ(คือความเห็นผิด)ไม่อาจมาอาศัยได้แล้ว เป็นผู้คงที่(คือไม่

เปลี่ยนแปลงเป็นอื่น) ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นพราหมณ์**

๖. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลเป็นสมณะด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดสงบจากกิเลสแล้ว ละบุญ(คือการชำระกิเลส)และบาป(คือกิเลสชั่ว)ได้แล้ว ปราศจากกิเลสฐิติ(แม้เล็กแม้น้อย) รู้ทั้งโลกนี้(คือกิเลสในปัจจุบัน)และโลกหน้า(คือกิเลสในอดีตหรืออนาคต) ล่วงพ้นชาติ(คือการเกิดของกิเลส)และมรณะ(คือการตายของกิเลส)ได้ เป็นผู้มั่นคงอยู่เช่นนั้น ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นสมณะ**

๗. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลอย่างไรเป็นผู้ล้างบาป?

ตอบ : ผู้ใดล้างบาป(คือกิเลสชั่ว)ทั้งปวงได้หมดสิ้น ทั้งอายตนะภายใน(คือตัวรับรู้ของร่างกายเรา มีตา-หู-จมูก-ลิ้น-กาย-ใจ) และอายตนะภายนอก(คือสิ่งที่ถูกรู้จากการเชื่อมต่อกันกับตัวรับรู้ มีรูป-เสียง-กลิ่น-รส-สัมผัส-อารมณ์) ย่อมไม่มาสู่กับ(คืออายุขัยในชาติหนึ่งๆ) ของเทวดาผู้มีตักหาและทิฏฐิ ของมนุษย์ผู้มีตักหาและทิฏฐิ ผู้นั้นแหละบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นผู้ล้างบาป**

๘. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลอย่างไรเป็นนาคะ?

ตอบ : ผู้ใดไม่กระทำบาป(คือกิเลสชั่ว)อะไรในโลก สลัดออกไปได้หมดสิ้นในสิ่งที่เป็นเครื่องประกอบ(กิเลส)และเครื่องผูก(กิเลส) ไม่ติดพันอยู่ในกิเลสเครื่องผูกพันทั้งปวง หลุดพ้นได้เด็ดขาดแล้ว เป็นผู้มั่นคงอยู่เช่นนั้น ผู้นั้นบัณฑิตจึงกล่าวว่า **เป็นนาคะ(คือผู้ประเสริฐ)**

๙. ท่านผู้รู้(พุทธะ)ทั้งหลายกล่าวว่า ใครเป็นผู้ชนะตน?

ตอบ : ผู้ใดพิจารณาเห็นแจ้งกิเลสตนทั้งสิ้น ทั้งที่เป็นของทิพย์(คือความวิเศษเหนือธรรมดา) ทั้งที่เป็นของมนุษย์(คือความประเสริฐ) ทั้งที่เป็นของพรหม(คือความบริสุทธิ์)ได้ เป็นผู้หลุดพ้นแล้วจากเครื่องผูก(คือกิเลส)ทั้งหมด อันเป็นรากเหง้าแห่งกิเลสตน เป็นผู้มั่นคงอยู่เช่นนั้น ผู้นั้นท่านผู้รู้ทั้งหลายกล่าวว่า **เป็นผู้ชนะตน**

๑๐. ท่านผู้รู้(พุทธะ)ทั้งหลายกล่าวว่า บุคคลเป็นผู้ฉลาด(ในกรรมของตน)ด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดพิจารณาเห็นแจ้งกรรม(คือการกระทำ)ของตนทั้งสิ้น ทั้งที่เป็นของทิพย์(คือความวิเศษเหนือธรรมดา) ทั้งที่เป็นของมนุษย์(คือความประเสริฐ) ทั้งที่เป็นของพรหม(คือความบริสุทธิ์)ได้ เป็นผู้หลุดพ้นแล้วจากเครื่องผูกพัน(คือกิเลส)ทั้งหมด อันเป็นรากเหง้าแห่งกรรมของตน เป็นผู้มั่นคงอยู่เช่นนั้น ผู้นั้นท่านผู้รู้ทั้งหลายกล่าวว่า **เป็นผู้ฉลาด(ในกรรมของตน)**

๑๑. ท่านผู้รู้(พุทธะ)ทั้งหลายกล่าวว่า บุคคลอย่างไรเป็นบัณฑิต?

ตอบ : ผู้ใดพิจารณาเห็นแจ้งทั้งอายตนะภายใน(คือตัวรับรู้ของร่างกายเรา มีตา-หู-จมูก-ลิ้น-กาย-ใจ) ทั้งอายตนะภายนอก(คือสิ่งที่ถูกรู้จากการเชื่อมต่อกันกับตัวรับรู้ มีรูป-เสียง-กลิ่น-รส-สัมผัส-อารมณ์)แล้ว เป็นผู้มีปัญญาบริสุทธิ์ ก้าวพ้นธรรมดำ(คือบาป)และธรรมขาว(คือบุญ)ได้แล้ว เป็นผู้มั่นคงอยู่เช่นนั้น ผู้นั้นท่านผู้รู้ทั้งหลายกล่าวว่า **เป็นบัณฑิต**

๑๒. ท่านผู้รู้(พุทธะ)ทั้งหลายกล่าวว่า บุคคลเป็นมุนีด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดมีปัญญารู้แจ้งธรรมชาติของอัสตบรูษ(คือคนที่มีความเห็นผิด)และสัสตบรูษ(คือคนที่มีความเห็นถูกต้อง)ทั้งปวงในโลก รู้แจ้งอายตนะภายในและอายตนะภายนอก หลุดพ้นแล้วจากกิเลสเครื่องติดพันดวงตาข่าย(คือตัณหาและทิฏฐิ) เป็นผู้ที่ไม่เวทาค(คือคนใจสูง)และมุนุชย์(คือคนใจประเสริฐ) ควรบูชา ผู้ที่ท่านผู้รู้ทั้งหลายกล่าวว่า **เป็นมุนี(นักปราชญ์ผู้มีปัญญารู้แจ้ง)**

๑๓. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลบรรลุอะไรจึงเป็นผู้ถึงเวท?

ตอบ : ผู้ใดพิจารณารู้แจ้งเวท(คือความรู้)ทั้งสิ้น ของสมณะและพราหมณ์ทั้งหลายแล้ว ปราศจากความกำหนัด(ราคะ)ในเวทนา(อารมณ์ความรู้สึก)ทั้งปวง เป็นผู้หลุดพ้นจากเวททั้งหมดแล้ว ผู้ที่บัณฑิตกล่าวว่า **เป็นผู้ถึงเวท(ความรู้)**

๑๔. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลเป็นผู้รู้ตามด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดใคร่ครวญรู้เท่าทันกิเลส อันเป็นเครื่องทำให้เนิ่นช้า รู้นามรูปอันเป็นรากเหง้าแห่งโรค(คือกิเลส) รู้ทั้งภายในและภายนอก เป็นผู้หลุดพ้นจากเครื่องผูกพันอันเป็นรากเหง้าแห่งโรคทั้งปวงแล้ว เป็นผู้มั่นคงอยู่เช่นนั้น ผู้ที่บัณฑิตกล่าวว่า **เป็นผู้รู้ตาม**

๑๕. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลเป็นผู้มีความเพียรด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดงดเว้นจากบาปทั้งหมดในโลก พากเพียรจนหลุดพ้นทุกข์ในนรก(คือกิเลสเร่าร้อน)ได้ โดยอาศัยความเพียรเป็นใหญ่ ด้วยความหนักแน่นมั่นคงเห็นปานนั้น ผู้ที่บัณฑิตกล่าวว่า **เป็นผู้มีความเพียร**

๑๖. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลเป็นอาชาไนยด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดตัดชื่อเสียงลาภยศ อันเป็นรากเหง้าแห่งเครื่องผูกพันทั้งหลาย ทั้งภายในและภายนอกได้แล้ว หลุดพ้นจากชื่อเสียงลาภยศที่ผูกพันทั้งปวง เป็นผู้มั่นคงอยู่เช่นนั้น ผู้ที่บัณฑิตกล่าวว่า **เป็นบุคคลอาชาไนย**

๑๗. บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลบรรลุอะไรจึงเป็นพหุสุต?

ตอบ : ผู้ใดได้รับฟังแล้ว มีปัญญารู้ยิ่ง

ในธรรม เข้าใจชัดแจ้งทั้งที่มีโทษและไม่มีโทษ อันมีปรากฏอยู่ในโลก ลึ้นความสงสัย หลุดพ้นได้แล้ว ไม่มีทุกข์ในธรรมทั้งปวง ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นพหูสูต(คือผู้ฟังมาก รู้มาก ปฏิบัติธรรมแห่งตลอด ได้มาก)**

๑๘.บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลเป็นอริยะด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดตัดความอาลัย(คือตัณหา) และตัดอาสวะ(คือกิเลสที่หมักหมมในสันดาน)ได้แล้ว ย่อมไม่ถือกำเนิดในครมร์อีก ละเบือกตมคือกามคุณ ๕ (รูป-เสียง-กลิ่น-รส-สัมผัสที่น่าใคร่น่าพอใจ)ได้แล้ว ไม่กลับมาสู่กัป(คือเกิดชาติใดๆ)อีก ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นอริยะ(คือคนใจสูง ประเสริฐไกลจากกิเลส)**

๑๙.บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลเป็นผู้มีจรรยาด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดในศาสนานี้ บรรลุธรรมที่ควรบรรลุเพราะจรรยา(การประพฤติปฏิบัติธรรม) ฉลาดรู้ธรรมได้ทุกเวลา ไม่ติดยึดผูกพันในธรรมทั้งปวง มีจิตหลุดพ้นแล้ว ไม่มีปฏิกิเลส(ความขัดเคืองใจ) ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นผู้มีจรรยา**

๒๐.บัณฑิตกล่าวว่า บุคคลชื่อว่า เป็นปริพาชกด้วยอาการอย่างไร?

ตอบ : ผู้ใดขับไล่กรรม(การกระทำ)ที่มีทุกข์เป็นวิบาก(ผล) ซึ่งมีอยู่ทั้งที่เป็นอดีต อนาคต และปัจจุบันได้แล้ว ปกติเป็นผู้มีปัญญาท่องเที่ยวไป สามารถกระทำให้ถึงที่สุดจบในมายา(เล่ห์เหลี่ยม) ในมานะ(ความถือดี)ในความโลภ ในความโกรธ และในนามรูปได้แล้ว ผู้นั้นบัณฑิตกล่าวว่า **เป็นปริพาชกผู้บรรลุธรรมที่ควรบรรลุ**

ได้ฟังคำตอบของ ๒๐ คำถามแล้ว ปริพาชกสภียะรู้สึกชื่นชมยินดียิ่งนัก จิตเบิกบานดีใจ ถึงกับลุกจากที่นั่ง แล้วครองผ้าจีวรเฉวียงบ่าข้างหนึ่ง ยกมือขึ้นอัญชลี(ไหว้)พระผู้มีพระภาคเจ้า ทูลสรรเสริญว่า

“ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ทรงมีพระปัญญาเสมอด้วยแผ่นดิน พระองค์ทรงกำจัดแล้วใน **ทิวฏฐิ ๓** (คือ ๑. มิจฉาทิวฏฐิ=ความเห็นผิด ๒. ลักกายทิวฏฐิ = ความเห็นว่ากิเลสตัวการใหญ่เป็นตัวเรา ๓. อัตตานุทิวฏฐิ = ความเห็นที่ยึดเป็นตัวเป็นตน) และกำจัดแล้วใน**มิจฉาทิวฏฐิ ๖๒** (คือความเห็นผิด ๖๒ อย่าง) ที่เจ้าลัทธิตั้งหลายอาศัยคัมภีร์กล่าวอ้าง ยึดถือสั่งสอนกันผิดแนวทาง

แต่พระองค์ทรงก้าวพ้นความมืดคือ โสอะ(กิเลสที่ท่วมทับใจหมู่มสัตว์โลก)ได้แล้ว ถึงที่สุดแห่งทุกข์แล้ว ถึงฝั่งแห่งนิพพานแล้ว **ทรงเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า**

ทรงช่วยข้าพระองค์ให้ข้ามที่ลุดแห่งทุกข์ได้ เพราะทรงรู้ข้อที่ข้าพระองค์สงสัย ทรงช่วยให้ข้ามพ้นความสงสัยได้ ทรงพยากรณ์ความสงสัยของข้าพระองค์ที่เคยมีในกาลก่อนกระจ่างแจ้งแล้ว

ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นมหาบุรุษอันสูงสุด ขอนอบน้อมแต่พระองค์ ซึ่งหาผู้ใดเปรียบเสมอพระองค์ ไม่มีแล้วในโลกนี้ ทรงทำลายสิ้นแล้วซึ่งความขลาดกลัว ไม่ทรงติดอยู่ในบุญและบาปทั้งสอง

จุดดอกบัวขาวที่สวยงามไม่ติดอยู่ในน้ำ

ดังนั้น ข้าแต่พระองค์ผู้มีความเพียรยิ่ง **ขอเชิญพระองค์โปรดเหยียดพระบาทออกมาเถิด**

แล้วปริพาชกสภียะก็ก้มลงกราบ **แทบพระบาทของพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยเศียรเกล้า**(คือกราบเอาศีรษะแตะเท้าพระพุทธเจ้า) จากนั้นกราบทูลว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ภาสิต(ถ้อยคำสอนใจ)ของพระองค์แจ่มแจ้งนัก ทรงประกาศธรรมโดยอนกปริยาย(คือการสอนแบบต่างๆ) เสมือนหางของที่คว่ำ เปิดของที่ปิด บอกรทางแก่คนหลงทาง จุดไฟในที่มืด ด้วยหวังว่า คนมีตาดีจะเห็นรูปได้

บัดนี้ ข้าพระองค์ขอถึง(คือยึดถือ)พระผู้มีพระภาคเจ้า พร้อมทั้งพระธรรมและภิกษุสงฆ์ เป็นสรณะ(คือที่พึ่งที่ระลึกถึง) **ขอข้าพระองค์อุปสมบท(บวช)ในสำนักของพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยเถิด**

“ดูก่อนสภียะ ผู้ใดเคยเป็น**อัญญเดียรถีย์**(คือนักบวชนอกพุทธศาสนา)มาก่อน หวังบวชเป็นภิกษุในธรรมวินัยนี้ ผู้นั้นต้องอยู่ปริวาส(คืออยู่ปรับตัวเองเสียก่อน) ๔ เดือน เมื่อพ้น ๔ เดือนไปแล้ว หากยังพอใจที่จะบวช จึงจะให้ผู้นั้นได้บวชเป็นภิกษุ ก็แต่ว่าในเรื่องนี้ เราก็คือรู้ความแตกต่างของแต่ละบุคคลด้วย”

ได้ฟังอย่างนั้น ปริพาชกไม่รอช้าเลย รีบทูลทันทีด้วยความเต็มใจ

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ถ้าเป็นเช่นนั้น ข้าพระองค์ยินดีจะอยู่ปริวาส ๔ ปี เมื่อพ้น ๔ ปีแล้ว ค่อยบวชให้ข้าพระองค์เป็นภิกษุเถิด”

แต่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเห็นอุปนิสัย ที่จะบรรลุธรรมได้ไวของปริพาชกสภียะ จึงทรงอนุญาตให้บวชเป็นภิกษุได้เลย โดยไม่ต้องอยู่ปริวาสก่อน

ครั้น**ภิกษุสภียะ**บวชแล้วไม่นาน ก็ปลีกตัวออกจากหมู่อยู่ผู้เดียว ไม่ประมาท มีความเพียร มีใจเด็ดเดี่ยว ไม่ช้าเลยก็กระทำให้แจ้งซึ่งที่สุดแห่งพรหมจรรย์(คือนิพพานดับกิเลสสิ้นเกลี้ยง) ด้วยปัญญาอันยิ่งเองเข้าถึงอยู่ รู้ชัดว่าชาติ(การเกิดกิเลส)สิ้นแล้ว อยู่จบพรหมจรรย์แล้ว ทำกิจที่ควรทำสำเร็จแล้ว กิจอื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้มิได้มี

พระสภียะเถระได้เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งแล้ว **ทั้งยังได้เป็นพระสาวกผู้ใหญ่(อสีติมหาสาวก)องค์หนึ่งใน ๘๐ องค์ด้วย** ท่านได้กล่าวธรรมเตือนสติเพื่อนภิกษุไว้ว่า

“การงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ย่อหย่อน

วัตร(ข้อปฏิบัติ)ที่เศร้าหมอง(คือผิดศีล)

พรหมจรรย์(คือการประพฤติธรรม)ที่ระลึกด้วยความสงสัย

การกระทำทั้ง ๓ อย่างนี้ ได้มรรคผลน้อย”

 นวมพุทธ.

ศุภร์ ๑๖ ธ.ค.๒๕๕๙

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๓๖๔

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๒๕

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๒ หน้า ๑๑)

รายงานจาก พุทธสถาน

พุทธสถานสันติอโศก ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

พ.๑๐ สขจ.(สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ) ชาย
สินค้ามือสอง ลดครึ่งราคา เนื่องในโอกาสวันแม่
แห่งชาติ มีลูกค้ามาอุดหนุนมากมาย

พฤ.๑๑ นักศึกษาศมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม
กลุ่มรามบุชาธรรม และศิษย์เก่าสัสมมาสิกขาจัด
โรงบุญมังสวิรัติแจกอาหารมังสวิรัติ เนื่องในวันแม่
แห่งชาติ ที่ศูนย์อาหารชั้น ๑ อาคารนพมาศ มหา
วิทยาลัยรามคำแหง

ศ.๑๒ วันแม่แห่งชาติ ชาวสันติอโศก ชมรม
มังสวิรัติแห่งประเทศไทย ร้านค้าบริเวณสันติอโศก
และญาติธรรม ร่วมกันแจกอาหารมังสวิรัติ เพื่อ
ถวายเป็นพระราชกุศลแด่แม่ของแผ่นดิน

ส.๑๓-จ.๑๕ โรงเรียนสัสมมาสิกขาสันติอโศก และ

โรงเรียนสันติบาล จัดงานวันมหาบูชาพุทการี ในชื่องาน
อ้อมกอดแห่งความรัก ลมหายใจแห่งความคิดถึง
จัดที่สันติอโศก และที่สวนบุญผักพีช

จ.๑๕ ช่วงนี้มีกิจกรรมด้านาที่สวนบุญผักพีช
วันนี้เป็นวันหยุดของหน่วยงานต่างๆที่สันติอโศก
จึงมีการลงแขกไปช่วยกันด้านากัน ที่สวนบุญผักพีช
ทางบุญนิยมที่วิกีย้ายห้องส่งไปถ่ายทำรายการ
วิปัสสนาข่าวกันสดๆที่ห้องนา

พฤ.๑๗ คุณสำราญ รอดเพชร มาสัมภาษณ์
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ที่สันติอโศก ในหัวข้อเรื่อง
ศาสนาทุกวันนี้ เพื่อไปออกอากาศในรายการบิ-
คิกเจอร์สุดสัปดาห์สำราญ รอดเพชร สถานี
โทรทัศน์ฟ้าวันใหม่

ศ.๑๙ อุบาสิกาอริยาภรณ์(พร) วัฒนานนท์ เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ อายุ ๕๗ ปี เป็นคนวัดสันตติโคก เป็นคนเก่าแก่ที่ปฏิบัติธรรมมานานหลายสิบปี มีหน้าที่ทำอาหารถวายพ่อครู และสมณะที่ป่วย ตั้งศพที่สันตติโคก ฌาปนกิจศพในวันอาทิตย์ที่ ๒๑ ส.ค. ที่วัดบางเตย

พุทธสถานปฐมโคก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

ข้าวคือทรัพย์ ข้าวคือยาและอาหาร อาหารเป็นหนึ่งในโลก ข้าวจึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งของชีวิต

ศ.๕-จ.๘ นักเรียนและชาวชุมชนลงแขกทำนาที่นาแรงรักแรงฝัน

อัง.๙ สมณะนาโทเชิญชวนพี่น้องลูกหลานสมาชิกกลุ่มเพื่อนบุญร่วมทำบุญครบรอบ ๗ ปี ที่คุณแม่รวงข้าวจากไป และประชุมกลุ่มเพื่อนบุญ

มีการจัดโรงบุญที่ศาลาค้า ๒ ที่ปฐมบุญนิยม ก็จัดเป็นวันที่สาม ที่โรงบุญพลังแผ่นดินจัดเดือนละ ๒ ครั้ง พนักงานโรงบุญลงขันลงมือทำด้วยตนเอง ศาลาค้า ๑ จัดทุกวันอาทิตย์ปลายเดือน ฐานงานอื่นๆจัดตามความสะดวก

พ.๑๐-ศ.๑๒ จัดค่ายพัฒนาโรงเรียนเพื่อแม่ ประสานสัมพันธ์ในหมู่นักเรียน ผู้ปกครอง ร่วมงานร่วมบุญ ร่วมฟังธรรม ในกิจกรรมวันแม่

ส.๒๐ คุณนิดดา หงษ์วิวัฒน์ นำพี่น้องลูกหลานสมาชิก จำนวน ๕๐ คนมาร่วมทำบุญครบรอบ ๑๐๐ วันการจากไปของคุณแม่วารี

อา.๒๑ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชนไปร่วมงานฌาปนกิจแม่ชีพร วัฒนานนท์ คนวัดสันตติโคก ณ วัดบางเตย

จ.๒๒ พ่อครูเดินทางถึงปฐมโคก พาหมู่สมณะ ลิกขมาตุออกโปรดสัตว์ ญาติธรรมจำนวนมากมาร่วมใส่บาตร ตอนบ่ายประชุมชุมชน ตอนค่ำพ่อครูแสดงธรรมรายการพุทธศาสนตามภูมิ มีดร.กฤษดา ให้วัฒนานุกูล ดำเนินรายการ ถ่ายทอดสดทางสถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวี

อ้ง.๒๓ สมณะดาวดิน สิกขมาตุ ชาวมุขชน ร่วมงานฌาปนกิจคุณแม่ริ้ว(คุณแม่ของพ.ต.ท.รุ่งโรจน์ เรืองฤทธิ์) ที่ จ.ชลบุรี

-ร่วมงานฌาปนกิจคุณเทียนพุทท พุทธิพงษ์-
อโศก ณ บ้านราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

-ร่วมงานศพอาแม่ ตูลาบตี อ.ปากช่อง มูลนิธิ
สว่างวิฆาตธรรมสถาน สมณะชาตวิโรแสดงธรรม

ส.๒๗-อา.๒๘ โครงการชีวิตดีที่ละก้าว ครั้งที่
๒๑ มีจำนวนผู้ร่วมกิจกรรมมากกว่าปกติ เนื่องจาก
เป็นช่วงที่ผู้ปกครองมาส่งเด็กนักเรียนเข้าเรียน

♥ สมณะกรรมกร กุสโล

พุทธสถานศีรยะอโศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

เดือนนี้เป็นเดือนมหามงคลที่ชาวไทยทุกคนต่าง
แสดงความจงรักภักดีต่อ”แม่หลวงของแผ่นดิน”
และในทุกปี ชาวอโศกก็เตรียมความพร้อมเพื่อ
จัดงานวันแม่แห่งชาติ ตามบริบทของแต่ละแห่ง

* เหตุการณ์ทั่วไป

อ้ง.๒ ประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

พ.๓, พฤ.๑๘ สมณะลงปาฏิโมกข์

อา.๗ ชุมชนศีรยะอโศกเป็นหน่วยหนึ่งในการ
จัดหน่วยเลือกตั้งลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ

อ้ง.๙ เทศบาลตำบลจอมพระ นำเกษตรกร
๑๕๕ คน จากตำบลบุแกรง อ.จอมพระ จ.สุรินทร์
มาศึกษาดูงานที่ชุมชน และในวันนั้นผู้ปกครอง
ทยอยเดินทางเข้าพื้นที่เพื่อร่วมกิจกรรมวันแม่

พ.๑๐ เข้ามีกิจกรรมทำวัตรเช้าของผู้ปกครอง ชาว
ชุมชุน และนักเรียน ตอนบ่ายประชุมผู้ปกครอง
และตอนค่ำมีการแสดงละครของผู้ปกครอง

พฤ.๑๑ พ่อครูมาเทศน์โปรดชาวชุมชุน ตอน
เข้ามีกิจกรรมใส่บาตรผู้ปกครองและญาติธรรมเข้า
ร่วมกิจกรรมอย่างพร้อมเพรียง มีการแสดงโปงลาง
หลังจากที่พ่อครูเทศน์จบตอนเย็นมีพิธีกราบแม่
และการแสดงละครของนักเรียน

ศ.๑๒ มีกิจกรรมขายสินค้าทำทุนที่ร้านหนึ่ง
น้ำใจ โรงบู้ย และร้านล้านน้ำใจ เช่นทุกปีชุมชนมี
โรงบุญอาหารมังสวิรัตไว้บริการพ่อแม่พี่น้อง ที่มา
จับจ่ายซื้อของ อาหารมากมายหลายอย่าง

อ้ง.๑๖ ช่วงเข้ามีคณะครูและนักเรียนโรงเรียน
บ้านปะทาย อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ ๒๑ คน

มาศึกษาชุมชน ตอนเย็นมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน
ศ.๑๙-อา.๒๑ สมณะพวจริงและญาติโยมบางส่วนเดินทางไปเยี่ยมญาติธรรมที่กลุ่มร้อยเอ็ดอโศก
จ.๒๒ เจ้าหน้าที่จากอาชีวศึกษาศรีสะเกษ ๔ คน มาตรวจติดตามเรื่องการใช้เงินอุดหนุนโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙

อ้ง.๒๓ ประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

พ.๒๔ เจ้าหน้าที่อบต.หนองอียอ อ.สนม จ.สุรินทร์ นำเกษตรกร ๑๐๐ คน มาศึกษาดูงานเรียนรู้ฐานงานแปรรูปแฮมพูและฐานจุลินทรีย์ในการเพิ่มผลผลิตพืช(ข้าวเจ๋ง)

พถ.๒๕ สมณะดวงดี วิฑูรย์ โสโปโก และชาวชุมชนไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณเทียนพุทธ ที่บ้านราชธานีอโศก

พถ.๒๕-ส.๒๗ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะพองไท รตนบุญญ และญาติโยมบางส่วนไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณแม่ของคุณพัชรวิฑูรย์ธรรมที่ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

ศ.๒๖-อา.๒๘ มีกิจกรรมอบรมจุลินทรีย์เพื่อเพิ่มผลผลิตพืช(ข้าวเจ๋ง) ให้กับเกษตรกรทั่วประเทศ

๑๐๐ คน ณ ชุมชนศรีระอโศก

อ้ง.๓๐ ทีมเจ้าหน้าที่ของโรงงานปัจจัยชีวิตพร้อมด้วยนักศึกษาแพทย์แผนไทย และนักศึกษาธุรกิจสถานพยาบาลไปออกร้านในงานมหกรรมสมุนไพรแห่งชาติที่อิมแพค เมืองทองธานี จ.นนทบุรี

ผู้ใหญ่บ้านแก่นแก่น นิลนนท์ นำคณะครูไปเป็นตัวแทนของชุมชน ไปบริจาคโลหิตให้กับสภากาชาดไทย ตอนเย็นมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

* สูดท้ายก่อนจากฟากลิ :

อย่าไปเสียเวลากับอดีตที่ผ่านมา
 และอย่าโหยหาอนาคต...แต่จงอยู่กับปัจจุบัน

♥ จิตรลดา นิลนนท์

พุทธสถานศาลือโคก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

บรรยากาศของเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของวันแม่แห่งชาติ ซึ่งปีนี้มีหลายฝ่ายมาร่วมกันจัด ที่พุทธสถานและชุมชนบุญนิยมศาลือโคก คือ นอกจากชาวชุมชนและญาติธรรมแล้ว ยังมีชาวไพศาลี กลุ่มรักไพศาลี ซึ่งร่วมคัดค้านการตั้งโรงไฟฟ้าชีวมวลพลังงานขยะกันอยู่นั้น มาร่วมจัดด้วย กิจกรรมวันแม่เริ่มตั้งแต่เช้า ๙.๐๐ น. ร่วมกันฟังธรรมก่อนฉัน โดยสมณะลือคม ธรรมกิตติโก แล้วเข้าสู่กิจกรรมวันแม่ มีการสัมภาษณ์เปิดใจแม่ลูกหลายคู่ ก่อนนำเข้าสู่พิธีกราบแม่ บรรยากาศซาบซึ่งประทับใจและอบอุ่น หลังจากนั้นรับประทานอาหารมังสวิรัติ ร่วมกัน แล้วจึงเข้าสู่การประกวดร้องเพลงวันแม่ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย คุณอารีย์ เพชรนำชม นำวงดนตรีมาร่วม คุณครูประยูรแห่งร.ร.วัดคลองตักน้ำ นำเด็กๆชั้นประถมมาร่วมงาน

* ทอดารณโบายเดือนนี้

ศ.๑๒ วันแม่แห่งชาติ ชาวชุมชนบุญนิยมศาลือโคกและชาวไพศาลีร่วมกันจัดกิจกรรมวันแม่แห่งชาติ

ส.๒๐ โยมส่นัน มูลเทียน ทำบุญระลึกถึงโยมพวง แม่บ้านผู้วายชนม์ มีญาติพี่น้องและลูกหลานมาร่วมบุญกันเต็มศาลาโรงครัว

พ.๒๔ สมณะลือคอม ธัมมกิตติโก และชาวชุมชนไปพุทธสถานสันติฯ เพื่อร่วมประชุมคัดสรรสินค้า

พ.๒๕ สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏโฐ มาแสดงธรรมที่โรงพยาบาลไพศาลี เรื่อง “ธรรมะในชีวิตประจำวันและการทำงานให้มีความสุข”

ศ.๒๖ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยม(เศรษฐกิจพอเพียง)ศาลีโคก และสมาชิกจิตอาสาแพทย์วิถีธรรมหารือกันเตรียมงานค่ายสุขภาพแพทย์วิถีธรรม

ศ.๒๖-๑.๒๘ แพทย์วิถีธรรม เปิดค่ายสุขภาพแพทย์วิถีธรรม

๑.๓๐ สมณะและชาวชุมชนไปเยี่ยมยายยัง ญาติธรรมเก่าแก่ที่โรงพยาบาลบึงสามพัน จ.เพชรบูรณ์

* ข้อคิดสุดท้าย

เรียนรู้ดีชั่วให้ชัดเจน แล้วจะมั่นใจในการดำรงชีวิตว่าเดินมาถูกทางแล้ว

♥ สมณะเห็นแก่่น พงษ์โก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

* เหตุการณ์เดือนนี้

พ.๓ หมู่สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาฏิโมกข์

พ.๔ คณะครู ๓๐ คน และนักเรียนระดับมัธยม ๔๓๐ คน จากโรงเรียนพิมพ์รัฐประชาสรรค์ อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ มาทัศนศึกษาด้านกิจกรรมและสนทนาธรรมกับสมณะ

ศ.๕ อาจารย์ชาติชาย สุภัควณิช ประธานบริษัทไทยนาโนแฮตส์จำกัด และอาจารย์สาคร คันธโชติ เจ้าของผลิตภัณฑ์จากไม้ Green Easy Design มาบรรยายและสาธิตการปฏิบัติภาคสนาม “ปฏิวัติการก่อสร้างด้วยอิฐบล็อกนาโน”

ส.๖ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๑๐๙ คน

-คุณเดิมนำ ชาวจีน จากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ๑๑ คน มาศึกษาเรื่องกิจกรรมไร้สารพิษกับอาจารย์กมล พรหมมาก

๑๖.๗ ประชุมนักเรียนสส.ม.

พ.๑๐ อาจารย์กมล ครู และนักเรียนสส.ม.ไปช่วยกันฝังเสาหลักเขตพื้นที่ดินที่ อ.โนนไทย

ศ.๑๒ สมณะดินทอง อาจารย์บุญญา ไปร่วมงานวันแม่ จัดโดยกลุ่มนศ.ปช.ที่จังหวัดระยอง งานนี้การจัดโรงบุญมังสวิวัติแจกอาหารฟรี

-สมณะสร้างไท, สมณะฝนธรรม ไปกินนิมนต์แสดงธรรมก่อนฉันที่ร้านมังสวิวัติ หน้า ม.ราชภัฏฯ เนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติ มีการจัดโรงบุญมังสวิวัติแจกอาหารฟรี

-ค่ายอุโบสถศีล(ศีล๘) ครั้งที่๙ (๑๒-๑๔ ส.ค.) จำนวน ๒๓ คน

ส.๑๓ จัดงานวันแม่ เด็กสส.ม.ทำพิธีกราบแม่ ณ ศาลาฟังธรรม มีประชุมผู้ปกครองนักเรียนสส.ม. โครงการเข้าวัดฟังธรรมเส่าร์นี้มีผู้มาร่วม ๒๐๙ คน ๑๓.๐๐ น. ประชุมผู้ปกครองนักเรียน สส.ม.

๑๖.๑๔ สมณะสร้างไท, สมณะดินทอง, สมณะสยาม ไปกินนิมนต์แสดงธรรมก่อนฉันในโอกาสวันแม่ที่บ้านแม่พร้อย(เป็นแม่ของคุณพิชัย ร่วมรักษ์)มีการตั้งโรงบุญมังสวิวัติด้วย ที่บ.หนองขาด อ.สูงเนิน

พ.๑๘ หมู่สมณะ ๔ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระปาฏิโมกข์ และเป็นวันแรกที่หมู่สมณะมาใช้โบสถ์หลังใหม่

ศ.๑๙ อบรมกสิกรรมและเรื่องระบบน้ำ ครั้งที่ ๕ หลักสูตร ๓ วัน จำนวน ๒๓ คน ถ่ายทอดความรู้โดย อาจารย์กมล พรหมมาก

ส.๒๐ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๑๑๑ คน และหลังรับประทานอาหารแล้วร่วมพลังกันปรับปรุงพื้นที่ภายในพุทธสถานบางจุดให้นำอยู่และปลอดภัย

มีการประชุมชาววัด-ชาวชุมชน และเลือกคณะกรรมการชุมชนชุดใหม่ได้ตัวแทน ๑๑ คน

๑.๒๓ สมณะประชุมอภิธานิยธรรม ๔ รูป

๑๖.๓๐ น. สมณะ ๔ รูปและญาติธรรม ๑ รกฐ์ไปร่วมงานศพอาแม่(แม่ชิงชีวิต แซ่ลี) อายุ ๘๖ ปี ที่มูลนิธิสว่างวิชชาธรรมสถาน อ.ปากช่อง

ส.๒๗ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มาร่วม ๑๐๓ คน

อา.๒๘ สมณะสยามไปเทศน์ที่รพ.สต.หนองปรู ต.หนองจะบก อ.เมือง จ.นครราชสีมา ในงานค่ายแพทย์วิถีธรรม จำนวน ๖๐ คน

จ.๒๙ สมณะสร้างไท สมณะ ๓ รูป แสดงธรรมก่อนฉันที่ร้านมังสวิรัติน้ำ ม.ราชภัฏฯ เป็นการทำบุญรำลึกถึงพ่อหลวง ศรีสุชาวัฒน์ ที่ล่วงลับไป วันนี้ทางร้านเปิดโรงบุญเลี้ยงอาหารฟรี

-สมณะฝนธรรมและสมณะดินทอง เดินทางไปจัดค่ายอุบาสกศีล ที่เล็ไลย์อโศก, ดินหนองแดนเหนือ, แก่นอโศก

การไม่เห็นสิ่งที่รักเป็นทุกข์ และการเห็นสิ่งที่ไม่รักก็เป็นทุกข์ เหตุนั้น จึงไม่ควรทำอะไรให้เป็นที่รัก เพราะการพรากจากสิ่งที่รักเป็นการทรมาน

[พุทธ ขุ.จ.รียา. ๓๓/๕๙๕]

♥ สมณะสร้างไท ปณิธา

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

เดือนนี้ฝนตกดีพอสมควร ไม่ค่อยได้เจอแดดนานนัก ทำให้การลงงานกลางแจ้งภาคบ่าย ต้องหยุดชะงักไปหลายวัน ผลพวงจากฝนตก ทำให้หญ้าขึ้นรกเต็มไปหมดต้องช่วยกันตัด ทั้งผู้ใหญ่บนดอย และเด็กสัมมาสิกขาจากห้องเรียนที่ ๓ หมุนเวียนกันขึ้นมา

อัง.๒ สมณะ ๙ รูป นำโดยอาจารย์ ๑(สมณะบินบน ถิรจิตโต) อาจารย์ ๒(สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) ร่วมงานวันแก่ ๒๔ ปี ของ ชมร.เชียงใหม่ ๘.๓๐ น. สมณะบิณฑบาต ๙.๑๕ น. พ่อครูโพนอินมาจาก

บ้านราชฯ

พ.๓,พ.๑๘ อาจารย์ ๒ นำสมณะฟังพระปาติโมกข์ อปริหานิยธรรม ที่โบสถ์ดิน

สมณะบางส่วนไปกิจกรรมที่ภูฟ้าผาธรรม ครั้งที่ ๒ นำโดย อาจารย์ ๒

ส.๖,ส.๒๐ อาจารย์ ๑ แสดงธรรมกับผู้อายุยาว ช่วงบ่าย อาจารย์ ๑ และปัจฉา ประชุมสรุปงาน กับชาวชมร.ชม.

พ.๑๐,๑๗,๒๔,๓๑ ชุมชนสัมพันธ์สมณะไปกิจกรรมที่ บ้านภายในชุมชนภูฟ้าผาฟ้า

พ.๑๑ กิจกรรมที่ ฉันและแสดงธรรมที่ภูฟ้าผาธรรม นำโดยอาจารย์ ๒

ส.๑๓ สมณะ ๘ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ร่วมงานวันแม่แห่งชาติที่ลานนาฯ อาจารย์ ๒ กล่าวเปิดงาน ในงานมีการอ่านประวัติวันแม่ ตัวแทนนักเรียนอ่านเรียงความ อ่านบทร้อยกรอง นักเรียนรับมอบรางวัลจากอาจารย์ ๑ นักเรียนร่วมกันร้องเพลงมอบให้แม่ ตัวแทนแม่กล่าวเปิดใจแล้วเริ่มพิธีกราบแม่ อาจารย์ ๑ ให้โอวาปิดพิธีวันแม่ นักเรียนตีกลองสะบัดชัย

จ.๑๕ แม่ทองธรรม เจนชัย และลูกไก่ ช่วยกันปลูกกระเจี๊ยบบริเวณข้างโรงซุง และปลูกอโศกได้

พ.๑๘ ครูธรรมกระจาย บุญยัง พานักเรียน สส.ภ. ห้อง ๓ ไปดูงานวันวิทยาศาสตร์ ที่ ม.แม่ใจ

อัง.๒๓ ครู นักเรียน สส.ภ.(ห้อง๓)จัดโรงบุญแจกหอยทอดเจ ที่ศาลาลานนาฯ

พ.๒๔ ครู นักเรียน สส.ภ.(ห้อง๓)จัดโรงบุญถวายเตี๋ยว ผัดไทย น้ำสมุนไพรร ไปแจกนักเรียนบ้านท่าเกวียน มีนักเรียนประมาณ ๒๕๐ คน และไปแจกที่ตลาดแม่ใจ จ.เชียงใหม่

ส.ฮังดิน ภูมิกิตโต ประชุมชาว ชมร.ชม.

ญาติธรรม จาก อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน มาเยี่ยมเยือน ภูผาฯ

ศ.๒๖ ครูยิ่ง ครูธรรมกระจาย บุญยัง พา นักเรียนไปร่วมกิจกรรมวันมหิดล ของคณะแพทย์ศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชื่องานมหิดลกรองแก้วแวววรรณ ครั้งที่ ๙

-สมณะนวกะ นำโดยอาจารย์ ๒ ล้างแท็งค์น้ำ

๘ แท็งค์ในรอบ ๔ ปี

ส.๒๗ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม
ผู้ประสานงาน ชุมชนภูผา ที่ลานนา

สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม
ชาวชุมชนภูผาฟ้าน้ำ ที่ลานนา

ส.๒๗-๑๖.๒๘ สมณะฟ้ารู้ โนโคโต สมณะ
คำดิน ภูมิปุโรณ สัตตาทะไปร่วมงานเข้าพรรษา
ศึกษาธรรม และค่ายสุขภาพแพทย์วิถีธรรมหมอเขียว
ที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

๑๖.๒๘ สมณะฟ้ารู้ โนโคโต สมณะคำดิน ภูมิ
ปุโรณ ประชุมชาวชุมชนดอยรายปลายฟ้า

พ.๓๑ คุณทองไท เจนชัย และคณะ มาพัก
ค้างที่ภูผาฟ้าน้ำ ครบ ๗ วัน เพื่อเก็บภาพ
บรรยากาศบนดอย เพื่อทำรายการบุญนิยมทีวี

* ก้อนจบขอฝากแง่คิดไว้ว่า

สิ่งที่ย้อนไม่ได้คือเวลา

สิ่งทีหันไม่ได้คือความตาย

สิ่งทีซื่อไม่ได้คือสุขภาพและชีวิต

สิ่งทีมองไม่เห็นคือใจคน

สิ่งทีต้องอดทนคือใจตัวเอง

♥ สมณะพันพัช วัสมตโต รวบรวม
สมณะโพธิรักษ์ โพธิรักษ์ เรียงเรียง

พุทธสถานราชธานีอโศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

จ.๑,๘,๑๕,๒๒,๒๙ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีว-
ศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาธรรม และครูโรงเรียนสัมมาสิก-
ขาราชธานีอโศก

อ้ง.๒ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่
บ้าน และผู้ช่วยทั้ง๒คน ไปประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้าน

พฤ.๔,๑๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ส.๖ คณะครูสัมมาสิกขาฯ ไปอบรมเรื่องSTEM
ที่โรงแรมสุรินทร์แกรนด์ จ.อุบลฯ

๑.๙ คณะครูสัมมาสิกขา ๔ คน ไปอบรมครู

ยุคใหม่ในบทบาทได้สร้างพลังการเรียนรู้ที่โรงแรม
สุรินทร์แกรนด์ จ.อุบลฯ

พ.๑๐ ประชุมที่มกสิกรรมบ้านราช

พฤ.๑๑ พ่อครูและสมณะปัจฉาฯ เดินทางไป
ศิระชะอโศก แสดงธรรมวันแม่ ประชุมชุมชน

พฤ.๑๑-๑๖.๑๔ วันแม่แห่งชาติ “บุญชานุกาฐิ”
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาธรรม ร่วม
กับโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก

ส.๑๓-๑๖.๑๔ ครูสัมมาสิกขาฯ ๓ คน ไป
อบรมเรื่องการสอนภาษาไทยที่สอดคล้องกับการพัฒนา
สมองระดับ ป.๑-๓ ที่โรงแรมสุรินทร์แกรนด์

พฤ.๑๘ พ่อครูและสมณะปัจฉาฯ สัตตาทะไป
สันติอโศก

๑.๒๓ สมณะฟ้าไท สมชาติโก สมณะเพียงพอ
และญาติธรรม ๕ คน ไปกนิมนต์เยี่ยมเครือข่าย
กสิกรรมไร้สารพิษ ที่อำเภอสำโรง

พ.๒๔ พ่อครูและสมณะปัจฉาฯ เดินทางกลับ
มาบ้านราชฯ

พ.๒๔-พฤ.๒๕ อบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง
จุลินทรีย์อาหาร การทำแหนม ปลาจำ เหมเบ้

พฤ.๒๕ พิธีฌาปนกิจศพคุณเทียนพุทธ พุทธิ
วงศ์อโศก อดีต ผอ.เอฟเอ็มทีวี เสียชีวิตด้วยโรค
มะเร็ง ด้วยวัย ๖๔ ปี เมื่อวันที่ ๒๓ ส.ค.

ศ.๒๖ สมณะ ๔ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป นำโดย
สมณะเตชพหูชน เดินทางไปร่วมงานศพคุณแม่ชิง
ชีว แซ่ลี(อาแม่) ซึ่งเป็นคุณแม่ของคุณพัชรี ตูลาบดี
ที่ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา อายุ ๘๖ ปี

ส.๒๗ พิธีฌาปนกิจศพคุณกำไร พุ่มพฤษ
ช่างเครื่องยนต์ประจำบ้านราช เสียชีวิตด้วยโรคไต
วายเฉียบพลัน คีนวันที่ ๒๔ ส.ค. อายุ ๕๘ ปี

อา.๒๘ ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

พ.๓๑ ประชุมทีมงานเรือเพื่อวางแผนปรับปรุงเรือเอี่ยมจุ่นที่ขึ้นมาจากแม่น้ำเจ้าพระยา โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

* ผู้มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๕ นายธานินทร์ ช่อยแก้ว นำคณะครูนักเรียน ร.ร.บ้านส่องอนามัย จ.ร้อยเอ็ด ๕๗ คน

อ.๑๖ นายประเสริฐ พวงศรี นำคณะครู นักเรียน ๑๔๖ คน ร.ร.บ้านหนองฝื่อ อ.เขมราฐ จ.อุบลฯ

พ.๑๗ น.ส.ลำภู ศรีสุธรรม นำคณะครู และนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ ๒๓๗ คน

พ.๑๘ นายพงษ์สิทธิ์ พิมพิลา นำคณะครู และนักเรียน ร.ร.ศรีฐานกระจายศึกษา อ.ป่าดิว จ.ยโสธร ๒๑๒ คน

นายเชียวชาญ พิกุล นำคณะครูและนักเรียน ร.ร.บ้านเหล่าขุมสามัคคี อ.ชานุมาน จ.อำนาจเจริญ ๑๑๐ คน

ส.๒๐ นางรจนา เบ้าทอง นำเจ้าหน้าที่เทศบาลม่วงสามสิบ และผู้ร่วมโครงการใช้เวลาร่วมกันครอบครัวสุขสันต์ จำนวน ๓๐ คน

อ.๒๓ นางวิไลวรรณ ศุภชนศักดิ์นำคณะครู และนักเรียน ร.ร.บ้านดอนหมากมาย(ราษฎร์สามัคคีวิทยา) อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ ๕๑ คน

พ.๒๕ นางบุญทริกา นามารุง นำคณะครูและนักเรียน ร.ร.บ้านเด็กวารินชำราบ จ.อุบลฯ ๙๕ คน

พ.๒๖ นางมลนิกา ชัยพงษ์ นำคณะครู และนักเรียน ร.ร.บ้านเด็กวารินชำราบ จ.อุบลฯ ๗๕ คน

อา.๒๘ นายพิตรพิบูล สิริเรืองชนชัย นำเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลป่าดิว และผู้เข้าอบรมโครงการฝึกอบรมเยาวชนป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน ๕๐ คน

อ.๓๐ นายไพศาล ปีตภา นำนักเรียนโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร ๑๓๐ คน

พ.๓๑ นางนัยนา พวงจันทร์ นำคณะเยาวชนจากสภาเด็กและเยาวชนตำบลหนองค้ำ อ.พยุห์ จ.ศรีสะเกษ ๕๐ คน

* ขอฟากคำสอนของพ่อครู

เมื่อวันที่ ๒๒ ธ.ค.๒๕๑๙ ดังนี้
“คนที่ไม่รู้ว่า “ธรรมะ” เป็นของดีนั้น
“โง่” กว่าผู้ที่รู้ว่า “ธรรมะ” เป็นของดีแท้ นั้นก็

จริง

แต่ผู้ที่รู้ว่า “ธรรมะ” เป็นของดีแท้
ทว่า... ไม่พยายามไขว่คว้าเอา “ธรรมะ” นั้น
มาให้แก่ตนสิ

“โง่” ยิ่งกว่าใครไปเสียอีกโดยแท้จริง
ดังนั้นพยายามใดเพื่อ “โลกียารมณ” เท่าไร
เรายังพยายามได้

ก็ทำไมจะพยายามเพื่อ “โลกุตระ”
ให้แก่ตนแท้ๆ จริงๆ บ้างไม่ได้เล่า ?”

♥ สิกขมาตุผนาแก้ว ชำนิพนธ์
ป:ตรงเตื่อน นาวาบุญนิยม

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

เดือนนี้มีการกระจายกันไปจัดโรงบุญฯ เนื่องในวันแม่แห่งชาติหลายที่ จัดงานรำลึกถึงบรรพชนที่มาช่วยกันสร้างชุมชนทะเลธรรมให้คนรุ่นหลังได้อยู่อาศัย ทั้งที่จากไปแล้วและบรรพชนที่ยังมีชีวิตอยู่ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ มีการพัฒนามาตั้งแต่ส่วนฟ้านาบุญ จนมาเป็นทักษิณอโศกและเปลี่ยนเป็นทะเลธรรม

พ.๓ คุณธานินทร์ คุณสัจญา คุณเพ็ญธรรม และแม่ฮ่องแบ่งไปประชุมเรื่องลงประชามติรับร่างรัฐธรรมนูญที่ มอ.ตรัง

อา.๗ สมาชิกชุมชนทะเลธรรมไปลงมติรับร่างรัฐธรรมนูญ ตอนเย็นมีผู้บริจาคเรือไม้ไผ่

อ.๙ สมณะนิกนบ ฉันทโส ไปชเลขวัณ ทำยเหมือน จ.พังงา ไปดูแลโยมพ่อเกิน พรหมจันทร์ อายุ ๗๘ ปี กระจกทับเส้นเดินไม่ได้

พ.๑๐ สมณะนาไท อิศรชน ไปร่วมงานเนื่อง

ในวันครบการเสียชีวิตโยมแม่พวงข้าว น้อยโสภาก ที่ปฐมมโศก และประชุมกลุ่มเพื่อนบุญโศก

ศ.๑๑ สมณะดินดี(สันตจิตโต), สมณะเทินธรรม(จิรัลโส) และชาวชุมชน ไปร่วมงานโง้งบุญฯ เนื่องในวันแม่ที่วัดไทรพอน จ.พัทลุง

-ที่ชุมชนทะเลธรรมจัดกิจกรรมวันแม่ให้เด็กๆ ได้กราบแม่, ร้องเพลงแม่, แสดงละคร, ทำอาหารเลี้ยงคนเกือบร้อย

อา.๑๔ สมณะนี้กนบ ฉันทโส ไปร่วมประชุมกับกลุ่มควรรธรรม อ.หลังสวน จ.ชุมพร เรื่องการจัดตลาดอาริยะเลื่อนไปเป็น ๑๐ ธ.ค.'๕๙

จ.๑๕ สมณะนี้กนบ ฉันทโส ประชุมคณะกรรมการชุมชน เรื่องการจัดงานรำลึกถึงบรรพชน ๒๐ ส.ค., งานค่ายแพทย์วิถีธรรม ๕-๙ ต.ค.

พ.๑๘ สมณะ ๔ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป ร่วมทำสังฆกรรมฟังสวดพระปาฏิโมกข์ที่โบสถ์เสร็จแล้วประชุมอภิธานิยธรรม

-สมณะดินดี สันตจิตโต และชาวชุมชนทะเลธรรมร่วม ๒๒ คน ไปร่วมงานศพคุณพ่ออุดมแสงวีไล อายุ ๖๘ ปี ที่วัดคูหาสวรรค์ จ.พัทลุง

-สมณะนี้กนบ ฉันทโส ไปแสดงธรรมหน้าศพคุณลุงสด พรหมจันทร์ อายุ ๘๖ ปีที่วัดภูเขาทอง ต.แม่น้ำ อ.เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี

ศ.๑๙-๑๖.๒๑ สังฆสถานทะเลธรรม จัดค่ายศีล ๘ มีผู้เข้าร่วม ๓๔ คน มีการฟังธรรมเสวนาธรรม, เดินตามสมณะบิณฑบาต(เดินธรรม-ยาตรา), ทำข้อสอบสรุปงาน, พรก่อนจาก ฯลฯ

ส.๒๐ ชาวชุมชนทะเลธรรมร่วมกันจัดงานรำลึกถึงบรรพชน โดยเข้าทำวัตรเช้าค่ำอุโบสถศีลเปิดใจทำเทวีวิโซ ก่อนฉันฟังธรรมจากสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏโฐ ป้ายมีรายการรำลึกถึงบรรพชน

จ.๒๒ สมณะดินดี สมณะนี้กนบ กับชาวชุมชนทะเลธรรมหนึ่งคัณรตุ้ไปร่วมงานศพคุณพ่ออุดมแสงวีไล ที่วัดคูหาสวรรค์ จ.พัทลุง

อ้ง.๒๓ สมณะนี้กนบ ฉันทโส ไปร่วมงานอบรมสุขภาพดีด้วย ๘ อ. ที่ชลชวัญ จ.พังงา

ศ.๒๖ สมณะดินดี สันตจิตโต, สมณะเทินธรรม จิรัลโส และจิตอาสาหมอเขียวเดินทางไปร่วมอบรมที่ค่ายสวนป่านาบุญ๒ จ.นครศรีธรรมราช

มีแต่ได้ ปมีบ่อนเสีย ปมีบ่อนไว้

♥ สมณะนี้กนบ ฉันทโส

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

อ.๒ นักเรียนและชาวชุมชน นำโดยสมณะ ๒ รูป ไปร่วมงานศพญาติธรรมที่บ้านนาแก

ศ.๕ นักเรียนสัมมาสิกขาจัดกิจกรรมรณรงค์การออกเสียงประชามติรับรัฐธรรมนูญ

อ.๙ ประชุมชุมชน

ศ.๑๒ จัดกิจกรรมวันแม่ ประชุมสัมมนาผู้ปกครอง

อ.๒๓ ตัวแทนชาวชุมชนไปประชุมพาณิชย์บุญนิยม การคัดกรองสินค้าที่สันตโศก

ตัวแทนชาวชุมชน ๒ คน ไปศึกษาเรียนรู้การแปรรูปอาหารที่ราชธานีโศก

จ.๒๙ ประชุมฝ่ายการศึกษา ประชุมคณะกรรมการสหกรณ์

อ.๓๐-พ.๓๑ ผู้อำนวยการโรงเรียนสัมมาสิกขาไปประชุมการศึกษาที่สำนักงานเอกชนกรุงเทพมหานคร

พุทธสถานสันตติโคก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๙

เทศกาลเข้าพรรษาผ่านไปได้ครึ่งทาง อย่างเข้า
ปลายเดือน หมู่สมณะเริ่มทำพิธีปวารณาย่อยทุก
วันอังคาร หลังการประชุมอภิธานิยธรรมไป
จนกว่าจะถึงวันออกพรรษาก็จะปวารณาจนเสร็จ
สมบูรณ์ในแต่ละพุทธสถาน แล้วจึงจะไปร่วมพิธี
มหาปวารณาใหญ่พร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง ช่วงต้น
เดือนพฤศจิกายนที่พุทธสถานปฐมอโศก

ส่วนกิจกรรมญาติธรรมเข้าวัดปฏิบัติศีล ๘
ก็ยังคงดำเนินการตามปกติทุกสัปดาห์ที่ ๓ ของทุก
เดือน ทั้งนี้ยกเว้นกรณีที่ไม่ตรงกับงานสำคัญของ
ส่วนกลางมีผู้มาร่วมรักษาศีลครั้งละประมาณ ๓๐-
๔๐ คน สมณะและสิกขมาตุช่วยกันเอาภาระ แบ่ง
กลุ่มพบปะสนทนาธรรมตามตอบในข้อข้องใจ
บรรยายกาศอบอุ่นเป็นกันเอง

การสอนธรรมะจากพระไตรปิฎกก็มีทุกวัน
อาทิตย์เวลาบ่ายโมง ที่บริเวณลานหินข้างน้ำตก มี
ญาติโยมติดตามให้ความสนใจพอสมควร

ฝ่ายการศึกษานักเรียนสัมมาสิกขา มีสมณะ
ผู้ใหญ่ช่วยเข้ามาเอาภาระดูแล ตั้งแต่ตื่นนอนจน
กระทั่งเข้านอน แบ่งกลุ่มแบ่งชั้นเรียนช่วยกันรับ
ภาระเอาใจใส่ให้ความอบอุ่นกับเด็กๆ ใกล้ชิดมากขึ้น
ตรวจศีลทุกวันอังคาร พบปะสนทนาธรรมอยู่เสมอ

วิฑูษุชุมชนบุญนิยมสันตติโคกได้เริ่มออก
อากาศแล้ว สามารถรับฟังได้ในระยะบริเวณ ๖-๑๐
กม. จากสันตติโคก หลังจากถูกระงับการออกอากาศ
ตั้งแต่มีการรัฐประหารเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๕๗

บางช่วงของชีวิตของใครบางคนอาจเคยผ่าน
ภาวะที่เรียกว่า "จิตตก" เจ็บปวด อ่อนล้า ท้อแท้
เหนื่อยหน่าย วุ่นวาย อึดอัด ต้องจัดการที่ต้นเหตุ
อย่าเรียกร้องหรือป้องกันตัวเองมากนัก จงพึ่งตน
แก่ที่ตัวเองถูกต้องที่สุด

♥ สมณะแต่ละธรรม ธรรมรักที่โต

พุทธสถานปฐมอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๙

อ้ง.๑๓ สมณะดาวดิน สมณะบินแก้ว ไปร่วม
งานฌาปนกิจอาจารย์โสภณ สมเภาใหญ่ ณ วัดขรัว
ช่วย อ.ลิซล จ.นครศรีธรรมราช

สมณะเสียงศีล ชาตวโร แสดงธรรมและตอบ
ข้อซักถามคณะนักศึกษา ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะ
อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จ.นครปฐม ๒๑
คน นำโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิตา ธรรมมณีวงศ์
มาเรียนรู้ว่าคนในชุมชนใช้ชีวิตอย่างไร เหตุใดชาว
ชุมชนจึงสามารถดลละเสียดสละตนเองทำงานที่ไม่มี
รายได้ และเกื้อกูลเพื่อนมนุษย์ในสังคม

ศ.๒๓ คุณประทุม แม่ฐานมรป. นำพี่น้องลูกๆ
หลานๆชาวชุมชน จัดโรงบุญที่ร้านมรป.

ส.๒๔-อา.๒๕ โครงการชีวิตดีที่ละก้าว ครั้งที่
๒๒ ร่วมฟังธรรมใส่บาตรและพบปะสังสรรค์ช่วย
งานเป็นจิตอาสา มีผู้ร่วมงานกว่า ๒๐ คน

จ.๒๖ พ่อครูเดินทางถึงปฐมอโศก พาหมู่สมณะ
สิกขมาตุออกบิณฑบาต ชาวชุมชนและบุคคลภายใน

นอกมาร่วมใส่บาตจำนวนมาก

พ่อครูเป็นประธานในการประชุมชุมชน
รายการ”พุทธศาสนาดามภูมิ” แสดงธรรม
โดยพ่อครู มีอาจารย์กฤษดา ให้วัดมานุกูล เป็นผู้
ดำเนินรายการ

อัง.๒๗ สมณะ-สิกขมาตุ ๖ รูป และชาวชุมชน
กว่า ๓๐ ชีวิต ไปกิจนิมนต์ ณ โรงเรียนผู้นำ

พ.๒๘ สมณะดาวดินเดินทางไปส่งหน้าไปร่วม
งานศพพ่อเกิน พรหมจันทร์(โยมพ่อของสมณะ
ฉันทโส) จ.ชุมพร(ฉาปนิกิจวันจันทร์ ๓ ต.ค.)

พ.๒๙ รับศพคุณสรวมพร กลปนารถ จาก
พุทธเมตตาธรรม อ.อ้อมน้อย จ.สมุทรสาคร ถึง
ปฐมอโศกเวลา ๑๑.๓๐ น. ท่านจันทร์นำประกอบ
พิธีศพแบบเรียบง่าย ด้วยการเดินรอบเมรุ จากนั้น
ก็ฉาปนิกิจศพภายในวันเดียว

♥ สมณะกรรมกร กุสโล

พุทธสถานศิระะอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๙

ในช่วงเดือนนี้มีการปรับปรุงทัศนียภาพใน
ชุมชนใหม่หลายแห่ง เช่น การปรับหลังคาโรงครัว

การทำถนนเข้าโรงครัว การทำถนนคอนกรีตจาก
โรงรถไปศาลาวิหารพระธาตุ ซึ่งได้รับงบประมาณ
สนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งมีการเชื่อม
สัมพันธ์กันอยู่เป็นระยะๆ การเปลี่ยนแปลงของทุก
สิ่งอย่างเกิดขึ้น เป็นไปตามกาลเวลาในปัจจุบันขณะ
.....แม้โลกเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว.....กระแสโลกาภิวัตน์

จะเข้ามามีอิทธิพลในทุกอณูของสังคม...แต่ความ
เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนศิระะอโศกยังคงอยู่ให้
เห็นเป็นแบบอย่าง และดำรงอยู่ได้อย่างงดงาม.....

*รายงานความเคลื่อนไหว

พ.๑.๑.๑๖ สมณะลงป่าภูมิโกกข์

พ.๑-๑๑.๔ คุณหม่อขวัญตา อุดมรักษ์ นำ
คณะเจ้าหน้าที่โรงงานปัจจัยชีวิต นักศึกษาแพทย์
แผนกไทยและนักศึกษาธุรกิจสถานพยาบาล ออก
ร้านผลิตภัณฑ์อาหารเสริมและยาในงานสมณไฟโร
แห่งชาติ ที่เมืองทองธานี จ.นนทบุรี

ศ.๒ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ ไปประชุม
ที่อำเภอกันทรลักษ์

ส.๓ ช่างมาทำถนนคอนกรีตเส้นหน้าโรงรถถึง
วิหารพระธาตุ

จ.๕ คณะทำงาน “จ้าวเจ๋ง” ประชุมปรึกษา
หารือเรื่องระบบการบริหารจัดการและระบบการตลาด
ที่ห้องประชุมโรงงานปัจจัยชีวิต

พ.๑.๘ ประชุมการศึกษา

ศ.๙ ประชุมอสม. ที่รพ.สต.กระแซง
ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ ร่วมประชุมที่
อบต.กระแซง

คณะครูและนักศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิค
สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด ๑๐ คน มาศึกษาดูงาน

อัง.๑๓ สมณะถ่องแท้ วินยธโร นำนักเรียน
และชาวชุมชนไปใส่ปุ๋ยข้าวที่นาอ.ปราสาท จ.สุรินทร์

อา.๑๘ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ มาเทศน์รายงาน
วิถีอารยธรรม เรื่อง สุขชีวิตในวิถีโลกในงานนพทศวรรษ
๙๐ ปี ฉลองผู้มีอายุยาวและทำบุญวันครบรอบ ๓
ปี โรงงานผลิตซอฟเจลปัจจัยชีวิต

อัง.๒๐ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ไปประชุมร่วมกับสภาวัฒนธรรมตำบลกระแซง

คณะครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน ๑๑ คน จากโรงเรียนศรีรัตนวิทยามาศึกษาดูงานตอนเย็นมีประชุมที่บ้าน วัด โรงเรียน

ศ.๒๓ คณะครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๑๕ คน จากโรงเรียนเทศบาล ๑ (วัดเจียงอี) อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ มาศึกษาดูงาน

ฝ่ายการศึกษาพร้อมกับชุมชนมีกิจกรรมเลี้ยงส่งนักเรียนก่อนงานและปิดเทอม ๑/๒๕๕๕

จ.๒๖ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ ติดต่องานที่สำนักงานครุสภา กรุงเทพฯ

คณะครู ศิษย์เก่าๆ และนักเรียนเดินทางไปร่วมจัดงานเจที่อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ซึ่งจะมีกิจกรรมงานจนถึงวันที่ ๑๐ ต.ค.'๕๕

อัง.๒๗ สมณะถ่องแท้ วินยธโร เป็นประธานประชุมชุมชน เพื่อเตรียมงานเจ ระหว่างวันที่ ๑-๙ ต.ค.'๕๕ ที่จะจัดขายอาหารเจ ณ บริเวณลานร้านค้าหนึ่งน้ำใจ

ตอนเย็นมีกิจกรรมเอื้อ ไอ อุ่น ชาวชุมชน

ศ.๓๐ เจ้าหน้าที่อบต.อำเภอบึงขาม จ.มหาสารคาม นำผู้นำชาวบ้านจากตำบลโพธิ์ชัย จำนวน ๕๐ คน มาศึกษาดูงาน

* วลีก่อนจาก :

อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนรับใช้...

♥ จิตรลดา นิลนนท์

พุทธสถานศาลือโคก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของการประชุม ในเดือนนี้พวกเราประชุมกันถึง ๔ ครั้ง การพร้อมเพรียงกันประชุม การพร้อมเพรียงกันเลิกประชุม ถือเป็นความเจริญของหมู่กลุ่ม เพราะมีปัญหา หรือมีกิจการงานอะไร พวกเราจะได้รับรู้ร่วมกัน แล้วจะได้ร่วมกันคิดแก้ปัญหา หรือร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการที่จะทำกิจการงานนั้นๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เราอาจจะมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งแตกต่างกันบ้าง แต่ถ้าพวกเราฟังกันได้ แล้วรู้จักที่จะแก้ไข ปรับเปลี่ยนจิตใจของพวกเราเป็นไปไม่ยึดติดกับความเห็นของตนเองจนมากเกินไป เรียกว่ายอมถอยให้กันคนละก้าว ความขัดแย้งนั้นจะกลายเป็นความขัดแย้งที่พอเหมาะ ซึ่งนั่นก็คือความสามัคคีในหมู่กลุ่มของพวกเรานั่นเอง

* ตารางในเดือนนี้

พ.๑ สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ มาแสดงธรรมก่อนนั้นแล้วเดินทางไปเยี่ยมคนไข้ที่กำแพงเพชร

อ.๑๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม (เศรษฐกิจพอเพียง) ศาลือโคก

จ.๑๒ สมณะ พระอาคันตุกะ และชาวชุมชน ๑ รถตู้ เดินทางไปร่วมงานฉาปนกิจงานบุญหาลี ฐา เป็นน้องสาวของอดีตแม่บ้านของหลวงพ่อทิพย์ทิวาโร ที่วัดท่าบัว บ้านท่าบัว ต.ท่าบัว อ.โพทะเล จ.พิจิตร

ศ.๑๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม (เศรษฐกิจพอเพียง) ศาลือโคก

ศ.๑๖-๑.๑๘ จิตอาสาแพทย์วิถีธรรมเปิดค่ายสุขภาพแพทย์วิถีธรรม

จ.๑๙ ประชุมกลีกรวมธรรมชาติ ระดมสมองเตรียมปลูกผักเพื่อรองรับไว้ทำอาหารเจแจก ในเทศกาลกินเจ

อัง.๒๗ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยม(เศรษฐกิจ

พอเพียง) ชาติโอศก เพื่อรับรู้และร่วมกันแก้ปัญหา
ในฐานะงานต่างๆ และแจกอาหารในเทศกาลกินเจ

* ข้อคิดสุดท้าย

ไม่ควรคำนึงถึงสิ่งที่ล่วงไปแล้ว ไม่ควรหวังใน
สิ่งที่ยังมาไม่ถึง ปัจจุบันนี้เท่านั้นที่ควรศึกษาเรียนรู้
แล้วทำให้ดีที่สุด

♥ สมณะเนิ่นแก่น พจนานโก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๙

* เหตุการณ์เดือนนี้

พฤ.๑ หมู่สมณะ ๔ รูปลงอุโบสถฟังสวดพระ
ปาฏิโมกข์

ส.๓ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้เข้าร่วม
๑๑๒ คน

ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อา.๕ ประชุมนักเรียน สส.ม.บอกกล่าวข้อ
บกพร่องที่ควรแก้ไขปรับปรุง และชื่นชมสิ่งที่ดีงาม

จ.๕-๗ สมณะฝนธรรม สมณะดินทอง และ
สมณะชูปดิน ไปงานอบรมกสิกรรมไร้สารพิษ แก่
นักเรียนช่าง กรรมอุทธารเรือ จำนวน ๘๐ คน ที่
อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

พ.๗ อบรมล่าคองหงษ์ อ.โนนสูง .นครราชสีมา
มาดูงานด้านระบบน้ำ และกสิกรรม ๑ ไร่แก้จน โดย
อ.กมล พรหมมาก จำนวน ๒๕ คน

ศ.๙-๑๑ ค่ายอุโบสถศีล(ศีล ๘) มีผู้เข้า
ร่วม ๒๑ คน

ส.๑๐ โครงการเข้าวัดฟังธรรมเสาร์นี้ มีผู้มา
ร่วม ๑๑๙ คน

อา.๑๑ สมณะฝนธรรม สมณะดินทอง สมณะ
สยามไปแสดงธรรมค่ายแพทย์วิถีธรรม “โครงการ
ปฏิบัติตนอย่างไรให้ห่างไกลโรค” ที่เทศบาลโนน
สมบูรณ์ อ.เสิงสาง จ.นครราชสีมา มีผู้เข้าร่วม

๑๒๒

ประมาณ ๑๕๐ คน

จ.๑๒ คณะครูและนักเรียน ร.ร.บ้านหนอง
ตาจัน อ.คง จ.นครราชสีมา นักเรียนระดับชั้นมัธยม
ต้น ๔๐คน และครู,นักการภารโรง ๒๐ คน มา
ศึกษาดูงานด้านระบบน้ำและกสิกรรมฯ

-สมณะดินทองและสมณะฝนธรรม ไปงาน
ค่ายอุโบสถศีล ที่อ่าวสสถานเมฆาโอศก อ.บ้าน
กรวด จ.บุรีรัมย์ (๑๒-๑๔ ก.ย.)

ศ.๑๖-๑๗ อบรมกสิกรรมไร้สารพิษและ
ระบบน้ำ รุ่นที่ ๖ จำนวน ๓๕ คน

ส.๑๓ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้เข้า
ร่วม ๒๒๖ คน

อา.๑๘ สมณะสยามไปกนิมนต์แสดงธรรม
ในหัวข้อเรื่อง “การปรับจิตปรับใจก่อนเข้าสู่วัยชรา
เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตในวัยชรา อย่างมี
คุณภาพ โดยใช้หลักธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ”
ที่หมู่บ้านกระซอด เทศบาลตำบลตลาด อ.เมือง
จ.นครราชสีมา จำนวน ๗๐ คน

-๑๒.๐๐ น. สมณะฝนธรรม สมณะดินทอง
สมณะสยาม และญาติธรรม ไปเยี่ยมโยมบุญช่วย
สังขพานิช ที่ ร.พ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี

-๑๗.๐๐น. ประชุมนักเรียน สส.ม.

ส.๒๔ โครงการเข้าวัดฟังธรรมเสาร์นี้ มีผู้มา
ร่วม ๑๐๘ คน

๑๓.๐๐น. ประชุมชาววัด-ชาวมุขชุมชน เพื่อ
เตรียมงานเทศกาลกินเจ (๑-๙ ต.ค.)

อา.๒๕ สมณะฝนธรรมและสมณะดินทอง
ไปงานค่ายอุโบสถศีล(ศีล ๘) ที่เลยล์ัด จ.เลย, ดิน-
หนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี, แก่นโอศก จ.ขอนแก่น

* ยุทธพจน์

ธรรมวินัยนี้มีรสเดียวคือวิมุติรส

ไม่มีรสชอบและไม่มีรสชัง

เหมือนมหาสมุทรมีรสเดียวคือรสเค็ม

♥ สมณะสร้างไท ปณโก

พุทธสถานภูผาฟ้า

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๙

เดือนนี้เป็นเดือนที่สองของการเข้าพรรษา การศึกษาพระวินัยของสมณะนวกะ ช่วงเช้า ๐๓.๓๐ น. อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตฺตโร) สอนพระวินัย นำปัญหาปฏิบัติ การสัมพันธ์ ชุมชนทุกวันพุธฝึก การนั่งเจโต การเดินจงกรม และการงานที่เหมาะสมกับสมณะวิสัย

บรรยากาศโดยทั่วไป ฝนก็ยังตกชุก น้ำในลำธาร ยิ่งไหลอย่างสม่ำเสมอ ต้นข้าวในแปลงนาขี้เขียวขจี แห่งธรรมชาติกลางป่าดงพงไพร อันแสนสงบ สมณะยังคงดำรงตนตามศีลตามธรรมวินัย

พฤ.๑,๑๖ สมณะฟังพระปาติโมกข์

พฤ.๑๕,๒๙ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) เดินทางจากลานนา มาพบปะพูดคุยกับสมณะนวกะ และญาติธรรมชาวดอย

ส.๓,๑๐ อาจารย์ ๑ แสดงธรรมกับผู้อายุยาว ที่ลานนา ช่วงบ่าย อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ พูดคุยสรุปงานกับชาว ชมร.ชม.

จ.๕ อาน้ำมิตรและทีมงานนักเรียน สส.ภ. ฝ่ายชาย ๖ คน ขึ้นดอยช่วยตัดหญ้าและงานด้านอื่นๆ

พ.๗,๑๔,๒๑,๒๘ อาจารย์ ๒ และสมณะนวกะ กิจกรรมนันท์ ชุมชนสัมพันธ์ ครั้งที่ ๕-๘ บรรยากาศ ครึกครื้น ขึ้นมื่นทุกครั้ง

พฤ.๘ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ไปเยี่ยมคุณ ฟ้างาย คำอโศก ที่บ้านพีซผัก

ศ.๙,๑๖,๒๓ (ทุกวันพระ) อาจารย์ ๒ และ ปัจฉาฯ กิจกรรมนันท์ ปัญหาปฏิบัติ แสดงธรรม แก่คณงานไทยใหญ่ ครั้งที่ ๗-๙ ที่ภูฟ้าผาธรรม ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

ส.๑๐ ทีมจิตอาสาแพทย์วิถีธรรม ๕ คน ขึ้น มาศึกษาปฏิบัติธรรมบนดอย หนึ่งสัปดาห์

อ.๑๓ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ และ ญาติธรรมร่วมงานทำบุญบ้าน แสดงธรรมที่บ้าน

คุณศรีประยูร ชะโกทอง ที่บ้าน จ.ลำพูน

สมณะ ๓ รูป และญาติธรรมไปเยี่ยม พ่อ แก้วลูน อายุ ๙๔ ปี ที่บ้าน จ.ลำพูน

ศ.๑๖ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ร่วม งานตลาดอาริยะครั้งที่ ๘ กิจกรรมปัญหาปฏิบัติ แสดงธรรมก่อนหน้าที่ ชมร.ชม.

ส.๑๗ อาจารย์ ๒ และสมณะอุตม อุตตโม สัตตาหะกรณีเยไปกิจกรรมนันท์ที่พุทธสถานศีระะโศก งานฉลองผู้อายุยาว ๙๐ ปี (นพทศวรรตชีวิต)

อา.๑๘-๑.๒๐ สมณะ ๔ รูป นำโดย สมณะ แม่ใจมั่น จิตตถาวโร อาน้ำมิตร และนักเรียน ๓ คน ต่อบ่อน้ำจากต้นน้ำที่ซำรุต ๓ จุด และล้าง แท็งค์น้ำบนลานฮอ เพื่อแก้ปัญหาที่อุดตัน

พฤ.๒๒ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะ ยังดิน ภูมิโคโต ประชุมชาว ชมร.ชม.

ส.๒๔ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม ผู้ประสานงานชุมชนภูผาฟ้า นำ แสดงธรรมก่อนขึ้น ดอนบ้ายประชุมชาวชุมชนภูผาฟ้า ที่ภูฟ้าผาธรรม เป็นครั้งแรก

อ.๒๗ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ปวารณา ย่อยที่ลานนา

พฤ.๒๙ สมณะ ๑๒ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ปวารณาชี้ชุมทรัพย์ที่โบสถ์ดิน ภูผาฟ้า

ศ.๓๐ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะยังดิน ภูมิโคโต ประชุมกิจกรรม ครั้งแรก ที่ลานนา

สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะฟ้ารู้ นโศโคโต สัตตาหะกรณีเยไปร่วมงาน“เข้าพรรษาศึกษาธรรม” งานแพทย์วิถีธรรม และประชุมชุมชนดอยรายปลายฟ้า

* แง่คิดจากที่ปรึกษาชายลานนา

ความลำบากที่เกินทน

จะหลอมคนให้ทนทาน

ความสบายที่ยาวนาน

จะรอนราญความเป็นคน

ชีวิตที่ “จน จน”

จะคงทน “สุขสำราญ”

♥ สมณะ: พันทิษ วัสมุตโต รวบรวม

สมณะ: โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ เรียงเรียง

พุทธสถานราชธานีอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๙

พฤ.๑.๘ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ส.๓ เทศน์หน้าศพคุณชาญวิวัฒน์ พาลี (หลาน หลวงปู่พาลสุริโย) เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ โดยสมณะฟ้าไท สมณะแสนดิน และสิกขมาตุกล้าข้ามฝัน

อา.๔ สมณะแก่นเกล้า และสมณะเดินดิน แสดงธรรมหน้าศพคุณชาญวิวัฒน์ พาลี

จ.๕ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชาราม และครูโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก

อ.๖ สมณะฟ้าไท สมณะเพ็ญพอ สิกขมาตุผาแก้วไปกิจนิมนต์เยี่ยมบ้านสมาชิกเครือข่ายเครือข่ายเรื่อแหกสิกรรมไร้สารพิษ ที่ จ.อำนาจเจริญ

พ.๗ พิธีฌาปนกิจศพคุณชาญวิวัฒน์ พาลี

ศ.๙ สมณะมีอมั่น ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณยายสมิง เสกกกล้า (คุณย่าของนักศึกษาอาชีวศึกษา) ณ วัดสุฆมาลัย บ้านกระวัน อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

อา.๑๑ สม.สร้างฝันใหม่และสม.ฟ้าคุณคุณไปกิจนิมนต์ที่บ้านคุณมาลัยทิพย์ โภคาพันธ์ ที่ศรีสะเกษ

-ประชุมเตรียมงานเทศกาลกินเจ

จ.๑๒ นิสิต วนบ. ๔ กลุ่มไปทำ ๕ส.ที่อุทยานบุญนิยมเตรียมสถานที่จัดงานเทศกาลกินเจ

อ.๑๓ คุณนุชนาฎ จันทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชารามไปร่วมประชุมคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ที่

วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี จ.อุบลฯ

-กิจนิมนต์เยี่ยมกลุ่มข้าวอินทรีย์ บ้านมิ่งสร้าง นำโดยสมณะฟ้าไท พร้อมด้วยสมณะพอเพียงและชาวบ้านราชา

- คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้านนำคณะผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและลูกบ้าน ๙ คนไปร่วมกิจกรรม “รวมพลังสร้างสุขภาพ ตำบลบึงใหม่ห่างไกลโรค” ที่เทศบาลตำบลบึงใหม่

พ.๑๔ คุณธนดล แผ่นคำ หัวหน้างานพรรคการเมือง สน.กต.อบ. มาติดตามและนิเทศสาขาพรรคเพื่อฟ้าดินลำดับที่ ๔ อุบลราชธานี

พฤ.๑๕ โฮมแสวงเกี่ยวข้าวหนีน้ำท่วมที่นาค่ายอดมีนักเรียน และชาวชุมชนกว่า ๘๐ คนไปช่วยกัน

ศ.๑๖ สมณะแก่นเกล้า พระอาคันตุกะ และสิกขมาตุผาแก้ว รวมทั้งญาติธรรม ไปเยี่ยมสมาชิกเครือข่ายเรื่อแหกสิกรรมไร้สารพิษที่บ้านอาจารย์จรัส ช่วงชิง อ.เลิงนงทา จ.ยโสธร

ศ.๑๖—อา.๑๘ ค่ายสัมมาอาริยมรรคครั้งที่ ๑๔

อา.๑๘ พ่อครู สมณะ และสิกขมาตุ ไปร่วมงานนวัตวรรษชีวิตผลองผู้มีอายุยาว ๙๐ ปี ที่พุทธสถานศีระะอโศก จ.ศรีสะเกษ พ่อครูแสดง

ธรรมออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์บุญนิยม ใน
รายการวิถีอารยธรรม สุขชีวิในวิถีโลก

ประชุมที่มงานโรงปุ๋ย

อ.๒๐ สมณะฟ้าไท สมณะพอเพียง และ
ญาติธรรม ๕ คน ไปเยี่ยมสมาชิกเครือข่ายเทกสิกรรม
ไร่สารพิษที่ อ.เดชอุดม

ศ.๒๓ พ่อครูและปัจฉา สัตตาทะไปสันตืออโคก

-คุณหนูชานฎ จันทร ผอ.วิทยาลัยอาชีวะฯ ไป
ประชุมผู้บริหารวิทยาลัยเอกชนและรัฐบาลที่
วิทยาลัยอาชีวะปทุมธานี จ.ปทุมธานี

ศ.๒๓-๑๖.๒๕ จัดกิจกรรมโครงการอบรม
เยาวชนคณะนักเรียนโรงเรียนนาสะไพพิทยาคม
อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี

จ.๒๖ สมณะแดนเดิม สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ
๒ รูป และญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจคุณแม่
บานเย็น ศิลากษ ที่วัดป่าแสนสำราญ อ.วารินฯ

อ.๒๗ สมณะฟ้าไท สมณะ ๒ รูป ลิกขมาตุ
๓ รูป นอกจากนี้ยังมี สมณะจากศิระะอโคก ไป
กิจกรรมที่บ้านคุณยายบานเย็น ศิลากษ ที่ อ.วารินฯ

-คุณอุดม ศรีเชียงสา ผอ.ร.ร.สัมมาสิกขา
และคุณเรืองตะวัน วงศ์แสนสาน ไปอบรมเชิง
ปฏิบัติการเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพผู้บริหารและ
ครูโรงเรียนเอกชน” เรื่องการประเมินคุณภาพภายนอก
นอกรอบ๔ ที่โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

พ.๒๙ ก.ย.-๑๖.๙ ต.ค. งานมหกรรมถือศีล
กินเจ สวดมนต์ ถวายพ่อหลวง เทศกาลกินเจที่
อุทยานบุญนิยม สหกรณ์บุญนิยม

ศ.๓๐-๑๖.๒ คุณอุดม ศรีเชียงสา ผอ.สัมมา-
สิกขา ไปอบรมการดำเนินงานตามนโยบายที่สำคัญ

เพื่อพัฒนาคุณภาพการอาชีวศึกษาเอกชน ที่
โรงแรมไฮเต็ล จังหวัดขอนแก่น

*** ผู้มาศึกษาวีดิทัศน์เศรษฐกิจพอเพียง**

ส.๓ คุณพิมพ์า จันทรอยู่ นำครูและนักเรียน
จากโรงเรียนสตรีศึกษาจำนวน ๑๙๓ คน

พ.๗ คุณสมเ็สว เทพอนันต์ นำคณะครูและ
นักศึกษาจากวิทยาการอาชีพและเทคโนโลยีศรีสะเกษ
จำนวน ๙๐ คน

ศ.๙ คุณกุงซิง เรืองเจริญ นำคณะในโครงการ
อบรมปลูกกล้วยน้ำว้าเพื่อการค้าและชุมชน ๔๐ คน
มาศึกษาองค์ความรู้เรื่องการปลูกกล้วย ปฏิบัติกร
คือคุณธงชนะ พรหมมี

- คุณรังสรรค์ บุญราศรี นำคณะครู และ
นักเรียนโรงเรียนบ้านโพนงาม จำนวน ๘๐ คน

- นายประหยัด ละม่อน นายภา ออบต.ขาม
เปี้ย อ.ตระการพืชผล จ.อุบล นำคณะผู้บริหาร
ประธาน สออบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และครูศูนย์
พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๕๐ คน

พ.๑๕ คุณสุภาพร จันทรบุตร นำเจ้าหน้าที่
ศูนย์สุขภาพชุมชนนาคำ และ อสม. ๑๕๐ คน

ส.๑๗ นายเสวียน จันทสุข และคณะจาก
โรงเรียนบ้านกุดหงาย อ.ศรีขรภูมิ สุรินทร์ ๑๘ คน

-นายกิตติชัย อาบัวศรี นำคณะครูและนักเรียน
จากโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ๑๑๗ คน

ส.๑๗-๑.๑๙ ดร.สมศักดิ์ ศรีสันตีสุข นำ
นักศึกษาหลักสูตรการจัดการเพื่อการพัฒนาชุมชน
หลักสูตรนานาชาติ บัณฑิตวิทยาลัย ม.ขอนแก่น
จำนวน ๑๖ คน

๑๖.๑๘ นายพิตรพิบูล สิริจิตชุนชัย นายก
เทศมนตรีตำบลป่าตั่ว นำคณะผู้แทนชุมชนจาก
เทศบาลตำบลป่าตั่ว จำนวน ๑๑๖ คน

-ดร.กิติรัตน์ สีปต์ท์ นำคณะนักศึกษา
ปริญญาเอกสาขาพุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

พ.๒๑ รศ.ประจักษ์ ยุคอารีย์ นำคณะอาจารย์
ข้าราชการบำนาญ ม.ราชภัฏอุบลฯ จำนวน ๗ คน

ศ.๒๓-๑๖.๒๕ นายภัคพล วนาสน นำคณะครู

และนักเรียนโรงเรียนบ้านนาสะไมพิทยาคม
อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ มาเข้าค่ายในโครงการ
พัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีวิต

* คำสอนพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

ทำ “ความรู้แจ้ง-รู้กระจ่าง-รู้ชัด-รู้ให้ง่าย”
ให้ถึงจุดแท้นั้นเถิด

แล้วค่อย “รู้มาก” หรือ “รู้เพิ่ม”

(๓ ม.ค. ๒๕๒๐)

♥ **สิงฆาตุดาแก้ว ชำนิพนธ์**
ประตรงเทือน นาวาบุญนิยม

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๙

ต้นเดือนเป็นฤดูแห่งการเพาะปลูกข้าวของชาวนาได้
และชาวทะเลธรรม พวกเราและเครือข่ายพร้อมใจ
กันลงแขกโยนข้าว

กลางเดือนถึงสิ้นเดือน ชาวทะเลธรรมรวม
พลังดูแลและเยี่ยมให้กำลังใจสมณะฉันทโส ซึ่ง
ป่วยเป็นโรคเส้นเลือดในสมองตีบ กล้ามเนื้อแขนขา
ด้านขวาอ่อนแรง รักษาอยู่ที่รพ.ตะกั่วป่า จ.พังงา
โดยมีญาติธรรมในพื้นที่(พังงา ภูเก็ต)ดูแลเฝ้าไข้เอา
ใจใส่เป็นอย่างดี

* แทดูการณ์สำคัญมีดังนี้

๙.๓-๑๑.๔ ลงแขกโยนข้าว

๙.๙ ร่วมงานฌาปนกิจศพ อาจารย์โสภณ ที่
จ.นครศรีธรรมราช

๑๑.๑๒ สมณะฉันทโสป่วยขณะจะออกบิณฑบาต
ส่งรักษาที่ รพ.ตะกั่วป่า จ.พังงา (ท่านตรากตรำ
ในการดูแลเยี่ยมพ่อที่ป่วยรักษาพักฟื้นอยู่ที่ชเลขวัญ)

๑๑.๑๔ สมณะดินดี สมณะเทินธรรม และ
ญาติธรรมไปเยี่ยมสมณะฉันทโส

๑๑.๒๑ สมณะนาไทและญาติธรรมไปเยี่ยม

สมณะฉันทโส อาการทรุดลงและตอนค่ำได้ย้ายเข้า
ห้องไอซียู เนื่องจากหายใจไม่สะดวก

๑๑.๒๒-๙.๒๔ ค่ายอุโบสถศีล ครั้งที่ ๑๘ มี
ผู้เข้าร่วมพอสมควร

๑๑.๒๕ งานตลาดอาริยะครั้งที่ ๙ บรรยากาศ
อบอุ่นลงตัวกว่าทุกครั้ง เพราะผู้ซื้อและผู้ขายมี
ความเข้าใจในอุดมการณ์ของตลาด และปฏิบัติตาม
อย่างดี รวมทั้งย้ายสถานที่จัดมาที่หน้าน้ำตกทะเล
ฟ้า บรรยากาศเย็นสบาย

๑๑.๒๗ ญาติธรรมไปเยี่ยมสมณะฉันทโสอีกรอบ
ส่วนสมณะดินดีและสมณะเทินธรรมไปกินนมนต์ที่
สวนป่าบุญ ๒ (ศูนย์แพทย์วิถีธรรมภาคใต้)
อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช

♥ **สมณะนาไท อิศรชโน**

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๙

๑๑.๑ สมณะแก่นผา สารูปไป และชูปดิน
วิชานันโต เดินทางไปสีมาโคก

๑๑.๒ ผอ.โรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้า น้ำ ร่วม
ประชุมที่เขตพื้นที่ กศ. ชย.เขต๒

๑๑.๓ กิจกรรมเข้าพรรษา สมณะนำพาทำ
กิจกรรมเทวีโซ่ ทั้งชุมชน

๑๑.๔ สมณะชูปดิน ไปร่วมงานที่สีมาโคก

๑๑.๕ ปิดภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๙ ก่อนกำหนด
เพื่อกลับมาเตรียมงานเทศกาลกินเจ

๑๑.๑๑ กิจกรรมบำเพ็ญธรรม ทบทวนสภาวะ
จิต นำโดยท่านสมณะ

๑๑.๑๔ ตัวแทนสหกรณ์กู้ดินหินผาฟ้า น้ำ ไป
ร่วมประชุมที่สำนักงานสหกรณ์ จ.ชัยภูมิ

๑๑.๑๗ กิจกรรมเข้าพรรษา พาเทวีโซ่ ของชาว
ชุมชน

๑๑.๑๘ ตัวแทนครูสัมมาสิกขาหินผาฟ้า น้ำ ไป
ร่วมอบรมโครงการพัฒนาครูผู้สอนเด็กปฐมวัย

อ.๒๗ ครูสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำ จำนวน ๕ คน ไปร่วมอบรมพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

จ.๒๖-ศ.๓๐ อบรมนักเรียนโครงการ ยุวชนคนกล้าคืนถิ่น จำนวน ๓๒ คน

๒๘ ก.ย.-๙ ต.ค. ชาวชุมชน และนักเรียน ร่วมกิจกรรมขายอาหาร เทศกาลกิจเจ

พุทธสถานสันตโตโก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๙

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๙ ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๑๑ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เสด็จสวรรคตที่โรงพยาบาลศิริราช ทรงมีพระชนมพรรษา ๘๙ พระชันษา ทรงเป็นศูนย์รวมความรักของมวลประชาชนไทยทั้งผอง จงรำลึกสามัคคีปรองดองกันไว้เถิด

*เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑-๑๑.๙ เทศกาลกินเจ ชมร.สันตโตโกแจกอาหารฟรีตลอดงาน

จ.๑๐ โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตโตโกปิดเทอม เป็นโอกาสนักเรียนกลับไปเยี่ยมภูมิลำเนา

พ.๑๓ ได้รับข่าวที่ประเทศไทยต้องสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ คือการเสด็จสวรรคตของในหลวงรัชกาลที่ ๙

๑๑.๑๖ หม่อมสมณะทำพิธีปวารณาออกพรรษา

จ.๑๗ ญาติธรรมชาวโศกตั้งโรงบุญมังสวิรัต

แจกอาหารที่สนามหลวงตลอดพระราชพิธี

อ.๑๘ ร่วมพิธีฌาปนกิจศพโยมพ่อของอาจารย์ ๑ สมณะบินบน ถิรจิตโต ที่ปฐมมโศก

พ.๑๒ ตั้งศพบำเพ็ญกุศลนายวีรวุฒิ โคตุตรเป็นเวลา ๒ วัน ที่ศาลาพิงธรรม

ศ.๒๑-๒๓.๒๓ กิจกรรมเข้าค่ายอุโบสถศีล ๓ วัน มีผู้เข้าร่วมประมาณ ๓๐ คน

ส.๒๒ พ่อครูเดินทางเข้าสันตโตโก

จ.๒๕ พ่อครูไปเยี่ยมโรงบุญที่สนามหลวง

ศ.๒๘ สมณะและครูพร้อมนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๔ และนักเรียนนพวช.ปี ๑ ไปเข้าค่าย "ทำดีเพื่อพ่อ" ที่ปฐมมโศก

จ.๓๑ สมณะและครู พร้อมนักเรียนสัมมาสิกขา สันตโตโกทั้งหมดไปช่วยเตรียมงานมหาปวารณาครั้งที่ ๓๔ ที่ปฐมมโศก

♥ สมณะ: แด่ธรรม ธรรมรักโกโต

พุทธสถานปฐมอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๙

พฤษภาคมที่ ๑๓ ตุลาคม เวลาหนึ่งทุ่มตรง ชาวจากพระราชสำนักแจ้งว่า ในหลวงรัชกาลที่ ๙ สวรรคตแล้ว ยิ่งความเศร้าโศกเสียใจอาลัยอาวรณ์กับการสูญเสียครั้งนี้กับพี่น้องชาวชุมชนเป็นอันมาก และได้ติดตามข่าวจากสื่อโทรทัศน์หนังสือพิมพ์ต่างก็ตกอยู่ในอารมณ์เดียวกันคือเสียใจ ไม่อาจกลืนน้ำตาไว้ได้ ยิ่งติดตามข่าวพระราชกรณียกิจ เสด็จไปในที่ต่างๆ อดทึ่งในพระอัจฉริยภาพของพระองค์ไม่ได้ สี่พันกว่าโครงการพระราชดำริที่ทรงทำเพื่อความสุขของพสกนิกรของพระองค์

วันเสาร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ชาวปฐมอโศกพร้อมใจจัดโรงบุญมังสวิรัติลัญจรถรงสู่สนามหลวง และอีกหลายแห่งบริเวณด้านหน้าพุทธสถาน พร้อมทำโบว์สีดำติดแขนเสื้อ ปลอกแขน และย้อมผ้าสีดำตัดผมฟรี เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล งานแจกอาหารเรายังคงจะยืนหยัดมั่นคง และจะทำไปเรื่อยๆ

* เหตุการณ์ทั่วไป

อ้ง.๑๑ สมณะชาตวโร หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ประมาณ ๓๐ คน เดินทางไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพอาจารย์จันทน์ทิพย์ ลี้มทองกุล ภรรยาของคุณสนธิ ลี้มทองกุล ณ วัดมกุฏกษัตริยาราม กรุงเทพฯ

ส.๑๕ อาจารย์๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต)และญาติพี่น้องนำศพคุณพ่อสุจิต พังเจริญจิตต์ มาบำเพ็ญกุศล

อ.๑๖ ครอบครัวตระกูลเรืองศรี ชักชวนกันมาทำบุญครบรอบวันตายของแม่พลอย จัดโรงบุญใหญ่เลี้ยงที่หน้าพุทธสถาน

จ.๑๗ ออกพรรษาเวลาตี ๔ สมณะปวารณาย่อยชื้อหมักรัพย์ให้แก่กันและกัน

อ.๒๓ ลิกขมาตุพูนเพียรและคณะ ติดตามพ่อครูจาริกไปอิสาน

- ทำบุญครบรอบ ๑ ปีของปฐมบุญนิยม

ศ.๒๘-จ.๓๑ พี่น้องหลานทุกภาคส่วน โดยเฉพาะนักเรียนม.๔-ปวช.ปี๑ หมุนเวียนไปงานที่สนามหลวง และกลับมาเตรียมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๔ เราทำงานสู่สาธารณโภคี และในงานนี้ มีการจัดนิทรรศการพระราชประวัติ และพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่ศาลาสมเด็จพระปิยะติตติวิเศษและศาลาวิหารเพื่อน้อมเกล้าถวายอาลัย

♥ สมณะกรรมกร กุศล

พุทธสถานศิระะอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๙

เวลา ๑๕.๕๒ น. วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙
พสกนิกรชาวไทยได้รับข่าวเสด็จสวรรคตของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชรัชกาล
ที่ ๙ ยิ่งความเศร้าโศกไปทั่วทั้งแผ่นดิน.....

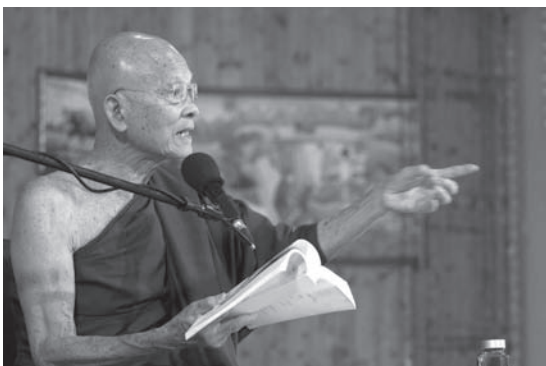
* การเคลื่อนไหวในชุมชน

ส.๑-๑๖.๙ ผู้ปกครองและนักเรียนระดับ
ประถมศึกษา(นภระจาย) จัดงานเทศกาลกินเจ
โดยตั้งร้านขายอาหารเจหน้าชุมชน

ส.๑-จ.๑๐ คณะครู ศิษย์เก่า ชาวชุมชนและ
นักเรียน สส.ช. จำนวน ๕๕ ชีวิต ไปฝึกทักษะ
การปฏิบัติงานในช่วงเทศกาลกินเจ ณ มูลนิธิสว่าง
วิชาธรรมสถาน อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

อ้ง.๑๑ มีกิจกรรมปัจฉิมนิเทศก่อนเปิดภาคเรียน
ที่ ๑/๒๕๕๙ และมีการประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๑๒ พ่อครูมาเทศน์โปรดชาวศิระะอโศก ตอน
เข้ามีการใส่บาตร

พ.๑๓ นักเรียนปิดเทอมภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๙

๑๖ กิจกรรมเวียนธรรมวันออกพรรษา

พ.๑๙ นักศึกษาแพทย์จากจังหวัดศรีสะเกษ
๖๐ คน มาศึกษาดูงาน

พ.๒๐ ครูอุตร นรุธ พานักเรียน ปวส.
เกษตร และปวช.ไฟฟ้า ๔ คนไปฝึกงานที่วังน้ำเขียว
จ.นครราชสีมา และ จ.นนทบุรี

ศ.๒๑ ชาวชุมชนประมาณ ๒๒ คน ไปถวาย
ความอาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา-
ภูมิพลอดุลยเดช ที่ศาลาว่าการจังหวัดศรีสะเกษ

ส.๒๒-อ้ง.๒๕ จัดอบรม “จำวจ” มีผู้เข้า
อบรมประมาณ ๓๐ คน จากทั่วประเทศ

พ.๒๓ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ เอกพัฒนา
ชุมชน ชั้นปีที่ ๓ จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ๒๘
คน มาศึกษาดูงานและรับประทานอาหารกลางวัน

มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก(ครูหุຍ)นำเยาวชนจำนวน
๑๕ คน และครู ๓ คน มาศึกษาเรียนรู้การทำ
เกษตรอินทรีย์ พักค้าง ๓ คืน

เจ้าหน้าที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและ
อาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๑๐
คน มาให้คำแนะนำเรื่องการติดฉลากตามมาตรฐาน
สินค้าเกษตรอินทรีย์ และรับฟังความคิดเห็นจากผู้
เข้าร่วมเสวนา ๔๐ คน

สมณะ ๒ รูป และชาวชุมชนไปกิจนิมนต์
ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ที่ ต.บ้านเดี่ยว อ.กันทรลักษ์
ของคุณประยุทธต์ ศิวโรจน์ ผู้จัดการธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สาขากันทรลักษ์

อ้ง.๒๕ สถานที่ผลิตอาหารเอ็นไอเอ็ม ได้ผ่าน
มาตรฐานPrimary GAP เป็นสถานที่ผลิตอาหารแล้ว

สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะพองไท รตน
บุญญ์ พร้อมด้วยอาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ และ
คณะเดินทางไปศึกษาดูงานที่ ประเทศพม่า

อ้ง.๒๕-พ.๒๖ ทางชุมชนนำรถหกล้อไปบริการ
รับ-ส่งประชาชนนักเรียนนักศึกษา เพื่อไปร่วม
ถวายความอาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา
ภูมิพลอดุลยเดช ณ เทศบาลเมืองกันทรลักษ์

พ.๒๖ ชาวชุมชนได้เดินทางไปร่วมถวายความ
อาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล

อดุลยเดช เทศบาลเมืองกันทรลักษ์

ครูจิตจรดา นิลนนท์ ร่วมประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่โรงแรมไมด้าทาวเวอร์ดิแกรนด์ นครปฐม

ศ.๒๘ ครูจิตจรดา ศิษย์เก่าพสุธา จันทะสน และนักเรียน ม.๔ จำนวน ๑๘ คน ไปเข้าค่ายเตรียมงานมหاپวารณา ณ พุทธสถานปฐมโอศก

ส.๒๙-จ.๓๑ ต.ค., อ.๑ พ.ย. มีกิจกรรมพานักเรียนชั้น ๔ ในค่ายเตรียมงานมหاپวารณาไปบำเพ็ญประโยชน์ อาทิเช่น แจกอาหารมังสวิรัต และเก็บขยะ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ณ ท้องสนามหลวง

* วลีก่อนจาก

ธ เสียดื้อสู้ฟ้า ตาดี๋ย แด้อเฮีย
พ่อเฒ่าแผ่ร่มดินไทย ลับล่อง
โอบอ้อมกายปมชาติไป ตับตึง แด่ตั้น
หลับเถอะพ่อเฒ่าห้อง ลูกนี้ตามรอย.

♥ สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้
ข้าพระพุทธเจ้านางจิตจรดา นิลนนท์ ผู้ประพันธ์

พุทธสถานศาลือโคก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๙

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของการแจกอาหารเจในเทศกาลกินเจและวันออกพรรษา ซึ่งในเทศกาลกินเจปีนี้ เราเปิดโรงบุญแจกอาหารเจ เป็นเวลา ๖ วัน ซึ่งแต่ละวันทั้งข้าราชการ พ่อค้าและประชาชน ต่างทยอยกันมาร่วมกิจกรรมกับพวกเราอย่างอบอุ่นเป็นกันเอง

ส่วนวันออกพรรษาและตักบาตรเทโว นั้น ก็มีญาติธรรมจากหลายจังหวัด มาร่วมกิจกรรมกับพวกเราจนเต็มศาลาพุทธาภิเษกทั้งสองวัน

* เหตุการณ์ในเดือนนี้

ส.๑-อ.๔ สมณะเลื่อนฟ้า สัจจเบโม สมณะจนแจ้ง อัสมจจโร และญาติธรรมจากดอยรายปลายฟ้า เดินทางไปเยี่ยมสมณะนิกนบ จันทโส ที่โรงพยาบาลโพธาราม จ.ราชบุรี แล้วเดินทางต่อไปเอามะพร้าวและต้นไม้ที่จังหวัดชุมพร

อ.๒-พ.๖ เปิดโรงบุญแจกอาหารเจในช่วงเทศกาลกินเจ

อ.๑๖-จ.๑๗ วันออกพรรษาและตักบาตรเทโว
เช้าวันที่ ๑๖ สมณะและพระอาคันตุกะปวารณาออกพรรษา “เปิดใจให้ชุมชนทรัพย์” ก่อนฉัน สมณะลือคม รัมมกิตติโกแสดงธรรม ภาคค่ำสมณะและพระอาคันตุกะเวียนธรรมเช้าวันที่ ๑๗ ทำวัตรเช้าชาวชุมชนรายงานตบะธรรมในช่วงเช้าพรรษา

ก่อนฉัน สมณะเลื่อนฟ้า สัจเบโมแสดงธรรม
ภาคค่ำชาวชุมชนรายงานตบะธรรมในช่วงเช้าพรชชาติต่อ

อ.๑๘ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน และ
ญาติธรรมเดินทางสู่พุทธสถานปฐมอโศก เพื่อร่วม
งานฌาปนกิจโยมสุจิต พังเจริญจิตต์ โยมพ่อของ
สมณะบินบน ธิริจิตโต

อ.๒๓ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยม(เศรษฐกิจ
พอเพียง)ศาลีอโศก

พ.๒๗ สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐมา
แสดงธรรมที่โรงพยาบาลไพศาลี เรื่อง “ทรงงาน
ทรงธรรม ทรงไทย”

* ข้อคิดสุดท้าย

อยู่กับหมู่ ให้ระวัง กามและพยาบาท
อยู่เดี่ยว ให้ระวัง ถีนมิทธะและอุทัจจะกุกุจจะ

♥ สมณะเน้นแก่น พળนังโก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๙

เดือนนี้เป็นเดือนแห่งการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของ
ปวงชนชาวไทยนั่นคือ การสวรรคตของพระบาท
สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (๑๓
ต.ค.๒๕๕๙) ท่ามกลางความโศกอาดูรของคนทั้ง
ประเทศในขณะนี้ ด้วยความเคารพเทิดทูนต่อ
พ่อหลวงของแผ่นดินไทย ทำให้ลูกๆสำนึกในพระ
มหากรุณาธิคุณได้จัดกิจกรรมที่ดั่งงามเกิดขึ้นอย่าง

มากมายเพื่อถวายไว้อาลัยต่อพ่อหลวงที่ผ่านมา เมื่อ
๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่จ.นครราชสีมา ชาวโคราช
ได้รวมพลังครั้งประวัติศาสตร์ ชื่องาน “ชาวโคราช
ร้อยดวงใจ ถวายอาลัยพ่อหลวง” มีคนมาร่วมงาน
นับแสนคน สำหรับช่วงเช้ามีกิจกรรมแจกอาหารฟรี
มีโรงทานอาหารเจหรือมังสวิรัต ๘๙ โรง และมี
คณะครูและเด็กนักเรียนสส.ม.ไปร่วมงานด้วย
จิตอาสาช่วยกันเก็บขยะในสนามนี้ด้วย

* เหตุการณ์

อ.๔ สมณะดินทองไปเยี่ยมชาวหินผาฟ้าหน้า
จ.ชัยภูมิ

ส.๘ โครงการเข้าวัดฟังธรรม เสาร์นี้มีผู้มา
ร่วม ๖๙ คน

จ.๑๐ ประชุมสรุปงานแล

พ.๑๒ เด็กสถานสงเคราะห์บ้านปากเกร็ด
จ.นนทบุรี มาศึกษาด้านกสิกรรม และคุณธรรม
จำนวน ๗ คน เวลา ๗ วัน

พ.๑๓ สมณะฝนธรรม สมณะดินทอง สมณะ
สยาม และญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพ
คุณแม่สุนิตย์ นราพินิจ อายุ ๘๓ ปี(เป็นโยมแม่
ของคุณธำรงค์ นราพินิจ) ที่วัดโพธิ์ จ.นครราชสีมา

ศ.๑๔ ค่ายอุโบสถศีล(ศีล ๘) ช่วง ๑๔-๑๖
ต.ค. มีผู้มาร่วมประมาณ ๒๐ คน

-ร้านมังสวิรัตินครราชสีมา(มรส.) หน้า
ม.ราชภัฏฯแจกอาหารให้ลูกค้ารับประทานฟรี เป็น
โรงบุญอาลัยในหลวง ร.๙ และแจกฟรีทุกวันศุกร์

ส.๑๕ โครงการเข้าวัดฟังธรรมเสาร์นี้มีผู้มา
ร่วม ๑๗๙ คน

-ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อ.๑๖ วันปวารณาออกพรรษาสมณะ ๔ รูป
ทำพิธีปวารณาต่อกันที่โบสถ์

-ตอนเช้า มีผู้มาร่วมฟังธรรม ๖๗ คน

ศ.๒๑ อบรมกสิกรรมและระบบน้ำ โดย
อ.กมล รุ่นที่ ๗ จำนวน ๙๒ คน

ส.๒๒ โครงการเข้าวัดฟังธรรมเสาร์นี้ แสดง
ธรรมโดย สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ(ท่านจันทร)
มีผู้มาร่วมฟัง ๒๓๕ คน และจัดงานเพื่อน้อมรำลึก

ต่อบรรพชน ซึ่งล้วนแต่อายุยาวตั้งแต่ ๗๔ ปี ถึง ๘๖ ปี ทั้งหมด ๑๔ คน งานนี้บรรดาลูกๆหลานๆ คุณยายเกิด ชาญณรงค์มาร่วมทำบุญ-ฟังธรรมด้วย

อา.๒๓.๓๐ ประชุมนักเรียน สส.ม.

พ.๓.๒๗ ชาวสี่มาอโศกและเด็กนักเรียนสส.ม. ไปร่วมงาน “ชาวโคราชร้อยดวงใจ ถวายอาลัย พ่อหลวง” ณ บริเวณลานอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี

ส.๒๙ โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้มาร่วม ๑๑๗ คน

อา.๓๐ สมณะลงอุโบสถ ฟังสวดพระปาฏิโมกข์ ทั้งหมด ๔ รูป

***** “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขของมหาชนชาวสยาม”
(พระราชดำรัสในหลวงรัชกาลที่ ๙)

♥ สมณะสร้างไท ปณโฑ

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๙

เข้าสู่เดือนตุลาคม ฝนเริ่มจางหาย มีโปรยปราย ลงมานิดหน่อย แล้วค่อยสลายไป ลมหนาวเริ่มมา เย็น อุณหภูมิต่ำสุด ๑๙ องศาเท่านั้นเอง กำลังเย็นสบาย ชาวที่ปลูกไว้ตอนเข้าพรรษากำลังออก ออกงามสม่ำเสมอ ต้อนรับหมอกหนาในยามเช้า ชาวภูผาฟ้าน้ำได้เตรียมแปลงสตอเบอร์รี่ไว้ต้อนรับ งานฉลองหนาวฯ เริ่มตัดหญ้าทำ ๕ ส. ตามจุดต่างๆ

และได้พากันไปจับจูลินทรีย์ในป่าใกล้ลำธาร โดยใช้ รำ และอื่นๆ ไว้ใช้ในการทำกิจกรรมไร้สารพิษบน ดอย ซึ่งเกิดสวนผักผลไม้ขึ้นหลายสวน ทั้งๆที่ชาว ชุมชน ภูผาฟ้าน้ำมีน้อย แต่ใจเกินร้อยเสมอ

*เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๑ สมณะฟังพระปาฏิโมกข์

-สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ (สมณะ บินบน ถิรจิตโต) ร่วมงานตลาดอาริยะครั้งที่ ๙ ที่ ชมร.ชม.(ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่)

-สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๒(สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) ไปร่วมกิจกรรมที่ภูฟ้าพาธรรม ครั้งที่ ๑๐ เริ่มเทศกาลกินเจ

จ.๓ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ กิจกรรมนี้ แสดงธรรม ฉันทอาหารวันเกิดลูกชายโยมหนูที่ชมร.ชม.

พ.๕ ชุมชนสัมพันธ์ ครั้งที่ ๙

ศ.๗ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ พูดคุยกับทีมงาน วิจัยการบรรลุธรรมของพ่อครู นำโดย ดร.อภิสิทธิ์ วิทยากร, ดร.พิทยา, ดร.มิ่งหมาย มุ่งมาจน,คุณแนว

ส.๘ สมณะ ๗ รูปนำโดย อาจารย์ ๑ และ อาจารย์ ๒ มาร่วมงานวันกตัญญูบูชาบรรพชน ครั้งที่ ๑ ที่ชมร.ชม. บรรพชนมีอายุ ๘๐ ปีขึ้นไป

อา.๙ อาจารย์ ๒ และปัจฉาฯ สมณะไปกิจ นิมนต์ ที่ภูฟ้าพาธรรม ครั้งที่ ๑๑

อ.๑๑ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมกลุ่มศิษย์ เก่า ที่อยู่ลานนาฯ และข้างลานนาฯ

-เพื่อนบ้านของคุณศรีศิลป์(ลูกศร) ๒ คน เป็นชาวญี่ปุ่น ๑ คนเยี่ยมชมชุมชนและพักค้าง ๑ คืน ก่อนกลับได้ร่วมงานชุมชนสัมพันธ์ และฝัง เข็มให้แก่วัยชราชุมชน

พ.๑๒ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ไปเยี่ยมโยมพ่อ

ในรายการวิถีอารยธรรม ถ่ายทอดสดทางบุญนิยมทีวี ในวันจันทร์ที่ ๓ คุณสง่า ตามาพงษ์นักวิชาการด้านโภชนาการ ที่ปรึกษากรมนามัย กระทรวงสาธารณสุข(สธ.) มาบรรยายที่อุทยานบุญนิยม เรื่องกินอย่างไร ปลอดภัย สร้างสุขภาพ เป็นกิจกรรมส่งเสริมผู้บริโภคร ในโครงการเกษตรอินทรีย์วิถีพอเพียง เพื่อผู้บริโภครปลอดภัย เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษอุบลราชธานี สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) และทีมงานกิจกรรมไร้สารพิษยังได้มาห้องค์ความรู้เกี่ยวกับการปลูกพืชผักแบบไร้สารพิษ วิธีบำรุงดิน การทำปุ๋ยหมักจากเศษผักผลไม้ไว้ใช้ในครัวเรือน พร้อมทั้งแจกกล้าไม้ผักสวนครัวฟรีที่อุทยานบุญนิยม

ศ.๓๐-๓.๑ คุณอุดม ศรีเชียงสา ไปอบรมการ

ดำเนินงานตามนโยบายที่สำคัญเพื่อพัฒนาคุณภาพ การอาชีวศึกษาเอกชน ณ โรงแรมขอนแก่นไฮเต็ล จ.ขอนแก่น

จ.๓ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์โศก ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยสองคนคือ คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ไปประชุมประจำเดือน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

อ.๔ สถานีโทรทัศน์ช่อง ๗ สี สัมภาษณ์พ่อครู เรื่องเรือ

จ.๑๐ ประชุมสรุปงานเทศกาลถือศีลกินเจ โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

พ.๑๑ พ่อครูและสมณะปัจฉาฯ เดินทางไป ศิริระโอโศก

ส.๑๕ ชาวบ้านราชา ทำพิธีถวายอาลัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งสวรรคตในวันที่ ๑๓ ต.ค.

ศ.๑๔-อา.๑๖ ถ่ายสัมภาษณ์อาริยมรรคครั้งที่ ๑๕
ส.๑๕ ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

อา.๑๖ สมณะปวารณาออกพรรษา ตอนเย็น

เป็นรายการเวียนธรรม โดยสมณะสิกขมาตุ

จ.๑๗ ผู้ใหญ่บ้านขวัญหินแก้ว และคุณนุชนาฏ จันทร์ ไปร่วมพิธีบำเพ็ญกุศลสวดอภิธรรมถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่วัดหนองบัว อ.เมือง จ.อุบลฯ

จ.๑๗,๒๔,๓๑ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษา สัมมาสิกขาวิชชาาราม และครูโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก

อ.๑๘ สมณะกล้าดี สมณะ ๒ รูป สิกขมาตุ ๓ รูป และโยม ๓ คน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณสุจิต พังเจริญจิตต์ โยมพ่ออาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ที่ปฐมอโศก ทำพิธีฌาปนกิจในวันที่ ๑๙

พถ.๒๐ พ่อครูและปัจฉาฯ พร้อมทั้งสมณะสิกขมาตุเดินทางโดยรถยนต์ ไปสวนป่านาบุญ อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร

ศ.๒๑ คุณดาวพร ชาวหินฟ้า และคณะ ไปจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตถวายอาลัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่วัดห้วยยาง อ.สว่างวีระวงศ์ เป็นกิจกรรมร่วมกับบริษัทเอทานอล บริษัทที่บริจาคจากเอทานอลให้บ้านราชา

จ.๒๔ ผู้ใหญ่บ้านขวัญหินแก้ว และคณะกรรมการไปร่วมพิธีบำเพ็ญกุศลสวดอภิธรรมถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่วัดวังยางสูง อ.วารินฯ จ.อุบลฯ

- สมณะถักบุญ อาจิตบุญโญ ไปประชุมเรื่องปุ๋ยที่ศิระชะโคก

อ.๒๕ สมณะฟ้าไท สมณะเพียงพอ ไปจิกนิมนต์เครื่องแห้วอินทรียนาเยีย บ้านนาเยีย อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ

-ผู้ใหญ่บ้านขวัญหินแก้ว และคณะกรรมการไปร่วมพิธีบำเพ็ญกุศลสวดอภิธรรมถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่

วัดวารินทราราม อ.วารินชำราบ จ.อุบลฯ

พ.๒๖ ผู้ใหญ่บ้านขวัญหินแก้ว และคณะกรรมการไปร่วมพิธีบำเพ็ญกุศลสวดอภิธรรมถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่วัดแสนสำราญ อ.วารินชำราบ จ.อุบลฯ

-คุณจุฑาทิพย์ รวมธรรม ไปประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่โรงแรมไมด้า ทาวเวอร์ แกรนด์ จ.นครปฐม

ศ.๒๘ สมณะเพียงพอนำคณะครูและนักเรียนชั้น ม.๔ นักศึกษา ปวช. ปี ๒ เดินทางไปเข้าค่ายงานมหาปวารณา ที่ปฐมมโศก

-ชาวบ้านราชฯไปจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัต และร่วมพิธีถวายอาลัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทุ่งศรีเมือง จ.อุบลราชธานี

* ภูมิภาควิทยวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๗ คุณหมุกดา โพธิ์สุวรรณ นำคณะครูและนักเรียน โรงเรียนชุมชนบ้านหนองยาว ต.โพนงาม อ.เดชอุดม จำนวน ๘๐ คน

จ.๑๐ คุณสลิตตา สุริโย นำคณะครู และนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านหนองยาว ต.โพนงาม อ.เดชอุดม จำนวน ๑๙๘ คน

คุณพงษ์ฤทธิ์ สุขเสริม นำคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนหินแห่ อ.กุดข้าวปุ้น ๗๐ คน

ศ.๑๔ คุณณรงค์ศักดิ์ เหมือนชาติ รอง ผอ.สพป. สุรินทร์เขต ๒ นำคณะจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๐ มา

ศ.๒๑ ดร.เพชรตะวัน ธาระรุ่ง นำคณะนักศึกษาปริญญาโทคณะบริหารการพยาบาล ประเทศอินโดนีเซีย (โครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน ม.อุบลฯ) ๑๓ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

* คำสอนของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

“บทปฏิบัติใดที่ “เป็น” ได้แล้วดีแล้ว มีผลเห็นผลและ “เป็น” จนมั่นใจแล้ว ก็จงเพิ่มบทปฏิบัติใหม่ให้ “เป็น” ใหม่ ได้ใหม่ ให้ดีอีก

มีผลเห็นผลอีกเรื่อยๆไป

ดังนั้นแล้วคือผู้เดินเข้าหานิพพาน”

(๒๙ ม.ค.๒๕๒๒)

♥ **สังฆมตฺตคณแก้ว ชาวนินพัท**
ประตองเตื่อน นากนญณังม

ชาวบ้านราชได้้อาลังในนล๖๖ S.๙

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๙

ส.๑-๑๙ นักเรียน ชาวชุมชน จำหน่ายอาหารเจที่ตลาดแก้งคร้อในเทศกาลงานเจ

จ.๑๐ ประชุมคณะกรรมการชุมชน ประชุมนักเรียน สรุปงานเจ

พ.๑๒-ศ.๑๔ จัดคอร์สสุขภาพ นักเรียนชาวชุมชนบางส่วน

๑๑.๑๖ เติวิไซ์ สรุปกายใจออกพรรษา

จ.๑๗ ประชุมชุมชนประจำเดือน และประชุมนักเรียน

๑.๑๘ เจ้าหน้าที่บริหารสำนักงานสถิติจังหวัดชัยภูมิมาสำรวจสำมะโนอุตสาหกรรม

ศ.๒๑ ประชุมการศึกษา

ส.๒๒ เติวิไซ์

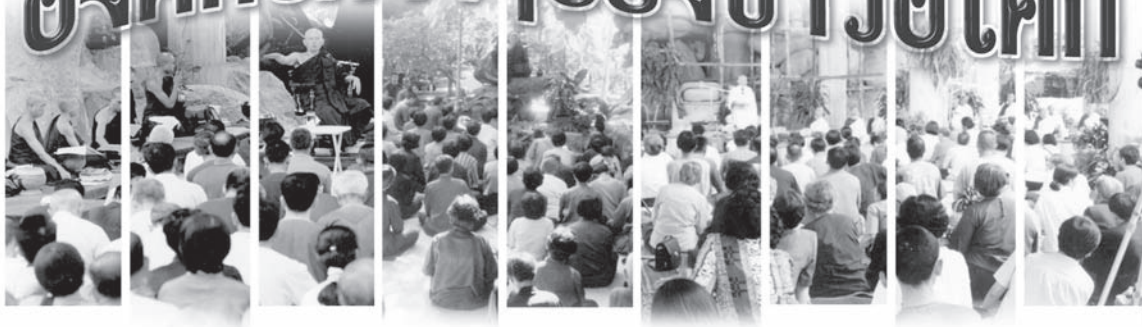
๑๑.๒๓ สรุปสภาวะจิตประจำสัปดาห์

จ.๒๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชน ประชุมนักเรียนประจำสัปดาห์

ศ.๒๕ ครู และนักเรียนชั้น ม.๔ เดินทางไปปฐมมโศก เพื่อช่วยเตรียมงานมหาปวารณา

♥ **รักบุญ**

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

รายงานการประชุมคณะกรรมกร

มูลนิธิธรรมสันติ

❖ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙(๒๑สิงหาคม ๒๕๕๙)

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก(สส.ฐ.)

-๔-๑๒ ก.ค. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปช่วยเตรียม และร่วมงาน "ภราดรภาพซาบซึ้งใจ" ณ สังกสสถานทะเลธรรม

-๓๐ ก.ค.-๑ ส.ค. คณะครู และนักเรียนร่วมกิจกรรมวัฒนธรรมลงแขกดำนา ณ นาแรงรักแรงฝัน จ.กาญจนบุรี

-๑๐-๑๒ ส.ค. ประชุมผู้ปกครองนักเรียน และจัดกิจกรรม"วันแม่แห่งชาติ ๒๕๕๙"

-๑๓-๒๘ ส.ค. ปิดภาคเรียนที่ ๑ มีนักเรียน ๗๐ คน ชาย ๓๗ คน หญิง ๓๓ คน

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก(สส.สอ.)

-๑๓ ส.ค. ให้นักเรียนนม.๓ ออก ๑ คน

-๑๓-๑๕ ส.ค. ประชุมผู้ปกครองและ

จัดงานวันแม่

-๑๕ ส.ค. ส่งนักเรียนกลับภูษา ๑ คน
คงเหลือนักเรียนทั้งหมด ๖๖ คน

-อาคารตระวันงาย ๑ การเช่าห้อง ให้
เจ้าของห้องหาผู้เช่า แล้วนำเสนอให้กรรมการ
พิจารณา การซื้อขายห้อง เจ้าของห้องต้องคืน
ห้องให้ส่วนกลาง ให้กรรมการเป็นผู้พิจารณา

-เสนอขายที่ดินที่ จ.สุพรรณบุรี เนื้อที่
๒ ไร่ ๓ งาน ๔๕ ตารางวา พร้อมสวนป่าสัก
ไม่มีคนดูแล และไม่ได้ใช้ประโยชน์ มีมติให้ขาย

รายงานการประชุมคณะกรรมกร

กองทัพนธรรมมูลนิธิ

❖ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙(๒๑สิงหาคม ๒๕๕๙)

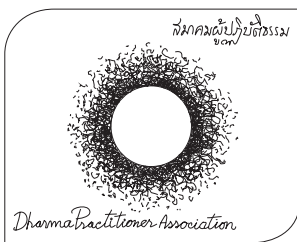
-เรื่องคดีพิพาทระหว่างหมู่บ้านราชธานีโศก
กับชาวบ้านบางส่วนของหมู่บ้านค้ำกลาง ที่สภา

ทนายความไต่สวนฎีกา โดยไม่ได้ขออนุญาตยื่นฎีกาตามขั้นตอนและกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ และทางเราก็ได้โต้แย้งไปนั้น ศาลฎีกามีกำหนดนัดฟังคำสั่งฎีกา ในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นั้น สรุปว่าทางสภานายความไม่สามารถยื่นฎีกาได้ เป็นอันสิ้นสุดเรื่องคดีพิพาท

-มีมติให้ตั้งหมู่บ้านราชธานีโอศกเป็นสาขาของมูลนิธิฯ เพื่อความสะดวกในการดำเนินงานด้านต่างๆ ในนามของมูลนิธิฯ จึงเป็นสำนักงานสาขาของกัณฑ์ธรรมมูลนิธิลำดับที่ ๑ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่กรรมการสาขา ดังนี้

๑. เป็นผู้แทนของมูลนิธิเฉพาะในส่วนของการดำเนินการด้านยานพาหนะต่างๆ
๒. ต้องบริหารงานภายในขอบแห่งอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของมูลนิธิ หรือตามที่คณะกรรมการมูลนิธิจะได้กำหนดหรือมอบหมายเพิ่มเติม
๓. รายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานสาขาให้ทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

รายงานการประชุมคณะกรรมการ สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

❖ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙(๒๐สิงหาคม ๒๕๕๙)

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตติโอศก(ชมร.สตอ.) กำหนดมาตรฐานขั้นตอนการแยกขยะของทุกฐานงาน, อนุมัติให้ทำประตุม้วนระบบไฟฟ้า และมีงานซ่อมแซมอีก

หลายงาน, มีมติให้คงการเก็บเงินไว้ ไม่เปลี่ยนแปลงไปใช้คูปอง, เทศกาลกินเจ ๑-๙ ต.ค. เปิดร้านในรูปแบบ“เหมาเลี้ยง” คือ แจกฟรีสำหรับผู้รับประทานที่ร้าน นำกลับบ้านคิดเงิน

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่(ชมร.ชม.) มีผู้พักค้างชาย ๑๓ คน หญิง ๙ คน รวม ๒๒ คน

๒๔ มิ.ย. จัดตลาดอาริยะครั้งที่ ๕ ซึ่งมีกิจกรรมเหมือนทุกครั้ง คือ มีการทำบุญใส่บาตร ฟังเทศน์ อาหารจานละ ๑ บาท ขายสินค้าต่ำกว่าทุน และยังมีเจ้าหน้าที่จาก บจ.แคทเทเลคอม มาบริการย้ายค่ายเบอร์เดิม

๑๙ ก.ค. จัดกิจกรรมวันอาสาฬหบูชา มีการทำบุญใส่บาตร ฟังธรรม มีชาวมุขมชช ญาติธรรม และสมาชิกมาร่วมใส่บาตร ๑๘๒ คน ที่ผ่านมามีสมาชิคนำผักสดไร้สารพิษมาบริจาคเยอะมาก ทำให้ไม่ขาดแคลนผัก

ฐาน สขจ. มีอาสาสมัครที่มาช่วยประจำ ซึ่งผันตนเองจากสมาชิก มาเป็นจิตอาสา ๓ คน และทุกวันศุกร์จะมีการลดราคาจากป้าย ๕๐% สำหรับตลาดอาริยะ ๒๐ ขึ้นแรก เพียงขึ้นละ ๑ บาท ขึ้นที่ ๒๑ เป็นต้นไป ขายครึ่งราคา”

๒๙ ก.ค. จัดตลาดอาริยะครั้งที่ ๖

๒ ส.ค. เป็น “วันแก่ ชมร.เชียงใหม่” เปิดให้บริการครบรอบ ๒๔ ปี มีการใส่บาตร ฟังเทศน์ มีอาหารมังสวิรัตและเครื่องดื่มฟรี

๑๒ ส.ค. จัดตลาดอาริยะครั้งที่ ๗ มีกสิกรมาร่วมจำหน่ายสินค้าการเกษตรต่ำกว่าทุน

๑๓ ส.ค. ชาวชมร.ชม.ไปร่วมงานวันแม่ที่ลานนาโอศก

ฐาน สขจ. สมาชิกตอบรับตลาดอาริยะมาก สินค้าจะขายดีในวันศุกร์ และตลาดอาริยะ

ฐาน คกร. ช่วงนี้เข้าสู่ฤดูฝนแล้ว พี่ซผักเกษตรอินทรีย์มีผลผลิตมากขึ้น

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา จตุจักร กำหนดประชุมแม่ค้าและผู้ทำงานทุก วันจันทร์ที่ ๓ ของเดือน

-ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม สถิตินาน บริการเดือนมิ.ย.-ก.ค. ผู้ใช้บริการ ๒๑๓ คน ยืมหนังสือ ๔๘ เล่ม มีนักศึกษาจากคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มาศึกษาเพื่อทำวิทยานิพนธ์ในชุมชนสันติอโศก

-กลุ่มวังจันทร์พฤษภา(จ.จันทบุรี) ๕ ก.ค. พ่อครูมาเยี่ยมกลุ่ม, ปลุกทุเรียน ๒๕๐ ต้น ระหว่างแถวทุเรียนปลูกแฝง ข้าวโพด, ๑๓-๑๗ ส.ค. จัดค่ายสุขภาพ ทำให้มีสมาชิกเพิ่มขึ้น

-กลุ่มชลบุรีอโศก ๒๒ ส.ค. ประชุม กลุ่มครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ มีสมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๘ คน, สมาชิกตั้งบะเข้าพรรษา ๔ คน

-กลุ่มรักษ์ดิน(จ.ชุมพร) การขายปุ๋ย เดือนก.ค.สูงกว่าเดือนส.ค., คอร์สสุขภาพยัง จัดเป็นปกติ ทำให้มีสมาชิกหมื่นเวียนมากขึ้น

รายงานการประชุม ชุมชนอโศก

❖ ครึ่งที่ ๘/๒๕๕๙(๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๙)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เป็นประธาน สมณะ ๑๓ รูป พระอาคันตุกะ ๒ รูป ลิกขมาตุ ๗ รูป กักรัก ๑ คน ปะหฌิง ๒ คน ญาติธรรมชาย ๓๙ คน ญาติธรรมหญิง ๙๕ คน

นักเรียนชาย ๑๒ คน นักเรียนหญิง ๒๒ คน รวมทั้งสิ้น ๑๙๓ คน

-แจ้งนโยบายพาณิชย์บัญญัติ

* การสั่งซื้อของของร้านอุทยานบุญนิยม และสหกรณ์ ในกรณีเป็นสินค้าตัวใหม่จะต้อง ประชุมรับรู้อีก

* จะลดสินค้าภายนอก จะไม่ซื้อ สินค้าที่ชุมชนผลิตเองได้มาขาย

-การใช้โซล่าเซลล์ติดตั้งในชุมชน อุปกรณ์ ไฟฟ้าต้องเป็นไปตามระเบียบของชุมชน

-ฐานกิจกรรม การเตรียมปลูกผักเพื่อใช้ ในงานเทศกาลกินเจของสวนไสห่ม่วนและสวน ไหวพลังเข้าป่า นโยบายการปลูกขี้เหล็ก นิสิต วนบ.ปลูกตามริมถนนต่างๆเสร็จเรียบร้อย ทาง การเกษตรทุกส่วนมีการร่วมแรงร่วมใจประสาน สัมพันธ์ และมีการสรุปสภาวะธรรม

-ฐานอุทยานบุญนิยม น้ำผักปั่นเปิดมา ครบ ๑ ปี หลายคนทีสุขภาพไม่ดีพอมาดื่ม แล้วสุขภาพดีขึ้น

-ฐานบ้านสุขภาพโฮ่งบัว เดือนนี้มีผู้มาใช้ บริการ ๗๒๒ คน ทันตกรรมมีผู้ใช้บริการ ๒๕ คน การดำเนินงานกตัญญูผู้สูงอายุ เริ่มมาตั้ง แต่เข้าพรรษาทุกวันอังคาร พุธ พฤหัสบดี มีผู้ มาใช้บริการเฉลี่ยวันละ ๗-๘ คนต่อวัน มีการ บริการแช่เท้า ประคบ อบสมุนไพร สปาหุ กัวซา

-ฐานต้อนรับ มีผู้มาศึกษาดูงาน ๗๘๑ คน ๒๔ คณะ

-ฐานร้านปันบุญและโรงครัว เดือนหน้า จะย้ายจากร้านปันบุญเก่าไปที่เขื่อนตลาด

เรื่องโรงครัว กลุ่มนิสิต วนบ.ไปช่วย ทำ ๕ ส.โรงครัว ช่วยจัดเป็นระบบ การเก็บ ผักก็ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ปีนี้เป็นปีที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก ทุ่งหน่อไม้ ดอกโสน

แก้วมังกร ปรับเปลี่ยนโครงสร้างอาหารป้องกัน
แมลงวัน เปลี่ยนกระเพาะอะลูมิเนียมเป็นกระห
สแตนเลส เพื่อเป็นการรักษาสุขภาพ

-ค่ายลัมมาอริยมรรคครั้งที่ ๑๓ วันที่
๒๖-๒๘ สิงหาคม มีผู้เข้าค่าย ๖๑ คน

-ช่วงนี้หมู่บ้านเรามีต้นไม้เล็ก ๓,๐๐๐
กว่าต้น ก็ให้ช่วยกันนำไปปลูกตามริมถนน
หรือต้นไม้ชนิดอื่นๆก็ขอให้นำไปปลูกตามคันนา
หรือข้างถนน เพื่อช่วยคลุมดินหญ้า

-ฝ่ายประชาสัมพันธ์แจกหนังสือให้ผู้ที่มา
ชมผาแขวน ๖๙๖ เล่ม ตอนนี้มีสมุดตรวจคิด
ขอเชิญมารับได้

-งานก่อสร้าง ตอนนี้อยู่โรงช่างเก่าจะทำ
เป็นร้านอาหาร ส่วนที่เหลือนำไปสร้างที่ติดกับ
โรงสีเก่าทางทิศใต้ จะใช้เป็นที่เก็บเครื่องกลหนัก
เก็บรถ เป็นสถานที่ซ่อมด้วย

-อุทยานบุญนิยมได้ซื้อไม้จากบ้านไม้ทรง
ไทยจากตลาดชินวาน จะไปรื้อแล้วจะไปสร้างที่
อุทยานบุญนิยม คาดว่าจะทำเสร็จก่อนงานเจ

ส่วนห้องน้ำชั้นสองเป็นที่พักฝ่ายหญิง
งานสวนสองโกชน์ ได้สร้างอาคารเก็บวัสดุ
อุปกรณ์ประปาซึ่งคุณกล้าตรงดูแลและอุปกรณ์
ของคุณแก้ว ตอนนี้มีทั้งน้ำใช้น้ำในแปลงกสิกรรม
สม.ผาแก้ว และในการก่อสร้างบ้าน ขณะนี้ทำ
แพสองแพ งานที่ค้างอยู่คือ ฝั้นเขียว

❖ โอวาทพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

เรื่องของเรือ เรามีทั้งเรือเล็กเรือใหญ่
อาตมาก็ไม่รู้ว่าชาตินี้จะปลูกแม่น้ำมูลขึ้นมาได้
หรือไม่ หมู่บ้านนี้เริ่มตั้งแต่มาอยู่ด้วยกันว่า
บ้านราชเมืองเรือ ทั้งๆที่ยังไม่ได้มีเรือมาเลยตั้ง
แต่เริ่มต้น เรือใหญ่เราไม่มีเลยตั้งแต่ต้น เรือ
เล็กเมื่อน้ำท่วมเราก็จำเป็นต้องไปหาซื้อมารอบแรก
๕๐ ลำ ตอนหลังก็จ้างเขาสร้างมาอีกหลายสิบลำ

ลำละสามพันกว่าบาท ส่วนเรือใหญ่นั้นก็มาทีหลัง
ทุกวันนี้บ้านราชนั้นกลายเป็นบ้านราช
เมืองเรือจริงๆ จนกลายเป็นว่าทำไมหนอเรา
ต้องมีการอนุรักษ์เรือไทย เรือไม้ อาตมาก็ได้
สำนึกว่ามั่นคงจะต้องจำเป็น ก็เลยคิดว่าเอาอัน
นี้แหละ เอาเรือมาชูความเด่น ก็พยายามจะ
สร้างเป็นบ้านหรือเรือนเรือ และเรือเรือน เรือที่
อยู่ในน้ำนี้ก็เรือ แต่เราสร้างให้เป็นบ้าน อยู่บน
บกเราเอาเรือมาทำบ้านก็เรียก เอือนเอือหรือ
เรือนเรือ

คือตอนแรกอาตมากะไว้แต่เป็นไปไม่ได้
อาตมากะจะให้เป็นที่ตลาด โดยใช้เรือที่สร้างขึ้น
เป็นร้านค้าแปลกๆ มีสินค้าในเรือแต่ละลำ คน
มาก็ได้ขึ้นไป เหมือนมีร้านขายของ แต่มันไกล
ยังไม่เป็น มันก็คงยังเป็นไปไม่ได้

❖ คริสต์ที่ ๙/๒๕๕๙(๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๙)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เป็นประธาน

สมณะ ๑๔ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป
สิกขมาตุ ๓ รูป ภริกา ๑ คน ประหมิง ๒ คน
ญาติธรรมชาย ๕๒ คน ญาติธรรมหญิง ๘๔ คน
นักเรียนชาย ๑๓ คน นักเรียนหญิง ๑๖ คน
รวมทั้งสิ้น ๑๘๖ คน

-ฐานงานต้อนรับ การศึกษาดูงานเดือน
สิงหาคมมี ๒๕ คณะ มีผู้เข้ามาศึกษาดูงาน
๒,๐๘๑ คน การศึกษาดูงานเดือนกันยายน มี
๒๓ คณะ มีผู้เข้ามาศึกษาดูงาน ๙๕๔ คน
และในเดือนนี้มีการอบรม ๑ คณะจากโรงเรียน
นาละไมพิทยาคม อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ
นักเรียน ๓๐ คน ครู ๔ คน

-ฐานงานพาณิชยกรรม สหกรณ์บุญ-
นิยม กำลังดำเนินการก่อสร้างร้านใหม่

-ฐานงานร้านปันบุญช่วงนี้ปิด เพื่อรอย้าย

ไปอยู่ที่เฮือนตลาด

-บ้านราชจะมีระบบน้ำบุงและน้ำซับ น้ำบุงใช้เพื่อรดน้ำต้นไม้ ส่วนน้ำซับบริโภคและใช้สอยอื่นๆ บ้านที่จะต่อน้ำให้แจ่งฝายประปา

-กรณีความกังวลเรื่องความปลอดภัยของการสร้างอาคารสวน คุณสิริวิวัฒน์ เวชกุล (แต้กซ์) วิศวกรชี้แจงเรื่องความแข็งแรงของการสร้างอาคารเฮือนสวน ซึ่งมีการผิดพลาดในช่วงแรกแล้วหรือสร้างใหม่ แจ่งว่าเสาเข็มที่รับน้ำหนักทั้งหมดมีความปลอดภัย คุณถึงไทได้ออกแบบใหม่ และโครงสร้างหลังคาเหล็กที่ซื้อมามีการออกแบบรับน้ำหนักเกินกว่าที่วิศวกรคำนวณไว้ จากฐานรากเสาเข็ม ตัวเสาที่ใช้ เพรทที่แก่แล้ว ขั้นตอนงานและบีทที่รับน้ำหนัก โครงหลังคาจึงมั่นใจในความแข็งแรงขององค์ประกอบทั้งหมดโครงสร้างและแบบแปลนที่เราสร้างปลอดภัยแน่นอน และมีผู้กังวลว่าเหล็กเก่ามาสร้างตัวอาคารอาจไม่แข็งแรง ได้ชี้แจงว่าส่วนใหญ่เป็นสนิมผิว เนื้อเหล็กยังดี เหตุที่ใช้เหล็กเก่า เพราะเหล็กใหม่มีราคาสูง ใช้ขังมากกว่าปัจจุบัน งบหลังคาจะใช้มากกว่าปัจจุบัน ๖ ล้านบาท และชั้นลอย ๘-๙ ล้านบาท ตัวอาคารนี้มีพื้นที่ใช้สอยทั้งชั้นล่างชั้นลอย ๒๗,๐๐๐ ตารางเมตร ในราคาของใหม่และจ้างช่างจะตกอยู่ที่ตารางเมตรละ ๒,๕๐๐ จะใช้ขังประมาณ ๗๐-๘๐ ล้านบาท แต่เราจะใช้ขังประมาณ ๕๐ ล้านต้นๆ ซึ่งถูกกว่า ส่วนเรื่องน๊อตที่หายไปทางวิศวกรรมจะคำนวณมากกว่า ๒ เท่า น๊อตที่ใช้ยึดเสาได้คำนวณเกินไว้เพื่อความปลอดภัยอยู่แล้ว แม้หายไปก็ยังไม่ปลอดภัย โครงหลังคา คาดว่าจะขึ้นเสร็จประมาณปลายเดือนพฤศจิกายน ส่วนการมุงอาจจะติดขัดที่ขังประมาณ อาจจะมุงไปครึ่งหรือก่อนอาคารเมื่อมีเงินแล้วค่อยมุงต่อ

พื้นล่างเทไปแล้วประมาณ ๖๐% ซึ่งเป็นพื้นที่ใช้งานหลักตั้งเป้าว่าเท ๗๐% แล้วหยุดตามงบประมาณ ปลายปีถ้ามีกิจกรรมจะใช้จะมีหลังคาเกินครึ่ง พื้นที่เกินครึ่ง และมีโครงสร้างครบ จัดสรรพื้นที่ใช้สอยเอา

สาเหตุที่อุบัติเหตุครนล้มเนื่องจากผู้ขับรถครนขาดประสบการณ์ ทำงานขาดความรอบคอบ ความเสียหายมีการแก้ไขทั้งหมดแล้ว

-สมณะเดินดินแจ้งผลการประชุมสมณะเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ งานการก่อสร้างที่บ้านราชฯ ขยายทุกทิศตามเก็บรายละเอียดไม่ได้ ต่อไป การจะมุงงานก่อสร้างเพิ่มขึ้น จะมีคณะทำงานดูแล คือ สมณะฟ้าไท สมณะแก่นเกล้า สมณะมือมัน สมณะข้าฟ้า สมณะด่วนดี สมณะถักบุญ ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเงิน การต่อรองตกลงราคาจะเป็นทีมฆราวาส ทีมเรือมีสมณะพอแล้ว สมณะแก่นเกล้า สมณะขุนศึก ฝ้ายยานยนต์ มีสมณะข้าฟ้า สมณะเพียงพอ สมณะด่วนดี สมณะมือมัน การทำงานจะเป็นทีมทำงานเพื่อปรึกษาหารือกัน เพื่อเกิดประโยชน์สูง ประหยัดสุด เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

-การย้ายทะเบียนบ้าน ผู้เป็นเจ้าของบ้านจะต้องมีบ้าน ส่วนผู้ที่ย้ายเข้าใหม่จะเป็นผู้อาศัย เพราะเกิดปัญหาบ้านเลขที่ว่างหลายหลังคาเรือน หมู่บ้านรากรณีพิเศษที่กองทัพธรรมเป็นเจ้าของ เจ้าบ้านในบ้านเลขที่ไม่ใช่เจ้าของ

❖ โอวาทพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

ชุมชนของเราเป็นหมู่บ้านที่เป็นทางการ เป็นนิติชนัย ก็ต้องทำตามระเบียบแบบแผนของเขาแล้วเราก็มีระเบียบของเราด้วย

ข้างในที่เราอยู่ด้วยกันทุกวันนี้ ราชธานี โอโศกนี้ยังต้องทำอีกเยอะต้องสร้างบ้านแปลงเมือง

อีกให้เป็นบ้านเมืองที่มีอะไรต่ออะไร ทางโลก นั้นหมู่บ้านเขาก็มีบ้านของใครบ้านของมัน แต่ของเรานี้เป็นส่วนกลางของสาธารณะหมดเลยทั้งหมด แล้วเราก็เข้ามาอยู่รวมกัน พยายามจะเป็นเหมือนบ้านข้างนอกเขา แต่ไม่เหมือน บ้านข้างนอกเขามีบ้านเลขที่มีพลเมือง แต่ของเราบ้านใครก็บ้านพี่น้อง ไปอยู่บ้านใครก็ได้ อีก ไม่วุ่นวายเหมือนข้างนอกเขา

อาตมาว่าช่วยกันรังสรรค์ให้ดี จะเป็นตัวอย่างของโลก ซึ่งรัฐศาสตร์เขายังไม่ได้สนใจ ไม่รู้ว่ามันมีจริงหรือเปล่า ทั้งๆที่เขาทำวิทยานิพนธ์ไปเยอะแล้วนะ ทำไปมองประเด็น จับประเด็นแก่นแท้เหมือนกันหมด แต่วิทยานิพนธ์ก็ชูประเด็นอันไหนต่างกันนิดหน่อย แต่รัฐศาสตร์ไม่กระดิกหู โดยเฉพาะผู้ที่ เป็นอาจารย์เป็นผู้นำเป็นหัวหน้าที่จะต้องออกไปศึกษา พวกเขาอยู่กันยังไง ระบบเศรษฐกิจระบบ สังคมศาสตร์ระบบรัฐศาสตร์ ก็ไม่ใช่ มันเป็นทั้งสองอย่างเป็นทางประชาธิปไตยและเป็นทั้งคอมมูน และเป็นคอมมูนที่ยิ่งใหญ่ เป็นสาธารณโภคีด้วย ซึ่งคอมมิวนิสต์ทำไม่ได้ เพราะคอมมูนเราเป็นหนึ่งเดียว มีคณะใหญ่ที่ดูแลจัดสรร ส่วนประชาธิปไตย พวกเราก็ประชาธิปไตยคอมมูน ประชาธิปไตยสาธารณโภคี ประชาธิปไตยในชุมชนนี้เสียภาษี ๑๐๐% คนข้างนอกฟังก็ไม่เชื่อ

คนที่นี้ทำงานแล้วมีรายได้เข้ากองกลาง เสียภาษีร้อยละร้อยเปอร์เซ็นต์ เกิดหมู่บ้านแรกคือปลูมโศกตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ มาถึงปีนี้ ๒๕๕๙ ก็ ๓๒ ปีแล้ว เกิดหมู่บ้านชนิดนี้ ผ่านมาตั้ง ๓๐ กว่าปีแล้ว แม้แต่เราเผยแพร่ไปนักรัฐศาสตร์ต่างๆก็ไม่เห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าศึกษา น่าจะทำวิจัยให้ดี น่าจะต่อยอด

สถิติเผยแพร่สรรณ

ประจำเดือน ส.ค.-ต.ค ๒๕๕๙

สรรณพิมพ์

สารอโศก [งานอโศกรำลึก ๔๕ ปีเสีหนาท เพชรพุทธ-
ศุขยอดศิลป์] ๑๐,๐๐๐ เล่ม
ดอกบัวน้อย [แบบอย่างที่ดี] ๕,๐๐๐ เล่ม

สรรณปฏิกรรรม

	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๕๐๖	๔๕๑	๔๘๕
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๖๐	๖๐	๗๐
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๑๓	๒๒	๓๕

สถิติสรรณโส

สิงหาคม ๒๕๕๕

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๕	๒	๒	๑ ราย
จำนวนที่ยืม	๓	๖๘	๒๐	๗๒	๑ แผ่น/ม้วน

กันยายน ๒๕๕๕

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๕	๒	๒	- ราย
จำนวนที่ยืม	๓	๗๔	๑๘	๗๒	- แผ่น/ม้วน

ตุลาคม ๒๕๕๕

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๒	๔	๓	๒	๒ ราย
จำนวนที่ยืม	๖	๒๘	๒๕	๗๒	๔ แผ่น/ม้วน

ใต้ร่มอโศก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๓๗(๕๐)
ประจำเดือน ส.ค.-ต.ค. ๒๕๕๗

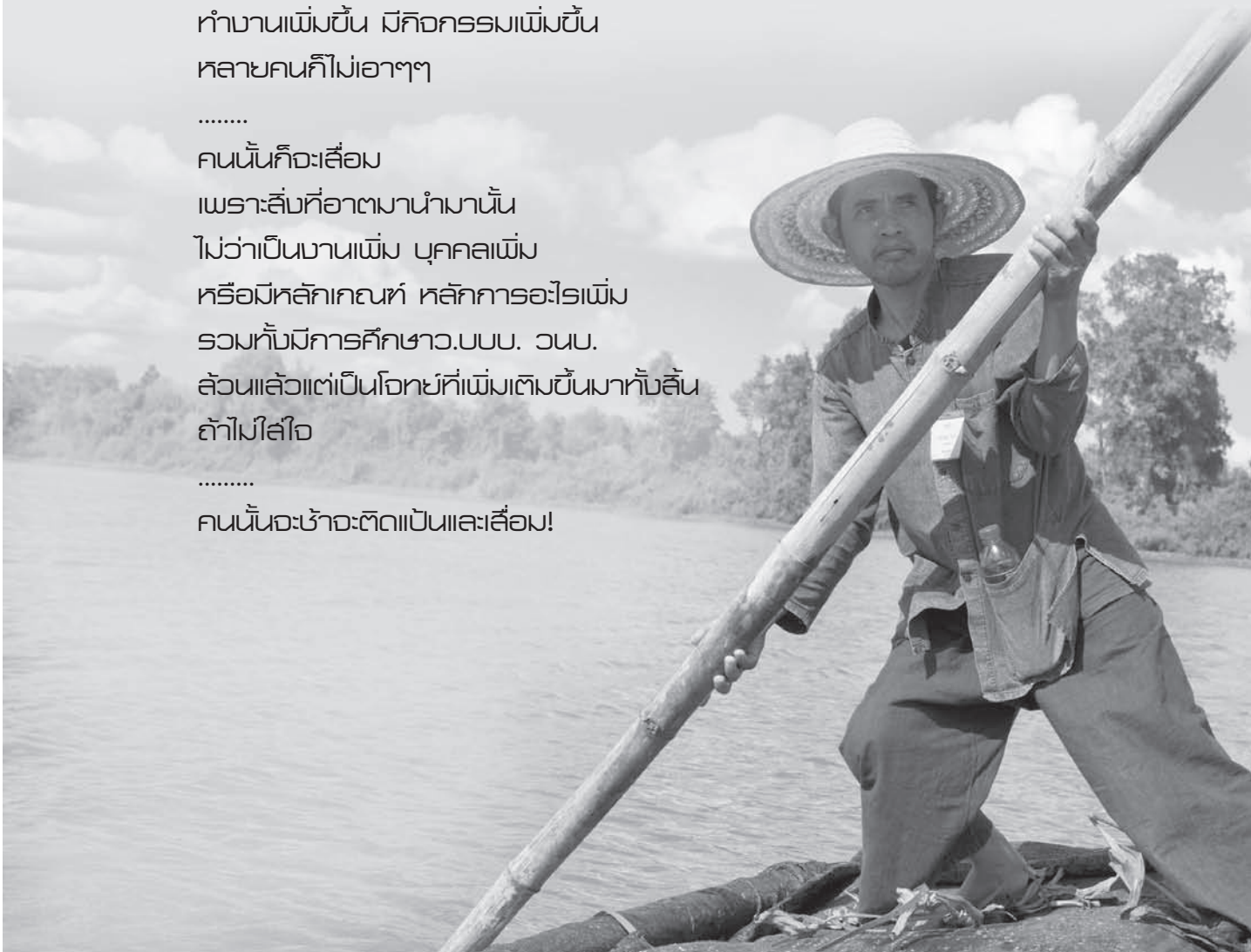
เหตุผลของพ่อท่านที่มีต่อลูกๆ
อาตมาเห็นว่าตอนนี้ พวกเราต้องมีโทษ
ขณะนี้ลอบลับเกณฑ์ให้สึกเถอะ พวกเราเดือดเหา ไม่พัฒนา
ไม่รับโทษที่อาตมาให้เพราะมันพอแล้ว
อาตมาเตือนพวกเราไม่รู้เท่าไร ถ้าถึงขั้นติดเป็น จากนั้นไปก็เสื่อม
เพราะทุกวันนี้พวกเรา ข้าวมีกิน ดินมีเดิน ตะวันมีส่อง ผนัง้อมมีเสริอ
เกิดมีเก็บ บ่่วยเอิบมีคนรักษา ชีหมีคนช่วยกวาด
ผ้าขาดมีคนช่วยชุน บุญต่างคนต่างทำ แล้วก็ไม่เพิ่มโทษ
อาตมาพาออกไปลับคมข้างนอก
ทำงานเพิ่มขึ้น มีกิจกรรมเพิ่มขึ้น
หลายคนก็ไม่เอาๆๆ

.....

คนนั้นก็เสื่อม
เพราะสิ่งที่อาตมานำมานั้น
ไม่ว่าเป็นบานเพิ่ม บุคคลเพิ่ม
หรือมีหลักเกณฑ์ หลักการอะไรเพิ่ม
รวมทั้งมีการศึกษา.บบบ. วนบ.
ล้วนแล้วแต่เป็นโทษที่เพิ่มเต็มขึ้นมาทับสิ้น
ถ้าไม่ใสใจ

.....

คนนั้นจะรัอะติดเป็นและเสื่อม!

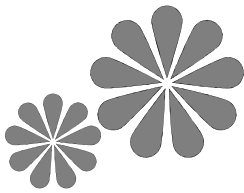

ความแตกต่างระหว่างฤษีป่า-ฤษีกรุง-อรหันต์ของพุทธ

สภาวะจิตที่ “ด้านชา” ในความชอบซังคือ “ฤษีป่า” สภาวะจิตที่ “หลีกเลียง” ในความชอบซัง คือ “ฤษีกรุง”

สภาวะจิตที่ตรวจสอบได้ว่าแม้เล็กแม้หน้อยไม่มีเหลือ “ความด้านชา-ความหลีกเลียง” ในความชอบ-ซัง คือ “อรหันต์ของพุทธ”

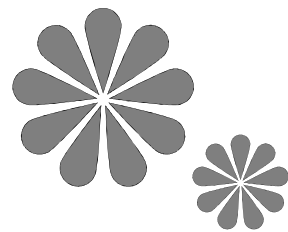
(หมายเหตุ เก็บตกจากธรรมะของพ่อท่านแม่วันทู ๑๐ ธ.ค.๕๙ โดยท่านแก้วบุญ)

เกณฑ์วัดคนเหนือคน!

ผู้ที่ได้ขึ้นชื่อว่าเก่งที่สุดนั้นต้องสามารถอยู่กับคนเลวได้
โดยต้องชัดเจนว่า จิตของตนต้อง “ไม่ดูด-ไม่ผลัก”
และสามารถทำให้คนเลวนั้นๆ
กลับกลายเป็นคนดีได้
(หมายเหตุ เก็บตกโอวาทพ่อท่าน เตือน ธ.ค.๕๙ โดยสมณะแก้วบุญ)

ได้มอะไร ไปอย่างหนึ่ง!

จากญาติธรรมสมบุรณ์ กาญจนบุตร (อ.พังโคน จ.สกลนคร)
“มีความคิดเห็นหนักแน่น ไม่หวั่นไหว ถ้ามั่นศีลห้า ตัดขาดอบายมุขตั้งแต่พ.ศ.๒๕๒๕ ถึงปัจจุบัน

เผยแผ่ขยายผลไปยังญาติๆ สาธุชนตลอดเวลา มีผู้ร่วมปฏิบัติเป็นรูปธรรม...”
“ศีล” ก็มีแล้ว อย่าลืม “ทาน” เสียละ หัดช่วยเหลือเพื่อพายเป็นด้วยทรัพย์สิน ด้วยแรงกาย
คนตกทุกข์ได้ยาก คนเดือดร้อนมีเยอะเยะ
ไหนดุก็ไหนดุ จะฝึกควบคุม “เวทนา” หรือ “อารมณ์” ก็ไม่เสียเที่ยวนะ จุ้ยๆๆ

มีเข็มทิศชีวิตแล้ว ขั้นตอนไปจะทำอะไร?

“ดิฉันได้รับหนังสือสารอโศกและดอกหญ้ามาตลอดระยะเวลาเกือบ ๑๐ ปี
อ่านเมื่อไหร่ก็มีความสุข ได้ความรู้ คู่คุณธรรม นำชีวิตไปสู่สิ่งที่ตั้งม
การนำธรรมะมาปฏิบัติทำให้จิตใจเราสงบ
การได้อ่านหนังสือธรรมะทำให้เราเข้าใจชีวิตมากขึ้น
ถ้าไม่มีทุกข์ก็จะมองไม่เห็นธรรมะ
คนเราถ้ามีความสุขก็จะหลงระเรีง
กว่าจะได้เกิดมาเป็นคนนั้นยาก การมีชีวิตอยู่นั้นก็ยาก
ดิฉันขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ส่งหนังสือดีๆ มีสาระมาให้อ่าน
มันทำให้คนโง่อย่างดิฉัน ฉลาดขึ้นมาบ้าง
ดิฉันขอสัญญาว่าจะเป็นคนดีของสังคม.....”

ญาติธรรม **ดวงใจ ทองทา** รายงานมาจากสนามรบของชีวิต
สิ่งที่อโศกให้ได้ นั่นคือ **“สัมมาทิฐิ”** ความเข้าใจชีวิต คือ **เข็มทิศ**
ขั้นตอนต่อไป คือการฝึกฝนให้เก่ง ให้เชี่ยวชาญยิ่งขึ้น
นั่นคือเหตุผลว่า ทำไม **“ผัสสะ”** จึงสำคัญนัก!
สาวจู้ยี้ๆ

ใครเป็นต้นแบบความกล้าหาญทางจริยธรรม ?

“การได้พบเห็น รับรู้การปฏิบัติของกัลยาณมิตร อย่างเช่น **พ่อท่านโพธิรักษ์, อาจารย์ ส.ศิริรักษ์, ลุงจำลอง ศรีเมือง, พระพุทธอิสระ** ถือว่าเป็นมงคลและเป็นกำลังใจในการเผชิญชีวิต ได้ปฏิบัติตามที่ท่านเหล่านี้ เกิดมาได้ทำในสิ่งที่มนุษย์ทั่วไปทำได้ยาก มีความกล้าหาญทางจริยธรรมที่สูงยิ่ง...”

ญาติธรรม **เกียรติยศ ผุงพิทักษ์** (อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา) แสดงความเห็นมา

*ชีวิตแต่ละคน อาจนำเข็มนาฬิกาคนละด้าน ลองค้นหาตัวเอง เราเดินทางไหนก็ดี
เหมือนกัน จู้ยี้ๆ*

ปรีชิตหรือปฎิเวธ

นักปฏิบัติธรรมที่เป็นพุทธแท้ๆนั้น สภาวะของฌานจะต้องเป็นผู้รู้จริงตามความ“เป็น”จริง ในปัจจุบัน ไม่ใช่รู้จริงตามความ“จำ”จริง!

(หมายเหตุ เก็บตกโอวาทพ่อท่าน ๘ ธ.ค.๕๙ โดยสมณะถักบุญ)

โครงการรวมใจสร้างนาถาบุญนิยม ครั้งที่ ๑

วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีการรวมพลังพี่ๆศิษย์เก่า และน้องๆศิษย์ปัจจุบันศิระะอโศก กว่า ๕๐ คน มาร่วมกันช่วยงาน ๕ ส. เตรียมสร้างอาคารซ่อมเรือ ที่ลานเม็งฟ้า บ้านราชฯ อย่าง สนุกสนานร่าเริง ตอนเช้าสมณะ พอแล้ว สมณะถักบุญ รวมทั้งอา เย็นยิ่ง ผู้รับผิดชอบฐานงานซ่อม

เรือ ได้เล่าประวัติความเป็นมาของโครงการอนุรักษ์เรือไทย และได้อธิบายการเนืองงาน ประมาณ ๘.๔๕ น. หลวงปู่สมณะโพธิรักษ์ได้มาให้โอวาท ให้ความเข้าใจเรื่อง การทำงานแบบสานหมู่ ที่จะมืพลัง ทำ อะไรก็สำเร็จ เหมือนอธิษฐานของพระพุทธเจ้า ประมาณ ๙.๐๐ น. เริ่มทำงาน หลวงปู่เป็นผู้ เปิดงาน โดยการตอกเสาเอกของอาคารนี้ ที่จะใช้เก็บเรือซ่อมสร้างเรือเอี่ยมจูนและเรืออื่นๆ

การรวมพลังบุญนิยมครั้งนี้ทำให้เกิดพลังสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน นี้ก็ถือเป็นการกลับมา รวมตัวกันทำงานอีกครั้ง ของพี่ๆศิษย์เก่าศิระะอโศกที่ห่างไกลกันไปนานหลายปี ทำให้ได้พบปะเจอ หน้ากันเหมือนเมื่อก่อนที่ยังเป็นนักเรียนอยู่

★ จัจจกส์

คติประจำฉบับนี้

“คนฉลาดรู้จักปรับอารมณ์
คนอดทนรู้จักฟื้นใจตัว”

RSSU:
ประทับใจ
(๑๕๕)

พรทวารอโณในวันแห่ง

ฉันหลุดตัวเองจาก“โลกโลเกีย” ก้าว
อย่างเข้าสู่เส้นทาง“โลกุตระ” โดยการเริ่มตัดใจจาก
“เนื้อเพื่อนร่วมโลก” มากินอาหารมังสวิรัต เมื่อ
“วันพีชมงคล” ปี ๒๕๓๑ จากวันนั้น จิต
วิญญาณได้พัฒนามาเป็นลำดับ จน**มาเป็นคนวัด
ได้ในปี ๒๕๓๕** ณ พุทธสถานราชธานีโอศก
(บ้านราชา) แต่ฉันก็เข้าๆออกๆวัดด้วย“วิบาก”
กับครอบครัว และ“อุบัติเหตุทางกรรม”ของตนเอง
ฉันกลับเข้าวัด ณ บ้านราชา ครั้งล่าสุด ปี
๒๕๕๕ สองปีต่อไป ฉันต้องรีบกลับบ้านอีก
เพื่อไปช่วยบรรเทาเบาบางความร้อนระอุในบ้าน
ตามที่น้องชายคนเล็กร้องขอมา และสืบต่อ
ด้วยการที่น้องสาวคนเล็กป่วยเป็นมะเร็ง
เต้านมระยะที่ ๓วิบากในรอบนี้หมดลง
เมื่อฉันรับวิบากจากการป่วยเป็น “โรคมะเร็ง”
ค่อนข้างรุนแรง จน**น้องชายเอ่ยว่า “หาย
ป่วยแล้วกลับบ้านราชาเดี๋ยว พ่อแล้ว”** น้อง
สาวทั้ง ๒ คน ok ด้วย

น้องสาวและน้องชายมีบุญบารมี
ได้กราบ**พระโพธิสัตว์** คือ **“พ่อครู”** และ
คณะปัจฉิมคณะ ช่วงงานฉลองหนาว ณ
“มูลนิธิปริศนารักษ์” น้องสาวคนเล็กที่ดูสุดใสมาก
รายงานตัวกับพ่อครูว่า “เป็นน้องสาวที่เป็น
มะเร็งค่ะ” พ่อครูเมตตาถามว่า “หายหรือยัง?”
คำตอบคือ “เหลือแต่กินยาต้านมะเร็งให้ครบค่ะ”
ฉันกำหนดวันเดินทางกลับบ้านราชา

เอง ด้วยความปลื้มปีติใจ **วันอาทิตย์(วันเกิด)** ที่
๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ คือ **วันกลับ “สู่แผ่นดิน
พุทธ”** วันที่กำหนดนี้ จะมีช่วงเวลาที่ร่างกาย
คืนสภาพความแข็งแรงให้มากขึ้น และถือโอกาส
เยี่ยมเยือน อ้าลา พ่อ-แม่ทางกรรม คือ พ่อเต็ง
แม่หน้อย รวมทั้งเก็บตกกิจกรรม กิจกรรมต่างๆ
ให้เรียบร้อย ลงตัว เป็นที่เบาใจ

เช้าวันแห่ง **♥** **อาทิตย์** กรุณาไปรับที่
บริษัทรถทัวร์ถึง **“แผ่นดินพุทธ”** พากันไป
กราบ**หลวงพ่อพุทธโต** และร่วมฟังรายการ **“วิถี-
อารยธรรม”** โดย **พ่อครู** และ**สมณะเดินดิน**

ดิทชวีโร จิตมีปีติที่ได้กลับมาอยู่ท่ามกลาง “พุทธบริษัท ๔” ณ ที่นี้อีกครั้ง จบรายการจึงได้กราบ “พ่อ” คือ “พ่อครู” บัจฉาสมณะ สมณะ ลิกขมาตุ และเจริญธรรมทัททายพี-น้อง อย่างเบิกบานสำราญใจ

ช่วงบ่ายตั้งใจไปเยี่ยมลิกขมาตุอ่านตน (ลิกขมาตุรูปแรกที่เมตตาโปรดฉัน) และเยี่ยม ป้าเนียนใจ ซึ่งมีอาการปวดหลังมาก เสียงประกาศของคุณปะตรงเตือนดังขึ้นว่า “ขอเชิญร่วมกิจกรรมในวันวาเลนไทน์กับพ่อครู ณ โรงปุ๋ยพลังชีวิต” ฉันเปลี่ยนใจทันที เพราะวาระดีทุกอย่างนี้มีปีละหน! เปลี่ยนผ้าถุงเป็นกางเกงวอร์ม เพื่อความสบายบริเวณที่เป็นรอยโรคของงูสวัด และคล่องตัวในการขนปุ๋ย

ณ “โรงปุ๋ยพลังชีวิต” ฉันเห็นกองทัพมดจำนวนหนึ่ง นำโดย “พ่อครู” ขนปุ๋ยกันเป็นสายอย่างต่อเนื่อง ความดีก็รักใจเพิ่มขึ้น

เดินเข้าไปร่วมขบวนการ

โ๊ะโ๊ะ! รถเข็นแต่ละคันวางปุ๋ยขนาด ๕๐ กก. ๒ กระสอบอยู่ทุกคัน รอการเข็น มองดูทุกฐานะ ทุกวัย นับตั้งแต่นักเรียนม.๑ ล้วนเข็นกันเป็นปกติ เอาใจดี? ยังรักตัวกลัวหนักเกินกำลัง เดินไปได้ซักกระยะก็รู้สึกเขินอายกับความอ่อนแอของตน กลับไปหารถเข็นที่รออยู่ ร้องขอให้นักศึกษาอาชีวะที่คุ้นเคย ช่วยผลักรถให้เออนเพื่อให้ป้าเข็นเหนื่อย เด็กกลับบอกว่า ป้าลองใช้เทคนิคดันรถไปข้างหน้า แล้วป้าจะทำได้ ลองดูตามคำแนะนำ ดีใจ! ป้าทำได้แล้ว! หลัง

จากนั้นฉันก็สามารถเป็น ๑ ในกองทัพมด
รอบแล้วรอบเล่า อย่างพอเป็นพอไป

บางรอบที่การวางรถลงสะดุด ท่าน
ปัจฉาแสนดินตึงๆแซวๆ ว่า “ป่าใบฟ้า ไม่มีแรง”
.....ฉันเกิดอาการทิวน้ำ จึงวางรถขึ้น พักดื่มน้ำ
จนหมดขวด ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดหยุดพักอย่างเรา
สู้ต่อ! ตานี้ละวิบากแยกเขี้ยวรออยู่ ปล่อยให้
ฉันขยำใจอยู่ ๒-๓ รอบ รอบวิบาก **ยกแล้ว ขึ้น
แล้ว! รถขึ้นกับปุ๋ย ๒ กระสอบ แต่! เหลว!
รถเข็นตีกลับ ฉันไม่ปล่อยมือ จึงถูก “A Bomb
of Love” จากน้ำหนักปุ๋ย ๑๐๐ ก.ก.(๒ กระ
สอบ) สะท้อนกลับเข้าให้ ตกใจ! มือหลุด!
เสียการทรงตัว! มองเห็นพื้นโรงปุ๋ยรอร่างกาย
ที่ล้มแน่ๆ ไม่รอดๆ**

พอถึงพื้นในท่านั่งเอนไปข้างหลัง
อาการเจ็บแปล็บ!!! ขึ้นทันที ฉันรู้สึกตระหนก
ตกใจเป็นอย่างยิ่ง ก็เพิ่งจะหายจากโรครุสวัด
กลับคืนสู่บ้านราชฯได้ เจอวิบาก!อีกแล้ว เป็น
ภาระให้ตนและพี่น้องอีก งานพุทธาฯจะไปได้
ไหมเนี่ยะ ฯลฯ ความคิดลึบสนอลห่ม่าน ผสม
ร่วมส่วนกับความเจ็บปวดที่ปรากฏ พยายาม
รวบรวมสติ นั่งท้าวแขนเอนกายให้พอสบาย
เหยียดขาออก ๒ ข้าง ok เป็นปกติจึงนั่งนิ่ง
เป็นตุ๊กตาหิน รวบรวมใจให้สงบ สยบความเจ็บ
ปวด ไม่ร้องขอความช่วยเหลือ (ไม่มีแรงขอ)
อยากนอนราบเพื่อ Safe หลัง ก็กลัวฝุ่นปุ๋ย

พักใหญ่พี่น้องคงเอะใจ มารุมล้อม
ถามไถ่ ฉันขอรุญปุ๋ยได้แล้วก็เอนกายนอนราบ
สบายขึ้น จะลองตัดหลัง เช็คสภาพ **หนูเหม่**มก็
กระตุ้นให้รีบไป**โยงบัว** ทราบว่าพ่อครูกรุณาถอย
รถ“ลูกหลง”มารับแล้ว พี่น้องประคองปีก ขึ้น
นอนบนเบาะหลังสุด มีอานี่มคอยกำกับดูแลให้
เก็บเท้าไม่ให้ยื่นออกนอกรถ เห็นปัจฉาแสนดิน
ปั่นจักรยานมาตืดๆ และประเมินว่า “ป่าใบฟ้า
หน้าซีดมาก” ช่วงเดินทางมีเด็กน้อยฝ้ายเสื้อจับ
กล้องจ่อที่ฉันตลอดเวลา จนนึกขำบอกเขาว่า
“ไม่ต้องขนาดนั้นก็ได้อลู” ดูเป็นวิบากที่เ่ๆ
เพราะมีสื่อตามเก็บร่องรอยอย่างใกล้ชิด

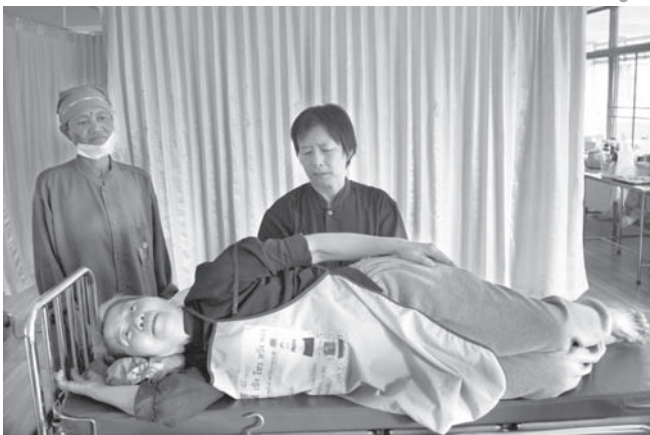

ณ “โฮงปัว” พ่อครูกรุณาเอ็นชาน ฝ่ายพยาบาล ซึ่งโชคดีมาก ๆ ที่ทีมงานอยู่ประจำ อย่างพร้อม เป็น “A Bomb of Love” ที่ฉันได้รับนับแต่พ่อครู ปัจจุบัน และพี่น้องทุกฝ่ายที่ช่วยเหลือ ภายใต้หลักการ “ฟังเจ็บ” ที่พ่อครูให้ไว้อย่างแท้จริง

ฉันได้รับการรักษาดูแลในระยะฉุกเฉินอย่างรวดเร็ว มีซักซ้า จากพี่น้องระดับ “มืออาชีพ” อย่างใสใจ **อาพรตะวัน** และ **น้องสุรีย์** ช่วยทำ “ปากว” **คุณป้าเต็มศิริ** ให้ดื่ม น้ำเกลือแร่ (รสรชาติดี) **ป้าพัทธบุญ** ช่วยฝังเข็มตั้งแต่หัวลงมาแขน จัดเต็ม พี่น้องมารายล้อมให้กำลังใจ ที่น่าเกรงใจ และปลาบปลื้มยิ่ง คือ **พ่อครูและคณะ ปัจจุบัน** **นังรอด** อากการ “ยกหลัง” ก่อนกลับ พ่อครูถามอาการ อาพรตะวัน รายงานบอกเป็นอาการ “ยกหลัง”

ก่อนกลับพ่อครูแถม “**สังจธรรม**” ให้ ข้อคิดด้วยการเปรยดังๆว่า “**วิบากใครก็วิบากมัน**” ฉันฟังแล้วก็คิดต่อได้ว่า แม้พ่อครูเองก็มีวิบากจากอาการไอ! ที่ฉันต้องแอบสู้อยู่ในใจให้ดื่ม น้ำและหยุดไอ รวมทั้งจำถึงคำตอรองของพ่อครูกับลูกๆว่า “**ถ้าอยากให้อาตมาหยุดไอ พวกคุณต้องเป็น...อรหันต์**”

พี่น้องที่ทราบข่าวมาเยี่ยมให้กำลังใจ

• อย่างแสนอบอุ่น ก่อนจะนอนพัก ณ ห้องพักแพทย์ชั้น ๓ อาพรตะวันกรุณาฉีดยาแก้ปวดให้ • เพื่อการพักผ่อนแซมร่างกายอย่างเต็มที่ มี **แซมเดือน** คอยดูแลและนอนเฝ้าฉันนอนราบผ่อนคลายสบายใจ ไม่กังวลกับเรื่องราวใด ยินดีน้อมรับ “วิบาก” ที่แสนสุขใจในครั้งนี่...วันนี่...

• กราบขอบพระคุณพ่อครู และคณะ • ปัจจุบันด้วยเศียรเกล้า ขอบพระคุณพี่น้องทุกคนที่เมตตากรุณาเป็นที่พึ่ง บุญคุณนี้...ขอฝากไว้ก่อนนะคะ และจะขอตอบแทนตามกาลเวลาและเหตุปัจจัยอันควรค่ะ

🙏 **ใบฟ้า ภัทมาลา (นามบุญนิยม)**

ปล. ขอบพระคุณแม่งามธรรม แม่เดือนแก้ว บริการอย่างสมุนไพโร (๓วัน) อาไม่ร่วม น้องรุ่ง กรุณาจุดจุด นวดทาสมนุไพโรที่ดีที่สุดของอินเดีย (๓รอบ) และหนึ่งเพียรที่กรุณาประคบสมุนไพโรของบ้านราชาให้ รวมทั้งพี่น้องที่บริการอาหาร ผลไม้ อย่างสมบูรณ์

ออกกำลังกายดี ???

การออกกำลังกาย หมายถึง กิจกรรมที่กระทำ แล้วทำให้ร่างกายมีสุขภาพที่ดี มีความฟิต จะทำให้กล้ามเนื้อ หัวใจและหลอดเลือดแข็งแรง ป้องกันโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง และโรคมะเร็ง

การออกกำลังกายไม่ได้หมายถึงการต้องไปแข่งขัน กีฬากับผู้อื่น แต่การออกกำลังกายเป็นการแข่งขันกับตัวเอง

หลายคนมักจะอ้างเหตุผลของการไม่ออกกำลังกาย เช่น ไม่มีเวลา ไม่มีสถานที่ ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ปัญหาเกี่ยวกับอากาศ ทั้งหมดเป็นข้ออ้าง แต่ลืมไป ว่าการออกกำลังอาจจะให้ผลดีมากกว่าสิ่งที่เขาเสียไป

เป็นที่น่าดีใจว่าการออกกำลังให้สุขภาพดีไม่ต้องใช้เวลามากมาย เพียงแค่วันละครึ่ง ชั่วโมงก็พอ และก็ไม่ต้องใช้พื้นที่หรือเครื่องมืออะไร เพราะการออกกำลังมีให้เลือกหลายแบบ การออกกำลังจะทำให้รูปร่างดูดี กล้ามเนื้อแข็งแรง ป้องกันโรคหัวใจ ป้องกันโรคกระดูกพรุน ป้องกันโรคอ้วน ทำให้ร่างกายสดชื่น มีพลังที่จะทำงานและต่อสู้กับชีวิต นอกจากนี้ยังสามารถลดความเครียดได้ด้วย

ความสำคัญของการออกกำลังกาย

ร่างกายมนุษย์มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา เพื่อความเจริญเติบโตและรักษาสภาพการทำงานที่ดีเอาไว้ การทำงานที่ไม่ค่อยมีการเคลื่อนไหว การใช้ชีวิตประจำวันที่มีการเคลื่อนไหวน้อย และยังไม่ค่อยออกกำลังกาย ไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของสมรรถภาพทางกาย หรือสุขภาพ แต่ยังเป็นสาเหตุของความผิดปกติของร่างกาย และโรคร้ายหลายชนิดที่ป้องกันได้ ซึ่งเป็นโรคที่เป็นปัญหาทางการแพทย์ที่พบมากในปัจจุบัน

ในทางการแพทย์ การออกกำลังกายอาจเปรียบได้กับยาสารพัดประโยชน์ เพราะใช้เป็นยาบำรุง เป็นยาป้องกัน และเป็นยาบำบัดรักษา หรือฟื้นฟูสภาพร่างกาย

การออกกำลังกายให้ เกิดประโยชน์แก่สุขภาพคือ การจัดชนิดของความหนัก ความนาน และความบ่อยของการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับเพศ วัย สภาพร่างกาย สภาพแวดล้อม และจุดประสงค์ของแต่ละคน

ประโยชน์ของการออกกำลังกาย

๑. เพื่อการเจริญเติบโต การออกกำลังกายจัดเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตเด็กที่ใช้ชีวิตประจำวันที่มีการเคลื่อนไหวน้อย ไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย แต่มีการกินอาหารมาก อาจมีส่วนสูงและน้ำหนักตัวมากกว่าเด็กในวัยเดียวกันโดยเฉลี่ย แต่ส่วนใหญ่มักจะทำให้ร่างกายมีไขมันมากเกินไป มีกระดูกเล็ก หัวใจมีขนาดเล็ก เมื่อเทียบกับน้ำหนักตัว และรูปร่างอาจผิดปกติได้ เช่น เข้าชิดกัน อ้วนแบบจุก เป็นต้น ซึ่งถือว่าการเจริญเติบโตที่ผิดปกติตรงข้ามกับเด็กที่มีการใช้ชีวิตประจำวันที่มีการเคลื่อนไหวอย่างพอเหมาะ มีการออกกำลังกายถูกต้องสม่ำเสมอ ร่างกายจะผลิตฮอร์โมนที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตอย่างถูกส่วน จึงกระตุ้นให้อวัยวะต่างๆ เจริญขึ้นพร้อมกันไป ทั้งขนาดรูปร่าง และหน้าที่การทำงาน และเมื่อประกอบกับผลของการออกกำลังกายที่ทำให้เจริญอาหาร การย่อยอาหาร และการขับถ่ายดี จึงมีการเจริญ

เติบโตดีกว่าเด็กที่มีการใช้ชีวิตประจำวันที่มีการเคลื่อนไหวน้อย และเด็กที่ไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย

๒. เพื่อสุขภาพ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การออกกำลังกายมีประโยชน์ต่อสุขภาพ ถึงแม้จะไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าการออกกำลังกายสามารถเพิ่มภูมิคุ้มกันโรคที่เกิดจากการติดเชื้อได้ แต่มีหลักฐานที่พบบ่อยครั้งว่า เมื่อนักกีฬาเกิดการเจ็บป่วยจากการติดเชื้อจะสามารถหายได้เร็วกว่า และมีโรคแทรกซ้อนน้อยกว่า ข้อที่ทำให้เชื่อได้แน่ว่าผู้ที่ออกกำลังกายย่อมมีสุขภาพดีกว่าผู้ที่ไม่ค่อยออกกำลังกายคือ การที่อวัยวะต่างๆ มีการพัฒนาทั้งขนาด รูปร่าง และหน้าที่การทำงาน โอกาสของการเกิดโรคที่ไม่ใช่โรคติดเชื้อ เช่น โรคเสื่อมสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะจึงมีน้อยกว่า

๓. เพื่อสมรรถภาพทางกาย ถ้าการออกกำลังกายเป็นยาบำรุง การออกกำลังกายถือเป็นยาบำรุงเพียงอย่างเดียวที่สามารถเพิ่มสมรรถภาพทางกายได้ เพราะไม่มียาใดๆ ที่สามารถทำให้ร่างกายมีสมรรถภาพเพิ่มขึ้นได้อย่างแท้จริงและถาวร ยาบางอย่างอาจทำให้ผู้ใช้สามารถทนทำงานบางอย่าง

ได้นานกว่าปกติ แต่เมื่อทำไปแล้วร่างกายก็จะอ่อนเพลียกว่าปกติ จนต้องพักผ่อนนานกว่าปกติหรือร่างกายทรุดโทรมลงไป การออกกำลังกายสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายทุกๆ ด้านได้ เช่น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือด ความคล่องตัว ฯลฯ

๔. เพื่อรูปร่างและทรวดทรง การออกกำลังกายเป็นได้ทั้งยาป้องกันและยารักษาโรค การเสียทรวดทรงในช่วงการเจริญเติบโตตั้งข้อ ๑. ย่อมป้องกันได้ด้วยการออกกำลังกาย แต่เมื่อเติบโตเต็มที่แล้วยังขาดการออกกำลังกายก็จะทำให้ทรวดทรงเสียไปได้ เช่น ตัวเอียง หลังงอ พุงป่อง ซึ่งทำให้เสียบุคลิกภาพได้อย่างมาก ซึ่งถ้ากลับมาออกกำลังกายอย่างถูกต้อง เป็นประจำสม่ำเสมออย่างสม่ำเสมอสามารถแก้ไขให้ทรวดทรงกลับดีขึ้นมาได้ แต่การแก้ไขบางอย่างอาจต้องใช้เวลาอันเป็นเดือน เป็นปี แต่บางอย่างอาจเห็นผลภายในเวลาไม่ถึง ๑ เดือน เช่น พุงป่อง การบริหารกายเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหน้า

ท้องเพียง ๒ สัปดาห์ ก็ทำให้กล้ามเนื้อหน้าท้องมีความตึงตัวเพิ่มขึ้นจนกระชับอวัยวะภายในไว้ไม่ให้ดันออกมาเห็นพุงป่องได้

๕. เพื่อการป้องกันโรค การออกกำลังกายสามารถป้องกันโรคได้หลายชนิด โดยเฉพาะโรคที่เกิดจากการเสื่อมสภาพของอวัยวะอันเนื่องจากการมีอายุมากขึ้น ซึ่งประกอบกับปัจจัยอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การกินอาหารมากเกินไป ความเครียด การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ หรือกรรมพันธุ์ โรคเหล่านี้ ได้แก่ โรคประสาทเสีย ดุลยภาพ หลอดเลือดหัวใจเสื่อมสภาพ ความดันเลือดสูง โรคอ้วน โรคเบาหวาน โรคข้อต่อเสื่อมสภาพ ฯลฯ ผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำมีโอกาสเกิดโรคเหล่านี้ได้ช้ากว่า หรืออาจไม่เกิดขึ้นเลยจนชั่วชีวิต การออกกำลังกายจึงช่วยชะลอความชรา

๖. เพื่อการรักษาโรคและฟื้นฟูสภาพโรคต่างๆ ที่กล่าวในข้อ ๕ หากเกิดขึ้นแล้ว การเลือกวิธีออกกำลังกายที่เหมาะสมจัดเป็นวิธีรักษาและฟื้นฟูสภาพที่สำคัญ แต่บางครั้งก็อาจมีปัญหาดูแลจึงควรอยู่ในความดูแลของแพทย์

☆ [ข้อมูลจากsukkapab.com]

กิจกรรม ทำกระดงใบตอง

พวกเราชาวอโศกได้มีส่วนร่วมตั้งเต็นท์แจกอาหารให้กับพี่น้องที่มาร่วมถวายสักการะพระบรมศพ **พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช** ที่บริเวณท้องสนามหลวง หน้าพระบรมมหาราชวัง ซึ่งมีหลายหน่วยงาน คณะบุคคลหลายกลุ่มไปตั้งเต็นท์แจกอาหารเช่นกันตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ โดยในตอนแรกๆมีการใช้โฟมใส่อาหารกันมาก แต่พวกเราเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จึงมีดำริในการใช้กระดงทำจากใบตองแทนโฟมในการใส่อาหารแจก เพราะใบตองเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมย่อยสลายได้ง่าย และยังช่วยลดภาวะการเกิดโลกร้อนอีกด้วย

ดังนั้น ตั้งแต่วันแรกๆที่กองทัพธรรมไปแจกอาหารที่สนามหลวง ชาวอโศกรวมทั้งจิตอาสาได้ช่วยกันทำกระดงใบตองทั้งที่สันตโศกและปฐมอโศก โดยที่สันตโศกก็เริ่มงานประมาณ ๙ โมงเช้า ไปจนถึงประมาณสองทุ่ม หรือจนกว่าใบตองจะหมด โดยไม่มีวันหยุด ช่วงแรกๆชาวชุมชนใครว่างเวลาไหนก็ไปช่วยทำ บางหน่วยงานนำใบตองที่ตัดแล้วขึ้นไปเย็บให้เป็นทรงที่หน่วยงาน ตอนเย็นเอาลงมาส่ง ทำได้ประมาณวันละพันกว่าใบ

แล้วก็เริ่มมีจิตอาสาที่รู้ข่าวมาช่วยจนทุกวันนี้ทำได้ประมาณ สามพันถึงสี่พันใบ และที่ปฐมอโศกก็จะทำได้วันละประมาณสามพันกว่าใบเช่นกัน ส่วนบางคนที่ไม่สะดวกมาทำที่พุทธสถาน ก็ทำจากที่บ้านแล้วนำไปส่งที่สนามหลวง แต่ก็ไม่เพียงพอต่อความต้องการที่ต้องใช้ถึงวันละสองสามหมื่นใบ ทำให้ต้องมีการเสริมด้วยกระดงกระดาษบ้าง

ขั้นตอนการทำกระดง คือ เริ่มตั้งแต่

ตัดใบตองให้กว้างให้ได้ขนาดที่
ต้องการ นำแบบวงกลมที่ทำด้วย
กระดาษแข็ง วางแบบลงบนใบตอง
แล้วใช้มีดกรีดให้ได้ขนาดที่ต้องการ
หรือมิฉะนั้นก็นำไปเข้าเครื่องตัด
ใบตองที่มีผู้บริจาคมาให้ ๓ เครื่อง
โดยเรียงใบตองให้ได้ปริมาณพอดี
กับใบตัดจึงจะตัดได้ซึ่งส่วนใหญ่
จะใช้แรงผู้ชายในการตัด จากนั้น
นำใบตองที่ตัดเป็นวงกลมไปเช็ด

ให้สะอาด แล้วนำใบตองสองใบประกบแล้วเย็บด้วยที่เย็บกระดาษให้ได้ทรงกระทง ส่วนใบตอง ที่ไม่
ได้ขนาดจะมีอีกแผนกนำไปทำกระทงเล็กเป็นทรงเรือเพื่อใส่ขนม มันต้ม ผลไม้ เพื่อใช้ใบตองให้คุ้มค่า
ให้เหลือเศษให้น้อยที่สุด แล้วนำเศษไปหมักเป็นปุ๋ย ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรให้มีประโยชน์สูงสุด

จากการได้พูดคุยกับจิตอาสา ส่วนใหญ่มาใช้เวลาวางให้เป็นประโยชน์ บางคนอยู่ใกล้วัดมา
ได้บ่อยๆ บางคนอยู่ตอนเมืองมาสัปดาห์
ละ ๒-๓ วัน บางคนอยู่ไกลก็มาค้างที่วัด
๔-๕ วัน เวียนกันไป ทุกคนรู้สึกภูมิใจ
ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการต้อนรับผู้ที่มา
รอกกราบสักการะพระบรมศพให้ได้
รับประทานอาหารจากกระทงใบตอง

บางคนไม่มีเวลามาทราบว่าที่
สันติอโศกมีการทำกระทงใบตอง ตนเอง
หาใบตองได้ก็นำมาบริจาค น้ำใจมากันไม่
ขาดสาย

ที่สนามหลวงต้องการกระทง
ประมาณวันละ ๒๐,๐๐๐ ใบ และยังคง
มีการแจกไปเรื่อยๆ จึงยังต้องการ
จิตอาสาที่จะมาช่วยทำกระทงใบตอง ซึ่ง
ขั้นตอนในการทำมีหลายขั้นตอน ใครที่
ไม่ถนัดด้านเย็บกระทง ก็สามารถช่วย
เช็ดใบตองได้ เรียกว่าใครชอบแบบไหน
ก็เลือกทำตามที่ชอบได้ ดังนั้นใครมีเวลา
ว่าง ก็มาช่วยกันทำกระทงใบตอง ซึ่งเป็นการช่วยลดขยะมลพิษด้วยค่ะ

เป็นเรื่องจริง เรื่องนี้เกิดขึ้นมาแล้ว ๒๐ กว่าปีมาแล้ว ณ ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งของจังหวัดร้อยเอ็ด มีครอบครัวของผู้มีฐานะดีครอบครัวหนึ่ง ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัว ชื่อ **พ่อโฆสิต** (นามสมมุติ) เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ มีภรรยาชื่อ **แม่สมศรี** มีลูกสาว ลูกชาย และหลานน้อยอีกหนึ่งคน

พ่อโฆสิตรับราชการมาครบอายุ ๖๐ ปี ถึงวาระต้องปลดเกษียณ พอปลดเกษียณมาแล้วก็มีเงินจากการปลดเกษียณนั้นมาด้วยจำนวนมากโขอยู่เหมือนกัน พ่อโฆสิตก็คิดว่าเราควรจะทำางานทำเพื่อจะได้ไม่อยู่ว่างๆเฉยๆ

พ่อโฆสิตจึงเลือกที่จะทำ **ฟาร์มเลี้ยงหมู** เมื่อมันโตก็จะได้ฆ่าเอาเนื้อมันขาย หรือไม่ก็พ่อค้าหมู เขาจะได้ซื้อเอาไปขายเอากำไรกัน

การทำฟาร์มเลี้ยงหมูของพ่อโฆสิตจะทำฟาร์มใหญ่ มีหมูเลี้ยงอยู่ในคอกเป็นร้อยๆตัว การให้อาหารหมูก็จะนำเอาข้าวสารและรำ ผสมใส่กัน แล้วนำมาต้มให้หมูกิน

มีอยู่วันหนึ่ง ขณะที่พ่อโฆสิตกำลังให้อาหารหมูกินอยู่นั้น ก็มี **สุนัข** ของชาวบ้าน ไม่รู้มาจากไหน ๔-๕ ตัว ได้มาแย่งกินอาหารกับหมูของพ่อโฆสิต พอหมูเห็นสุนัขมาแย่งกินอาหารพวกหมูๆก็กลัวสุนัข พากันเดินหนี ปล่อยให้สุนัขกินอาหารสบายใจไปเลย

พ่อโฆสิตมองเห็นเช่นนั้น จึงเอาไม้ซ้อนไล่ตี ขว้างไล่ให้สุนัขเหล่านั้นหนีออกไปจากคอกหมู แต่พอพ่อโฆสิตปล่อย พวกสุนัขเหล่านั้นก็จะพากันกลับมาแย่งกินอาหารกับหมูอีกเหมือนเดิม พ่อโฆสิตมองเห็นเช่นนั้นจึงเกิดความโมโหอย่างแรง

ในวันต่อมา พ่อโฆสิตจึงไปซื้อ **ยาเบื่อหนู** มาผสมใส่ข้าวและรำ แล้วต้มให้สุนัขเหล่านั้นกิน โดยเอารางใส่อาหารของหมูออกมาจากคอกหมู แล้วก็เอามารวางไว้นอกคอกหมู จากนั้นก็เอาอาหารที่ต้มผสมยาพิษนำมาเทใส่รางให้อาหารหมูนั้น จากนั้นพ่อโฆสิตก็จะทำที่เดินออกไป

ไม่นานพวกสุนัขที่เคยกินอาหารกับหมูก็พากันมากิน อาหารที่มียาพิษนั้น

พอมันกินจนอิ่มแล้ว มันก็จะเดินออกจากรางอาหารนั้นไปที่ละตัวสองตัว พอมันเดินไปได้สักพัก มันก็จะล้มลงชักกระตุกแล้วดิ้นตายไปที่ละตัวสองตัว พ่อโฆสิตต้มข้าวใส่ยาพิษให้กับสุนัขกินอยู่ ๒-๓ วัน สุนัขก็ตายไปหลายตัว พวกที่ยังไม่ตายก็ไม่กล้ามากิน เพราะเห็นเพื่อนๆล้มตายลง

ต่อมาเมื่ออยู่วันหนึ่ง พ่อโฆสิตโยกน้ำจากบ่อบาดาล เพื่อเอามาล้างคอกหมูและรางให้อาหารหมูนั้น ปกติพ่อโฆสิตป่วยเป็นโรคเบาหวานและมีโรคความดันโลหิตสูง สมัยนั้นไฟฟ้ายังไม่เข้าถึงหมู่บ้าน จะมีก็แต่ตอนกลางคืน เพราะไฟฟ้จากเครื่องทำไฟ ตอนกลางวันนั้นไม่มีไฟฟ้าใช้เลย

ขณะที่พ่อโฆสิตกำลังโยกน้ำจากบ่อบาดาลอยู่นั้น พ่อโฆสิตก็เป็นลมหน้ามืดตาลายล้มลงตรงที่โยกน้ำนั้น แล้วก็ดิ้นชักกระตุกเหมือนสุนัขกินอาหารปนยาพิษ อย่งไรก็อย่างนั้น

พอพ่อโฆสิตล้มลงชักกระตุกไม่นานเท่าไร หัวของพ่อโฆสิตก็ลอดเข้าไปในรูขาดของประตูห้องน้ำ ที่อยู่ข้างบ่อ หัวไปติดกับประตูห้องน้ำดินขลุกขลักอยู่อย่างนั้นตั้งนาน ก็ไม่มีใครมาเห็น

ต่อมาหลานน้อยเดินกลับมาบ้าน หลังจากไปเล่นกับเพื่อนๆข้างบ้านมา ก็ได้มาพบกับคุณตาอนนดินทูนทุราย อยู่กับบ่อบาดาลนั้น หลานจึงวิ่งไปบอกพ่อแม่และญาติๆให้มาช่วยดูกว่าพ่อแม่และญาติๆจะมาถึง คุณตาโฆสิตก็ได้สิ้นใจตายเสียแล้ว

นี่แหละหนอที่พระท่านว่าให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นย่อมมาถึงตัว

☠️ เขียนโดยชอชอแค้น

๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

151 ต้องทำให้การเขียนลงแผ่นกระดาษนี้เกิดประโยชน์ เพราะข้อความที่ประกอบด้วยตัวอักษรแต่ละตัวล้วนมีความหมายที่แสดงบทบาทของจิตวิญญาณ จิตวิญญาณเป็นพลังชีวิตที่ทำหน้าที่รู้และบงการชีวิต ฉะนั้นใครที่สัมผัสหรือสำเหนียกรู้เห็นพลังชีวิตของตนเองได้ คุณก็กำลังศึกษาเรื่องจิตวิญญาณอย่างแท้จริง

ทุกอย่างที่คนเราประดิษฐ์ขึ้นเป็นเครื่องใช้ไม่สอยไปจนถึงกิริยาท่าทาง คำพูดคำจา หรือตัวหนังสือที่เขียนออกมา ล้วนเป็นสื่อแสดงออกของจิตวิญญาณทั้งนั้น เพราะจิตวิญญาณคือพลังชีวิต แต่ถ้าเราไม่ชัดเจนกับความจริงนี้ เราก็ตจะเข้าใจว่าตายแล้ว วิญญาณคือผี แล้วก็ ‘กลัวผี’

ทำอย่างไรจะหายกลัวผี ซึ่งเข้าใจว่าเป็นวิญญาณ ‘คนตาย’ ก็ต้องมาศึกษาวิญญาณ ‘คนเป็น’ ให้เข้าใจทะลุปรุโปร่งไปเลย ‘คนเป็น’ คนแรกที่เราสัมผัสเรียนรู้ได้เต็มที่ และมีข้อมูลเพียบคือตัวเราเองไงล่ะ

เราจะศึกษาเรียนรู้ได้ตอนไหน ก็ตอนที่วิญญาณแสดงบทบาทอยู่ อย่าลืมนะว่าวิญญาณ เป็นพลังงานที่เกิดอยู่ในทุกขณะ ขณะยืนอยู่ มีพลังรู้ว่กำลังยืน นั่งอยู่ก็รู้ตัวว่ากำลังอยู่ในอริยาบถนั่ง นอนก็รู้อริยาบถนอน ยิ่งเวลาเดินอย่าเผลอเขี้ยว ก้าวเดินอย่างไรมีสติรู้ทัน ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นวิชาของพระพุทธเจ้า ตรัสสอนสาวกให้รู้ตัวทั่วพร้อมในทุกๆ อริยาบถ ยืน เดิน นั่งนอน ฯลฯ ทุกกิจกรรม การงาน พฤติกรรมที่ทำอยู่ พูดอยู่ คิดอยู่ ต้องฝึก รู้ทันความจริงในปัจจุบันนั้นๆ ขณะกำลังมองดูสิ่งใด เห็นสิ่งใด ก็รู้ผัสสะระหว่างอายตนะ ตากระทบกับรูป หรือหูได้ยินเสียง จมูกได้กลิ่น ลิ้นได้รับรส กาย

รับสัมผัส ใจรับรู้สีกอารมณ์ นี่เป็นองค์ประกอบของพลังชีวิต ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ เรียกว่า จักขุวิญญาณ โสตวิญญาน ฆานวิญญาน ชิวหาวิญญาน โภกฺขวิญญาน และธรรมารมณ์ ตามลำดับ

เห็นหรือยังว่า **การศึกษาเรียนรู้จิตวิญญาณนั้น ทำได้ในทุกขณะชีวิตที่ยังมีลมหายใจอยู่ ไม่ว่าจะ**
ขณะหายใจเข้า หรือขณะหายใจออก หรือแม้ขณะกลืนลมหายใจ ไม่ว่าจะหายใจสั้นๆ หรือยาวๆ เราสามารถฝึกกำหนดรู้เห็นให้ชัดเจนในบทบาทการกระทบผัสสะของอายตนะทั้ง ๖ ได้จากการอ่านอาการของความรู้สึกตามความจริงว่า ตาได้เห็นรูปแล้ว ฯลฯ อ่านลึกไปในความรู้สึกนั้น จะพบอาการแฝงอยู่ด้วยความชอบ-ไม่ชอบ หรือสุข-ทุกข์ ฯลฯ ความรู้สึกซ่อนแฝงอยู่นั้นเป็นบทศึกษาปฏิบัติธรรมที่จะพิจารณาตามความจริงแยกออกให้ชัดๆ กำจัดกิเลสให้ถูกตัวกิเลส ให้สะอาดขึ้นเรื่อยๆ โดยอาศัยการกระทบสัมผัสในชีวิตประจำวันนี้แหละ ชำระใจให้สะอาดหมดจดจากกิเลสได้ไปลึกถึงสันดานทีเดียว นั่นคือ “บุญ” ที่แท้จริง.

* คิตติ

เทศกาลถือศีลกินเหล้าอโศก ปี ๒๕๕๙

ชาวอโศกพร้อมใจ“มาเป็นผู้ให้” เพื่อคืนความสุขกับทุกชีวิต ในเทศกาลถือศีล-กินเจ ปี ๒๕๕๙ และพร้อมใจทำบุญอุทิศกุศลหมายเลข ๑ ร่วมกัน คือส่งเสริมอาหารมังสวิรัตและอาหารเจ ไล่มาตั้งแต่ทางเหนือ **พุทธสถานภูพาน้ำ** ที่ ชมร.(ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย) เชียงใหม่ ในวันที่ ๑ ตุลาคม มีงานตลาดอารียะ ครั้งที่ ๙ ตลาดอาหารบาทเดียว และขายสินค้าราคาต่ำกว่าทุนทุกรายการ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่**ในหลวงกับพระราชินี** และเพื่อถวายเป็นปีติบูชาแด่**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** ผู้นำทางจิตวิญญาณชาวอโศก

วัตถุดิบที่นำมาปรุงอาหารล้วนเป็น**พืชผักไร้สารพิษ** จากชุมชน และจาก**นคร.เชียงใหม่** มีจิตอาสาจาก**วิทยาลัยสารพัดช่าง จ.เชียงใหม่** มาตัดผมให้ฟรี เนื่องจากเห็นถึงตัวอย่างของความเสียสละของชาวอโศก เลยคิดจะมาเสียสละอย่างนี้บ้าง และยังมีผู้มาแจกอาหารและน้ำผักฟรี ๓ วัน

ลงมาที่**พุทธสถานศาลือโคก** ปีนี้จัด**แจกอาหารเจฟรี** ตั้งแต่ ๑-๖ ตุลาคม ที่หน้าชุมชนศาลือโคก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ ทำให้มีผู้สนใจรับประทานอาหารเจเป็นจำนวนมาก เป็นบรรยากาศที่อบอุ่นมาก ผู้มารับบริการมีหลากหลายอาชีพ หลากหลายวัย มีเวทีให้ประชาชนได้ขึ้นมาร้องเพลงขับกล่อมแก่ผู้มารับประทานอาหาร เป็นสีล้น เป็นโรจนุญที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มและความอึดใจ

ที่**พุทธสถานสีมาอโศก** แม้ปีนี้พืชผักทั่วไปในโคราชราคาพุ่งขึ้นสูงมาก แต่ที่สีมาอโศกได้ปลูกผักไว้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งมีญาติธรรมนำผักมาบริจาค ทำให้มีพืชผักเพียงพอต่อการทำอาหารเจในเทศกาลกินเจ เป็นความสามัคคีกลมเกลียวกันของทั้งชุมชนสีมาอโศก ที่มีทั้งญาติธรรมศิษย์เก่า สัมมาสิกขา และจิตอาสาจากภายนอกมาร่วมไม่ร่วมมือช่วยกันอย่างมีความสุข

ที่**พุทธสถานสันตือโคก** กรุงเทพมหานคร ปีนี้ก็พิเศษมาก คือที่ ชมร.หน้าสันตือโคกมีการ**แจกอาหารเจให้กินฟรีตลอดเทศกาล** ถ้ามารับประทานที่ร้าน จะจำหน่ายเฉพาะในส่วนของกลับบ้าน และแม้จะเป็นชุมชนใจกลางเมือง แต่ก็ใช้**ผักไร้สารพิษ ๑๐๐%** ในการทำอาหาร ส่วนที่**ชมร.จตุจักร** ก็ได้จัดขายอาหารเจอีกแห่งด้วย เป็นร้านขนาดใหญ่ มีอาหารหลายสิบอย่าง จึงมีผู้มาอุดหนุนกันเป็นจำนวนมาก

พุทธสถานปฐมอโศก แม้อยู่ในจังหวัดที่เป็นแดนดินคนกินหมู แต่พอถึงเทศกาลกินเจต่างพากันเปลี่ยนมาขายอาหารเจกันเต็มไปหมด ร้านมังสวิรัตินุญอโศกหน้าพุทธสถานปฐมอโศก ก็ขายอาหารเจ มีแฟนพันธุ์แท้มากินอาหารเจที่ร้านพอสมควร

ไปทางอีสานที่**สังขสถานหินผาฟ้าน้ำ** จ.ชัยภูมิ ได้จัดทำ**โรจนุญแจกอาหารเจฟรีที่ “ร้านกำไรมากไม่เอา”** ในตลาดอำเภอแก้งคร้อ มีการจัดเสวนาเกี่ยวกับสุขภาพดีจากการกินเจ เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน มีวิธีการขายโดยนำอาหารใส่ถุง แล้วปั่นจักรยานนำอาหารไปให้บริการแก่ประชาชนถึงหน้าบ้าน ทั้งผู้ใหญ่และเด็กนักเรียนได้ร่วมกันทำงาน เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในชุมชน

ทาง**พุทธสถานศิระะอโศก** ก็ได้จัดโรงเจสองแห่ง คือ ที่**หน้าพุทธสถานศิระะอโศก** และที่**มูลนิธิสว่างวิชชาธรรมสถาน** อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา มีญาติธรรมกลุ่มปากช่องเป็นเจ้าของภาพ โดยมีชาวศิระะอโศกทั้งญาติธรรมและนักเรียนกว่า ๗๐ ชีวิตไปช่วยงาน โดยจัดเป็นห้องเรียนบูรณาการการกินเจ ที่กว้างใหญ่ จะได้เสริมทักษะดำเนินชีวิตให้กับนักเรียน มีการประชุมสรุปงานกันทุกคืน

ส่วนร้านที่หน้าพุทธสถาน มีกิจกรรมห้องเรียนบูรณาการ**นักเรียนนกระจาบ** ที่ได้ออกไปเดินขายอาหารเจนอกพื้นที่ ตามชุมชน ตลาด ร้านค้า สถานที่ราชการ มีผู้ใหญ่ **รุ่นพี่สัมมาสิกขา เป็นพี่เลี้ยง** เป็นความน่ารักและสีล้นอย่างหนึ่งของเทศกาลกินเจที่ศิระะอโศก

ร้านสุดท้ายเป็นไฮไลท์ของเทศกาลกินเจปีนี้คือ **ร้านอุทยานบุญนิยม** จ.อุบลราชธานี ซึ่งไม่ใช่แค่เพียงสถานที่จำหน่ายอาหารเจ แต่เป็นมหรหรรมาการถือศีลกินเจที่ใหญ่ที่สุดของชาวอโศกเลยก็เดียว

โดยปีนี้ทางจังหวัดอุบลราชธานีได้จัดเทศกาลถือศีลกินเจ สวดมนต์ถวายพ่อหลวง เป็นปีที่ ๒ ขึ้น และทาง **ชุมชนราชธานีโตก**ได้รับเชิญให้เข้าร่วมด้วยกับอีก ๘ โรงเรียนของมูลนิธิต่างๆในจังหวัด

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ได้นำหมูนักบวชออกบิณฑบาตหน้าอุทยานบุญนิยมในวันอาทิตย์ที่ ๒ และวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ และได้เทศนาในรายการ**วิถีอารยธรรม** ที่อุทยานบุญนิยมอีกด้วย ถือว่าพ่อครูได้มาเปิดและปิดมหกรรมกินเจอุทยานอย่างสมบูรณ์แบบ

มีอาสาสมัครหลายร้อยชีวิตมาทำงานในช่วงเทศกาลกินเจ มีทั้ง**ชาวบ้านราชา** ที่ยกกำลังกันมาแทบหมดหมู่บ้าน มีทั้ง**ญาติธรรม กลุ่มแพทย์วิถีธรรม และศิษย์เก่าสัมมาสิกขา** จากเหนือ ใต้ ออก ตกของประเทศไทยมาช่วยงานกันอย่างคึกคัก โดยปีนี้เน้น**เมนูเพื่อสุขภาพ** และ**ยังคือยืนหยัดไม่ใช้ผงชูรสหรือผงปรุงรสใดๆ** อาหารเจที่อุทยานบุญนิยม มีเมนูหลากชนิด มากกว่า ๒๐๐ ชนิด รวมทั้งหมด ๔๙ แพนก นอกจากนี้เรื่องอาหารปาก ในช่วงเย็นก็ได้มาช่วยกันปรุงอาหารหู สร้างความบันเทิงด้วยบทเพลงที่ไพเราะ ทำให้บรรยากาศยามเย็นของอุทยานบุญนิยม ดูเป็นส่วนอาหารที่ผู้คนได้มาพักผ่อนหย่อนใจ หลังจากทำงานเหน็ดเหนื่อยมาตลอดทั้งวัน เป็นความสุขราคาถุกที่ทุกคนเข้าถึงได้

หนึ่งชีวิตกินเนื้อ หมิ่นชีวิตต้องตาย หนึ่งชีวิตกินเจ หมิ่นชีวิตก็รอดตาย ในปีนี้ชาวโศกทั่วประเทศได้ส่งเสริมให้คนมาถือศีลกินเจเพิ่มขึ้นอีกนับพันนับหมื่นคน ก็ยิ่งทำให้สัตว์รอดตายเพิ่มขึ้นอีกมาก **เป็นการให้สิ่งสำคัญที่สุด คือให้ชีวิตคืนแก่สรรพสัตว์** เป็นบุญญาคุณหมายเลข ๑ ที่ชาวโศกพร้อมใจ **“มาเป็นผู้ให้”** เพื่อคืนความสุขกับทุกชีวิต ในเทศกาลถือศีลกินเจ ปี ๒๕๕๙ นี้เอง

*** ฆีนงานฆ่าเวชโศก**

สันติสุขวัดสัตตอวิชชา

งานมหาปวารณา'๕๙

ครั้งที่ ๓๔

มีการประชุมมหาปวารณาของสมณะ และกิจกรรมต่างๆ
รายการภาคค่ำเป็นการเทิดพระเกียรติในหลวงรัชกาลที่ ๙
ด้วยการขับร้องบรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ เพลงเทิดพระเกียรติ
และมีการร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีของชาวชุมชน

น้อมรำลึกถึงพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

กองทัพอหิขธรรม

โรงบุงกุญอาหารมังสวิรัต: VEGETARIAN FOOD

คนจนมหัสัจจรรย์
แบ่งปันตลอดกาล

โรงบุงกุญกองทัพอหิขธรรม